

**JOSIP PEČARIĆ: MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-
RADMANA**

Josip Pečarić

**MILANOVIĆ HVALI
GRLIĆ-RADMANA**

Zagreb, 2023.

© *Josip Pečarić*

Urednica i priprema za tisak:
Anđela Hodžić

KAZALO

UVOD	9
KOČANU: DUGO NA KRATKO	11
PRILOZI: BULAJIĆEVI UČENICI KROJE NAM	
POVIJEST	31
IGOR VUKIĆ: KNJIGA <i>STVARNI JASENOVAC</i>	
TOMISLAVA VUKOVIĆA	38
HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI	
VRAĆAJU SE PO SVOJE	43
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL	
VITEZ BOBAN" U SPLITU	49
PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL	
VITEZ BOBAN" U SPLITU, 2.	58
MODRIĆ I IX. BOJNA HOSA	61
NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK	
SVIJETA!	65
TKO SU ARBITRI HRVATSKE JAVNE SCENE?	72
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA	79
DUGAČKO NA KRATKO: DODATAK	82
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 2.	87

PRILOZI: MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)	91
LILI BENČIK, JESU LI PARTIZANI BILI HRVATSKI DOMOLJUBI?	98
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 3.	110
PRILOZI: ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU .	116
KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA „HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI“	120
UZ KNJIGU: BANIĆ I KOIĆ: PREKOBROJNE ŽRTVE I MANIPULACIJE – ŠTO JE SASVIM 'NORMALNO'? ..	121
MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 4.	127
PRILOZI: LILI BENČIK, ODGOVOR PROF. DR. SC. IVI GOLDSTEINU NA NJEGOV TEKST BESPUĆA REVIZIONISTIČKE ZBILJNOSTI	131
IVICA MARIJAČIĆ, ČIJA JE DRŽAVA HRVATSKA? .	141
ZVONIMIR HODAK, BOLNO SE SJEĆAM ŠTO JE POKOJNI TUĐMAN REKAO: 'KAD BI SAMO ZNALI S KIM SAM JA SVE MORAO STVARATI HRVATSKU'	145
ZAHVALA	152
PRILOG: JOSIP STJEPANDIĆ, UZ 75. ROĐENDAN AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	155
ZAHVALA 2.	159

GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA

PREDSJEDNICIMA)	168
PISMO PREDSJEDNICIMA 1.	168
PISMO PREDSJEDNICIMA 2.	174
PISMO PREDSJEDNICIMA 3.	179
PRILOG: IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK GODINA	182
PISMO PREDSJEDNICIMA 4.	191
PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE GOLDMAN REKAO	198
PISMO PREDSJEDNICIMA 5.	207

PRILOG: DEJAN RISTIĆ, VODITELJ ‘MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA’ U BEOGRADU NEGIRA GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU	210
PISMO PREDSEDNICIMA 6.	214
PISMO PREDSEDNICIMA 7.	221
PRILOG: HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI.	229
PISMO PREDSEDNICIMA 8.	235
PRILOG: OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH	240
PISMO PREDSEDNICIMA 9.	245
KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“	248
PISMO PREDSEDNICIMA 11.	251
PISMO PREDSEDNICIMA 12.	254
PISMO PREDSEDNICIMA 13.	260
PRILOG: PISMO HAZU	268
PISMO PREDSEDNICIMA 14.	272
PRILOG: IGOR VUKIĆ, ŠTO TO <i>DROBI</i> IVO GOLDSTEIN	275
PISMO PREDSEDNICIMA 15.	289
PRILOG: HAZUDD UREDNIŠTVU JERUSALEM POSTA!	291
PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSEDNICIMA	302
DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI	314
MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR. FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE?	319
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	324

UVOD

Ova knjiga nastala je na neobičan način. Naime rezultat je jednog komentara koji mi je poslao veliki hrvatski književni dr. sc. Stijepo Mijović Kočan:

Dragi Joško,

Ne da mi se čitati to o Ivu Drobilici, peti puta čak!

Meni je o Ivu Goldsteinu svojevremeno sve rekao njegov profesor.

Uvalili su mu ga kao asistenta u Gradskom komitetu Saveza Komunisti Zagreb. Profesor ga je morao prihvatiti. Kada mu je profesor pripomenuo da u Literaturi uza svoj „znanstveni rad“, navodi ime koje ne posto i knjigu koja također ne postoji, „mrtav hladan“ je odgovorio, svjedoči prof. dr. Miroslav Brandt: „Pa i drugi tako rade. „Koji drugi i kako i kada, nije rekao, nije ni mogao! To ga otkriva kao lažova, podmetača, smutljivca, nemoralna tipa, bez skrupula. Ne vrijedi na takva, prema tim i drugim njegovim postupcima - hohštaplera - trošiti ni riječ

Njega i brata mu, kad su bili sirote židovska djeca, spasili su Hrvati, podigli ih, a oni su o tomu šutjeli punih četrdeset godine, napadajući narod koji im je darovao život. Fukare uistinu! Takvi sramote sve Židove, ne nas.

Pozdrav

Stijepo

Odgovorio sam mu, ali je istovremeno postalo poznato kako je Predsjednik RH predložio Iva Drobilicu za veleposlanika u Grčkoj. To moje reagiranje daje ova knjiga-

Akademik Josip Pečarić

KOČANU: DUGO NA TVOJE KRATKO

Dragi Stijepo,

Ipak Ti moram i odgovoriti na Tvoje pismo koje sam naveo u prethodnom nastavku jer sam propustio napomenuti da nije Ivo bio živ u vrijeme NDH i da se ono Tvoje „*Njega i brata mu*“ ne može odnositi na njega već na njegovog oca i očevog brata. S druge strane u cijeloj priči nije bitan Drobilica. Bitni su oni koji su učinili da Drobilica bude sve to što je bio iako se na početku po profesoru Brandtu, a i mnogo čemu poslije toga, moglo i pogoditi da će na kraju Ivo biti poznat kao Drobilica. Zbog tih koji su mu omogućili da bude Drobilica evo još nekih komentara Tvog pisma.

TVOJA TVRDNJA O DROBILICI LAŽOVU

Zapravo Brandtovu tvrdnju koju spominješ stavio sam na početku moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* To je bio drugi uvodni citat, a prvi je bio od prof. dr. sc. Nevena Budaka:

«Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav

niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.»

Već sam komentirao da je u ovoj svojoj knjizi Goldstein obavijestio javnost kako je na sudu dobio spor oko ove knjige. Vjerujem da je to važna informacija za mog odvjetnika koji je dobio tužbu u kojoj se ne spominje ova knjiga već knjiga o Puhovskom. Valjda nisu smjeli dati u tužbi knjigu koja počinje s ovakvom izjavom.

Nedavno je, a to sam dao ranije i kao Prilog, izvrсни hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Josip Jurčević kazao kako prof. dr. sc. Iva Goldsteina NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM. Među ostalim i on je spomenuo tvrdnje prof. dr. sc. Miroslava Brandta: "To je u svojim memoarima napisao njegov mentor, pokojni profesor Miroslav Brandt, koji ga je primio kao svoga asistenta. Bio je šokiran kada ga je upozorio da je u jednom svojem, navodnom znanstvenom radu, naveo izvor koji uopće ne postoji. Profesor Brandt je očekivao racionalni odgovor od Goldsteina, ali ovaj je odgovorio kako to svi rade. Ostao je pri tome da navede i takav izvor. Prema tome, od njegovih znanstvenih početaka do danas radovi nemaju znanstvenu motivaciju pa tako ni vrijednost, a ni vjerodostojnost, već predstavljaju nekakva njegova osobna stajališta iz kojih stoje razni interesi, motivacije i tako dalje."

Tu priču zna jako puno ljudi u RH i stalno se ponavlja u komentarima o radu Ive Goldsteina. Dovoljno je vidjeti komentare na moj tekst *Ivo Goldstein o priučenom matematičaru i piscu ustaških pamfletića* https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31244-ivo-goldstein-o-priucenom-matematicaru-i-piscu-ustaskih-pamfletica#disqus_thread

Prvo komentar je od Tvog kolege hrvatskog književnika Javora Novaka:

javornovak

Uopće spominjati u istoj rečenici, jednog takvog, s pravom neupitnog i slavnog i svjetskog znanstvenika i matematičara i akademika Josipa Pečarića i notornog prepisivača Ivu Goldsteina, od oca samoukog povjesničara, Slavka Goldsteina, uvrjeda je za zdravlje nacije. Pa i šire.

Za jednu od posljednjih pamflet knjiga dueta tateka i sineka, stručníjaci i zaposlenici po hrvatskim pismohranama rekli su da ih

nikad nisu vidjeli kako proučavaju ili traže neke povijesne podatke. I.G. je tada divno izjavio (potvrđujući) kako oni imaju veliku kućnu biblioteku i pismohranu! Onda dobro. Kakva dakle i čemu, primjerice samo vrhunska Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu?

Sam mentor na studiju Goldsteinu, cijenjeni prof Brandt prvi je razotkrio laži i krivotvorenja I. Goldsteina u svojoj poznatoj knjizi "Život sa suvremenicima". Zatim je profesor Budak, s FF, koji sigurno nije ni desničar ni ognjištar, još manje hrvatski nacionalist, upozorio na netočnosti u I.G. knjigama. Tu je i ona priča kako je I.G. doktorirao u Beogradu dok mu je tatek bio predsjednik udruženja Jevreja Jugoslavije. I.G. je otišao u Bg da bi doktorirao na hrvatskoj srednjovjekovnoj mornarici, jer, opće je poznato da je Srbija najpoznavanija i najupućenija u tu problematiku. Studenti, koji su nažalost slušali tu tzv. obranu doktorata, poslije su se zajedno s profesorom čudom čudili: o čemu je to ovaj lupetao?

I.G., nakon temeljitog fjska u HAZU, biva spašen od tadašnjeg komunjarskog predsjednika Josipovića i delegiran van - za hrvatskog veleposlanika u Pariz. Takvih je spašavanja bilo i za vrijeme premijera Milanovića koji je S. Goldsteinu dodijelio dobro plaćeni položaj savjetnika Vlade RH! Svašta se može s nezavršenom srednjom karlovačkom trgovačkom školom, kad se parazitira na židovstvu i kleveće hrvatski narod. Kao kvazi-povjesničar.

I. Goldstein je zatim (jer kraja nema) svoje paraznanstvene i paradiplomatske performanse okrunio upravo u Parizu. I to ne samo s Titovom bistom, bustom zločinca među deset najvećih svjetskih, koju je ponosno držao u svojoj sobi u veleposlanstvu (degradirajući i RH i veleposlanstvo), već i nastupom na Studentskom radiju Pariza. Njegov nastup bio je kruna idiotizma jer kako se pokazalo odmah nakon njega, brojni su se Francuzi javljali u eter s pitanjem: O čemu je taj vaš gost danas govorio? Osim francuskog naglaska nismo prepoznali nijednu francusku riječ iako su zvučale kao...

Dakle, riječ je o kralju besmisla, kakav se uostalom pokazao vrlo rano, još za dodiplomskog studija u Zagrebu.

Kako njegovoj ispraznosti i etničkoj a obrtničkoj makulaturi nema kraja, objavio je još jednu skribomansku knjigu koju je, vidi vraga, rastavila na "proste faktore" ne neka desničarka, ne neka

ognjištarka, ne neka mrska hrvatska nacionalistica, ne neka profesorica bez znanstvenog legitimiteta i utjecaja, već profesorica iz njegova svjetonazorskog kruga: s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu. O jada! Čudi me da već nije proskribirana i pozvana na drugarsku odgovornost.

S toga ne znam što se čeka? Krajnje je vrijeme. Očekujem da I.G., u suradnji s brojnim dobro uhljebljenim hrvatskim odnaroditeljima, dobije napokon i svoj biografski film, naslova: Ivo jaše dalje. Predlažem da sam napiše scenarij na 800 stranica jer HRT jedva čeka da ga prikaže u svom udarnom terminu.

Žali Bože uopće tinte. U istoj rečenici s takvim beskrupuloznim paraznanstvenikom, navoditi svjetskog genijalca akademika Pečarića, nije samo uvrjeda pameti, nego je i otvoreno ponižavanje sve svjetske i domaće znanstvene javnosti. Čak i uže od toga: uopće sve zdrave pameti. Dok Sveučilište mudro šuti...

iko iko javornovak •

Sveučilište možda i šuti, ali ne šuti Fakultet Hrvatskih Studija. Konkretno, ne šute povjesničari s toga fakulteta, kao dr. Vlatka Vukelić. Ona je o vrijednosti 'povijesnih djela' Ive Goldsteina ukazala da je bitno razlikovati njegove knjige od stručnih djela ili od znanstvenih djela. Odn. da mnoge knjige njega i njegovog oca ne spadaju u stručne povijesne knjige, nego u prozna djela, u pripovjetke i romane, u beletristiku. Zato se nema zašto uzimati za ozbiljno niti njega niti njegova pisana djela. Taj čovjek stvara šund, fake zapise, a ne stručna i vrijedna pažnje uporabljiva povijesna djela. Treba ga ignorirati.

ZmisiS

Ovako je počelo 7. srpnja 1941. Tri dana prije službenog proglašenja NDH i osam dana prije dolaska dr-a Ante Pavelića u Zagreb.

Srpski pripadnici jugoslavenske kraljevske vojske, u savezu s četnicima, tijekom travanjskog rata 1941. za jedanaest dana trajanja, pobili su u Makedoniji i Srbiji sedamdeset Hrvata: časnika, dočasnika i vojnika. U razdoblju od 7. do 14. travnja 1941. više desetaka nevinih Hrvata mučki je ubijeno od zločinačke četničke ruke: u okolini Bjelovara, Doboju, Srijemskoj Mitrovici te navlastito u selima oko Mostara i Čapljine. Tada su, uz nesmiljena ubojstva, paljene hrvatske kuće. Na planini Prologu, 10. travnja 1941., ubijen je dr. Milan Luetić. Dva dana prije, 8. travnja 1941., u Gudovcu kod Bjelovara, četnici braća Margaretići, ubili su iz zasjede dva hrvatska vojnika koji su se vraćali kućama. Istoga dana lugar Despinić s dvadeset četnika napada hrvatske straže, pri čemu pogiba dosta Hrvata, ali i gotovo svi četnički napadači. Sutra, 9 travnja 1941., u selu Kapeli kod Bjelovara, srbijanski poručnik Hergović počinio je nesmiljeni, grozomoran zločin: rasporio je utrobu hrvatske seljanke Mande Filipović te izvadio iz nje dijete od šest mjeseci. U Crikvenici, 10. travnja 1941., tri časnika jugoslavenske kraljevske vojske ubili su Petra Kvaternika, a ranili Josipa Cara. Istoga dana, u Srijemskoj Mitrovici, četnici su izvadili srce hrvatskom radniku Ivanu Rajnoviću pred očima njegove majke. Potom su kanili strijeljati još desetak Hrvata i mjesnoga župnika dr. Franju Račkoga. Nu, od smrti ih je spasio bijeg četnika uslijed iznenadnog dolaska Nijemaca. četnici su i u samom Zagrebu, 10. travnja 1941., ubili nekoliko hrvatskih vojnika. U Mostaru, 12. travnja 1941., uz još nekoliko Hrvata, od srbijanske ruke je ubijen Zvonko Primorac. U Hercegovini su uslijedili još grozomorniji dani kada su četnički odjeli jugoslavenske kraljevske vojske, 13., 14. i 15. travnja 1941., napali hrvatsko stanovništvo u Čapljini i okolini Mostara (sela Cim i Ilići), pri čemu su neizostavno uništavali hrvatske domove i gospodarske objekte topovskim hitcima i zapaljivim bombama. Istodobno su klali

hrvatsko stanovništvo koje nije uspjelo izbjeći četničkom nožu. Zapaljeno je osamdeset pet hrvatskih domova. Uz četničku lozinku: Kolji sve po redu - polučak krvavoga četničkog pira bio je dvadeset petoro umorenih Hrvata i Hrvatica, među kojima su bile cijele obitelji Marka i Frane Vege iz Struge, uključujući i malu djecu.

Evo što o Goldsteinu kaže njegov bivši mentor.

Hide— uploads.disquscdn.com

PRILOG 1: Prof. dr. Neven Budak o knjizi prof. dr. Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“

„Veliki broj metodskih grešaka ponovno pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanosti je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupučenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak riješiti i niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici“.

PRILOG 2: Prof. dr. Miroslav Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi „Život sa suvremenima“ o znanstvenom profilu prof. dr. Ive Goldsteina

„Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' To mi je tada čovjeka razočrilo do kraja kao priprava na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegovih daljega znanstvenog razvika“.

S druge strane Goldstein kao da pokušava dokazati da to što za njega piše njegov mentor rade i drugi (naravno među onima koji zastupaju hrvatsku a ne jugo-komunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti). Zato je na udaru najveći hrvatski revizionist akademik Franjo Tuđman, kako Goldstein kaže RODONAČELNIK POVIJESNOG REVIZIONIZMA. Pri tome mi čini veliku čast kad konstatacija u Globusu, 20. rujna 2002. kaže:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Doista je meni velika pohvala usporedba s Utemeljiteljem hrvatske države. Istini na volju, još veće pohvale doživio sam 2019. godine od jednog srpskog portala iz Crne Gore gdje su tvrdili da su moje šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana.

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

Mi izmišljamo, a Jurčević ne spominje samo profesora Brandta:

"Ovo proglašavanje Stepinca, Tuđmana i drugih antisemitima ili slično je iz tog repertoara i tome ne bi trebalo pridavati pozornost jer se toliko puta blamirao u svojim javnim nastupima, od drobilice u Jasenovcu do ostalih, rekao bih, iracionalnih stajališta koja nemaju nikakvih uporišta."

Međutim poslije optužbe Iva Goldsteina o nekakvom specijalnom antisemitizmu kada "gadiš i vrijeđaš" njega i kada mi nisu objavili odgovor na taj napad Josip Jović je, poslije tiskanja moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“, napravio intervju sa mnom u „Slobodnoj Dalmaciji“. Uslijedio je novi napad Goldsteinovih, a moj odgovor nije objavljen. Tekst o tome tiskao sam u *Hrvatskom slovu*, 3. siječnja 2003.:

Goldsteini bezočno lažu

Ivo i Slavko Goldstein 20. listopada objavili su tekst "Akademik Pečarić uporno laže", kao svoj komentar intervjuja koji je Josip Jović napravio povodom predstavljanja moje knjige "Brani li Goldstein NDH?". Uredništvo je njihovu tekstu dalo jednak prostor kao i samom intervjuu. Odgovorio sam, ali je traženo da skratim tekst. Učinio sam i to im nije bilo dovoljno. Na kraju sam poslao znatno skraćeni tekst koji ponovo nije objavljen. Evo toga teksta.

U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže'. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima."

Evo kako to interpretiraju Goldsteini (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada): "U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam

povijest' u Slobodnoj Dalmaciji od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž (ja iznosim svoje mišljenje, a oni tvrde da lažem – dakle znaju da ja to ne mislim; i udbaši su znali tko što misli, J. P.) Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer **'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava'** (istakao J. P.), pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'. " Usporedbom ovih citata vidi se da je bezočna laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava". Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču "mit o 700 000 jasenovačkih žrtava". Tako nam po tko zna koji put Goldsteini pokazuju da su upravo oni, a ne ja, ti koji u Hrvatskoj "totalno izokreću istinu, insinuiraju, lažno optužuju i kiptećim govorom mržnje zagađuju hrvatski zrak".

Hrvate prikazali kao genocidan narod

Velik dio svoga teksta Goldsteini koriste da pobiju tu "moju" tvrdnju, odnosno svoju laž. Ovdje ću se - iz tog djela njihova teksta - zadržati samo na tvrdnji: "dosljedno i argumentirano podupiremo procjene Vladimira Žerjavića kao zasad najpribližnije ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks", str. 342)". Jasno je da su Kočovićeve i Žerjavićeve brojke trebale poslužiti za očuvanje Jugoslavije. Kočović to sam i kaže, a Žerjavićevu je knjigu tiskao Slavko Goldstein. Žerjavić je tvrdio da je on povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

Radi se o dvama pristupima u korištenju Jasenovca u borbi za očuvanje Jugoslavije. Znamo da je popis iz 1964. dao ukupan broj od 597 323 žrtava (u Jasenovcu 49 874). Tajnik saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava Florijan Boras tvrdi da je iz dostupnih materijala jugoslavenskih komisija za žrtve rata iz 1946. i 1964. vidljivo da su one umnožavale broj žrtava i tako što su se neka imena ponavljala. On drži da je to učinjeno da bi se dobila veća ratna odšteta, ali i da se Hrvati prikažu kao **genocidan narod** (istakao J.P.). Dodao je da će ti popisi biti preispitani ("Vjesnik" od 22. listopada 1999.). S druge strane Vjekoslav Perica u *Slobodnoj*

Dalmaciji 27. srpnja 2002. tvrdi da je u jednoj biblioteci u Chicagu našao knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Očito je slaganje brojke Goldsteinovih s brojkama Eparhije Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorskoga četničkog pokreta Draže Mihailovića. Vidimo i po Borasovoj tvrdnji da genocidnost hrvatskog naroda i time očuvanje Jugoslavije (stvaranje tzv. Zapadnog Balkana) osigurava i brojka s popisa iz 1964, a još više ona koju spominju Goldsteini i Draža Mihajlović. Zato je i lažima trebalo spriječiti rad saborske komisije na popisu žrtava! Najzaslužniji je za to Slavko Goldstein koji je uspio lažno uvjeriti hrvatsku javnost da je broj žrtava dan u "Izvešću o radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" konačan, a iz naslova samog Izvešća očito je da Komisija konstatira što je uspjela popisati u tom periodu. Za uspješno plasiranje ove laži hrvatskoj javnosti Slavko Goldstein je i nagrađen: predsjednik je Savjeta Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac.

Pripravni na falsificiranje

Ovaj je, za nas Hrvate, neobičan odnos Goldsteinovih prema lažima vidljiv kada oni kažu da ja na "žmuklerski način papagajski 16 puta ponavljam istrgnutu kritički intoniranu rečenicu iz recenzije prof. dr. Nevena Budaka o knjizi Ive Goldsteina *Hrvatski rani srednji vijek* iz 1995. godine". Podsjetimo se što je to za njih samo "kritički intonirana rečenica": "Po znanost je najopasnija njegova (I. Goldsteina, op. J. P.) navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke." Spomenimo da nešto slično o Ivi Goldsteinu piše prof. Miroslav Brandt: "To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje" Vjerojatno je i ovo prema Goldsteinima "kritički intonirana rečenica".

Goldsteinovi će dalje: "Nije istina da je 'Pavelić želio spasiti domaće Židove'. To je proizvoljna i apsurdna tvrdnja koju Pečarić u svojoj knjizi naziva 'najbitnijim podatkom', koju varira pedesetak puta i na kojoj zasniva cijelu koncepciju knjige. Manirom diletanta i neznalice, tu koncepciju gradi na jednom jedinom vrlo

nerelevantnom rekla-kazala 'dokumentu' (upravo su Goldsteinima bitni rekla-kazala dokumenti, pa se zato i bore protiv popisivanja žrtava, op. J. P.): na samo pet istrgnutih redaka iz dnevnika umirovljenoga njemačkog diplomata Ulricha von Hassella koji prepričava što mu je rekao general Glaise von Horstenau." Nameće se pitanje: Zašto Goldsteini nisu donijeli tih "pet istrgnutih redaka" u svojoj knjizi pa ih pokušali osporiti? Zašto nisu dali istraživanja hrvatske pravедnice Ljubice Štefan? Pa čak ni spomenuli njezinu knjigu *Stepinac i Židovi*! Kada im nešto ne odgovara onda je to nerelevantno (npr. govor Stepinca povodom rušenja sinagoge prvo je nerelevantan, a potom komentiran na jedan bestijalan način), ili postaje nerelevantno tek kada ih se upozori na to kao u slučaju Hassellova svjedočanstva o pokušaju vlasti NDH da spase domaće Židove.

Zašto bi von Hassell izmišljao?

Radi se o von Hassellovu dnevniku. Zapisao je ono što je čuo. Zašto bi izmišljao? Goldsteinima takav podatak ne odgovara, ali im odgovaraju "priznanja" dana u staljinističkim kazamatima! Goldsteini ovim tekstom priznaju da su za taj podatak znali i da ga nisu spomenuli u svojoj knjizi. Da jesu, čitatelji bi se itekako zamislili nad njim. Naime, Goldsteini u knjizi priznaju da su Židove spašavali i sam Pavelić i visoki slojevi ustaške hijerarhije što itekako daje za pravo Hassellovu svjedočenju. Tako na str. 583. Goldsteini kažu:

"... posve su deplasirane kasnije isprike nekih ustaša i njihovih simpatizera da je ovaj ili onaj visoki funkcioner ustaškog režima 'štitio' ili 'spašavao Židove'. Istina je da je gotovo svatko od njih imao 'svoga' Židova za kojega se zauzimao i koji je uspio doživjeti 1945. godinu (istakao J. P.), ali na ubijanja tisuća drugih Židova nije reagirao ili je u njima spremno sudjelovao."

Naravno, deplasirano je upravo tvrditi da su se mogli suprotstaviti Hitleru i reagirati na ubijanje tisuća drugih Židova. A Goldsteini ovakvim glupostima žele dokazati da su Nijemci krivi za holokaust svugdje u Europi - osim u Hrvatskoj. To im je izraz ljubavi prema hrvatskom narodu. Vjerovali ili ne?

Netko bi mogao pomisliti da su Goldsteini samo diletanti i neznalice. Ali onda ne bi krivotvorili moj citat. Profesori Budak i Brandt nas upozoravaju da je to konstanta u njihovu radu! Ali već samim krivotvorenjem onoga što sam ja rekao pokazali su da su u svojoj mržnji i dalje spremni koristiti sva nedopuštena sredstva. Lažu i prijete: "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom". Doista, trude se da njihove laži postanu istine. A istini poručuju: No pasarán! Pokazali su koliko je točno ono što sam o njima rekao u svom intervjuu. Ne vjerujem da bi Bulajić tako priglupo krivotvorio nečiji tekst. Bulajićeve učenici su daleko nadmašili svoga profesora. Da parafraziram velikog Matoša: Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano!

*

Posebno treba spomenuti njihovu 'zapovijed': "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom".

U Slobodnoj Dalmaciji nisu objavili moj odgovor. U glavnim medijima je bilo vrlo teško ponešto objaviti. Ali postoje portali i knjige.

Tako sam njihov naslov koristio za tekstove o Slavku Goldsteinu u knjizi: J. Pečarić: *Oba su pala, Zagreb*, 2016 ., str. 392.:

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, I. 165

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, II. ...168

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, III. ...174

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, IV. ...182

Posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže, V.188

Bivši posebni savjetnik predsjednika vlade RH za kulturu Slavko Goldstein uporno laže248

Iste tekstove objavio sam i u knjigama:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, Stjepan Razum, *Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Josip Pečarić

U svezi s ovim pogledaj priloge:

BULAJIĆEVI UČENICI KROJE NAM POVIJEST

KNJIGA STVARNI JASENOVAC TOMISLAVA VUKOVIĆA

HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE
PO SVOJE

TVOJA TVRDNJA TAKVI SRAMOTE SVE ŽIDOVE

Što se tiče ove Tvoje tvrdnje *Takvi sramote sve Židove, ne nas* nisam siguran da možemo reći “sve” jer ima puno njih koji ne misle isto što i Drobilica. Tako kao Ti sigurno misle svi oni koji znaju za izjave Hannah Arendt o NDH (npr. v. J. Pečarić, *Hannah Arendt u mojim knjigama*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>).

Vjerojatno je Ivu Drobilici i ona revezionist kao što u novoj knjizi **Drobilici Esther Gitman:**

Među „revizioniste“ je Ivo Goldstein uvrstio čak i Esther Gitman, povjesničarku židovskog podrijetla iz Sarajeva, Izraela i SAD-a, zato što je pozitivno pisala o nadbiskupu Alojziju Stepincu.

Veliki prijatelj i suradnik bio mi je Slobodan Lang koji mi je bio glavni suradnik kada smo otvorenim pismima branili Marka Perkovića Thompsona (u napadima je tada itekako značajnu ulogu imao Slavko Goldstein):

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020., str. 272. U tekstu DROBILICA MATEMATIČAR imaš što piše Drobilica o Peticiji ZDS iz 2015. godine, a u prethodnim tekstovima dao sam što o toj petuciji kojoj je potpisnik poslije dva akademika i dva biskupa bio i ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest iz vremena Franje Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić:

J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić,

dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>

Zanimljivo je da Drobilica ne spominje da je potpisao osudu Peticije ZDS. To je javnosti otkrio jedan od onih s Katedre za povijest Filozofskog fakulteta koji ju nije htio potpisati prof. dr. sc. Ivo Banac:

Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein (podcrtao JP), dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moacanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve.

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta«.

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta iz izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

»Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrijepe barem nekim dokazima. U ovim slučajevima to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere upotrebe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Buda-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom čisto smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Ističe se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerojatno i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mladim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zlaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zaslužuje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIĆ

Lijepo je bilo vidjeti koliko je veliki prostor u svojoj novoj knjizi Ivo Drobilica posvetio predstavljanju moje knjige:

J. Pečarić, *Josip Šimunić i 'Za Dom spremni'*, Zagreb, 2019, str. 362.

Mislim da je veliki nedostatak te njegove knjige što nema ništa o predstavljanju knjige:

J. Pečarić, IX. *Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349.

Ponešto predstavljanju te knjige dajem u Prilogu, s napomenom da sam i tada govorio i o Ivu Drobilici, ali i o onima kojima takav Ivo Drobilica treba.

Ali isu napada na Thompsona i velike hrvatske domoljube sportaše počeli s napadom na Josipa Šimunića. Pogledaj moj tekst iz 2003. i o ulozi Slavka Goldsteina u tadašnjim napadima:

NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK
SVIJETA!

Ali ima i drugih onih Židova u RH koji su potpuno drugačiji od Drobilice i kojima je Hrvatska na srcu. Imao sam prigodu upoznati Mišu Montilja o kome sam pisao i u tekstu IVO I HRVATSKI ANTISEMITIZAM:

I zaista, i ja sam se bavio tim pitanjem, ali u članku "Srpsko podmetanje povjesniku Tuđmanu - Prnjatovićeve izvješća o logoru Jasenovac" objavljenom također u Hrvatskome slovu, 1. svibnja 1998. Dakle, riječ je o vrlo delikatnoj temi - izvješćima Srbina Vojislava Prnjatovića davne 1942. godine danim Nedićevoj komisiji u Beogradu i tamošnjim crkvenim vlastima.

Po objavljivanju tog članka g. Montiljo, predsjednik hrvatsko-izraelskog društva prijateljstva, čestitao mi je i sugerirao da se tekst prevede na engleski tako da bi ga mogli čitati i u Izraelu.

G. Montiljom me je tada znao predstaviti kao velikog prijatelja Židova.

Zato ću dati završetak tog teksta koji je g. Montiljo želio vidjeti i na engleskom:

Ipak, činjenicu da je Tuđmanova knjiga napadana zbog citiranja Prnjatovića, a nisu na isti način napadane spomenute knjige tiskane u Beogradu, jedino je i moguće objasniti spoznajom o teškom položaju Židova u Srbiji kroz cijelu povijest i zabrinutost Židova diljem svijeta za sudbinu Židova u današnjoj Srbiji. Povijest stradanja Židova u Srbiji dao je Philip J. Cohen u knjizi "Srpski tajni rat". Vjerojatno je cilj i najnovijih tiskanja Prnjatovićevih izjava u Beogradu - pritisak na Židove! Primijetimo također da Cohen u svojoj knjizi navodi niz najnovijih antisemitskih zbivanja u Srbiji. Na primjer, 15. siječnja 1992. "Pravoslavlje", službeno glasilo Srpske pravoslavne crkve, donijelo je članak pod naslovom "Jevreji ponovo raspinju Hrista" u kome se govori o "patološkoj" mržnji izraelskih političara prema kršćanstvu, pa čak i da su srpske pravoslavne kaludjerice često bivale pretučene u Izraelu. Broj nije povučen iz prodaje. Ili pak kada su Rusi priznali Hrvatsku i Sloveniju, Tanjug je za to optužio "aktivnost jevrejskog lobija na najvišem nivou u rukovodstvu ruske diplomacije". Kako su se mogli osjećati Židovi u Srbiji čitajući ovo u zemlji koja je u to vrijeme izvršila agresiju na Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i u tim državama provodila zločine istovjetne onima iz holokausta?

Koliko je velikosrpska politika bila uspješna pokazuje već sama činjenica da ni Židovi diljem svijeta uopće ne spominju činjenicu da je jedini judenlager na svijetu bio konc-logor Sajmište u Beogradu. Ne spominju ni činjenicu da su masovna gubilišta Židova bile beogradske ulice! A jedini judenlager na svijetu - konc-logor Sajmište - danas nije ni obilježen, niti se u Beogradu čuva spomen na njega. Dapače, Bulajić za svoje djelovanje ima potporu nekih židovskih krugova u svijetu. Zato on u knjizi koja govori o Tuđmanovoj knjizi ne želi ulaziti u te "sporne" dijelove Tuđmanove

knjige! On samo kaže da “Jevreji ne bi trebalo da prime izvinjenje predsjednika druge nezavisne države Hrvatske”!

Što se tiče tvog spominjanja prof. dr. sc. Miroslava Brandta o tome što je on pisao o svom nesuđenom doktorandu Ivu Drobilici, a Ti spominješ, sigurno zna jako puno ljudi i to se često navodi u raznim komentarima čitatelja.

Meni je važna laž oca i sina Goldstein u povodu mog intervjua „Slobodnoj Dalmaciji“ u kojoj je dan očiti vrijednosni sud o onima koji napadaju Stepinca i zagovaraju teze o „genocidnosti hrvatskog naroda“. Zapravo puno je onih u RH koji su svjesni da su laži o logoru Jasenovac u svrhu 'dokazivanja' te genocidnosti. Da nije bi li se izmišljale drobilice, postajali stručnjaci u pravu, matematici, biologiji... Ali za sud u Zagrebu nije vrijednosni sud kada o nekome napišeš toliko knjiga pa kažeš to isto na osnovu svojih razmišljanja. Kažeš isto što vjerojatno većina Hrvata misli i bez da je napisalo toliko knjiga.

Dragi Stijepo, ovo će biti moj zadnji prilog o novoj knjizi Iva Drobilice komentar s još jednom napomenom o jednoj Goldsteinovoj tvrdnji o Stepincu:

“Hrvatski tjednik” od 30. 06. 2022. i rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE i treći put zaredom u njoj je Ivo Goldstein:

Ivo GOLDSTEIN, povjesničar:

‘Dio problema koje danas imamo proiizilazi iz toga što gradimo društvo na temeljima Stepinca i Tuđmana, a oni ne mogu biti idejni vođe.’

HT: Uvijek je tako, kad jednima svane, drugima smrkne. Što da radimo kad narod kojemu je svanulo s Tuđmanom i Stepincem s takvima kojima je smrklo sa smrću voljenoga masovnog ubojice Tita i njegove okupacijske države.

Još tada sam komentirao:

Obradovalo me je ovo Goldsteinovo o Stepincu jer on zapravo reklamira moju knjigu:

J. Pečarić, *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Pogledajte samo Kazalo i vidjet ćete kolika je to pohvala za mene:

KAZALO

UVOD

OBRANA STEPINCA OD NAPADA BULAJIĆA

OBRANA STEPINCA OD NAPADA GOLDSTEINA

GOLDSTEIN OPET VRIJEĐA HRVATE

TKO BRANI GOLDSTEINE

ODGOVORNI SU USTAŠE, A MOŽDA I NIJEMCI!?

SPAŠAVANJE GRUPE ZAGREBAČKIH LIJEČNIKA

STEPINAC I ŽIDOVI

ZNANOST NA TEMELJIMA IDEOLOGIJE

ISKRIVLJENJE I ZLONAMJERNE INTERPRETACIJE
STEPINCA

PROSVJED PROTIV PROGONA ŽIDOVA

GOLDSTEINOVA MRŽNJA PREMA STEPINCU

SMIJEŠNI PRIGOVORI STEPINCU

GOLDSTEIN I BULAJIĆ O STEPINCU JEDNAKO LAŽU

STEPINAC POMAŽE PREBJEGLIM NJEMAČKIM I
AUSTRIJSKIM ŽIDOVIMA 1936. GODINE

SPAŠAVAO JE LJUDE U VRIJEME DIVLJAŠTVA

HAJKA NA DR. KRIŠTA

GOLDSTEIN: REVIZIONIST, DOGMATIK ILI JUGOSLAVEN?

PORNOGRAFIJA U POVIJESTI

GOLDSTEIN U KOMISIJI ZA UTVRĐIVANJE RATNIH I
PORATNIH ŽRTAVA

NADBISKUP STEPINAC: VELIKI BRANITELJ ŽIDOVA ILI
MOŽDA – ANTISEMIT?

ZAR JE PISANJE O NESTRUČNOSTI JUGOKOMUNISTA –
ANTISEMITIZAM?

TEKST POSLAN VJESNIKU ZA «STAJALIŠTA»

SMIJEŠNI GOLDSTEINOV NAPAD NA NADBISKUPA
BOZANIĆA

(NE)OBJAVLJENO PISMO «GLOBUSU»

JE LI ISTINA KONTRAPRODUKTIVNA?

NEIZBOR GOLDSTEINA U HAZU

HINA: PEČARIĆ IMA OZBILJNIH PRIMJEDBI NA RAD IVE GOLDSTEINA

GOVORI LI AKADEMIK SILOBRČIĆ O VAŠEM NEPOŠTENJU ILI O NEDOVOLJNOJ INTELIGENCIJI?

PRIZNAJEM: ANTISEMITIZAM VLADA U HAZU-U!

PAMFLET JE KOJI VRIJEĐA ŽIVE I MRTVE!

DIRLJIVA GOLDSTEINOVA BRIGA

GOLDSTEIN NIJE U HAZU-U ZBOG NESTRUČNOSTI, A NE ZBOG ANTISEMITIZMA!

UMJESTO ZAKLJUČKA: „NETOLERANTNI“ REVIZIONISTI GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

STALNI NAPADI NA STEPINCA

IGOR VUKIĆ, VRIJEME JE ZA ISTINU O LOGORU JASENOVAC

PISMO RAVNATELJU NJEMAČKE TELEVIZIJE U POVODU KLEветНИЧКОГА ПРИЛОГА ‘HRVATSKA: ŽIDOVSKO STANOVNIŠTVO U STRAHU’

IGOR VUKIĆ: HRVATSKI GRAĐANI SIGURNO SU ZRELI ZA PUNU ISTINU O LOGORU JASENOVAC

PISMO PROF. MARUŠIĆU

PRILOG: MATKO MARUŠIĆ, DR. ESTHER GITMAN I MI: VELIKI DAN HRVATSKE POVIJESTI

'SRPSKI SVET' I HRVATSKA

PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u

MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU

MOGUĆNOST POTPISIVANJA PETICIJE ZA ODGOVORNOST NA HTVU

GRAĐANSKA (DRŽAVLJANSKA) INICIJATIVA ZA UTVRĐIVANJE ODGOVORNOSTI NA HRT-U

PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI SMIJEŠNI STANKOVIĆ

ZDRAVKO GAVRAN: DESET PITANJA O KATOLIČKIM MEDIJIMA I CRKVI MEĐU HRVATIMA DANAS

EKSKLUZIVNO: ESTHER GITMAN TRAŽI ODGOVOR OD PATRIJARHA PORFIRIJA: ZAŠTO VAM JE JEDAN OD PRVIH ZADATAKA BIO NAPAD NA BLAŽENOG STEPINCA
STEPINAC: “PRAVI MUŽEVI NE SAGIBLJU KOLJENA PRED LAŽNIM DUHOM VREMENA.”

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Komentar je objavljen na portalu bezcenzure.hr s više priloga. Ovdje na kraju dajem samo:

TKO SU ARBITRI HRVATSKE JAVNE SCENE?

Završetak tog teksta izvrstan je kraj za ovaj tekst i nadam se knjigu:

SVETI SU ANTIHRVATSKI CILJEVI!

Josip Pečarić

🕊️ u NY-u, dobio naš Alojzije
Stepinac svoju ulicu ❤️

PRILOZI

**Dr. Josip Pečarić, akademik i sveučilišni profesor,
autor knjige *Brani li Goldstein NDH?***

BULAJIĆEVI UČENICI KROJE NAM POVIJEST

*Slobodna Dalmacija, 13. listopada 2002.
Spremnost, hrvatski tjednik, 29 listopada 2002.*

Piše Josip JOVIĆ

Sveučilišni profesor matematike i redoviti član HAZU te član The New York Academy of Science, dr. Josip Pečarić ima iza sebe 540 znanstvenih radova iz matematike te oko 50 radova iz drugih srodnih disciplina. Autorom je ili koautorom četrnaest knjiga iz matematike i fizike, a četiri su mu knjige tiskane na engleskom u izdanju poznatih izdavačkih kuća.

Jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka na području teorije nejednakosti, glavni je urednik međunarodnog časopisa Matematičke nejednakosti i primjena, predvodeći šezdesetak najpoznatijih svjetskih znanstvenika s ovoga područja. Član je uredništava još sedam međunarodnih časopisa. Doista impozantna znanstvena karijera.

No, u posljednje vrijeme Pečarić je široj domaćoj javnosti poznatiji po svojim žestokim povijesno-političkim polemikama, objavivši veliki broj članaka i nekoliko knjiga. Posljednja od njih, promovirana u zagrebačkom hotelu Panorama pred nekih tristo posjetitelja, nosi naslov *Brani li Goldstein NDH?*, a predstavlja polemiku s dr. Ivom Goldsteinom i njegovom knjigom *Holokaust u Zagrebu*. Sam je naslov intrigantan pa smo ovom prilikom zamolili autora za njegovo objašnjenje.

Traljava znanost

U naslovu postoji upitnik pa na pitanje iz naslova odmah u knjizi i odgovaram potvrdno. Naime, smatram čak da je Goldsteinova knjiga najbolja obrana NDH, upravo zbog načina na koji se on trudi raskrinkati NDH.

Dubravko Jelčić primijetio je kako se radi o manipulacijama činjenicama, o opasnom obliku antiznanosti, lažnim tvrdnjama, selekciji činjenica prema apriornim zaključcima, dok dr. Miroslav Tuđman za takvu znanost kaže da je traljava znanost. Rudolf Arapović u prikazu moje knjige napisao je kako sam se Goldsteinu već naslovom narugao.

Jasno je da je i g. Arapović u pravu. Autorima koji se bave znanošću onako kako opisuje akademik Jelčić, odnosno traljavom znanošću, doista se treba i narugati.

Što je sporno u knjizi *Holokaust u Zagrebu*?

Puno toga, ali ovdje ću se zadržati na dvama detaljima. Recimo, Goldstein piše: "Nakon što je Gestapo u NDH u travnju 1941. poduzeo neke početne protužidovske mjere, Nijemci su svibnja 1941. do ljeta 1942. godine prepustili ustaškim vlastima da samostalno organiziraju i provode progone Židova. O ovome će govoriti još samo jednom u knjizi. Dakle, on je svjestan da su Nijemci to "prepustili" ustaškim vlastima i oduzeli im kada su htjeli. Drugim riječima, on zna da su Nijemci najvažniji u tome, i da se provodi njihova politika! Čak opisuje i to kako su Nijemci bili nezadovoljni "rješavanjem židovskog pitanja" u NDH, zbog čega su sredinom 1942. opet sve uzeli u svoje ruke.

Međutim, to njemu ništa ne znači u njegovim interpretacijama! Drugi primjer govori kako Goldstein "ne zna" za činjenice koje mu ne odgovaraju: Ulrich von Hassell bio je prije rata profesionalni diplomat, poslanik u Beogradu, veleposlanik u Rimu. Pripadao je uroćnicima protiv nacizma, uhićen i strijeljan 1944. u vezi s pokušajem atentata na Hitlera (20. 7. 1944.).

U svom dnevniku on spominje Edmunda Glaisea von Horstenaua, Austrijanca, kojega je Hitler 12. travnja 1941. imenovao opunomoćenim generalom u Zagrebu. Hassell zakrabuljeno Hitlera naziva "Schickert" i kaže: Glaise-Horstenau iznio je (ispričao) mnoštvo karakterističnih Schickertovih (Hitlerovih, J.P.) izjava, na primjer o židovskom pitanju u Hrvatskoj: tamo su novi gospodari

htjeli poduzeti mjere samo protiv novodoseljenih Židova, ali im je on rekao da moraju postupiti radikalno, jer da novac imaju upravo starosjedioci! Treba li uopće komentirati zašto Goldstein krije da je Pavelić želio spasiti domaće Židove? Ja govorim o činjenicama, a Goldstein govori o sebi kada kao povjesničar ovakve činjenice i ne spominje, jer mu obaraju unaprijed zadanu tezu i ruše njegovo uvjerenje.

Napad na blaženika

Posebno Vas je na polemiku, čini se, potakao Goldsteinov odnos prema kardinalu Stepincu?

U stvari bilo je očekivati da će Ivo i Slavko Goldstein o Stepincu pisati na način na koji su pisali. Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika. Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to "dokaže". Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima. Recimo, hrvatska pravедnica među narodima pokojna gđa Ljubica Štefan napisala je knjigu *Stepinac i Židovi*, objavljenu 1998. Goldstein ne samo da ne koristi njezina istraživanja, nego tu značajnu knjigu ne stavlja uopće u popis literature. To odmah čitatelju knjige *Holokaust u Zagrebu* mora biti signal upozorenja. I doista uspoređivanjem podataka koje o istim događajima daju hrvatska pravедnica i Goldsteini pokazuju o kakvoj se "traljavoј povijesti" tu radi. Komentar koji je dan u poglavlju "Katolička crkva, nadbiskup Stepinac i Židovi" nešto je doista sramotno: "Nadbiskup Stepinac bio je u ovom slučaju kritičniji, jer je takav stav o rasama bio dio vjerskog učenja. Isto je tako bilo i kada je kritizirao rušenje sinagoge." Stepinčeve riječi, prema Goldsteinovu mišljenju, nisu neka naročita odlučnost. Drugim riječima, ustaše i njihovi vođe nisu tako opasni, pa je lako Stepincu sasuti im u brk da će životom platiti i biti proganjani na ovom ili onom svijetu.

Nepostojeći autori

Vaša knjiga počinje s dvije vrlo negativne ocjene Goldsteina kao stručnjaka iz pera dvojice njegovih istaknutih kolega povjesničara?

Točno, radi se o profesorima Nevenu Budaku i Miroslavu Brandtu. Mislim da već do sada navedene činjenice dovode čitatelja u dvojbu je li Goldstein tako napisao knjigu *Holokaust u Zagrebu* zbog svoga jugokomunističkog svjetonazora ili se radi o nekome tko je postao profesor na sveučilištu iz nekog drugog razloga. To sam se upitao i ja. Tako se pokazalo da je profesor Brandt pisao da je Goldstein dobio posao na intervenciju iz SK, da je kao njegov mentor otkrio njegovu sklonost da čak citira nepostojeće autore i nepostojeća djela i da tvrdi da svi povjesničari tako rade, tj. krivotvore povijest. Dr. Budak tvrdi nešto slično, kad o jednoj njegovoj knjizi piše doslovno: "Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici."

Pohvale istomišljenika

Kako je moguće da usprkos svemu Ivo Goldstein postane šef katedre za srednjovjekovnu povijest, a, kako se čuje, ozbiljno konkurira i za katedru novije povijesti?

To više govori o samom Filozofskom fakultetu. Jer oni su upoznati s kakvom se "traljavom znanošću" bavi Goldstein. Uostalom citirani Budak i sam je povjesničar i dekan tog fakulteta. Evo jednog primjera Goldsteinova bavljenja srednjovjekovnom povijesti.

Nedavno je u *Globusu* 20. rujna 2002. komentirao Dan Hrvatske ratne mornarice. Iako ima puno "bisera", najinteresantniji je dio Goldsteinova članka kako on interpretira jednu grešku u govoru admirala Letice na proslavi Dana HRM-a 1994.: "Nije jasno odakle je Letica doznao da je posljedica pobjede kod Makarske bilo Papino priznanje Hrvatske. U tom smislu ne postoji nikakva Tuđmanova izjava ili dopis, ali ton Letičine izjave sugerira da prenosi predsjednikove riječi. (...) A autorstvom ili bez njega ove posljednje

povjesničarske eskapade, predsjednik Tuđman ostaje po stvaranju kvazipovijesnih konstrukcija apsolutna znanstvena veličina."

Da je ovo napisao neki pučkoškolac, vjerojatno bi mu se nasmijali. Ali ovdje se radi o sveučilišnom profesoru povijesti! Čovjek po tonu izjave jednog admirala zaključuje da je netočnost u stvari prenošenje riječi predsjednika države. Doista, smijati se ili plakati? Očito na Filozofskom fakultetu misle da nam je plakati, ako doista misle "traljavom znanosti" u povijesti učiti buduće hrvatske povjesničare.

Goldstein je u nekim medijima za svoju knjigu dobio snažne pohvale?

Od istomišljenika ili od onih koji knjigu nisu pročitali.

Polemika s Goldsteinima u neku je ruku nastavak ranijih polemika s Milanom Bulajićem i njegovim tezama o Jasenovcu?

Istini za volju, vjerojatno ne bih ni čitao *Holokaust u Zagrebu* jer mi je iz nastupa obojice Goldsteina bilo jasno da se radi o Bulajićevim učenicima. Mislio sam, kada sam već raskrinkao profesora, ne moram to raditi i s njegovim učenicima. Međutim, sam je Goldstein u knjizi jedno poglavlje posvetio tzv. revizionistima.

Prvi je, kao i Bulajiću, naravno dr. Franjo Tuđman. Njemu je posvećeno najviše prostora, a poslije njega tu sam ja zbog svojih knjiga *Srpski mit o Jasenovcu*, 1 i 2, i dr. Jure Krišto zbog knjige *Katolička crkva i Nezavisna država Hrvatska 1941. – 1945*. Tu je interesantno nešto drugo, što potvrđuje moju tvrdnju o Bulajićevim učenicima. Mojim knjigama o Jasenovcu i spomenutoj knjizi dr. Krište bila je posvećena jedna emisija beogradske televizije. Potom su obje knjige bile napadnute u jednom *Feralovu* prilogu. One su trebale poslužiti kao dokaz da Hrvatski institut za povijest ne treba dobiti istraživanje o žrtvama Drugog svjetskog rata i poraća.

Treba li spomenuti da se "argumenti" koje u *Feralu* ne iznosi sam Ivo Goldstein, iako je surađivao u tom prilogu, ponavljaju u njegovoj knjizi? Zato knjiga *Brani li Goldstein NDH?* jest prirodan nastavak moje knjige o Jasenovcu, odnosno nastavak pobijanja laži o radu dr. Franje Tuđmana, samo sada ne više pobijanje Bulajićevih laži, već njegovih hrvatskih učenika.

Antisemit i antisrbini

Ovom knjigom, a i nekim ranijim tekstovima, zaradili ste etikete revizionista i antisemita, antisrbina ("najantisrpskija knjiga") ili pak navodnog matematičara, lažnog akademika. Volio bih da odgovorite na svaku od njih.

Bilo je čak poziva na kazneno gonjenje. Revizionist sam bio prema Goldsteinovu mišljenju već u knjizi *Holokaust u Zagrebu* zbog svojih knjiga o Jasenovcu gdje sam raskrinkao Bulajića. Međutim, ja, za razliku od Goldsteina, ne mislim da je biti revizionist nešto negativno. Svoje mišljenje svaki normalan čovjek mora revidirati kada je suočen s novim spoznajama.

Mnogi od nas su to doživjeli spoznajom o postojanju i žrtvama križnog puta hrvatskog naroda koji nam se desetljećima krio, pače i sam je spomen bio kažnjavan zatvorom. Smiješna je tvrdnja o antisemitizmu. Sa Židovima sam napisao stotinjak znanstvenih radova, nekoliko knjiga.

U međunarodnom časopisu "Mathematical inequalities and applications" koji se tiska u Zagrebu i kome sam glavni urednik više je Židova u redakcijskom odboru nego Hrvata. Kako ne može suvislo odgovoriti na primjedbe dane u mojoj knjizi, Goldstein mi "lijepi" razne etikete i spominje kazneno gonjenje.

Tako u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. srpnja 2002. navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje. To su Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi *Hrvatstvo i židovstvo* i ja. Za mene kaže: "Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti". Dakle, ako "gadiš i vrijeđaš" prof. dr. Ivu Goldsteina, tj. ako komentiraš njegove tekstove tako da ti on ne može odgovoriti na tvoje komentare - onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti.

Bilo bi smiješno da ne znaš da Filozofski fakultet u Zagrebu može takvog čovjeka izabrati za šefa katedre novije povijesti. Međutim, ne jednom, dr. Ivo Goldstein je najavio što žele današnje vlasti u Hrvatskoj. Predloženim bi se zakonom opet kažnjavalo nas koji iznosimo istinite činjenice i tako rušimo ono što je u jugokomunističkim vremenima bila službena povijest.

Najantisrpskija je knjiga, prema Bulajićevu mišljenju, *Srpski jasenovački mit*, uz *Srpski tajni rat* Philipa Cohena. Jasno je da ima puno onih koji ne vole hrvatski narod pa im je svaka ljubav prema hrvatskom narodu - šovinizam. Valjda hoće reći da mrzimo Srbe jer smo im onemogućili da vladaju Hrvatskom, odnosno onemogućili im pravljenje "Velike Srbije" na račun nekih dijelova Hrvatske i BiH.

Osporavanje mog rada u matematici i izbora u Akademiji plod je pučkoškolskoga Goldsteinova etiketiranja u stilu: Pečarić je pokazao da ja nisam nikakav stručnjak u povijesti pa ću ja pokazati da nije ni on u matematici i da su svi akademici neznalice kada su njega birali u HAZU.

Na zadnji takav njegov istup reagirao je akademik Vladimir Paar. To Goldstein nije očekivao, bolje reći očekivao je da ću reagirati samo ja, a znao je da mi *Globus* neće objaviti reagiranje, kao što mi do sada nije objavio reagiranja u tri navrata na njegove tekstove. Međutim, objavili su reagiranje akademika Paara pa su takvi njegovi napadi postali smiješni.

'Stvarni Jasenovac', nova knjiga još jedan prilog demontaži velikosrpskoga jasenovačkog mita

KNJIGA STVARNI JASENOVAC TOMISLAVA VUKOVIĆA

Donosi nove nepobitne dokaze da je Jasenovac bio radni logor u kojemu nije bilo masovnih serijskih ubojstava

Autor knjige Tomislav Vuković u Hrvatskome je državnom arhivu provjerio i objavio autentične dokumente, zbog čega se zgražaju neki jugoslavenski apologeti i izraelski veleposlanik

Autor ismijava Goldsteina kojega naziva kvazipovjesničarom. Mediji javljaju da je Goldstein nedavno isključen iz hrvatskog predstavništva u IHRI (Međunarodnoj udruzi za sjećanje na holokaust) pa ga očito sustiže znanstvena sudbina njegova izraelskoga pandana kvazipovjesničara Gideona Griefa, raskrinkanoga srpskoga lobista

Piše: IGOR VUKIĆ

Milo! Molim te da mi po primitku karte pošalješ gitaru s rezervnim žicama. Ja sam zdrav. I nadam se da ćemo se ponovno vidjeti!

Tako je u studenome 1942. godine svojoj zaručnici pisao Rudolf Šlapak, zatočenik starogradiškog ustaškog logora. Iz njegove daljnje prepiske saznajemo da je gitara stigla i da s njom olakšava vrijeme kazne koju izdržava u logoru koji je predstavljao dio jasenovačkog logorskog kompleksa. Šlapak je kasnije zaista i pušten pa se oženio svojom ljubljenom zaručnicom i s njom proveo cijeli život.

Glazbom se u logoru bavio i Vladimir Cvija, član Komunističke partije Hrvatske, koji je zbog protudržavne djelatnosti bio interniran u Jasenovcu. „Budući da sam po profesiji bio muzičar i svirao klarinet, bio sam član orkestra koji je formiran u logoru“, izjavio je Cvija pedesetak godina kasnije kad ga je hrvatska policija u samostalnoj Republici Hrvatskoj ispitala u istrazi pripremajući sudski proces protiv Dinka Šakića. Cvijin iskaz nije se uklapao u službenu sliku zbivanja u Jasenovcu pa te 1998. godine nije ni pozvan kao svjedok na suđenje.

Brojni slučajevi poput Šlapakovog ili Cvijinog, koji pokazuju realnu, životnu prirodu logora u Jasenovcu u Drugom svjetskom ratu,

opisani su u novoj knjizi „Stvarni Jasenovac“, Tomislava Vukovića, dugogodišnjeg novinara Glasa Koncila i autora niza zapaženih knjiga povijesne tematike. Knjiga je izašla u nakladi zagrebačkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a temelji se na njegovu feljtonu o dokumentima iz jasenovačkog logora, objavljivanu u Glasu Koncila od ožujka do prosinca 2020. godine.

Pripremajući feljton Vuković je učinio ono što bi svaki zainteresirani povjesničar, novinar, profesor suvremene povijesti pa i pučki pravobranitelj trebao napraviti. Nakon što se u javnosti počelo govoriti i pisati o postojanju arhivskih dokumenata koji pokazuju drukčiju sliku od službene, otišao je u Hrvatski državni arhiv s knjigama koje su ukazivale na te dokumente. Provjerio je ono što piše u knjigama – pomoću bilježaka na dnu stranice zatražio je od arhivista da mu potraže dokumente koji su tu navedeni. I eno ga: dokumenti su bili tamo, u arhivskim depoima!

Vuković ih je još jednom pregledao, pročitao, fotografirao i objavio u svojem feljtonu. Vrhunski *fact-checking* (hrvatski: provjera činjenica), koji Faktografu ili pojedinim profesorima s Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu ne bi pali na pamet ni u milijun godina! Reakciju na seriju u Glasu Koncila nije trebalo dugo čekati. Novinar Jutarnjeg lista Robert Bajruši zgražavao se i tražio od crkvene uprave da zaustavi objavu *dokumenata o jasenovačkom logoru*. Zahtjevom mu se pridružio i veleposlanik Izraela. Zaista strašno, u 21. stoljeću netko se usudio objavljivati autentične povijesne dokumente!

Uredništvo Koncila naravno nije popustilo takvim površnim ocjenama i ucjenama, već je nastavilo objavljivati taj novinski niz, koji je sada ukoričen u knjigu koja ima i još dodatnog sadržaja. „Stvarni Jasenovac“ jasno pokazuje da je Jasenovac bio radni logor u kojem nije bilo serijskih, masovnih ubojstava pa u skladu s tim ni broj žrtava ne može biti velik. I svakako, znatno je manji od službenog „popisa“ koji vodi Javna ustanova Spomen područje Jasenovac.

Bilo je umiranja od bolesti, bilo je kažnjavanja zbog bjegova i druge nediscipline, ali su pri tome stradavali i ustaše koji su, primjerice, pljačkali po okolnim selima pa i samovoljno uzimali stvari od logoraša. Knjiga je snažan poziv za daljnja istraživanja kako bi se

napokon demontirao taj „jasenovački mit“, o čemu je nedavno pisano i u „Prilozima Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti“.

Uz više od 150 dokumenata, fotografija i faksimila, od koji su neki prvi put objavljeni, Vuković u knjizi donosi i niz oglada i polemika sa zagovornicima lažne hrvatske povijesti, zavirujući iza komunističke i velikosrpske promidžbene zavjese. Osobito pri tome raščlanjuje radove, kako kaže „kvazipovjesničara“ Ive Goldsteina, koji je bezočno izmislio nekakvu „drobilicu“ kojom su navodno uklanjani posmrtni ostaci umrlih u Jasenovcu (pa zato jugoslavenski forenzičari 1964. godine u opsežnim istraživanjima u Jasenovcu nisu uspjeli naći više od 470 posmrtnih ostataka).

Prema posljednjim informacijama Goldsteina pomalo stiže znanstvena sudbina njegova izraelskog pandana Gideona Greifa, (kvazi)povjesničara kojeg je Srbija prije nekoliko godina platila da govori o Jasenovcu i Srebrenici, iako ni o jednoj od te dve stvari nije imao pojma. Greif je na kraju raskrinkan jer se prilikonio velikosrpskom opisu Srebrenice pa je osramoćen u njemačkoj javnosti i drugdje. Ivo Goldstein je pak, kako javljaju mediji, nedavno isključen iz hrvatskog predstavništva u IHRA-i (Međunarodnoj udruzi za sjećanje na holokaust) u koju ga je donedavno slala Vlada Republike Hrvatske. Ako je to istina, hrvatska vlada može upisati jedan mali plus.

Možda je to naivan stav, ali uz priloge HAZU, to može biti znak nekog buđenja svijesti u vladinim krugovima kako je stiglo vrijeme da se aktivnije postave u raščišćavanju povijesnih kontroverzi. Onih koje im stranci često nabijaju na nos, a koje bi uz primjereno istraživanje išle bitno u korist hrvatskome narodu, a i vlasti.

Nešto od toga može se nazrijeti i u riječima predsjednika Zorana Milanovića kad kaže kako je u razgovorima o hrvatskom pitanju u Bosni i Hercegovini bio zapanjen neznanjem kod europskih lidera. Slabo znanje imaju čak i oni koje su ti lideri odredili da pripremaju donošenje važnih odluka u tim pitanjima.

Knjiga „Stvarni Jasenovac“, može pomoći u povećanju znanja o logoru u Jasenovcu – i kod stranih, ali i kod domaćih ljudi, od običnih čitatelja do onih na vlasti koji utječu na službeni odnos prema hrvatskoj povijesti. Vuković im je pokazao da dokumenti, koji govore jasno sami za sebe, postoje u arhivima i kako je do njih lako

doći. Dio je prikazao u knjizi, koja se može nabaviti narudžbom na e-mail adresu: drustvo.jasenovac@gmail.com
Igor Vukić

OKVIR

**Tiskanje knjige omogućio hrvatski znanstvenik i dobrotvor dr.
Ivan Hrvoić**

Ministarstvo branitelja Tome Medveda financira jugokomunističke udruge, a ne hrvatske istraživače

Tiskanje ove knjige omogućeno je donacijom poznatog dobrotvora dr. Ivana Hrvoića, hrvatskog iseljenika i poduzetnika iz Kanade. Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac svoj rad temelji na privatnim donacijama i prodaji knjiga, što u ovim kriznim vremenima ne omogućava angažiranje većeg broja istraživača u arhivima. Ipak, uza sva ograničenja ovo je četvrta knjiga u nakladi društva, a njegovi članovi su člancima i javnim istupima jasenovačku temu u dobrom dijelu uspjeli nametnuti javnosti. Prije nekoliko godina društvo je uspjelo dobiti novac i na državnom natječaju pri Ministarstvu hrvatskih branitelja, upravo za projekt istraživanja arhiva. Unatoč tomu što su bili ispunjeni svi natječajni uvjeti, projekt je prekinut nakon dvije godine (ukupno je isplaćeno 80.000 kuna) jer su mediji poput Jutarnjeg lista i Pupovčevih Novosti pokrenuli hajku protiv tog istraživačkog rada. Na njihovoj strani angažirala se čak i tadašnja pučka pravobraniteljica Lora Vidović. Projekt je zaustavljen s obrazloženjem da bi se tim istraživanjem trebali baviti „povijesni instituti, a ne udruge građana“. No problem je što se instituti time ne bave pa je i smisao građanskog udruživanja da se popravi taj nedostatak. S druge strane udrugama koje se bave povijesnim sjećanjem na komunističke prvake, zločince i njihovu vojsku (tzv. antifašističke udruge), država svake godine dodjeljuje milijunske iznose. Nažalost, novac im stiže čak i iz Europske unije, unatoč deklaracijama (očito samo formalnim) o osudi komunističkog sustava. Bez obzira na sve to, istraživački projekt društva nastavljen je i s relativno skromnim sredstvima, a jedan od njegovih rezultata je i ova knjiga.

Hrvatski tjednik, 09. 06. 2022.

HODAK: ONI KOJE SMO U RATU PORAZILI VRAĆAJU SE PO SVOJE

20/06/2022

Sve je očitije da nam Lijepa naša ima ne samo lošu povijest nego joj ni budućnost nije baš ružičasta. Citiram **Antu Prkačina**: “Umjesto hrvatske povijesti Drugog svjetskog rata, mi imamo jugoslavensko-komunističko-partizansku turbo-folk historiju. Tri turbo-folk zvijezde s filozofskog fakulteta, tri **Karleuše**, su **Klasić**, **Goldstein** i **Jakovina**...” “S povijesnog aspekta ovaj je citat irelevantan, ali može poslužiti kao putokaz o stanju u našoj historiografiji.

No, pustimo povijest i okrenimo se svijetloj sadašnjosti. Članica smo EU-a, NATO saveza, euro je na pragu, samo što nismo u Schengenu..., a gdje se god okrenemo “pušiona”. Uz sve šuplje komplimente koje nam šibaju oni gori i bolji od nas, rezultat je – nogometnim rječnikom rečeno – nula prema nula. U Bruxellesu smo popušili s izbornim zakonom za BiH. Postojeći izborni zakon s Daytonskim sporazumom ime veze koliko i sa Sporazumom Cvetković-Maček iz 1939. godine. U Bleiburgu mijenjaju grbove i zastave na grobovima poginulih i ubijenih Hrvata nakon Drugog svjetskog rata. Zaostajemo za Srbima, pa čak i za Bošnjacima, čije ideje, zahtjevi i očekivanja imaju u EU veću težinu od onih koje plasiraju sa Zrinjevca. Zašto?

Samo zbog poltronskog mentaliteta koji nam je stoljećima usađivan i koji nam je postao pravi uteg oko nogu. Jedini izuzetak je bio dr. Franjo Tuđman. On nije poltronski prigibao koljena ni pred kime. Još dugo će na žalost ostati jedini. Finoća, uglađenost, akademsko izražavanje, isprazno ponavljanje argumenata kojima nas se u diplomatskim salonima ušutkava kako bismo odustali od svojih zahtjeva, sve su to već odavno prokušane metode perfidne europske politike kad želi male i slabe držati na lancu, ali istodobno i s mirišljavom mrkvom, samo uvijek na dostojnoj udaljenosti. Tako je i ovaj puta s izbornom reformom u BiH. Bit će, ali nakon izbora! I eto nama opet Komšića! A mi ćemo s Europom i dalje godinama pričati, uvjeravati ih i uvijek na kraju “popušiti”... Kad naš predsjednik RH Milanović pokuša drugačijom metodom iliti

balkanskom robusnošću preskočiti diplomatske “plitke potoke”, svi se odmah dižu na noge. Kakav mu je to rječnik, sramoti nas pred “ceo svet”, svađa s Finskom i Švedskom, traži nemoguće itd. itd. Očito smo toliki poltroni u dušama da nismo u stanju ni podržati drugoga kad se izloži, a kamo li da bismo to sami napravili. Ah, ta dobra vječna poltronska Hrvatska! Mirno pušimo u srazu s “briljantnim” diplomatima iz BiH i Srbije, pa i Crne Gore (oko Prevlake). Ako se ne trgnemo bit ćemo još manji, tanji, pravi sirotinjski balkanski vilajet...

Oni koje smo u ratu porazili vraćaju se po “svoje”. Osnovali smo prvu srpsku školu u Hrvatskoj izvan Vukovara. Škola k'o škola. Tamo će “deca” učiti o “Oluji” kao ratnom zločinu nad srpskom nejači, o genocidu za vrijeme “traktorijade”, o srpskoj Dalmaciji, granici Virovitica, Karlobag, Karlovac... Ne znam, ali meni se to čini čak ne više ni poltronski već mazohistički. Ne podsjeća li vas to na sado-mazo nagle promjene jedne demokršćanske stranke o temi što je obitelj? Što je s omjerom 70 posto prema 30 posto iz referendumu “U ime obitelji?” Kad i gdje je taj referendum poništen? Mi koji smo glasali “za” na tom referendumu preko noći smo postali “rigidni desničari”. Lisice se puštaju u kokošinjac da “prosvijetle” kokoši. Dok kokoši još ima. I sad se vidi da je Milanović u pravu kad je rekao: “Hrvatska se obranila sama, zahvaljujući tom malom broju pravih ljudi, zahvaljujući odlučnosti hrvatskog političkog vodstva tog vremena i prvog predsjednika Franje Tuđmana, hrvatskih generala nastalih u Domovinskom ratu...”. Još je naglasio da je to bila vojska koja nije dobivala međunarodnu financijsku, oružanu, medijsku i političku pomoć. Prije bi se reklo da je stalno morala slamati opstrukcije, prijezir i nepovjerenje te i takve međunarodne zajednice. Ali unatoč svemu tome, mi smo pobijedili. Zašto nam to ne ulijeva više samopouzdanja i ne bude putokaz za budućnost?

U ratu država daje topove, bogati volove, a siromašni svoje sinove. Kad rat završi, država uzme svoje topove, bogati dobiju nove volove, a sirotinja trži grobove svojih mrtvih.

Prije nego nam **Viktor Gotovac** “vrati” stari Trg maršala Tita, **Frane Šarić** nam u Večernjaku servira uzbudljivu priču o Lastovskim tunelima koje su za Tita i Jovanku, između ostalih, “kopali i zarobljeni Wehrmachtovi vojnici”. Naime, legendarne

“demokratske” 1947. “oslobodilačka” JNA gradila je tajne komandne centre s tunelima dugačkim stotine metara. Sve za slučaj nuklearnog napada Zapada na “demokratski centralizam”. Gradila ih je mašinerija bivše države dinamitom i brojni njemački zarobljenici i zarobljeni inženjeri...

Gdje su kasnije završili ti brojni njemački zarobljenici i inženjeri, e to Frane Šarić ne zna, ali pretpostavlja da nisu završili dobro. Frane valjda nije nikada čuo za Ženevske konvencije o ratnim zarobljenicima kojih se Juga nije držala k'o pijana plota. Njih se baš dobro ne sjeća ni Viktor Gotovac što i nije neko čudo. Viktor je samo profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu. Nemaju oni kompjutersko pamćenje. Navodno bi o tom ratnom zločinu više trebao znati član Hrvatskog generalskog zbora **Luka Džanko** koji je pet godina obavljao “časnu” dužnost komandanta Vojno-pomorskog uporišta Lastovo. Zanimljivo, naš Frane Šarić se nije sjetio njega zapitati što se dogodilo s “fašistima” koji su kopali “narodne” tunele za Broza i Jovanku... Ubijalo se “an mass” jer tada je ljudski život bio jeftin. Osim ako niši došao direktno iz šume.

Dubravko Šlat nas podsjeća: “Zabraniše Vilu Velebita, zabraniše Jelačić bana, zabraniše **Zrinskog-Frankopana**, zabraniše Juru i Bobana, zabraniše himnu Lijepa naša, zabraniše trobojnicu milu, šahovnicu i sjećanje naše, zabraniše djedove, ujake, očeve, stričeve i braću, rekoše nam sve su to ustaše. Zabranama sputaše nam ruke, staviše nam noge u okove. Na ramena težak teret krivnje. Usred toga Hrvatska se rodi i zapjeva Hrvat u slobodi. Sad branite Bojnu Čavoglave, Za dom spremni i naše pozdrave”. I danas, nakon Oluje, pobjede i države... stalno nam neki vraćaju Jasenovac i licitiraju sa 700.000 mrtvih. Ne popuštaju stisak okova. Branitelji su im postali svakodnevna meta. Tvrde da nemaju ništa protiv branitelja. Valjda ništa efikasno! Ali, siguran sam da će prije ili kasnije nešto ipak pronaći. Nastupaju neki novi govornici koji nas ležerno obavještavaju da se trenutno ne vode “oružane bitke”, ali da i takove nisu isključene. A mi drijemamo pokraj granice duže od 1000 kilometara preko koje nam u jednoj jedinoj mrkloj noći mogu doći u “posetu” četnici ili islamski militanti ili zajedno i jedni i drugi. Vjekovna srpska ugroženost nikada ne spava, a mi drijemamo. Valjda čekamo novi potres da nas probudi....

Po odluci Svjetske zdravstvene organizacije kravlje ludilo koje prijeđe na ljude i dalje se zove kravlje ludilo...

Čitam ovih dana da je Memorijalna zaklada žrtvama komunizma (VOC), nedaleko Bijele kuće u Washingtonu, otvorila **Muzej žrtava komunizma**. Bez navodnika! To je naravno njihova stvar. Što se to "dotikavle" nas Hrvateka? Mi se upravo pripremamo za proslavu "partizanskog ustanka" u Brezovici i "roštiljade" hrvatskog svećenika u Srbu. Kod nas nema žrtava komunizma! Ima samo žrtava ustaštva. Upravo čitam kako je "istoričar" Hrvoje Klasić počeo rad na novoj seriji zvanj "Partizani". Super!!! Nakon NDH, hajde da napokon doznamo njegovu "istinu" i o partizanima. Bravo za HRT! Međutim, kojeg li čuda! Ovaj puta HRT nije producent serije nego će nam Klasićevu istinu o partizanima ponuditi televizija "Al Jazzera Balkans". Dobro, bolje i to nego jugo-nostalgičarski HRT. Hrvojica, etablirani partizan, šalje pozitivne poruke: "Želim napraviti seriju koja neće biti ideološki obojena". Hahaha! Odmah sam shvatio. Klasić snima humorističku seriju o partizanima koji su nas oslobodili boreći se za Jugoslaviju protiv Nijemaca i hrvatske države... ili tako nekako. Uglavnom, jedna stranica subotnjeg Jutarnjeg, posvećena tom velebnom projektu, bačena je u vjetar. **Vlado Vurušić** kaže da Klasić "kmeči", suradnja s HRT-om "bila mi je vrlo teška, osjećao sam da oni to ne žele, da ne prihvaćaju seriju, smatrajući da je previše lijeva..." Ne da je bila lijeva, bila je negledljiva, neznanstvena i diletantska. Ovaj puta će Al Jazzera Balkans dati punu slobodu Klasiću da na klasičan kriptokomunistički jeftini način reklamira naoružanu vojsku koja se u četiri godine rata ni jednom nije našla oči u oči s ustašama.

Sve se svelo na sedam neprijateljskih ofenziva, "bežanije" ispred "nadmoćnog neprijatelja" i spašavanje ranjenika kao klasične isprike za bježanje. Zato velika hvala redakciji Jutarnjeg na najavljenoj seriji o prvom partizanskom odredu, šumi Brezovica, o lugu koji se taj dan napio i nije bio u šumi jer da je bio ne bi ni bilo 22. lipnja i dana "ustanka". Dok Ameri otvaraju muzej žrtvama komunizma (bez obzira što su komunistički partizani za njih bili tek "ubod komarca"), u Lijevoj našoj partizanski potomci snimaju propagandističke serije o svojim "herojima". U tim pamfletima nećete gledati oko 300.000 ubijenih nakon što je rat prestao, onih koji su živote izgubili na

Bleiburgu, na Križnom putu, u Hudoj i drugim jamama, u noćnim pogromima po hrvatskim gradovima... Klasić, Jakovina, **Markovina**, **Aralica** i ostali ultra-lijevi povjesničari drže katedre povijesti na našim filozofskim faksevima i boli njih ona stvar što 95 posto partizanskih žrtava nije vidjelo ni suda ni presude prije negoli su izgubili živote. Ne žele se drugovi "istoričari" zamarati formom, istragama, sucima koji izriču presude nakon izvedenih dokaza.

Grad Zagreb na čelu s gradonačelnikom **Tomislavom** ove je godine pokrovitelj koncerta koji će se održati na "Dan antifašističke borbe" 22. lipnja. Veterani domovinskog rata(!?) i antifašisti kao i Centar mladih Ribnjak organiziraju koncert na Trgu žrtava fašizma u Zagrebu. Nastupaju ZborXop kao i Veliki simfonijski orkestar Zagrebačkog električnog tramvaja. E, pa tko voli nek' izvoli!

Osumnjičenim hrvatskim braniteljima kad su bili dovedeni u Haag jamčilo se doživotno pravedno suđenje, što je veliki napredak u odnosu na Hudu i druge jame...

Susjedi tj. komšije naše su najveće blago. Dobrosusjedski odnosi temelj su naših uspjeha. Mi smo odmah bez razmišljanja spremni podržati susjede ako žele u EU, NATO...

Eto, pred par dana je "tiha" EU-diplomacija predložila da Ukrajina u roku "odmah" postane kandidatkinja za članstvo u EU. I to se brzinom svjetlosti počelo događati. S Pantovčaka su reagirali munjevito. Može, ali uz uvjet da i BiH uđe u taj "raj" skupa s Ukrajinom. Čudesan je taj svijet diplomacije, akreditacija, protestnih nota, tajnih diplomatskih kanala... Malo previše kompliciran za mene. **Dodik** se u Moskvi poltronski divi **Putinu**, a mudraci s Pantovčaka traže da zajedno sa Zelenskijim u EU uđu Dodik i Komšić.

Susjedi u načelu vole Hrvatsku. Skoro cijelu, ali Hrvate koji žive u Srbiji vole samo kao Bunjevce. Lakše je za izgovor. U BiH također vole Hrvate, ali ne žale što ih tamo više nema... Sjećaju ih se po dobru.

I ja volim seks i sjećam ga se po dobru!

U krizna vremena u BiH su izgradili za svoje komšije Hrvate više od 350 logora... Zato od nas uvijek mogu očekivati potporu i zahvalnost. Sad su to s Pantovčaka i dobili. S Crnom Gorom nikada nismo imali problema, osim 1991. godine kad su malo rušili

Dubrovnik, pola godine okupirali i pljačkali okolicu grada... Prevlaka je po Badinterovoj komisiji pripala Hrvatskoj, ali Crna gora se s time baš i ne slaže. I oni žele malo modificirati “svoje” Hrvate pa su ih nedavno konvertirali u Bokelje. U Srbiji su Bunjevci, a u Crnoj Srbiji, pardon, Crnoj Gori su Bokelji... No, hrvatski poltroni će i Srbiju i BiH i Crnu Goru gurati prema EU i njihovim izdašnim fondovima kako bi se što bolje i brže razvijali. A kad svi tako razvijeni i sretni sa zapadnog Balkana napokon uđu u tu EU, bit ćemo napokon opet zadovoljni što će se naša neprežaljena Juga, opet cjelovita i unitarna, ostvariti u Bruxellesu...

Prodajom Sunčanog Hvara Termama Čatež, umjesto boljem Kompas, Hvar je izgubio kompas, a Kompas je izgubio Hvar.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-oni-koje-smo-u-ratu-porazili-vracaju-se-po-svoje/>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN" U SPLITU

Dana 15. 06. 2022. predstavljena knjigu J. Pečarić, *IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN"* u Splitu. Prije predstavljanja na TV Jadran snimljen je razgovor s akademikom Pečarićem koji je dan sutradan 16. 05. 2022. u njihovim Vijestima. Možete ga vidjeti od 15 do 22 min na linku:

<https://youtu.be/dH9hN77WjB8>

Zahvaljujem vam se svima što ste u ovolikom broju došli na predstavljanje knjige o našoj legendarnoj IX. Bojni HOS-a i svima koji su omogućili ovo predstavljanje.

Posebna zahvalnost predstavljateljima Zoranu Buzdovačiću, predsjedniku HVIDRE Split, Marku Skeju, ratnom zapovjednik IX. Bojne HOS-a i Luki Podrugu, dipl. pravniku i bivšem predsjedniku HCSP-a. Velika je čast za mene što moju knjigu predstavljaju hrvatski branitelji.

Fotografije Petra Vulića

GOVOR J. PEČARIĆA

U nizu svojih tekstova naglašavao sam kako se sluganski odnos hrvatskih političara i ne samo njih najbolje može vidjeti kroz njihov odnos prema: 1. blž. Stepincu; 2. Jasenovcu; 3. Pozdravu ZA DOM SPREMNI. Pri tome posebno mjesto ima ZA DOM SPREMNI jer je on izravno povezan sa Domovinskim ratom u kome su hrvatski branitelji predvođeni Utemeljiteljem RH akademikom Franjom Tuđmanom obranili od svjetskih moćnika poticanu i pomaganu naci-fašističku srpsku agresiju.

I ova kao i druge moje slične knjige su zapravo odgovor na poslijeratne napade na svetinje iz Domovinskog rata koji traju svo vrijeme do današnjih dana kao rezultat nezadovoljstva svjetskih moćnika što njima nepoželjna država postoji. A IX. Bojna HOS-a kao legendarna braniteljska postrojba je doista svetinja Domovinskog rata. Tako je i ovo predstavljanje u znaku jednog takvog napada koji možemo vidjeti u „Hrvatskom tjedniku“ od 09. 06. 2022. u rubrici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE:

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN,

Jugoslavenski povjesničar u Hrvatskoj, dokazani krivotvoritelj, autor izmišljotine o drobilici kostiju u Jasenovcu:

„NE MOŽEMO USTAŠE I DOMOBRANE, ODNOSNO HOS, ZVATI HRVATSKOM VOJSKOM!“

HT: Sve dok se Goldstein može zvati i hrvatskim i povjesničarem, posve je logično što se ni domobrani, ni ustaše, ni svi hrvatski dragovoljci 90-ih ne mogu zvati hrvatskom vojskom

Ono što je pri tome najvažnije je da je Goldstein član Plenkovićeve *Vijeća za suočavanje s prošlošću* osnovano 2017- godine i ova izjava zorno pokazuje zašto ga ja nazivam *Vijeće za obranu zvijezde petokrake i osudu ZA DOM SPREMNI*.

Plenković je zato i birao „hrvatskog povjesničara“ Iva Goldsteina u to Vijeće. Sigurno je za to bila važna činjenica da je pozdrav »Za dom spremni!«, kako nas „uči“ njegov otac Slavko Goldstein u *Novom listu* 6. veljače 2003., „oproštajni je pozdrav Evropi i najkraći

put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbače“. To sam navodio u raznim svojim knjigama pa npr. i u knjizi „DRUKER“ iz 2020. koja je dana na portalu dragovoljac.com.

Lako je moguće da je Plenkoviću bilo važnija činjenica iz 2015. godine zbog Peticije ZDS.

PETI potpisnik Peticije ZDS, kojom se branilo Thompsona i 'Bojnu Čavoglave', bio je ravnatelj Hrvatskog Instituta za Povijest (HIP) dr. sc. Mirko Valentić, koji je bio blizak Tuđmanov suradnik.

Jako inteligentno da se na povijesnim temama napada ugledni povjesničar koji je bio bliski suradnik Utemeljitelja RH, zar ne?

Zapravo tada je Predsjednica trebala iskazati poštovanje prema samom Predsjedniku Tuđmanu jer je kao PETI potpisnik (poslije dva akademika i dva biskupa) potpisnik bio ravnatelj Hrvatskog Instituta za Povijest (HIP) dr. sc. Mirko Valentić, koji je bio Tuđmanov suradnik. A bilo je još uglednik povjesničara koji su potpisali Peticiju ZDS pa i ravnatelj HIP-a iz Slavonskog Broda dr. sc. Mato Artuković ili prof. dr. sc. Ivo Rendić Miočić

Tada se dogodilo nešto što govori o etičkim pogledima vlasti u Hrvatskoj. Naime na Katedri za povijest su se skupljali potpisi uz prijedlog dostojan jugo-komunističkim vremenima. Zvonimir Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povjesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom progasu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih ćelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom ćemo smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara“. Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za

očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnom sucu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevaspitati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara." Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein (podcrtao JP), dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Močanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su nasljednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

(slijedi slika o Osudi s Katedre za povijest koja je dana u tekstu)

Nisu bili zadovoljni što su sakupili 'samo' nešto više od 50% potpisa pa ga nisu dali javnosti, ali je o njemu progovorio prof. dr. sc. Ivo Banac. Tako je Plenković imao dobar popis povjesničara etički dobro potkovanih za njegovo Vijeće o zvijezdi petokraki a protiv ZDS.

Naravno, stranka koju je osnovao Utemeljitelj RH Franjo Tuđman ne mogu izravno iskazivati podršku onim srpskim hordama koje su i u Hrvatskoj uzvikivali „Ovo je Srbija“, ali mogu podržavati one koji napadaju Tuđmana. Znamo da je Tuđman stradavao i zbog borbe protiv neistina o Jasenovcu. Zato na čudi što je u „Hrvatskom tjedniku“ posebno istakli Goldsteinovu izmišljotinu o drobilici u Jasenovcu koja je predmet ismijavanja i u svijetu ali i kod kumica na hrvatskim tržnicama. Međutim Ivo Goldstein je sa svojim ocem itekako zaslužan za službenu brojku žrtava Jasenovca u koju vlast godinama ulaže velike novce iako je nebrojeno dokaza kako se radi o lažnoj brojci. Ali istu brojku zagovara Muzej genocida u Beogradu, pa vlast u RH zna što je stvarni srpski interes i što treba zagovarati, zar ne?

Sjetimo se samo kako je tata Goldstein još u *Globusu*, 10. siječnja 2003., govorio o „strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi“. Samo u Jasenovcu, a spominju danas neke jame s mnogo žrtava kraj kojih podižu i spomenike u kojima nisu pronašli ljudske ostatke. Zato im i trebaju izmišljene drobilice i sl. „otkrića“ koja redom bivaju ismijana.

Tako u istom broju „Hrvatskog tjednika“ imamo prikaz nove knjige o Jasenovcu Tomislava Vukovića 'Stvarni Jasenovac'

Uz više od 150 dokumenata, fotografija i faksimila, od koji su neki prvi put objavljeni, Vuković u knjizi donosi i niz ogleđa i polemika sa zagovornicima lažne hrvatske povijesti, zavirujući iza komunističke i velikosrpske promidžbene zavjese. Osobito pri tome raščlanjuje radove, kako kaže „kvazipovjesničara“ Ive Goldsteina, koji je bezočno izmislio nekakvu „drobolicu“ kojom su navodno uklanjani posmrtni ostaci umrlih u Jasenovcu (pa zato jugoslavenski forenzičari 1964. godine u opsežnim istraživanjima u Jasenovcu nisu uspjeli naći više od 470 posmrtnih ostataka).

Prema posljednjim informacijama Goldsteina pomalo stiže znanstvena sudbina njegova izraelskog pandana Gideona Greifa, (kvazi)povjesničara kojeg je Srbija prije nekoliko godina platila da govori o Jasenovcu i Srebrenici, iako ni o jednoj od te dvije stvari nije imao pojma. Greif je na kraju raskrinkan jer se priklonio velikosrpskom opisu Srebrenice pa je osramoćen u njemačkoj javnosti i drugdje. Ivo Goldstein je pak, kako javljaju mediji,

nedavno isključen iz hrvatskog predstavništva u IHRA-i (Međunarodnoj udruzi za sjećanje na holokaust) u koju ga je donedavno slala Vlada Republike Hrvatske. Ako je to istina, hrvatska vlada može upisati jedan mali plus.

Možda je to naivan stav, ali uz priloge HAZU, to može biti znak nekog buđenja svijesti u vladinim krugovima kako je stiglo vrijeme da se aktivnije postave u raščišćavanju povijesnih kontroverzi. Onih koje im stranci često nabijaju na nos, a koje bi uz primjereno istraživanje išle bitno u korist hrvatskome narodu, a i vlasti.

Kod vlasti to može samo značiti kako su shvatili kako im pomaganje u dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda podržavajući raskrinkanu izmišljotinu o Jasenovcu puno šteti i danas mogu biti protiv njega, a sutra promijeniti svoj stav, ali dokument HAZU ostaje jer najviša znanstvena ustanova u RH ne može tako lako mijenjati svoje stavove kao što to rade političari kojima je jedino važan osobni interes.

Naravno, takvim vlastima je sam Goldstein bio idealan član Vijeća za suočavanjem s prošlošću jer je on na njima dragi način pisao i o Stepincu. Puno prostora je posvetio i njemu u knjizi „Holokaust u Zagrebu“, pa kada je dr. sc. Jure Krišto kao povjesničar napisao kritiku njegovih stavova krenula je hajka na dr. Krišta. O tome vidjeti moju knjigu:

J. Pečarić, *Branili smo Stepinca*, Portal dragovoljac.com, 2021.

Podsjetimo da je Goldsteinu u toj knjizi glavni revizionist u hrvatskoj povjenici (ukazao je i veliku čast u toj knjizi i meni jer sam po prostoru koju je posvetio meni na drugom mjestu) ali i prije dvije godine mu je Tuđman „rodonačelnik povijesnog revizionizma“:

<https://www.nacional.hr/goldstein-tudman-je-rodonacelnik-povijesnog-revizionizma-a-revizionisti-i-dalje-tvrde-da-ustase-nisu-bili-fasisti/>

Zapravo Plenković tako izborom Goldsteina u svoju komisiju na izvrstan način pokazuje svjetskim moćnicima kako ispunjava njihove želje, a dodatno im to pokazuje kada se zna da je Ivo Goldstein u Globusu, 20. rujna 2002.. tvrdio:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.

Danas imamo velika neslaganja i sukobe dva predsjednika. Ali kada su u pitanju laži o Stepincu, Jasenovcu a pogotovu o ZDS ii HOS-u tu nema velike razlike. To i jest logično jer svjetski moćnici znaju da su u Domovinskom ratu poraženi! A HOS-u i IX. Bojni sigurno je velika čast što svoje nezadovoljstvo ponajviše pokazuju prema njima.

Josip Pečarić

ZANIMLJIVO: O Goldsteinu u *IHRA*-i vidjeti:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/dvije-profesorice-s-filozofskog-fakulteta-odgovaraju-ivi-goldsteinu-potpuno-neistinite-i-bezocne-tvrdnje-15212059>

PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN" U SPLITU, 2.

U prvom dijelu ovog teksta

(<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/31158-predstavljanje-knjige-ix-bojna-rafael-vitez-boban-u-splitu>) dao sam link mog razgovora koji je emitiran u Vijestima TV „Jadran“ dan poslije predstavljanja knjige.

Naravno i u njemu se moglo vidjeti što mislim o političarima u RH. Obično poručim; Ne vjerujte političarima koji nisu za dom spremni. Zato vam u Prilogu dajem i današnji tekst Zvonimira Hodaka koji govori o političarima u RH.

Meni taj razgovor mora biti drag zbog toga što je rečeno da sam „branitelj branitelja“, ali bio mi je zabavan dio kada sam spominjao doktore iz moje znanstvene škole iz Splita. Prvo sam rekao da ih je 10, pa 11. Poslije su me upozorili da ih je 12, a na Splitskom sveučilištu je i jedna iz moje znanstvene škole koja je doktorirala u Mostaru. Opravdanje je da su i one manje brojke dovoljne za porugu koju sam izrekao na račun Sveučilišta u kojem je prije mog dolaska u Studio TV Jadran otvoren Hrvatski matematički kongres: Što bi bilo s nastavom matematike da nema tih mojih doktora na njemu, a siguran sam da mi za to neće reći hvala. Zapravo nisam bio originalan jer je već netko isto rekao za sveučilišta u Hrvatskoj i mojih 40-ak doktora matematičkih znanosti.

U Prilogu prvog dijela ovog teksta dao sam i moj govor sa samog predstavljanja koji sam završio s usporedbom velikog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana koju je dao jedan od Karleuša, koje spominje Hodak, još 2002. godine. Zapravo još veću pohvalu dobio sam od jednog srpskog portala u Crnoj Gori koji je još 2019- tvrdio kako su moje *šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana*.

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/32416-sestra-istaknutog-ljubitelja-ustastva-josipa-pecarica-zavijorila-sahovnicu-u-kotoru.html>

A Hodak o Utemeljitelju RH piše u tekstu iz Priloga:

Zaostajemo za Srbima, pa čak i za Bošnjacima, čije ideje, zahtjevi i očekivanja imaju u EU veću težinu od onih koje plasiraju sa Zrinjevca. Zašto?

Samo zbog poltronskog mentaliteta koji nam je stoljećima usađivan i koji nam je postao pravi uteg oko nogu. Jedini izuzetak je bio dr. Franjo Tuđman. On nije poltronski prigibao koljena ni pred kime. Još dugo će na žalost ostati jedini.

Zapravo je jasno zašto je to tako. Poltrone koristiš zbog ostvarenja svojih interesa, hvališ ih, ali ih se gadiš.

Vjerojatno i ne razumiju kada govorim da je za HRVATSKOG predsjednika najvažnije znati što mu, bijesni što je protiv njihovih želja stvorio Hrvatsku nisu došli na pogreb. Da jesu morao bih se pitati mogu li reći da je HRVATSKI predsjednik, zar ne?

A masovnom ubojici J.B. Titu ih je došao veliki broj. Vidim da je na popisu koji je spomenuo u Hrvatskom Saboru general Prkačin deveti: <https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31148-prkacin-najveci-politicki-gubitnik-na-ovim-prostorima-je-tito>

Zato me toliko i raduje kad mi glavni mediji u RH iskazuju veliku časti i ne dozvoljavaju da se o mojim knjigama i znanstveno m radu ponešto i čuje kod njih.

Jasno je to i zbog nedavno tiskane knjige Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918.

Ima dvadesetak autora, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Istina tome su vjerojatno doprinijele i činjenice da imam najviše radova u RH od znanstvenika iz RH koji su na listama najutjecajnijih znanstvenika u svijetu prema istraživanjima Sveučilišta u Stanfordu

ili da su moja 4 časopisa koja se tiskaju u Zagrebu na svjetskim listama i godinama među najboljim hrvatskim časopisima po Scopusu i sl.

Međutim dan poslije razgovora sa mnom TV Jadran je u Vijestima od 17. 06. 2022. dala prilog s predstavljanja moje knjige (od 14 do 20 min): <https://youtu.be/Y3oeYxelSN0>

Josip Pečarić

MODRIĆ I IX. BOJNA HOSA

(PREDSTAVLJANJE KNJIGE IX. BOJNA "RAFAEL VITEZ BOBAN" U SPLITU, 3.)

Jučerašnji dio ovog teksta završio sam informacijom kako je TV Jadran u Vijestima od 17. 06. 2022. dala prilog s predstavljanja moje knjige (od 14 do 20 min): <https://youtu.be/Y3oeYxelSN0>.

Moram Vas upozoriti da je u njoj netočna informacija o predstavljanju moje knjige *Marko Perković Thompson / Thompsonofobija* 24. 06. 2022. Međutim doznajem da je to predstavljanje odgođeno.

Ne bi me iznenadilo da je razlog za to izbori u Splitu. Naime, moja predstavljanja idu uz poruku: NE VJERUJTE POLITIČARIMA KOJI NISU ZA DOM SPREMNI. A u Splitu imamo koaliciju konzervativnih hrvatskih stranaka. Vjerojatno je strah od sličnog nastupa na državnoj razini, iako po (državnim) prognozama oni imaju male šanse:

<https://narod.hr/hrvatska/raspolozenje-splicana-nakon-seks-afere-je-li-moguće-da-ce-ivica-puljak-ponovno-postati-gradonacelnik>

Zanimljivo je da je njihov kandidat Aris Zlodre jedini i bio na predstavljanju knjige o IX. Bojni HOS-a pa ne dvojim da on jest ZA DOM SPREMAN. A jasno je da je knjiga o Thompsonofobiji nastavak te iste priče. Onima kojima smeta ZDS ovo je nepovoljno vrijeme jer su ih Ukrajinci pokazali kao ljude bez morala. Naime SLAVA UKRAJINI i ZDS imaju istu povijest, ali hrvatski političari koji znaju raditi samo ono što im gazde kažu kliču pozdrav Ukrajinaca, a kažnjavali za istovjetan hrvatski pozdrav. Kažem istovjetan jer vjerujem da će Ukrajina pobijediti u ratu.

Ali u tom prilogu s TV Jadran ima sjajni komentar Luke Podruga-On je usporedio Hrvatsku vojsku s Vatrenima, a u njima one najsjajnije IX. BOJNU HOS-A i LUKU MODRIĆA!

A danas gledam prelijepu sliku u tekstu:

IVICA OBJAVIO FOTOGRAFIJU: MALI KOSTELIĆI POZIRALI U MODRIĆEVIM DRESOVIMA

Miroslav Herceg

20. lipnja 2022.

Najtrofejniji hrvatski skijaš, Ivica Kostelić, nakon karijere uživa s obitelji. Oduševila je nedavna objava na Instagramu.

Naime, njegova sestra Janica Kostelić svoje nećake je iznenadila posebnim poklonima. Ona im je darovala dresove najboljeg hrvatskog nogometaša, kapetana hrvatske reprezentacije Luke Modrića.

Tako na fotografiji vidimo plavokose mališane kako poziraju okrenuti leđima s Modrićevim dresovima, a jedan od njih gleda prema kameri je u dresu reprezentacije Islanda. Prema Ivičinim riječima riječ je o najmlađoj curici i nju je opremila mama.

Inače, Ivica je u braku s Islandankom Elin, bivšom skijašicom. Imaju blizanke Katu i Janu te sinove Leona i Ivana.

<https://narod.hr/sport/ivica-objavio-fotografiju-mali-kostelici-pozirali-u-modricevim-dresovima>

Pa kakve veze ima u toj priči Thompson?

U Prilozima vam dajem moj tekst iz 2003. godine kada su rukometaši osvojili svjetsko prvenstvo, a taj tekst govori kako su tada napadnuti Ivica Kostelić i Marko Perković Thompson.

Svima je poznato kako je Thompsonu isključena struja kada je na Jelačić placu pjevao pjesmu po želji Luke Modrić. O tome imate niz tekstova u mojoj knjizi MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET, Zagreb 2018., a ti tekstovi su prenijeti i u knjigu koja je trebala biti predstavljena.

U tekstu THOMPSONA NE ŽELE NA DOČEKU VATRENIH! Upozoravao sam vlast da će im se dogoditi isto što i 2003- Dogodilo se mnogo snažnije. Evo tog upozorenja:

„Kada je 2003. rukometna reprezentacija osvojila svjetsko prvenstvo željeli su da im pjeva Thompson. Zabranili su, ali su ga svjetski prvaci pak 'prošvercali'. I zapjevao je Bojnu Čavoglave. Evo što sam o tome napisao u tekstu: *Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!* Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.:

Prema Vjesniku od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“ „uči“ nas Slavko Goldstein u Novom listu od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

To je isto tvrdio i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu. Je li se išta promijenilo u ovih 15 godina?

Da, kao što sam konstatirao u prethodnom tekstu, ne razumiju ili se samo prave da ne razumiju kako im svi poručuju da moraju biti dio svog naroda, da moraju biti takvi kakav je naš izbornik Zlatko Dalić.“

A na užas političara u RH koji bi kažnjavali „Bojnu Čavoglave“
Ukrajinci su je još 2015. godine prepjevali i pokazali svijetu da je to
HIMNA NARODA IZLOŽENIH AGRESIJI.

Josip Pečarić

NEKA PATE KAD IM SMETA, HRVATSKA JE PRVAK SVIJETA!

Zadaća je Goldsteinovih, i oca i sina, stvaranje „antisemita“ i „nacista“, a to je u Hrvatskoj, doista, nezahvalna zadaća. Sjetimo se samo događaja uz ratno vrijeme između Izraela i arapskih zemalja. Goldsteinovi partijski sudrugovi u Zagrebu su organizirali protuizraelske, tj. protužidovske proteste. Rezultat je bio za njih poražavajući. Bilo je više policajaca među tkv. prosvjednicima, negoli samih prosvjednika. Zato je i smiješno kada Goldsteinovi i danas upiru prstom na „antisemite“. A još je smješnije što su po Ivi Goldsteinu anrtisemiti svi oni koji napadaju njega.

Tu su i Kostelići. Ivo Goldstein (Novi list, 1. veljače 2003.) kaže:

Valja shvatiti ideološka ishodišta ovoga barda tudmanovskog intelektualizma (Ante Kostelića, op. J. P.), naime, prije nekog vremena on je na OTV-u, ničim izazvan, ustvrdio da jedan od razloga lošeg stanja u Hrvatskoj jest, između ostalih i taj „što o stanju u zemlji govore Goldstein i Puhovski, a ne neki drugi.“

Ne znam koje su zajedničke karakteristike Žarka Puhovskog i mene – on ima mali nos, prćasti, arijeviski, moj je malo veći, masivniji, vuče na jedan blagi balkanski štih. Dakle, nosevi su različiti. No Puhovski i ja imamo samo jednu zajedničku crtu, a to je nacionalnost, pa je lako zaključiti da Kostelić misli kako Židovi u Hrvatskoj, i o Hrvatskoj, nemaju što pričati. To se može okarakterizirati samo kao čisti, nepatvoreni antisemitizam ili, ako je Kosteliću na njemačkom jasnije, „echtes Antisemitismus“. Tko ne želi vidjeti veze između svih tih pojava, slijepac je, a onaj tko ih zataškava, radi protiv dobrobiti vlastite države i društva.

Ne misli, valjda, Goldstein da smo mi i slijepi i mutavi, pa ne znamo da Goldsteina i Puhovskog povezuje neskrivena i istinska ljubav prema Jugoslavijama? A što se nacionalnosti tiče, može ih povezivati, i povezuje ih samo promjena – od jugoslavenstva k

židovstvu. Sjetimo se samo javljanja hrvatskog branitelja Ivana Mustapića u emisiju HTV-a, kada je napao Goldsteina i Puhovskog. Puhovski je tada tvrdio, na veliko iznenađenje profesora Slavena Letice (koji nije znao da je Puhovski, u međuvremenu, od Jugoslavena – postao Židov), da ih se napada zato što su Židovi.

Na hajku režimskog tiska reagirao je i sam Mustapić spominjući „jugoslavenčine s dna kace“, ali pismo mu nisu objavili.

„Moja izjava je domoljubna, a Vaše djelovanje naspram hrvatskog naroda uvijek je bilo rasističko, jedino ako mislite da rasizam prema Hrvatima, nije rasizam“ – pisao je Mustapić.

Izvrtnje istine

Podmetanja nacionalnim veličinama kakvi su Kostelići, samo je još jedno podmetanje hrvatskom narodu. Goldstein može biti sretan jer je napad na Kosteliće izazvao željene reakcije:

Nedavno su, primjerice, na natjecanje u Mariboru, neki navijači Janice Kostelić donijeli transparent na kojemu se direktoru Nacionala Ivi Pukaniću prijetilo deportacijom u Jasenovac.

Ali on i posredno tvrdi da Kostelići ne govore istinu, jer je Pukanić nevin. Pače, Drago Pilsel u Novom listu, 26. siječnja 2003., tvrdi da je Nacional pomagao Kostelićima, napadajući pritom i Glas Koncila zbog tvrdnje da su sporne izjave Ivice Kostelića, u kojima momak izražava divljenje nacizmu, bile (neobjavljene do prije neki tjedan) „spremljene“ u redakciji Nacionala, nakon intervjuja koji je dao 14. svibnja 2002.

Takvo nešto je ponovio i Ante Kostelić u razgovoru za Večernji list.

...Istina je, pak, da je Ivica Kostelić znao da ga se snima; da se sporne izjave nalaze u središnjem dijelu intervjuja; da tada nisu objavljene kako bi se momka zaštitilo od njegove vlastite gluposti i neobrazovanosti, te da su ugledale svjetlo dana kada se vidjelo da je Ivica, kako je napisao Slavko Goldstein u posljednjem Feralu, „bio spreman još dulje i više

trovati hrvatski javni život, i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom.“

Nacional je, ustvari, Kostelićima još jednom „pomogao“.

Jasno je da Pilsel „zna“ što je istina, tj. da je Pukanić nevin. Je li poučen montiranim suđenjem u Rijeci, kada su vještaci pronašli a akteri snimanja potvrdili da je kasete, koja je bila krunski dokaz optužbe, montirana?

A o kakvoj se „pomoći“ Kostelićima radi, pokazao je Anđelko Kaćunko u *Fokusu* od 31. siječnja 2003. Pokazao je kako su upravo Goldstein & co., a ne Kostelići, ti koji su „spremni još dulje i više trovati hrvatski javni život; i još dulje i obilnije sramotiti Hrvatsku pred svijetom.“

Kaćunko zorno pokazuje kako Ivičina izjava „Nacizam je još uvijek bio zdrav sistem za nekoga tko je bio ambiciozan“, u „obradbi“ Nacionala postaje „Nacizam je bio zdrav sistem.“

Iole pismeniji čovjek zna koliko je ogromna razlika između ovih dviju izjava, pa nema sumnje da znaju i Goldsteini. Ali poznato je kako se oni zauzimaju za uporabu laži u novinarstvu, kao što je to Ivo Goldstein radio, i još uvijek radi, u znanosti.

Ali Kaćunko misli kako su najvažniji razlozi napada na Ivicu Kostelića njegove izjave o demokraciji, izjave koje su prije njega „izrekli i potpisali stotine kompetentnih na Zapadu (!) – od filozofa i sociologa do globalno ponzatog, Noama Chomskoga“.

Kada su Goldsteini u pitanju, nema sumnje da njih najviše pogađa Ivičina izjava:

„Komunizam je za mene gori od nacizma.“

Kaćunko dalje konstatira:

O tom fenomenu napisane su gomile knjiga. Je li gospodin Pleše čuo, primjerice, za **Crnu knjigu komunizma – zločini, teror i represija?** (skupina francuskih autora, Paris, 1997. god.). Osim toga, zašto Nacional nije osudio uglednoga Zbigniewa Brzezinskog, koji je čak u cijeloj knjizi argumentirao tu činjenicu?

U obrani komunizma

Upravo je to i pitanje na koje Ivo Goldstein odgovara u Novom listu.

Neprestano traje rasprava o tome koje je zlo veće: nacizam ili komunizam. Što Vi mislite?

To su dva zla. Ipak – komunizam/socijalizam nosi u sebi ideju društva ravnopravnih. Bez obzira što se njegov veliki odvjetak izvrgnuo u staljinistički totalitarizam s milijunima mrtvih, težnja za društvom ravnopravnih, utkana je u temeljne postavke liberalne demokracije. S druge strane, nema ničega u liberalnoj demokraciji što bi se moglo smatrati naslijeđem nacizma ili fašizma.

Kao ideologija i praksa, i nacizam i fašizam su izravna suprotnost, bilo kakvom konceptu liberalne demokracije – odgovara Goldstein.

Može se ubiti mnogo više ljudi, ako kažeš kako želiš, društvo ravnopravnih ljudi.

Kačunkova raščlamba pokazala je izrazitu intelektualnu superiornost mladog Ivice Kostelića nad Goldsteinima, Plešom, Pukanićem, i drugima koji su ga napadali. Očito nije samo Ante Kostelić bard tuđmanovskog intelektualizma, kako reče Goldstein. Tu je i Ivica.

Naravno, mi znamo ono što Goldstein ne zna.

Naime, između tuđmanovskog i istinskog intelektualizma, postoji jedino – znak jednakosti.

Podsjetimo se zato i nedavne sramote HTV-a, kada je nakon ucjene Ive Goldsteina, smijenjen Miroslav Mikuljan, urednik Dokumentarno-povijesnog programa Hrvatske televizije (o ulozi Žarka Puhovskog u toj smjeni vidjeti *Hrvatsko slovo*, 3. siječnja 2003.).

Tada je zabilježena jedna slična izjava Ive Goldsteina o tomu, kako je mnogo bolje ubijati Hrvate, nego neke druge:

„Javnost mora znati da jasenovački i bleiburški zločini nisu isto. Jedno je zločin genocida, drugo je zločin osvete.“

Sam Mikuljan je u Fokusu, 11. srpnja 2002. prokomentirao tu tvrdnju:

Znači li to da je jedan zločin manji, a drugi veći; opravdava li onaj prvi ovaj drugi; znači li to da nad Hrvatima, bez obzira na to koliki bio broj ubijenih iz osvete, ali i iz drugih razloga na Bleiburgu – i poslije 1945., nije učinjen zločin genocida?

Zar je, profesore Goldstein, protjerivanje Španovčana s njihovih imanja i iz njihovog zavičaja, samo čin osvete, a ne čin velikosrpske imperijalne politike, uvijene u ideologiju koja joj je išla na ruku?

Da je tomu tako, potvrđuje i činjenica kako su, osim ustaša i običnih seljaka, u tom selu pobijeni i španovački partizani – Hrvati, što također možete pronaći u dokumentaciji o tom događaju. Samo oko moga rodnog sela, gospodine Goldstein, pobijeno je 1945. više od 80 golobradih mladića. Sve su ih zvjerski, kao pse, pobili Srbi iz susjednog sela, s „friškom“ petokrakom na čelu.

A nema niti jednog jedinog hrvatskog sela ili grada u kojemu se nešto takovo nije dogodilo. Ubijalo se seljake, svećenike, intelektualce, HSS-ovce i partizane, a svima je jedno jedino bilo zajedničko – bili su Hrvati.

Tisuće i tisuće ljudi to zna, tisuće svjedoka i tisuće izjava o tome postoji, stotine spomenika..., ali tek se danas, kakvog li apsurd, podižu spomenici onima koji ni groba nisu smjeli imati, koji su trebali nestati... bez traga, imena i svjedoka.

Duševne patnje jugonostalgičara

Mrzitelji svega hrvatskog napadaju sve one koji jesu ponos ovoga naroda: Tuđmana, Šuška, Gotovinu, Bobetka, Norca, vlač. Sudca, Thompsona, Bobana, Kosteliće...

Znaju li Kostelići, koliko su samo duševnih boli, nanijeli tim hrvatskim jugonostalgičarima?

A „duševne boli“ su opasne za mentalno zdravlje!!! Nije im lako, priznajem... Iz tjedna u tjedan im mašu... s pobjedničkih postolja svjetskog kupa, olimpijada i svjetskih prvenstava, hrvatskim trobojnicama! To ostavlja trajne posljedice... Naravno, na mentalno zdravlje!!!

No, sada su im na redu i „zlatni rukometaši!“ Poručuju im i prijete da će i oni proći kao Kostelići.

Jer, Ivo Goldstein se sprema u lov na nove „ustaše“!!!

Prema *Vjesniku* od 5. veljače, za eksces na dočeku rukometne reprezentacije Hrvatske, kazao je da bi morao provjeriti, ali misli da se „nikad pred tolikim brojem ljudi, ruka nije dizala na ustaški pozdrav... Čak je tri puta Thompson uzviknuo „Za Dom“, a masa mu uglas odgovorila: „Spremni“.

„Pozdrav „Za dom spremni!“, „uči“ nas Slavko Goldstein u *Novom listu* od 6. veljače, „oproštajni je pozdrav Europi i najkraći put prema povratku u međusobno klanje na Balkanu, sve dok nas i odande ne izbace.“

Kakve li tek duševne boli podnose Goldsteini, vjerujući da nas neki mogu izbaciti i s njihova Balkana?

To je isto tvrdio i kada smo uveli kunu i počeli ju koristiti kao valutu.

Goldstein je, stvarno, „veliki autoritet“ ovdje u Hrvatskoj. On upozorava, čak, i neposlušna predsjedništva HAZU-a i Matice hrvatske! Poručuje i „onoj 555-orici potpisnika“ da ih ne smatra ustašoidima, ali „Mislim da bi morali znati, da se apeli hrvatskoj vlasti da flagrantno prekrši međunarodne obaveze i svoj vlastiti ustavni zakon, u civiliziranom svijetu smatraju recidivima NDH-aške politike u Hrvatskoj, a takvi se recidivi s gađenjem odbacuju poput bacila zloćudne bolesti.“ Poručuje nam i nešto kao: Mi nismo „ustašoidni“, nego su naši postupci „recidivi NDH-aške politike“.

On zasigurno bolje zna od nas 555-orice, pa nas, neznalice kakve jesmo, mora poučiti. Tako je bolje znao interpretirati i rezultate istraživanja saborske Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, nego četrdesetorica hrvatskih znanstvenika. Ipak se radi o „akademiku“ i „znanstveniku“ koji je to postao kao (ne)svršeni gimnazijalac, zar ne?

E moj, narode! Kao da je njima najveći problem u imenu države!? Problem je njima, ustvari, u nečemu posve drugom! Problem je u tome, što u imenu sadašnje nam samostalne, neovisne, a uz to još i naše REPUBLIKE HRVATSKE, kao i u imenu NDH, postoji jedna te ista riječ koja njima smeta – HRVATSKA.

Doista bi to trebalo promijeniti, tako da „naši“ jugonostalgici, budu sretni, zar ne? A tek ti rukometaši!? Kako se samo usuđuju?!

Pa, samo je Lino Červan u tri dana više puta izgovorio upravo tu neželjenu riječ Hrvatska, čak i Hrvati, nego što je to učinio Predsjednik Vlade RH, u tri protekle godine! Kako je samo smio to spominjati?! Kako se samo usudio?

A kako li je tek našim jugonostalgicima kada vide da su najuspješniji u HRVATSKOJ – HRVATI?! I onda im ti isti HRVATI pokažu što misle i osjećaju, pa pozovu kao gosta na Trg bana Jelačića, njima omrznutog Thompsona!

Jer, da je hrvatskim vlastima bilo stalo do svjetskih prvaka, oni bi ispunili njihovu želju da im doček u Domovinu, uljepša onaj kojega vole, zar ne?

Mislili su nas pokoriti, ali nisu mogli.

Kao da je Lino jednom jedinom rečenicom, poručio i prenio, svim našim mrziteljima i jugonostalgicima, sve ono što misli i osjeća hrvatski puk

A napadi na Kosteliće i rukometaše kao da su prešli, za sva vremena, i u stihove:

Neka pate kad im smeta, Ivica je prvak svijeta!

Neka pate kad im smeta, Janica je dvostruka prvakinja svijeta!

Neka pate kad im smeta, Hrvatska je prvak svijeta!

Hrvatsko slovo, 28. veljače 2003.

TKO SU ARBITRI HRVATSKE JAVNE SCENE?

Vjerojatno će vam se učiniti neobičnim, ali moja prva asocijacija na pitanje «Tko su arbitri hrvatske javne scene?» jeste jedna rasprava iz 2000. godine na prvom rođendanu «Zareza». Najviše se razgovaralo o – «Hrvatskom slovu»! Prvi je usput «Slovo» spomenuo Nenad Popović, zapitavši se hoće li Sorosevo "Otvoreno društvo" napustiti Hrvatsku jer je u Hrvatskoj uspostavljena demokratska vlast. Malo u šali, malo ozbiljno, spomenuto je i pitanje hoće li baš Soros financirati "Hrvatsko slovo" i don Antu Bakoviću jer su poslije izbora postali oporba. Kada je Velimir Visković rekao da bi bilo dobro da opstane «Hrvatsko slovo», tj. desni dio kulturne scene premda je, po njemu, bio intelektualni servis HDZ-ove vlasti, naišao je na žestoke reakcije. Vjeran Zuppa je «slinjenje» nad «Hrvatskim slovom» nazvao budalaštinom, te je ironično predložio osnivanje zaklade za spas «Hrvatskog slova» koju bi vodila gđa Tuđman. Zuppa je i siguran da «Hrvatsko slovo» od Sorosa neće dobiti dotaciju, te je «desni» dio kulturne scene uputio da nađu svoj «velefaktor».

I doista, dok je Tuđmanova «jednournna» Hrvatska sufinancirala i Sorosove tiskovine od 2000. godine do danas medijski prostor krasi jednournlje. Protjerivani su novinari od Maje Freundlich nadalje, smjenjivane nepodobne redakcije pa i tako što bi predsjednik države proglasio njihove novine fašističkim (Jovićeva doista slobodna «Slobodna Dalmacija») do toga da su sveprisutni arbitri hrvatske javne scene isključivo iz kruga ljudi sa spomenute godišnjice «Zareza». Nekome se može učiniti neobično da su tzv. liberali inzistirali na jednournlju hrvatske javne scene, ali to ne čudi iz više razloga. Prije svega, tu se radi redom o našim jugo-nostalgicarima, a doista bi im nezahvalna pozicija bila imati ravnopravno u medijima zastupljenu i hrvatsku državotvornu opciju. Jer kako opravdati činjenicu da im je milija nekakva druga država od one u kojoj žive? Ne čudi stoga to što su u «Feralu» nekoliko puta u «Greatest shits» stavili moju pitalicu: - Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? - Četnik je poštteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!

Spomenuta rubrika i daje ono što naše jugo-nostalgicare najviše boli. A njihove ciljeve ponajbolje je opisao Miroslav Toholj, vlasnik IGAM-a koji je tiskao autobiografski roman Radovana Karadžića. On je, kako to navodi Milan Jajčinović u «Večernjem listu» od 6. 10. 2007. (str. 48) ustvrdio:

«Nas Srbe s Pala okupljene oko velikog borca i velikog humaniste Radovana Karadžića, optužuju da smo zločinci. Smiješno. Ne određuje se kategorija ratnog zločinca prema onome što je učinjeno nego prema cilju radi kojeg je to učinjeno. Ako je zaklano dijete u Prijedoru, onda mora postojati jak razlog zašto je ono zaklano. Jer: srpski su ciljevi sveti. A ovdje se «sveti srpski ciljevi» još podudaraju s ciljevima svjetskih moćnika koji su naznačili i načine kako se oni ostvaruju kako pokazuje Josip Jović u knjizi Život po protokolima. Sam intrigantni naslov knjige Jović objašnjava odmah iza naslovnice: "Protokoli sionskih mudraca su, po jednim krivotvorinama, po drugim nisu. No, oni se danas doimaju kao scenarij po kojemu se odigrava aktualna hrvatska politička drama, iako u razmaku od sto godina." Spomenimo ovdje samo sljedeći Jovićev komentar u vezi s Protokolima: "Pogotovo fascinira gledanje na ulogu tiska koji je bio u današnjem smislu riječi tek u povojima, ili na ulogu zajmova u međudržavnim odnosima." Spomenimo da Protokoli dozvoljavaju postojanje nisko-nakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države. Pa otud je i nazočnost državotvornih Hrvata u hrvatskim medijima simbolična. Arbitri su samo oni anacionalni.

Najprisutniji među njima je sigurno dr. Žarko Puhovski dojučerašnji predsjednik HHO-a. U Hrvatskoj je bilo lakše kritizirati bilo koga nego njega. Svojevremenu sam objavio tekst «Je li Puhovski sveta krava» («Novo hrvatsko slovo», 1. listopada 2004.) u kome sam pokazao kako su mi znali i objaviti poneki tekst ali su po pravilu izbacivali dijelove u kojima sam govorio o njemu ili ih ne bi objavili. Zato sam ga u "Fokusu", 22. listopada 2004. i nazvao «hrvatskim nadvladarom». Zapravo, radi se o našem Apelu u kome smo tražili obnovu političkih procesa. Evo početka mog protestnog pisma televiziji RTL koje oni nisu objavili, kao ni «Vjesnik» tekst u kome je dano to pismo: «Protestiram protiv načina na koji ste iskoristili

mali dio razgovora sa mnom u vašim vijestima u 18.45 dana 23. kolovoza 2004. Prvo, rečeno mi je da pravite prilog o apelu o obnovi političkih procesa održavanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti, a vi ste mali dio razgovora iskoristili za prilog u kojem je glavni gost bio prof. dr. Žarko Puhovski koji je bio svjedok optužbe u barem jednom takvom političkom procesu. Očito je: ako se pokaže da su ljudi nepravedno osuđeni na dugogodišnje robije zahvaljujući i njegovom svjedočenju i on će biti sudionik u zločinu.

U prilogu koji ste snimali sa mnom upozorio sam vašeg novinara da je dr. Mile Budak bio supotpisnik samo 'Zakonske odredbe o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda'. Međutim, u vašem prilogu vi ste između istine i laži izabrali laž. Prvo ste dali suprotnu tvrdnju g. Puhovskog: 'Što god netko tvrdio Mile Budak je bio koljački natpisar. On je čovjek koji je napisao i potpisao upute za masovno klanje, najgore klanje koje se ikad na ovom prostoru dogodilo.' Podsjetit ću vas da je u našem apelu istaknuto kako 'nije poznat slučaj da je Budak ikome izravno nanio zlo', dok je jasno da svjedok optužbe u političkom komunističkom procesu to jeste. I ne samo da ste između mog točnog navoda i neistinite tvrdnje Puhovskog izabrali njegovu, nego ste mu se i pridružili u toj neistini spominjući one koji su 'u doba NDH-ovog režima smaknuti upravo na temelju zakona na kojem stoji potpis i Mile Budaka, visokog dužnosnika ustaškog režima.' Dakle, i po vama su ljudi smaknuti na temelju zakona o kulturi bez obzira koliko god on loš bio.»

Sličnu tvrdnju sam ponovio i na jednom našem radiju na kome je i Puhovski bio gost. Protestirao sam što su u emisiji o Apelu za obnovu političkih procesa pozvali njega koji je – kao svjedok optužbe u jednom takvom procesu – osobno zainteresiran da naš Apel ne uspije. Obnovom procesa u kome je on imao značajnu ulogu i presuda koja bi značila da je taj proces bio zločin označava i njega kao sudionikom zločina – znači zločincem! Poslije tog razgovora Puhovski dobiva veliki intervju u «Vjesniku» (4. rujna 2004.) u kome ponavlja laž iako je zasigurno čuo moju tvrdnju kako se radi samo o Zakonskoj odredbi o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda: "Ako netko hoće imati ploču u slavu Mile Budaka (...) onda

bi, po mojem sudu, na njoj trebala stajati i rečenica da je Mile Budak bio potpisnik zločinačkih rasnih zakona (...) ne zaboravljamo da je potpisao i, kao doglavljenik, skupa s Pavelićem i još trojicom ljudi nametnuo rasne zakone, odnosno zakone o rasnoj kulturi i žalosno nepismen zakonski članak o hrvatskom jeziku (dakle, nije riječ tek o jednome zakonu – sve da je to i važno)."

Dakle, opet ponavlja laž kojom je intelektualna ljevica postigla ekspresno rušenje spomen-obilježja u Svetom Roku! Jedna rečenica Zakonske odredbe – koja je slična onom komunističkom o moralno-političkoj podobnosti - sada mu postaju "zločinački rasni zakoni" i "zakoni o rasnoj kulturi". Naravno, poznate su mnoge slične izjave Žarka Puhovskog o Domovinskom ratu. Međutim, ovdje je najznačajnija činjenica da je on kao svjedok optužbe u političkom procesu u Hrvatskoj najznačajniji arbitar hrvatske javne scene i dugogodišnji predsjednik HHO-a, dakle organizacije koja se bavi ljudskim pravima! Nema sumnje da su oni koji su doveli do toga da takvu ulogu ima svjedok optužbe na političkom procesu time samo ponizili Hrvatsku! Primjer o Puhovskom i Budaku bio mi je dobar zbog činjenice da je Puhovski vrhovni arbitar u svemu pa i u povijesti, a ja na ovoj tribini imam zadatak govoriti o arbitrima o povijesnim temama. Naravno tu se ispred svih nameću dva povjesničara dr. Neven Budak i dr. Ivo Goldstein kao i Slavko Goldstein. Znamo da nam iz EU žele nametnutu «zajedničke» udžbenike povijesti, bolje reći udžbenike lažne povijesti pisane po haaškim presudama. Za to je zadužen solunski Centar za demokraciju i pomirenje.. Prema navodima hrvatskih medija, hrvatskim krakom mreže Centra upravlja dr. Neven Budak. Posebno treba naglasiti današnje zajedničko djelovanje dr. Nevena Budaka i dr. Iva Goldsteina iako je poznato što prvi misli o drugome. Naime, Neven Budak u svom tekstu «O knjizi Ive Goldsteina 'Hrvatski rani srednji vijek', 'Novi Liber', Zagreb 1995, 511 str.»

Radovi, Zavod za hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333; vidjeti str. 316. piše: «Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljnje zaključke.

Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.» Slično je o Goldsteinu pisao prof. Miroslav Brandt u knjizi *Život sa suvremenima*, str. 190-191. Poznato je da sam često polemizirao s Goldsteinima, pa jedna moja knjiga nosi naslov «Brani li Goldstein NDH», a feljton u «Hrvatskom slovu» u deset nastavaka dan je u mojoj knjizi «Nepoćudne knjige». Teško je izdvojiti najveću bedastoću zbog kojih je dr. Ivo Goldstein i postavljen za profesora nove hrvatske povijesti na Filozofskom fakultetu, ali meni je najsmješnija ona na koju je upozorio prof. Vladimir Mrkoci (Fokus, 6. prosinca 2002.). U knjizi Ive Goldsteina *A History*, Hurst & Co. London 1999. piše: «Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.» Sveučilišnom profesoru iz povijesti četnici se već petog dana po uspostavi NDH osvećuju za genocid napravljen u toj državi (15. IV. 1941. u Mostaru još nije ni bilo ustaške vlasti). Vjerovali ili ne!

Najgluplje je vjerojatno ono kada Ivo Goldstein u «Slobodnoj Dalmaciji» od 13. srpnja 2002. navodi slučajeve «u kojima bi bilo opravdano kazneno gonjenje», pa sam se našao u njegovom najužem izboru (koje li časti!): «Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeđa izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.» Dakle, kada netko „gadi i vrijeđa“ dr. Iva Goldsteina treba ga kazneno goniti. Tako nešto vam je čak i antisemitizam! Da Goldsteinima nije strano korištenje neistinama mogu pokazati na primjeru mog intervjua u Slobodnoj Dalmaciji 13. listopada. Tamo sam konstatirao: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji na-padaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijeком negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže' (istakao J. P.). Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i

nazivam Bulajićevim učenicima." Evo kako to navode Ivo i Slavko Goldstein u tekstu "Akademik Pečarić uporno laže" (Slobodna Dalmacija, 20. listopada): "U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u Slobodnoj Dalmaciji od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer 'slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava' (istakao J. P.), pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'.»

Glavni urednik «Slobodne Dalmacije» je u dva navrata tražio da svoj odgovor «Lažu Goldsteini i to im je od Boga dano» skratim, pa kada sam to učinio – nije ga objavio! Ovom prigodom trebam posebno upozoriti na knjigu Ivana Strižića Žrtvoslov Slunjskog kotara u kojoj Strižić pokazuje kako su jugokomunistički povjesničari udeseterostručili broj onih koji su po prijekom sudu osuđeni na smrt zbog izvršenja i/ili organiziranje pokolja obitelji Mravunac u Hrvatskom Blagaju i planiranje sličnih zločina u tom kraju, kako bi mogli pisati o tome kao o prvom velikom pokolju Srba u NDH. On pokazuje kako je u tome sudjelovao i Slavko Goldstein. Daje što je Slavko Goldstein o pokolju obitelji Mravunac pisao 1965., a potom i ono što piše danas. Ta njegova nova verzija ima malo što zajedničkoga s onom prvom, a Strižić pokazuje kako i nova Goldsteinova verzija tog događaja nije točna, pa konstatira: "Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili." Iako (ne)svršeni gimnazijalac Slavko Goldstein je očito vrlo važna osoba u jugo-komunističkoj historiografiji!

U više navrata pisao sam kako je brojka žrtava Jasenovca koju su Goldsteini nametnuli hrvatskim vlastima od 80 do 100 tisuća u stvari «rezervna» velikosrpska brojka pa je nazivam «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Zašto? Dr. Vjekoslav Perica ("Sloboda Dalmacija", 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Dakle, za pola rata polovica od spomenute brojke! I ona kao i ona od 700 000 treba

osigurati tezu o genocidnosti hrvatskog naroda. Kao što vidimo da našim arbitrima laž, neznanje, zla namjera i sl. nisu strani. Da parafraziramo Miroslava Toholja: Sveti su antihrvatski ciljevi!

akademik Josip Pečarić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/tribine/demokracija/1521-akademik-josip-peari-ko-su-arbitri-hrvatske-javne-scene.html>

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA

Dragi Stijepo,
Zahvaljujem Ti se i na komentaru mog teksta
Subject:RE: DUGAČKO NA KRATKO: DODATAK
Date: Wed, 30 Aug 2023 07:02:46 +0200
From:
To: 'Josip Pečarić' <pecaric@element.hr>

Dragi Joško,
Pročitao sam, a da i nisam, znam! „U Grčku“! Koje li sramote za
Hrvatsku! Kolike li opasnosti ...
(...)
Stijepo

Danas je na HTV-u Predsjednik RH branio svoj prijedlog: *Ivo Drobilica za veleposlanika.*
Zapravo meni je to izgledalo kao da hvali Ministra vanjskih poslova Gordana Grlić-Radmana!
Zašto?
Ako sam dobro razumio Ministar je zvao nekog bliskog suradnika Predsjednika i pokušao ih odvratiti da veleposlanik RH bude netko

koji je – kaže Predsjednik – vrhunski stručnjak, a po svom znanstvenom radu zaslužio je novo ime IVO DROBILICA.

Prvi argument Predsjedniku je na račun Predsjednika Vade može se učiniti opravdan jer je Plenković u svoju Komisiju ZDS (tako je naziva Predsjednik RH – meni je ispravnije Komisija za rehabilitaciju zvijezde petokrake) uzeo prof. dr. sc. Iva Goldsteina, a sad mu ne valja. Međutim ako se dobro sjećam Ivo je postao Drobilica poslije toga, pa ispada da je čak i Plenkoviću važno kada netko izgubi vjerodostojnost u struci pa za njega istaknute kolege povjesničari tvrde da ga ne treba smatrati znanstvenikom. Istina Ivo Drobilica je pokazao 'izvršnost' u drugim disciplinama: pravu, matematiku, bioloških znanosti o čemu sam pisao i obavještavao prvo naše predsjednike. Valjda je ipak shvatio da sam se rugao njegovom uglednom profesoru?

Inače, Milanović je izabrao za veleposlanika Iva Goldsteina kada je neslavno propao na izboru u HAZU. Tada mu je poseban savjetnik za kulturu bio – amater bez završenog fakulteta otac Iva Goldsteina (o amaterima puno piše Ivo Drobilica u novoj knjizi, ali je zaboravio spomenuti da mu je to bio tata i da neki sveučilišni nastavnici iz povijesti zajedničke knjige njih dvojice ne smatraju znanstvenim knjigama).

Još smješniji je bio argument kojim se hvali Milanović jer eto on ga je poslao za veleposlanika a prijateljska Francuska koja nam je izrazito puno pomagala tijekom fašističke srpske agresije na RH dala je Goldsteinu *jedan red legije časti*.

Posebno je važno da je to dobio i prof. dr. sc. Miroslav Radman koji je francuski državljanin o čijem pokušaju da od dopisnog člana postane redoviti član HAZU više imaš u knjizi:

J. Pečarić, *Kako su rušili HAZU?*, Zagreb, 2006.

O (ne)izboru Goldsteina u HAZU puno više ima u knjizi:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Niz tekstova iz te knjige sam ovih dana slao mnogima, pa i Predsjedniku RH.

Naravno zabranjeni akademik sam ja, a onaj koji je prijevarom htio u HAZU je bio Ivo Goldstein. Valjda je to i bio pokazatelj Milanoviću da ga već tada imenuje za veleposlanika?

Ja sam bio (i sad sam) zabranjen a predsjednikova supruga je znanstvenica koja zna što su Q1 i Q2 časopisi (Hrvatska ih ima po dva, a od toga su moji po jedan – dakle 50 posto hrvatskih Q1 i Q2 časopisa su moji a ja sam zabranjen). Milanovićev posebni savjetnik je tada obilazio Predsjedništvo HAZU, a veliku podršku su tada imali i u Glavnom tajniku u čijem časopisu je puno objavljivala i Milanovićeva supruga. Taj časopis je bio u svjetskim bazama, ali je i prestao biti u njima.

Kada je Ivo Goldstein ismijan zbog drobilice, postao je stručnjak za biologiju, pa ga je ismijao prof. dr. sc. Andrija Hembrand, što sam također poslao i Predsjedniku RH!

Dakle ostaje da je danas doprinos Iva Drobilice to što je kao veleposlanik u svom uredu držao sliku jednog od najvećih zločinaca u povijesti, a s druge strane nedavno je objavio dvije očito prevažne knjige:

1) Igor Vukić u članku SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS, Hrvatski tjednik, 17. 8. 2023. u prikazu Goldsteinove knjige „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“ piše:

Na političkom planu najveći krivac za „revizionizam i neoustaštvo“ za Goldsteina je nesumnjivo dr. Franjo Tuđman. Spominje ga na najviše mjesta u knjizi i gotovo da nema elementa Tuđmanova političko djelovanja koji Goldstein nije stavio u „revizionistički“ kontekst.

2) Hrvatski povjesničar **Josip Jurčević** za Direktno je komentirao novu knjigu **Ive Goldsteina** "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode kako su zagrebački nadbiskup i kardinal **Alojzije Stepinac** i prvi hrvatski predsjednik doktor **Franjo Tuđman** bili antisemiti.

Pretpostavljam da je Predsjedniku RH itekako važno da netko tko ovako piše o Utemeljitelju RH i predstavlja tu istu državu.

Očito Ministar vanjskih poslova ne misli tako, pa je očito da je 'napad' Predsjednika na Ministra velika pohvala za Ministra.

Pozdravlja Te

Joško

From: Josip Pečarić [mailto:pecaric@element.hr]

Sent: Tuesday, August 29, 2023 8:29 PM

Subject: DUGAČKO NA KRATKO: DODATAK

DUGAČKO NA KRATKO: DODATAK

Dragi Stijepo,

Na početku mog komentara DUGAČKO NA KRATKO napisao sam Ti kako „u cijeloj priči nije bitan Drobilica. Bitni su oni koji su učinili da Drobilica bude sve to što je bio iako se na početku po profesoru Brandtu, a i mnogo čemu poslije toga, moglo i pogoditi da će na kraju Ivo biti poznat kao Drobilica“.

Kako si i sam komentirao sve moje tekstove sam slao vlastima, ali nisam nikada ni pomislio da će njima to uopće biti važno. To su i pokazali i ovim povodom. Naime Igor mi je poslao članak iz Jutarnjeg lista od 26. 6. 2023. koji upravo potvrđuje ovo što sam Ti napisao:.

Zapravo fascinira zašto nekim političarima u RH laž nije bitna kada. Zapravo mi je drago što sam u jednom od ovih tekstova naveo kako moj tada 86.-godišnji mentor za magistarsku radnju kaže da je sve 'tačno' u mom tekstu o studiranju u Beogradu.

Ovaj odnos prema lažima kod političara u RH podsjeća me na opis mog natjecanja za izbor na tamošnjem građevinskom fakultetu. Prije toga sam se natjecao i na Elektrotehničkom fakultetu ali na natječaj koji je bio raspisan za njihovog asistenta. Spomenutom tekstu sam detaljno opisao i to ali ću izdvojiti samo ovo:

„Dana 18. srpnja 1985. profesor Mitrinović mi je napisao:

"Cvetković je bio kod mene i rekao mi je da su na E. F. dali prijedlog za Kocića i Labana iz kadrovskih razloga, jer E. F. nema mjesta za novog. Cvetković je pun hvala za Tebe. Kazao je Komisiji: 'Pečarić je za 18 mjeseci objavio 36 radova u inozemstvu, a mi svi zajedno to nismo učinili. To je svojevrstan fenomen.' On se nada i to im je kazao da će ovaj izbor doći do tiska. Borit ćemo se. Mislim i ja."

Radi se o Dragošu Cvetkoviću koji je kasnije postao akademik SANU.“

Potom sam se javio na natječaj na Građevinskom fakultetu (kada je njihov asistent doktorirao. Četiri matematičara su napisala negativno mišljenje za mene što je izazvalo više reagiranja njihovih kolega.

„Trifunović, Mičić, Ašić i Janković su odgovorili svojim oponentima pa su tvrdili i slijedeće:

"Čudno je i veoma indikativno da profesori Mitrinović, Vasić, Janić, Đorđević, Milovanović, bivši ili sadašnji profesori Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu i Elektronskog fakulteta u Nišu, i njihovi suradnici, profesori Adamović i Vukadinović, koji su svi, nesumnjivo, u toku sa zbivanjima na Elektrotehničkom fakultetu, nisu našli za potrebno da u bilo kom vidu ospore zaključnu ocjenu komisije za izbor dva docenta za Matematiku na tom fakultetu; na tom je konkursu sudjelovao i dr. Josip Pečarić, a komisija je dala mišljenje da on ne ispunjava uvjete za izbor u zvanje docenta za Matematiku na EF."

S GF-a je zatražena potvrda tog navoda, a dekan ETF-a Gojko Muždeka odgovara:

"Iz tog izvješća se vidi da nije dano nikakvo negativno mišljenje za kandidata J.E. Pečarića, naprotiv, veoma pozitivno se govori o njegovoj plodnoj znanstvenoj aktivnosti, naročito posljednjih godina."

(...) Na sjednici Zbora nastavnika i suradnika GF-a održanog 5. ožujka 1986. za moj izbor glasovalo je 56 nastavnika i suradnika, za Jankovića 20, a suzdržanih je bilo 37. Za jedan glas nisam bio izabran. Pokušalo se na Savjetu fakulteta to ipak učiniti, ali bez uspjeha. Janković je otišao u SAD (gdje je ostvario uspješnu karijeru). Postupak je vraćen Zboru nastavnika i suradnika. Kako su

Trifunović i Mičić ponovili svoju laž o izvješću s ETF-a, kolega Radojković je na novoj sjednici pročitao to izvješće i pokazao kako doista ne govore istinu. Očekivao se moj siguran izbor, ali – vjerovali ili ne - dobio sam manje glasova nego prvi put!“

Ono što u spomenutom članku nisam napisao bio je moj komentar koji sam volio davati za tako nešto:

„Glupi Hrvat misli da je nešto postigao dokazavši da su spomenuti profesori dobri Srbi jer lažu.“

Ali nisam im ostao dužan, barem ne prvoj dvojici koji su bili profesori na Građevinskom fakultetu, a to sam i opisao u spomenutom tekstu:

„Na samim sjednicama nisam mogao reagirati jer na njima nisam bio nazočan zbog same činjenice da se raspravljalo o meni. Ali što mislim o mojim oponentima s Katedre za matematiku GF-a rekao sam kada je bio natječaj za izbor asistenta na kome se javio ing. Radomir Stanković, magistar primijenjene matematike, koji je do tog momenta uspio i doktorirati. Svoj govor sam završio riječima:

"Da bi se neki talentirani matematičar, student ili inženjer građevine usmjerio na znanstveno-istraživački rad u Matematici mislim da mora biti ispunjen barem jedan od slijedeća dva uvjeta:

I. Mora postojati sličan primjer na samom fakultetu.

II. Među nastavnicima mora postojati i veoma kreativnih znanstvenika.

Ti uvjeti kod nas nisu ispunjeni, a upravo ih ispunjava spomenuti kandidat ing. Stanković, sada već doktor matematičkih znanosti. Raspitivao sam se o njemu kod prof. Đure Kurepe, koji mu je bio u Komisiji za doktorat, i on kaže da se radi o izuzetnom matematičaru.

Dakle, netko tko je: po profesoru Kurepi izuzetan matematičar, tko ima tiskanu monografiju, tko ima više znanstvenih radova od cijele naše Katedre za matematiku ne ispunjava uvjete ni za asistenta na našem fakultetu!"

Vjerovali ili ne – matematičari s GF-a bili su ljuti na mene. A rekao sam istinu!“

Zapravo sve to sam opisao i objavio više puta u RH, ali sam po Ivu Drobilici došao u RH kao sveučilišni profesor iz matematike (str. 239 njegove knjige)..

Valjda su to kvalitete koje trebaju za veleposlanika RH.

Puno Te pozdravlja,

Joško

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 2.

Predsjednik Milanović je u svom govoru istaknuo da on daje samo činjenice. Zato sam se u svom komentaru tj. prvom dijelu ovog teksta dao niz takvih činjenica koje vjerujem bliže pojašnjava povezanost Milanovića i Goldsteinovih.

Naravno nije jedina veza to što je Milanoviću kao premijeru poseban savjetnik bio tata Slavko. Meni je zanimljivije znati ruga li se zbog toga i Milanoviću Ivo Drobilica kada piše o amaterima koji su ipak završili nekakav fakultet ili čak i doktorirali. Možda je Ivo Drobilica htio narugati se Milanoviću i ne samo njemu jer im je tata Slavko bio ono što je bio bez fakulteta pa onda nije bio amater. Ili to doista misli Ivo Drobilica i to je 'otkriće' ravno otkriću po kome je dobio novo prezime?

Zapravo me je Milanovićev TV nastup podsjetio na moju knjigu: J. Pečarić, *Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*, Zagreb, 2014.

Braneći imenovanje Goldsteina za veleposlanika spomenuo je da se ne moramo slagati s Goldsteinovim stavovima. Pri tome znamo da je i Milanoviću drag isti masovni ubojica kao i Goldsteinu. Ali ne radi se samo o tome.

Uz tekst DROBILICA MATEMATIČAR dao sam i Prilog MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA koji je iz te knjige (vidi i: <https://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/pismo-izraelskog-veleposlanika-117155/>).

Taj tekst sam dao zbog logora Sajmište.

Ali u toj knjizi iz 2014. imamo i samog Milanovića kao povjesničara tipa Ive Drobilice:

**MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA
AKADEMIKA? (I.) POGREŠKA! KNJIŽNA OZNAKA NIJE
DEFINIRANA.**

PRIOLOG:

**NIKOME NIJE BITNA ISTINA, NEGO INTERESI
MOĆNIKA**

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.):
PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (IV.):
A MINISTAR JOVANOVIĆ?

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (V.)

PRILOG:

NITKO NAM NE ĆE POMOĆI!

AKADEMIJA REDIKULA

Milanoviću 'povjesničaru' sam se rugao, ali moramo uvijek imati na umu da je ipak mnogo gore kada netko zbog sličnih tvrdnji postane poznat kao Drobilica, a samom Milanoviću je ugledni sveučilišni profesor. Zapravo u prvom nastavku samo je spomenuto:

To je najbolje uočio predsjednik Vlade Milanović, pa bez obzira što je njegov savjetnik za ta pitanja slavni hrvatski povjesničar Slavko Goldstein, moramo istaknuti samog Milanovića kao kandidata za našeg novog akademika. Poslije njegovog sjajnog govora u Saboru o holokaustu i sjajnoj spoznaji o tome kako su ustaše, tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije nema nikakve dvojbe o tome da ga se treba promovirati u hrvatskog akademika.

O tome će više biti rečeno u nastavku ovog teksta. Takvo otkriće to doista zaslužuje, zar ne?

A taj drugi dio dajem u Prilogu.

Međutim u istoj knjizi možete naći i veliko poglavlje gdje u to vrijeme govorim pozitivno o Milanoviću. Ali tada se radilo o Hrvatima BiH. Slično je i u knjizi

J. Pečarić, *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013.

Veliko je poglavlje:

PISMA PREDSJEDNIKU VLADE:

PREDLOŽITE GENERALA GOTOVINU

ZA NOBELOVU NAGRADU

Naravno i tu se radilo o Hrvatima BiH. Ali tamo se ne može biti iz RH nikakav predsjednik, zar ne.

Umjesto da sam komentiram dajem vam tekst sjajne hrvatske kolumnistice Lili Benčik u Prilozima:

JESU LI PARTIZANI BILI HRVATSKI DOMOLJUBI?

Jesu li partizani bili hrvatski domoljubi? – HRVATSKE PRAVICE (hrvatskepraviceblog.com)

<https://kamenjar.com/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://bezccenzure.hr/vlad/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://croativ.net/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi-52827/>

A saborski zastupnik Ante Prkačin kaže:

ANTE PRKAČIN - NOVINARKI JELENI LOVRIĆ:

USTAŠE SU BILI DOMOLJUBI, A PARTIZANI NACIONALNI
IZDAJNICI

https://plusportal.hr/iz_drugih_medija/ustase-su-bili-domoljubi-a-partizani-nacionalni-izdajnici-35679

Da, djeci onih koji su se borili za Jugoslaviju a ne za Hrvatsku normalno je da im veleposlanici budu slični Ivu Drobilici za koga Vukić i Jurčević kažu:

1) Igor Vukić u članku SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS, Hrvatski tjednik, 17. 8. 2023. u prikazu Goldsteinove knjige „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“ piše:

Na političkom planu najveći krivac za „revizionizam i neoustaštvo“ za Goldsteina je nesumnjivo dr. Franjo Tuđman. Spominje ga na najviše mjesta u knjizi i gotovo da nema elementa Tuđmanova političko djelovanja koji Goldstein nije stavio u „revizionistički“ kontekst.

2) Hrvatski povjesničar **Josip Jurčević** za Direktno je komentirao novu knjigu **Ive Goldsteina** "Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas" kao i navode kako su zagrebački nadbiskup i kardinal **Alojzije Stepinac** i prvi hrvatski predsjednik doktor **Franjo Tuđman** bili antisemiti.

Pri tome ne znači da su sva djeca partizana takva. To što je Milanović stalo do Hrvata BiH ipak je nešto što pokazuje da bar ima nekih Hrvata koji su mu dragi. To to mi je bilo jasno prije deset godina kada sam mu pisao gore spomenuta pisma. Je li se nešto promijenilo od tada. Nisam siguran.

Možda ipak jest kada ga je Ministar Grlić-Radman kontaktirao oko pitanja ovakvih veleposlanika koji su se 'proslavili' posljednjih godina. Valjda je Ministar mislio da Predsjednik pojma nema tko je Ivo Drobilica, tko to zna.

Zna li Predsjednik da je neinteligentan zaključak kako je netko dobar jer ga nagrađuje zemlja koja je podržavala fašističku agresiju na Hrvatsku?

Mora znati, pa iako se iz odnosa prema Hrvatima BiH ne može na Milanovića primijeniti ono Šegedinovo o Hrvatima koji STRASNO mrze svoj narod, ne možemo biti sigurni zbog takve važnosti podupiratelja fašističke agresije možemo li isključiti ono o čemu je pisao Sun Tzu o pobjedi bez rata.

Josip Pečarić

PRILOZI

MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (II.)

Nema dvojbe kako je Milanovićeva kritika Crkve u Hrvata potpuno ispravna. Zar nisu svi biskupi trebali biti u Saboru u trenutcima kada predsjednik Vlade RH iznosi u javnost svoje veličanstveno otkriće o tome kako su ustaše, tj. Hrvati prvi u povijesti Europe započeli masovne egzekucije? Crkva u Hrvata pokušava opravdati izostanak biskupa održavanjem izvanrednog plenarnog zasjedanja HBK. Jasno je kako nema opravdanja za nenazočnost tomu veličanstvenom trenutku, ma koliko god neupućenima mogu izgledati inteligentnim tvrdnje koje su povodom toga imali razni kolumnisti po hrvatskim portalima (posebno bih izdvojio komentar Nenada Piskača na Portalu HKV-a).

Iako sam kao znanstvenik impresioniran veličanstvenim Milanovićevim otkrićem, kao akademik moram biti objektivan u odnosu na drugog kandidata. Prof. dr. sc. Ivo Goldstein napravio je nešto izuzetno, što vjerojatno nije niti će uspjeti bilo koji kandidat za izbor u nacionalnu akademiju. Ne samo da mu je pružena prigoda da sam sudjeluje u raspravi oko svog izbora, nego je on u svom obraćanju Akademiji koristio neistine. U pismu GOLDSTEINOVA PRIJEVARA, koje sam kasnije poslao kolegama u HAZU, izrazio sam žaljenje što mi Goldsteinov odgovor nije bio dostupan pa ih nisam mogao obavijestiti o toj sjajnoj sposobnosti kandidata. Evo dijelova toga pisma:

U Goldsteinovu pismu Razredu za društvene znanosti, koje je, nakon mog izlaganja, pročitano na Izornoj skupštini prof. dr. sc. Ivo Goldstein tvrdi:

AKADEMIK PEČARIĆ TVRDI DA MIROSLAV BRANDT U MEMOARIMA ŽIVOT SA SUVREMENICIMA NAVODI "NEKA MOJA SLIČNA DOSTIGNUĆA", ALI BRANDT MENE U TOJ KNJIZI UOPĆE NE SPOMINJE.

(..). Tko je, kako kaže Brandt, pripravan na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, a tko nije? (...) Dovoljno je pogledati tekst Osvrt na "povijesni osvrt" koji je napisao sam prof. dr. sc. Ivo Goldstein u Glasu Koncila br. 50 od 15. prosinca 2002. i usporediti s ovim što je pisao Razredu za društvene znanosti:

BUNJEVAC CITIRA I ONO ŠTO JE O MENI NAPISAO MIROSLAV BRANDT U SVOJOJ KNJIZI "ŽIVOT SA SUVREMENICIMA". KAKO OČIGLEDNO BRANDTOVE MEMOARE NIJE VIDIO, NEGO SAMO PRENIO OD DRUGOG AUTORA (...), SAVJETUJEM BUNJEVCU DA IH PROČITA: U NJIMA JE BRANDT OBLATIO CIJELU HRVATSKU HISTORIOGRAFIJU (...) KAO DALEKO NAJMLAĐI, PONOSAN SAM DA SE NALAZIM U TAKVOM DRUŠTVU. BRANDTU, INAČE KONVERTITU TUĐMANOVSKOGA TIPRA, ODGOVORIO JE (...)

Dakle, Goldsteina u toj knjizi prof. Brandt uopće ne spominje, ali je Goldstein ponosan što ga je prof. Brandt u toj istoj knjizi svrstao u takvo društvo. Je li tu netko lud, ili ...

Nema dvojbe da već ova sposobnost kvalificira prof. Goldstein za članstvo u HAZU-u i uvjeren sam kako će se o tome voditi računa kod sljedećih izbora. Jedino ako akademici budu ljubomorni zato što nitko od njih nije dostigao tu razinu. Doista, kada je o njima riječ nikada ne možete znati, zar ne? Lijepo je što su to prepoznali u vlastima pa su ga nakon toga imenovali veleposlanikom u Francuskoj!

Zorana Milanovića za akademika

U govoru održanom prigodom obilježavanja Međunarodnog dana sjećanja na Holokaust predsjednik Vlade Zoran Milanović je u Hrvatskom saboru ne samo dokazao genocidnost hrvatskog naroda, nego i mnogo više – rehabilitirao je mnoge pa i Hitlera i Staljina. On kaže (Hrsvijet, 27. 1. 2014.):

U Hrvatskoj su se te 1941. događale grozne stvari, ne samo prema Židovima nego i Srbima. Moramo se podsjetiti svaki puta da je Jugoslavija okupirana i da se raspala u travnju 1941., da je u tom trenutku rat trajao 1,5 godinu, i da je rat bio uglavnom u zapadnoj

Europi i u Poljskoj i da nije bilo masovnih egzekucija ljudi po osnovi njihove boje kože, vjere ili porijekla. U godinu i sedam mjeseci rata toga do tada nije bilo. Bila su bombardiranja, bila je bitka za Britaniju, bilo je puno žrtava, ali ljudi nisu bili ubijani zbog toga što pripadaju drugoj zajednici. Da, generalni protektorat je u Poljskoj osnovao posebnu državu u kojoj je osnovao koncentracijske logore koji još nisu bili logori smrti i geta za Židove u kojima je bilo ubijenih, ali nije bilo sistematske eliminacije. Do tog trenutka jedino je Kristal nacht 1938. događaj u kojem je u jednom danu u jednoj Njemačkoj ubijeno preko 100 Židova. Do travnja 1941. u Europi što po Wehrmachtu, što po SS-u, što po talijanskim okupatorima nije bilo masovnih egzekucija ljudi zato jer su bili drugačije vjere i porijekla. To se mijenja u travnju 1941. osnivanjem NDH – kazao je Milanović, te dodao kako su u nekoliko tjedana, masovna ubojstva ljudi druge vjere i druge nacije. Prvo Srba, a odmah nakon toga i Židova.

Milanović doista sjajno "objašnjava" četnička ubojstva koja su počela i prije uspostave NDH (kod Bjelovara) o kojima piše dr. sc. Zdravko Dizdarević (i ne samo on). Naime, dok je Goldstein to sjajno objasnio budućim ustaškim zločinima, Milanović je još bolji: jednostavno prelazi preko njih i uopće ih ne spominje. Jasno je da se samo za ubojstva Srba može tvrditi kako su plod hrvatske genocidnosti, tj. to su ubojstva zbog *drugačije vjere i porijekla*. Što se tiče spomenutih ubojstava koje su počinili Srbi jasno da se radi o pravu Srba da ubijaju Hrvate. To je tako dobro razumio drug Tito, pa je potpuno bez veze to što danas pišu razna piskarala u Hrvatskoj proglašavajući druga Tita jednim od 10 najvećih zločinaca u povijesti. Ma molim vas lijepo, pa ubijao je najviše Hrvate, i uopće nije važno je li to bilo za vrijeme ili poslije rata.

Bilo je za očekivati potpuno nerazumijevanje tako očitih stvari pa tako da će se potpuno pogriješno upozoravati kako je nakon uspostave NDH – prije nego je pala ijedna srpska žrtva – od strane srpskih pobunjenika i vojske Kraljevine Jugoslavije pobijeno više od 300 Hrvata (D. Dijanović, Skandalozna izjava predsjednika Hrvatske vlade kojom se demonizira hrvatski narod, Portal HKV-a)

Posebno treba čestitati Milanoviću na činjenici što je posebno naglasio da se sve to događalo prije napada na SSSR:

To se dogodilo nekoliko mjeseci prije napada na Sovjetski Savez, tek nakon tog trenutka, krajem lipnja 1941. godine u istočnoj Europi počinju masovna ubojstva, prije svega Židova. To još nije vrijeme koncentracijskih logora, to je masovnih ubojstava vatrenim oružjem za koji se vrlo brzo ustanovilo da ne zadovoljava visoke tehnološke potrebe egzekutora. Što je slijedilo nakon toga, to poznajemo. Protiv takve države, Hrvatske, tzv. NDH trebalo je ustati, i to je učinilo puno Hrvata, ne tisuću, nego deseci i stotine tisuće Hrvata. To nije slučajno, država koja se naziva nacionalnim imenom, protiv koje ustaju deseci, a kasnije i stotine tisuća Hrvata, s tom državom nešto nije u redu.

Tu je velika prednost Milanovića nad Goldsteinom u izboru za akademika. Naime, Goldsteinovi u knjizi *Holokaust u Zagrebu* posebno ističu napad na SSSR kao početak masovnijih hapšenja od strane vlasti (*u specifičnoj psihozi neposredno nakon 22. lipnja, dana napada Njemačke i njezinih saveznika na SSSR*; str. 255.). Milanović zna da netko može reći kako nešto nije u redu s onima koji počnu krvoproliće protiv vlastite države zbog spašavanja bratskog sovjetskog naroda. Zato on stavlja naglasak na zločine koji su do tada počinjeni. A sjajni povjesničari iz jugokomunističke paradigme već će (kao npr. u Jadovnom) dokazati masovnost tih zločina, zar ne?

Također je sjajno to što u HAZU-u sigurno ne znaju za knjigu akademika Dubravka Jelčića *Sto krvavih godina* u kojoj su opisani i poznati slučajevi kada su partizani, preobučeni u ustaše, vršili pokolje po srpskim selima i tako pridobivali Srbe za borbu protiv NDH.

Posebno treba ukazati na sljedeći dio Milanovićeva izlaganja njegovih znanstvenih otkrića, jer u njima pokazuje kako su se partizani, svjesni da su zločini u njemačkim konclogorima zapravo plod spomenutih ustaških zločina, svetili ustašama i zbog tih logora:

"Danas djeca i odrasli", kazao je Milanović, "imaju izbora, no tada nije bilo izbora."

Za one koji su nastradali u konclogorima, a možda željeli otići iz Njemačke, nije bilo izbora. Oni nisu mogli dobiti ni putovnicu, niti otići u Ameriku ili Englesku, oni su bili naprosto ubijeni kao statistička brojka. I od toga nažalost ni danas ni mi kao društvo ne

možemo pobjeći, došao je komunizam, došla je osveta. Osveta naprosto moralno nije opravdana. Dogodila se osveta, a prije te osvete dogodilo se masovno ubojstvo zatvorenika koji su samo htjeli pobjeći na slobodu iz Jasenovca. Ni to ne opravdava osvetu koja se dogodila mjesec dana kasnije – rekao je Milanović aludirajući na Bleiburg.

Veoma je značajno što Milanović kao predsjednik Vlade zaobilazi sve druge zločine koje su napravili partizani. Žalosna je činjenica da danas uopće postoje povjesničari koji zastupaju hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti pa o takvim zločinima uopće govore. Srećom, Partija je i u vrijeme Račana, a i danas, uspjela zaustaviti rad saborskih komisija o žrtvama rata i poraća, pa su takve devijacije svedene na najmanju moguću mjeru.

Naravno, odmah su se na raznim portalima javili još uvijek preživjeli pripadnici nepoštene inteligencije koji osuđuju sjajni Milanovićev govor koji ističe njegovu kandidaturu za HAZU. Takav je tekst *Premijerov govor mržnje*, Dnevno.hr, 28. 1. 2014. ili već spomenuti tekst s portala HKV-a.

Mnogi pokušavaju osporiti navode našeg sjajnog predsjednika Vlade navodeći nekakve zločine koji su učinjeni i prije ovih o kojima Predsjednik govori. Npr. Mile Prpa (Hrsvijet, 29. 1. 2014.):

Prisjetimo se samo pokolja Bura od strane Engleza u Južnoj Africi još sa samog početka dvadesetog stoljeća. Možemo se prisjetiti i prvog pokolja Hrvata (hrvatskih domobrana, ratnih zarobljenika) u Odesi 1916 od strane srpske vojske gdje ih je zaglavilo negdje do deset tisuća samo zato što su bili Hrvati. Sjetimo se pokolja tzv. kulaka u SSSR-a od strane Lenjina gdje ih je zaglavilo oko četiri milijuna, od čega se ni do dan danas ruska i ukrajnska i dr. poljoprivreda nije oporavila. Sjetimo se najvećeg genocida i holokausta u povijesti svijeta tzv. Gladomora gdje je Staljin gladu i sl. likvidirao negdje između šest i devet milijuna Ukrajinaca, a među njim i tri milijuna djece (vidjeti npr. Đ. Vidmarović: Gladomor u Ukrajini 1932. – 1933. – prilog povijesti genocida, portal HKV-a, 2. 2. 2014., op. J.P.). Sjetimo se i Katynske šume s četrdesetak tisuća pobijenih poljskih časnika i visokih intelektualaca od strane Staljina. Možemo se sjetiti i masovnog progona židova u Njemačkoj pod

nacistima prije 1941.g., i u Beogradu prije travanjskog rata u Kraljevini Jugoslaviji. Dalo bi se nabrojiti još mnogo toga...

Isto tako, mogli smo navesti i podatke koje daje Đuro Vidmarović u tekstu *Ili premijer Milanović vrlo loše poznaje povijest ili je intrašovinist?* Portal HKV-a, 30. 1. 2014.

Naravno, nitko ne osporava sve te podatke, ali sigurno se ne može reći, kao Josip Jović u Slobodnoj Dalmaciji ('Biseri' prvog ministra, Hrvsvijet, 3. 2. 2014.):

Tvrđnja ... kako su zločini NDH prvi masovni zločini u Europi predstavlja nevjerojatno previđanje cijele povijesti nacizma i staljinizma, opet na tragu stare sklonosti hrvatskih političkih štrebera da svoje karijere i "ugled u svijetu" grade denuncirajući vlastitu povijest i vlastiti narod.

Ili Hrvoje Hitrec (Portal HKV-a, 3. 2. 2014.):

Dan sjećanja na Holokaust

Nemam ništa protiv, štoviše, ali ne na način na koji je obilježen. Negirati holokaust može samo čovjek s dijagnozom. Samo takav može negirati i Bleiburg i Križne putove i Srebrenicu. A tko negira Srebrenicu? Pa Josipovićevo ugledni Srbin Dejan Jović koji daje potporu negatoru Srebrenice Gibbsu. I onda se takav Josipović koji drži na krilu takvoga savjetnika, pojavljuje na Dan sjećanja u Hrvatskom saboru, zajedno s predsjednikom Vlade i predsjednikom Sabora, da bi Milanović hladno izjavio kako je holokaust počeo u Hrvatskoj i gotovo ponosno izjavio da smo po tome prvi u Europi.

Oni ljubitelji koji su pratili prijenos odmah su se počeli križati jer su čak i oni znali da Zoki govori bedastoće kao i obično, a ako i nisu znali za Katynsku šumu i četnička zlodjela u zapadnoj Slavoniji, osjećali su da tu nešto nije u redu. A da doista nije u redu objasnio je izraelski veleposlanik podsjećajući na progone i masovne logore i prije 1941., ali je rekao i još nešto što nitko nije komentirao jer možda nije shvatio – to jest da on, da predstavnici židovskoga naroda ne mogu u takvim prilikama biti publika.

Sve će Milanović i Josipović učiniti da govore protiv Hrvatske i hrvatskih interesa, u Zagrebu ili Tel Avivu, naći će zmije gdje ih nema, a uvijek će kao usput napasti u Katoličku crkvu koja je bila zastupljena na Dan sjećanja, ali i inače neinformirani Milanović nije o tome bio obaviješten, kako je dokazivao Leko. Znači, štetočina pušten u hrvatski politički i gospodarski život ne zna ništa ne samo o povijesti nego i o trenutnoj sadašnjosti kojoj je osobno nazočan. Slučajno, kao i uvijek.

Zapravo, navođenje takvih primjera samo pokazuje nerazumijevanje Milanovićeva otkrića. Milanović je pokazao da od genocidnosti hrvatskog naroda proizlaze svi zločini koji su na razini genocida, a svi drugi su samo izolirani slučajevi koji ne proizlaze iz genocidnosti tih naroda. Radi se o doista veličanstvenom otkriću pa nerazumijevanje nalazimo, kao što ćemo pokazati, kod veleposlanika Izraela, čije pismo je zapravo Hitrec i spomenuo u svom tekstu.

7Dnevno, 14. 02. 2014.

Dnevno.hr, 18. 02. 2014.

JESU LI PARTIZANI BILI HRVATSKI DOMOLJUBI?

21/08/2023

Ne! Bili su jugoslavenski domoljubi za bratstvo i jedinstvo naroda i narodnosti Jugoslavije!

Sada je u modi uljepšavati jugoslavensku povijest NOB-a i dodavati joj hrvatsku komponentu. Uljepšavati porazne činjenice o zločinima na razne načine, sve sa ciljem da bi se zločini opravdali, umanjili i uljepšali, pa skoro da ispadne da su partizansko-komunistički zločini počinjeni -humano!?

To je jednostavno apsurdno. Da su moji stavovi točni dokaz je školski sustav koji sam pohađala od 1957 do 1969. godine kada sam završila srednju školu. Školski programi ideološki i praktično odraz su vladajućih državnih struktura, koje kreiraju školske programe i odgajaju mlade da budu poslušni građani te države, da poštuju njezine zakone i vrijednosti.

Članak koji potpisuje prof. Vinko Tadić, objavljen na portalu sabh.hr izvorno objavljen 24. lipnja 2020. godine na portalu zvono.eu: <https://www.zvono.eu/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi-256> Kroz cijeli tijek školovanja, učilo se o bratstvu i jedinstvu svih naroda i narodnosti Jugoslavije. Sve se to radilo da se ne bi probudio nacionalizam. Učili su nas učili da je nacionalizam loš, da je veliki protivnik Jugoslavije!

Prof. Tadić patetično uljepšava likove i događaje, da bi sve izgledalo malo manje zlo, nego što je u stvarnosti bilo. Na kraju teksta napisao je :

„Suočavanje s traumama prošlosti i njihovo prevladavanje lijek je protiv iskrivljenih tumačenja. Za početak trebali bismo iskazati veću spremnost za smireni dijalog o kontroverznim problemima prošlosti.“

Evo ja potpuno smirena pišem i tražim argumente kojima potvrđujem svoje stavove, bez patetike i zamatanja u sjajni celofan, već istinu, jer bez istine nema liječenja trauma prošlosti.

Nije on usamljen, ima ih još takvih, a neki su se tako zapleli u vlastite riječi da ispadaju jadni i smiješni.

Tako Franjo Habulin kaže: „Na kraju rata dogodila se mrlja i bačena je sjena na konačnu pobjedu nad nacifašizmom na ovim prostorima. Pobjednik se u tom momentu nije znao nositi s veličinom pobjede, a osвете su se dogodile usprkos Titovoj zapovijedi da sa zarobljenicima postupe prema Ženevskim konvencijama. U tome se nije uspjelo ni kod nas ni u drugom evropskim državama, ali moram reći da ta sjena ne može zasjeniti pobjedu nad fašizmom“

Bačena je sjena? Ne samo sjena nego i oznaka zločina, po kojima su se izjednačili sa fašizmom i nacizmom. A nije im to trebalo uz takvu „veličinu pobjede“ Pokazali su se kao obični divljaci, ništa bolji od onih koje su pobijedili.

Gospođa-drugarica Živana Šašlić besramno izjavljuje: „Ne samo u Hrvatskoj, nego u cijeloj Jugoslaviji rat je bio toliki krivac da su ljudima, kad su stigli pred Bleiburg, sve kočnice popustile. Ono što se tamo događalo, treba gledati u kontekstu cijelog rata, a ne samo izdvojiti Bleiburg i dati zločinačku etiketu partizanskim jedinicama. Moj otac je bio u Prvoj proleterskoj brigadi i ratovao s Kočom Popovićem koji je tada bio najveći intelektualac na ovim prostorima

i koji, pored optužbi, sigurno nije naredio da se nekog ubije u Bleiburgu“

Eto popustile su „kočnice“ ljudskosti, pa su postali isti kao i fašisti i nacisti!

Nije točno da je Tito naredio da se postupa po Ženevskim konvencijama. Tito je osim što je naredio i osobno je nadgledao pokolje u svibnju i lipnju 1945.godine . Vjesnik jedinstvene i narodno oslobodilačke fronte Hrvatske koji je pratio Tita od 19. svibnja do 6. lipnja 1945. godine, potvrđuje dnevnim izvješćima da je bio na tim područjima su u vrijeme masovnih likvidacija.

„ Nikad više nećemo dozvoliti da se pojedinci koriste plodovima džinovske borbe naroda. Mi ćemo našu kuću provjetriti tako, da se za uvijek nestane onog smrada, koji ne smije kužiti našu zajedničku kuću — slobodnu, federativnu, Jugoslaviju.“- J. B. Tito, Vjesnik 25. svibnja 1945., br. 30, str. 4

Koča Popović „ najveći intelektualac“ je skupa sa Titom intelektualno razradio planove masovnih likvidacija.¹ 14. svibnja 1945. – ponedjeljak

Tito u Zagrebu predsjedava sastankom Štaba I. Armije JA i Glavnog Štaba Hrvatske. Na sastanku od istaknutijih su bili Peko Dapčević, Koča Popović, Ivan Gošnjak, Vladimir Bakarić i Edvard Kardelj.

Glavne teme sastanka: osnivanje i rad komunističkih koncentracionih logora za eksterminacije, određivanje pravca kretanja marševa smrti i pronalaženja većeg broja prikrivenih stratišta za masovne likvidacije. U tome se posebno istakao Mijalko Todorović, glavni organizator likvidacija u Zagrebu i okolici.

6. lipanj 1945. – srijeda²

Tito je ujutro obišao veliki logor u Kovinu, Vojvodina, a odatle produžio u Beograd. Tog dana je Vjesnik donio samo kratku vijest: «Tito je na putu iz Zagreba u Beograd posjetio ranjenike u glavnoj VB u osječkoj Tvrđavi, vraćajući se sa svog putovanja kroz Sloveniju i Hrvatsku».

¹ <https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/istraili-smo/9966-dnevnik-smrti-gnajveeg-sina-naih-naroda-i-narodnosti.html>

² Isto kao pod 1.

Prema kazivanjima Koče Popovića koji je u to vrijeme bio jedan od bližih Titovih suradnika samo na relaciji Bjelovar – Kovin (u Vojvodini) od 9. svibnja pa nadalje prošlo je 26 ešalona ratnih zarobljenika od kojih je svaki brojio od 3.000 – 5.000 zarobljeniku koji su pobijeni na području Vojvodine i pobacani u protutenkovske robove koje su tamo iskopali Nijemci (kao i one u Teznom kod Maribora) u svrhu zaustavljanja Crvene armije na Sremskom frontu. Koča Popović je u to vrijeme kao načelnik Generalštaba JNA od Tita dobio tajnu naredbu za uništenje svih pisanih tragova o poslijeratnim pokoljima. U tu operaciju bili su uključeni: XII. odeljenje JNA (Služba bezbednosti), personalna služba JNA, Vojnoislorski arhiv, Savezni zavod za statistiku te UDBA i njene ispostave.

Znači da nisu popustile kočnice, niti je bačena mrlja ili sjena, nego su likvidacije bile pomno planirane i dokazi uništeni.

I onda pitanje jesu li partizani bili hrvatski domoljubi?

Izmišljena floskula, jer se partizani nisu borili za samostalnu demokratsku Hrvatsku, nego za komunističku Jugoslaviju, koje više nema.

Nikakva samostalna Hrvatska nije bila opcija!

Ni 1971, godini poznatoj kao hrvatsko proljeće nije bilo ni govora o samostalnoj Hrvatskoj!

Uostalom sam Tito ih demantira „Prije će Sava natrag teći nego će Hrvatska biti država” i još prije toga komentira: “oni bi u Ujedinjene nacije, pa bi pomalo preuzeli JNA...”

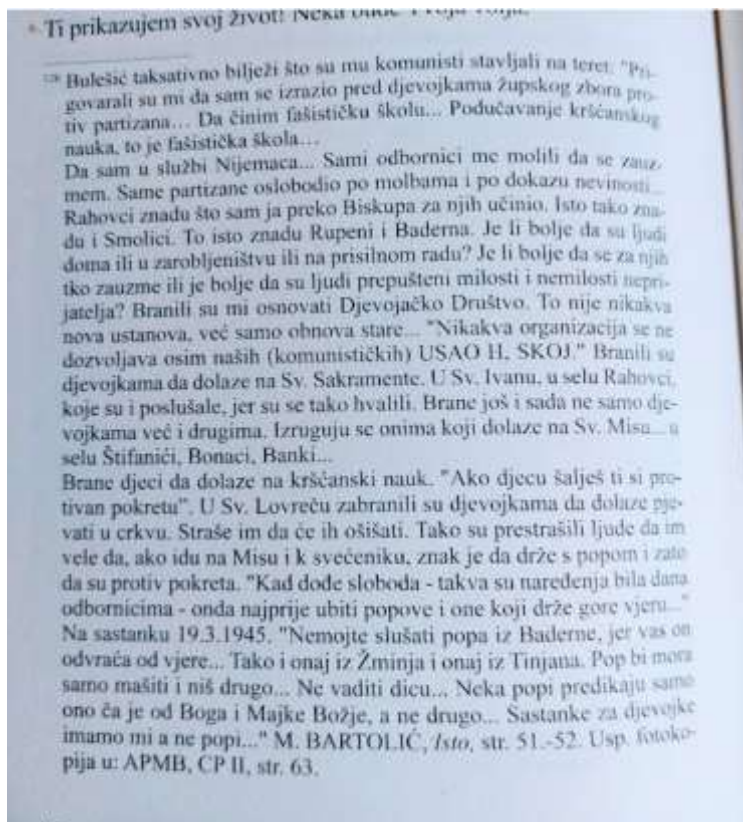
Stoga djeluju smiješno ti pokušaji nametanja partizana kao hrvatskih domoljuba i njihovo sudjelovanje u stvaranju samostalne hrvatske države.

Piše prof. Tadić: “Većina partizana nisu bili članovi Komunističke partije Hrvatske (Komunističke partije Jugoslavije). Bili su tzv. mali ljudi: poljodjelci, domaćice, nadničari, ribari, radnici, obrtnici, činovnici, učenici, studenti, intelektualci, umjetnici, svećenici... Prije ratnoga vihora većina njih odlazili su na nedjeljne i blagdanske mise, proštenja, seoske zabave, sajmove... Zanimljivo je spomenuti da je u partizanskom pokretu postojao donekle organiziran vjerski život. Sam Tito ponekad je datirao ratne događaje po katoličkim crkvenim blagdanima: „Nacisti su upali u zemlju na Cvjetnu nedjelju, 6. travnja 1941...”

Vladimir Nazor je u svom ratnom dnevniku „S partizanima“, među ostalim, zapisao: „Čestitao sam pismeno Uskrs Titu do koga bi mi bilo dugo hodati...“

Moram se nasmijati naivnosti prof. Tadića, kao da je upravo izašao iz hlebinske škole naive. Naravno da nisu svi partizani bili članovi KPJ, ali su svi morali slijediti političku ideologiju i nisu smjeli skrenuti sa Titova puta, jer se znalo da bi ostali bez glave. I nije točno da je Tito dopuštao vjerske Zajednice i da je na njih blagonaklono gledao. Ma o kuda to profesoru?

Partijski komesari tjerali su omladinu na radne akcije i na sve moguće načine odvajali ih od Crkve. O tome je svjedočio tadašnji svećenik Miroslav Bulešić i zapisao u svoj dnevnik.

„Prigovarali su mi da sam se izrazio pred djevojkama župskog zbora protiv partizana... Da činim fašističku školu... Podučavanje kršćanskog nauka, to je fašistička škola...

Da sam u službi Nijemaca... Sami odbornici me molili da se zauzmem. Same partizane oslobodio po molbama i po dokazu nevinosti... Rahovci znadu što sam ja preko Biskupa za njih učinio. Isto tako znadu i Smolici. To isto znadu Rupeni i Baderna. Je li bolje da su ljudi doma ili u zarobljeništvu ili na prisilnom radu? Je li bolje da se za njih tko zauzme ili je bolje da su ljudi prepušteni milosti i nemilosti neprijatelja? Branili su mi osnovati Djevojačko Društvo. To nije nikakva nova ustanova, već samo obnova stare... „Nikakva organizacija se ne dozvoljava osim naših (komunističkih) USAO H, SKOJ.” Branili su djevojkama da dolaze na Sv. Sakramente. U Sv. Ivanu, u selu Rahovci, koje su i poslušale, jer su se tako hvalili.

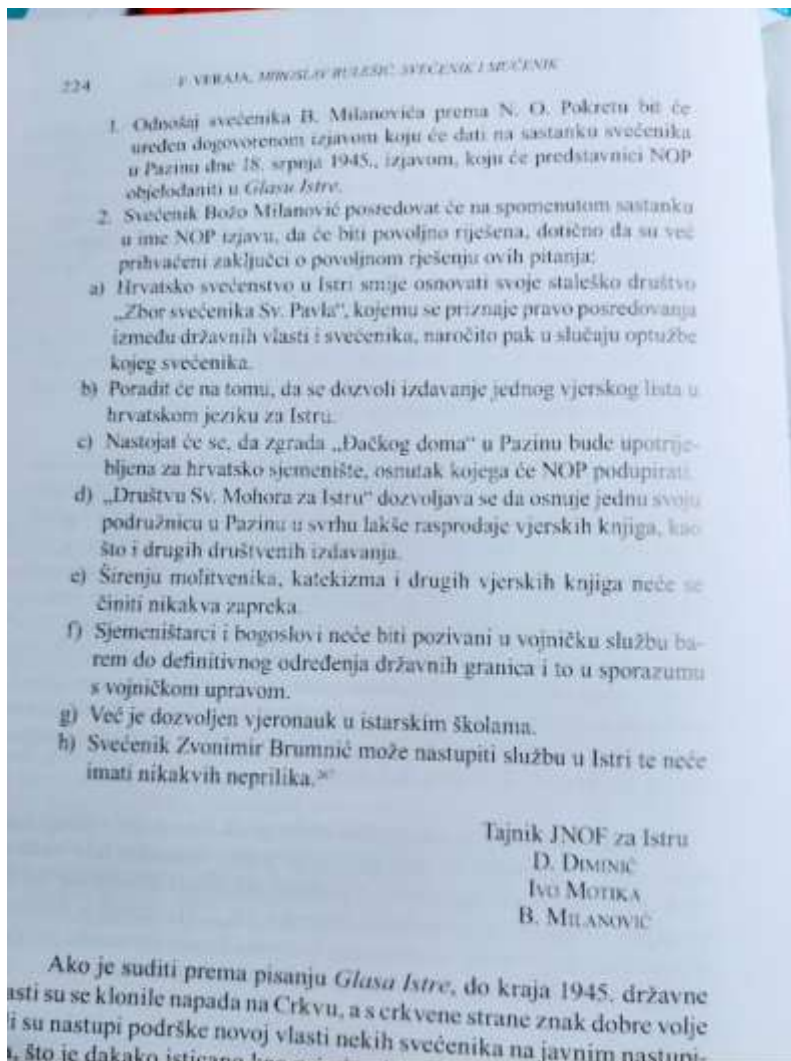
Brane još i sada ne samo djevojkama već i drugima. Izruguju se onima koji dolaze na Sv. Misu... u selu Štifanići, Bonaci, Banki...

Brane djeci da dolaze na kršćanski nauk. „Ako djecu šalješ ti si protivan pokretu”. U Sv. Lovreču zabranili su djevojkama da dolaze pjevati u crkvu. Straše im da će ih ošišati. Tako su prestrašili ljude da im vele da, ako idu na Misu i k svećeniku, znak je da drže s popom i zato da su protiv pokreta. „Kad dođe sloboda – takva su naređenja bila dana odbornicima – onda najprije ubiti popove i one koji drže gore vjeru...” Na sastanku 19.3.1945. **“Nemojte slušati popa iz Baderne, jer vas on odvraća od vjere... Tako i onaj iz Žminja i onaj iz Tinjana. Pop bi mora samo mašiti i niš drugo... Ne vaditi dicu... Neka popi predikaju samo ono ča je od Boga i Majke Božje, a ne drugo... Sastanke za djevojke imamo mi a ne popi...”** M. BARTOLIĆ, Isto, str. 51.-52. Usp. fotoko- pija u: APMB, CP II, str. 63.

Neke se od tih komunističkih floskula koriste još i dan danas, na pr:“ Neka popi predikaju samo ono ča je od Boga i Majke Božje, a ne drugo...” Sa njima se susrećem stalno, a zadnje je u svezi Procesije za sv. Tomu u Puli „Što imamo izaći iz Crkve, to se dela u Crikvi, a ne po gradu“

Prof. Tadiću je vjerujem sve poznato, ali mora malo popraviti ružnu sliku stvarnosti.

Kada je Tito morao napustiti Trst i Pulu i shvatio da ovisi o diplomatskoj ofenzivi budućnost Istre i otoka, poslao je u Trst Diminića i Motiku kod Bože Milanovića, gdje su sklopili sporazum o suradnji i neometanom pastoralnom djelovanju svećenstva:

1. VERAJA, MIROSLAV BULEŠIĆ, SVEĆENIK I MUČENIK, str.224
 2. Odnosaj svećenika B. Milanovića prema N. O. Pokretu bit će uredan dogovorenim izjavom koju će dati na sastanku svećenika u Pazinu dne 18. srpnja 1945., izjavom, koju će predstavnici NOP objelodaniti u Glasu Istre.
 3. Svećenik Božo Milanović posredovat će na spomenutom sastanku u ime NOP izjavu, da će biti povoljno riješena, dotično da su već prihvaćeni zaključci o povoljnom rješenju ovih pitanja:
 4. a) Hrvatsko svećenstvo u Istri smije osnovati svoje staleško društvo Zbor svećenika Sv. Pavla”, kojemu se priznaje pravo posredovanja između državnih vlasti i svećenika, naročito pak u slučaju optužbe kojeg svećenika.
 5. b) Poradit će na tomu, da se dozvoli izdavanje jednog vjerskog lista u hrvatskom jeziku za Istru.
 6. c) Nastojat će se, da zgrada „Dačkog doma” u Pazinu bude upotrijebljena za hrvatsko sjemenište, osnutak kojega će NOP podupirati.
- d) „Društvu Sv. Mohora za Istru” dozvoljava se da osnuje jednu svoju podružnicu u Pazinu u svrhu lakše rasprodaje vjerskih knjiga, kao što i drugih društvenih izdavanja.
1. e) Širenju molitvenika, katekizma i drugih vjerskih knjiga neće se činiti nikakva zapreka.
 2. f) Sjemeništarcu i bogoslovi neće biti pozivani u vojničku službu barem do definitivnog određenja državnih granica i to u sporazumu s vojničkom upravom.
 3. g) Već je dozvoljen vjeronauk u istarskim školama.
 - h) Svećenik Zvonimir Brumnić može nastupiti službu u Istri te neće imati nikakvih neperilika.
- Tajnik JNOF za Istru
1. DIMINIĆ IVO MOTIKA
 2. MILANOVIĆ

Međutim nakon završetka Pariške Mirovne konferencije počeo je progon svećenstva i zaklan Miroslav Bulešić, 24.kolovoza 1947.godine u Lanišću u Istri.

Ukupno je ubijeno 663 katolička svećenika, među njima 88 bogoslova i sjemeništara, te 31 časnu sestru, dakle nenaoružane i obrazovane ljude, ali – klasne neprijatelje.

Najviše su ih, prema “Hrvatskom martirologiju”, popisu koji sadrži prezicne podatke o svim žrtavama, kao i načinima i mjestima ubojstva, likvidirali partizani i OZNA, do svibnja 1945. njih 240, nakon savezničke pobjede još 263, a na služenju u JNA 12.

Četnici su ubili 37 klerika, nacisti 16, vlasti NDH 11, talijanski fašisti dvoje, u angloameričkom bombardiranju izginulo ih je 32, a u zatvorima ih je završilo na stotine...

Toliko o poštivanju vjernika u komunističkoj ideologiji, što nije u skladu pisanju prof. Tadića:

„43 katoličkih svećenika smrtno su stradali, na ovaj ili onaj način, kao žrtve fašizma zbog suradnje s partizanima. U partizanskim jedinicama bilo je 75 katoličkih svećenika, redovnika i bogoslova. Jedan od simbola partizanskoga pokreta bio je svećenik dr. Svetozar Ritig, župnik župe svetoga Marka u Zagrebu, vijećnik ZAVNOH-a, ministar u poslijeratnoj socijalističkoj (komunističkoj) vladi Narodne Republike Hrvatske. Na zasjedanju ZAVNOH-a u Splitu prisustvovala su dvojica rimokatoličkih biskupa. Dio svećenika bili su suradnici partizanskoga pokreta. Nakon rata, neki od njih primili su visoka odlikovanja socijalističke (komunističke) Jugoslavije. Danas su gotovo zaboravljeni svećenici koji su se pod cijenu vlastitoga života zauzimali za progonjene. Brojni svećenici nastojali su sačuvati neutralnu poziciju u odnosu na ustaše i partizane. „

Prof. Tadić na primjeru jednog svećenika i dva biskupa koji su bili na zasjedanju ZAVNOH-a hoće dokazati da komunisti nisu bili protiv Katoličke crkve. Zbog čega je onda Tito prekinuo diplomatske odnose sa Vatikanom od 1952-1970.godine.

Cijeli članak prof .Tadića obrana je komunizma, kojeg se ne može odvojiti od NOB-a i stvaranja Jugoslavije. Sa svom njegovom voljom nema tu Hrvatske, nego samo komunistička Jugoslavija;

„Hrvati su, zajedno sa Srbima i drugim narodima Hrvatske i Jugoslavije, 1945. godine pobijedili fašizam i nacizam, a nekoliko godina kasnije i staljinizam. U tim pobjedama predvodio ih je Josip Broz Tito. Nacizam, fašizam i staljinizam u suprotnosti su s kršćanskim vrijednostima i demokratskim standardima“ kaže vrlo profesor, a zaboravio je na komunizam, u kojega nema nikakvih kršćanskih ni demokratskih vrijednosti! Ne razumijem takve ljude zbog čega se sramote i izostavljaju komunizam. Istina brzo izađe van!

I EU Parlament izglasao je Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP) u kojoj podsjeća da u točki 3,

-podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi;

Prema tome uzaludan je trud profesoru braniti neobranjivo. Komunističke zločine, kao i sve druge opravdavati okolnostima u kojima su izvršeni kao olakotnu okolnost ne ide.

Fašisti i nacisti zatvarali su i ubijali zbog nacionalnosti, rase, vjere i političkog opredjeljenja, a komunisti zbog klasnog, vjerskog i političkog opredjeljenja.

Jedno zlo, zamijenilo je još veće zlo, jer je u svjetskim razmjerima nacističko i fašističko zlo pobilo oko 60 milijuna ljudi, a komunističko preko 100 milijuna ljudi. Vidi Crnu knjigu Komunizma.³

Zločin je zločin ma tko ga počinio, iz bilo kojeg ga razloga počinio, on ostaje zločin prema drugome ljudskom biću.

Nama Hrvatima važan je jedino Domovinski rat! U Domovinskom ratu izborili smo se za svoju državu.

To što se vi osjećate kao pobjednik u 2.svjetskom ratu, je nestalo. Te države za koju ste pobijedili više nema, ne postoji!

³ https://enciklopedija.cc/wiki/Crna_knjiga_komunizma

Uzalud vam pobjeda! Borili ste se za propalu ideologiju i propalu državu!

Ona nama Hrvatima ništa ne znači!

Moji unuci rođeni su u Hrvatskoj, njima je domovina Hrvatska! Jugoslavija njima ništa ne znači, ništa ih za nju ne vezuje, ona je za njih povijesni pojam, kao i Rimsko carstvo!

I kao zaključak citat uvaženog profesora;

„Na Bleiburgu i Križnom putu 1945. smrtno je stradalo oko 50 tisuća Hrvata, većinom ustaša, te približno 20 tisuća slovenskih i srpskih kvislinga. Većina predanih civila dobili su propusnice i pušteni su kući. To ne znači da nije bilo stradanja civila. Bilo je, ali znatno manje u odnosu na zarobljene vojnike. Mnogi među ubijenim ustašama i njihovim povremenim ratnim saveznicima četnicima počinili su zločine tijekom rata. Oni nisu nevine žrtve komunizma. Zločine poratne osvete treba osuditi, ali i uzeti u obzir složene uzroke koji su doveli do stradanja poraženih. Među žrtvama antifašističke osvete bilo je nevinih ljudi. Znatan dio stradalih nisu zaslužili smrt kao kaznu za svoje kolaboracionističke grijehе. Njihove obitelji zaslužuju sućut i sjećanje“

Tu postavljam pitanje profesoru i svima koji misle da imaju dozvolu za ubijanje i takva ubojstva opravdavaju, jesmo li ljudi ili divlje zvijeri?

Ubiti nekoga za moje poimanje može se opravdano samo u samoobrani, gdje braniš goli život, sve ostalo obojeno ideologijama uzeto za opravdavanje pred samim sobom i pred svijetom je zločin.

Stoga tko god počinio zločin za njega treba i odgovarati. Za počinjene komunističke zločine nitko nije odgovarao i upravo zato komunistički mozgovi misle da imaju dozvolu za ubijanje i da su oni izuzeti iz zločina.

A to nije točno, nije moralno i nije pravedno. I zato DRUGOVI , APOLOGETI KOMUNIZMA I POBJEDNIKA U 2.SVJETSKOM RATU , Zločin je zločin bez obzira tko i iz kojeg razloga ga je počinio, ON JE ZLOČINAC! Nema opravdanja!

Lili Benčik/hrvatskepravice

Jesu li partizani bili hrvatski domoljubi? – HRVATSKE PRAVICE
(hrvatskepraviceblog.com)

<https://kamenjar.com/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi/>

<https://croativ.net/jesu-li-partizani-bili-hrvatski-domoljubi-52827/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/milanovic-hvali-grlic-radmana-2/>

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 3.

Kao što sam pokazao u prethodnom tekstu o Milanoviću kao predsjedniku vlade sam pisao i dobro i loše.

<https://bezcenzure.hr/vlad/milanovic-hvali-grlic-radmana-2/>

Istina više toga je bilo loše, ali ništa lošega nije bilo u cijeloj knjizi *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013. Podsjetit ću kako je počelo s Prvim pismom s prijedlogom da generala Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir:

„Poštovani predsjedniče Hrvatske vlade,

hrvatski mediji su zabilježili Vašu izjavu u Srebrenici:

“Naprosto je neshvatljivo da se to (genocid u Srebrenici) dogodilo”, kazao je predsjednik Milanović dodajući kako se nešto slično tijekom rata moglo dogoditi i s Bihaćem.

Isto tako je neshvatljivo da svi znamo kako je Hrvatska operacijom *Oluja* spriječila taj planirani genocid u Bihaću, a da su zbog te operacije u Haagu osuđeni generali Gotovina i Markač.

Neshvatljivo je da se zapravo Vašom izjavom prekida (nadam se) višegodišnja šutnja hrvatskih medija i ne samo njih o tom glavnom učinku operacije *Oluja*.“

Zanimljivo je da postoji i jedna moja knjiga u kome je on sada kao predsjednik države u podnaslovu u kojoj je njegova uloga također pozitivna:

J. Pečarić, *Druker / Predsjednik o Puhovskom*, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Završni tekst knjige je:

KNJIGA ZA PREDSJEDNIKA RH

Poštovani g. Predsjedniče RH,

Moj govor s predstavljanja knjige REVIZIONISTI U HAZU (*Još jedan predsjednik – revizionist?*), koji sam Vam poslao, objavljen je na hrvatskim portalima:

<https://narod.hr/kultura/akademik-pecaric-jos-jedan-predsjednik-revizionist>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/23424-predstavljanje-knjige-revizionisti-u-hazu>

Na portalu narod.hr su pojasnili naslov koji sam dao govoru: *Predstavljanje knjige akademika Josipa Pečarića "Revizionisti u Hazu" održano je u utorak u Zagrebu. Na predstavljanje je bio pozvan i predsjednik Zoran Milanović, a autor je objasnio i zašto.* (Na portalu dragovoljac.com dan je i govor g. Igora Vukića, a taj govor je dan i na portalu narod.hr::

<https://narod.hr/hrvatska/igor-vukic-negativci-su-uvijek-ustase-nadbiskup-stepinac-i-potom-svi-hrvati>.

On bi itekako trebao biti važan za sve kojima je hrvatski nacionalni interes doista na srcu).

Međutim u svom govoru sam obećao da ću s njim završiti svoju knjigu DRUKER o dr. sc. Žarku Puhovskom o kojemu sam godinama pisao na način na koji ste Vi to učinili pa i u jučerašnjem nastupu u emisiji HRT-a „1 na 1“:

Ušli ste u spor sa Puhovskim koji je rekao i da formalno u krivu, a realno u pravu.

Ne, ja sam samo podsjetio javnost tko je taj čovjek, to je jedna nečasna figura. Nisam ušao u spor s tim gospodinom o kojem bi samo rečenicu-dvije jer je to po meni apsolvirano. Rekao sam što sam rekao, a prije je on rekao o meni kao i o svima drugima rekao, jer on to može, svakakve riječi, grube riječi. Gospodin Puhovski je nečasna javna osoba, mora u svakom trenutku odgovoriti na pitanje o svojoj biografiji. Netko tko je stalno na televiziji i može reći svašta o svakome je jedno, ali postoji i biografija.

<https://direktno.hr/direkt/milanovic-nisam-ja-prvi-otvorio-aferu-janaf-puhovski-je-necasna-javna-osoba-a-seks-je-najveca-stetocina-pravosuda-210602/>

Knjigu sam završio pa Vam je šaljem.

Šaljem je i portalu dragovoljac.com s molbom da je objave na svom portalu.

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić

Redoviti član HAZU

Izvanjski član DANU

Međutim Ivo Goldstein, koga Predsjednik Milanović predlaže za veleposlanika, me je tužio zbog ove knjige. Pri tome je tvrdio da sam

se ja na kraju napisao da sam akademik, pa čitatelje tako mogu zavarati da pomisle da sam akademik iz povijesti. Već takvo razmišljanje pokazuje zašto naš sjajni povjesničar prof. dr. sc. Josip Jurčević tvrdi da Goldsteina ne treba smatrati znanstvenikom. Znanstvenik koji nekoga tuži zato što se u pismu Predsjedniku predstavio kao akademik što i istina. Taj 'znanstveni' način razmišljanja pokazan je kada sam optužen i što sam na vrhu svake stranice nalazi ime „Druker“. 'Znanstvenik' kojemu nije jasno iz podnaslova knjige da je tako Predsjednik nazvao Puhovskog, a ne njega zato što su u knjizi dani članci stari 10-20 godina u kojima se uz Puhovskog spominje i njega. Puno toga ima sličnoga u toj knjizi i vjerojatno ću kad završi spor sve to objaviti u novoj knjizi. Naravno u državi u kojoj se za pravosuđe koristi i termin krivosuđe sve je moduće pa sam spor izgubio i sada čekam odgovor na žalbu.

Zato me je iznenadilo kada sam u novoj Goldsteinovoj knjizi vidio da on prvostupanjsku presudu spominje na str. 221. knjige:

Kisić Kolanović smatra da povijest HDH zaslužuje promatranje kroz više dimenzija. Što se tiče "modela nostalgičara-apologeta", o njemu sve govori ime koje mu je autorica nadjenula. Ključne tekstove takva karaktera do 1990. objavljivala je Nikolićeva Hrvatska revija. Uključivši se u diskusiju o knjizi Holokaust u Zagrebu, koju, čini se, nije ni pročitala, konstatirala je kako je pristup u toj knjizi "redukcioniistički", baš kao što je i Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH, čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek). Zaključila je i kako "profesionalni povjesničari moraju povući granicu do koje mjere holokaust nudi objektivan pogled na povijest NDH".

Tako sam Goldstein pokazuje kako me je sutkinja osudila za knjigu za koju nisam sam tužen. Je li shvatio da je je teško vjerovati naći toliko sudaca kojima su takvi kvazi-argumenti prihvatljivi? Teško je to znati.

Međutim smiješno je vidjeti kako Goldstein piše o „amaterizmu“ kada govori o mojoj knjizi „Brani li Goldstein NDH“, a znamo da ona odgovor na knjigu Goldsteinovih *Holokaust u Zagrebu* u kojoj je cijelo poglavlje posvećeno tzv. revizionistima (glavni je dr. Franjo

Tuđman, a po prostoru koji mi je posvećen ja sam odmah iza njega), a poznato je da je najčuveniji amater u hrvatskoj povijesti suautor te njegove knjige Slavko Goldstein koji nije završio ni fakultet.

A moju je predstavio prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji nije izmišljao nikakve drobilice niti se proslavio svojim ekspertizama u biologiji. Njegov govor je objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu *Prikazalište znanja*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003 koja je bila literatura na postdiplomskim studijima Filozofskog fakulteta. Goldstein očito ne može shvatiti da on tako 'pljuje' po svom fakultetu. Vjerojatno nikad ni neće shvatiti.

A drugi predstavljac je bio akademik Dubravko Jelčić koji kaže:

Što će matematičar u povijesti, u povijesnoj znanosti, odnosno u znanosti o povijesti? Pitanje, koje se kolegi Pečariću već nekoliko puta postavljalo u javnosti, bez sumnje je intrigantno pitanje, ali i sasvim neumjesno i promašeno; jer ono, to pitanje, podrazumijeva tvrdnju, da je povijest kao znanstvena disciplina rezervirana samo za školovane povjesničare, povjesničare ex offio, a to je doista daleko od pameti.

Goldstein ne razumije da Jelčić ovim posredno brani i njega jer mu je suradnik amater nad amaterima koji nema ni fakultetsku diplomu.

A Jelčić dalje kaže:

S obzirom na opseg Goldsteinove knjige, a i opseg ove Pečarićeve, pomislili bismo da se kolega Pečarić dobrano uznojio dok je skupio toliko primjera nelogičnog razmišljanja i zaključivanja u Goldsteinovoj knjizi; ali mi se čini, da je taj posao za nj bio puno lakši nego što mislimo. Nelogičnosti se u Goldsteinovoj knjizi naprosto nude i nameću same od sebe, njih nije ni potrebno posebno tražiti. To je knjiga gotovo udžbenik logike, s kojom sveučilišni profesor Goldstein očito nije u velikom prijateljstvu.

Naravno, netko tko zasluži ime Drobilica sigurno ne razumije što je govorio akademik Jelčić, tj. da ja djelujem u svijetu gdje je logika vrlo važna i za razliku od njegovog oca kralja amatera, ja sam i tu u svojoj oblasti.

Slično je govorio istaknuti hrvatski povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige kada je sam postavio pitanje:

Što radi matematičar u povijesnoj znanosti?

Odgovorio:

Uvodi red u njoj!

Tako je Ivu Drobilici bila problem knjiga u kojoj sam podržao Milanovića, a Milanović je on – valjda zato – ugledan profesor, Valjda nije ta tužba bila odgovor na ono moje pismo kojom sam završio knjigu o onome koga je on nazvao drucker?

Valjda ipak nisam zaslužio ako je je u to na bilo kakav način sudjelovao Milanović. Ne u tužbi za knjigu „Druker“.

Razumio bi ako je razlog što je u vrijeme kada je bio predsjednik vlade prvi veliki neuspjeh bio im je neizbor Iva (tada) Goldsteina za akademika.

Možda sam previše kritizirao i njegovog tadašnjeg posebnog savjetnika za kulturu jer sam se rugao savjetniku koji nema ni fakultet. Ali za to sam se ispričao samo specijalnom savjetnik i tu ispriku dajem u Prilogu, Inače isprika je dana i u knjizi:

J. Pečarić, *Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Zapravo o toj knjizi se govorilo u emisiji na Prvoj srpskoj televiziji što sam komentirao u knjizi:

J. Pečarić, *Hrvatski 'ludak' i srpski znanstvenici*, dragovoljac.com:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Danas sam poslao na više adresa obavijest o toj knjizi:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36414-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-ludak-i-srpski-znanstvenici>

Ali uz tu obavijest poslao sam i današnji članak dvojice doktora znanosti a po dr. Drobilici 'amatera', koji su objavili ogroman broj članaka o lažima popisa u Jasenovcu :

<https://narod.hr/hrvatska/banic-i-koic-prekobrojne-zrtve-i-manipulacije-sto-je-sasvim-normalno>

Itekako je vezano za suradnju Predsjednika i dr. Drobilice jer se radi o njihovim istraživanjima popisa židovskih žrtava u NDH.

Zato i to dajem u Prilozima. Već sam Predsjedniku poslao, ali nadam se da će prije pogledati ovako i moći usporediti kako to rade istinski

znanstvenici, a ne ovi kvazipovjesničari sa filozofskih fakulteta koji izmišljaju drobilice, nove zakone u biologiji, sjenke oblaka su im pronađena grobišta itd. itd.

I dok su takvi Predsjedniku ugledni znanstvenici, meni su samo osobe kojima se možeš zgodno rugati. Recimo, kada su nametnuli hrvatskim vlastima kao 'ugledni' znanstvenici tata Slavno i sin Ivo da je službena brojka žrtava Jasenovca od 80 do 100 tisuća, što je za mene u stvari «rezervna» velikosrpska brojka, pa je nazivam «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Zašto? Dr. Vjekoslav Perica ("Sloboda Dalmacija", 27. srpnja 2002.) pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića u kojoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu. Dakle, za pola rata polovica od spomenute brojke! I ona kao i ona od 700 000 treba osigurati tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, To sam napisao puno puta ali hrvatski sud danas tvrdi da takvi zaključci nisu vrijednosni sudovi i da su kažnjivi, vjerovali ili ne?

I to u vrijeme kada dva doktora znanosti Nikola Banić i Mladen Koić, na način kakav je dan u ovom članku u Prilozima, u više od stotinu takvih članaka i knjizi JASENOVAČLI POPIS - LAŽNE ŽRTVE na oko 899 stranica zapravo pokazu kako je moj naziv za službenu brojku žrtava Jasenovca točan, ali zato i kažnjiv!

Neću nikada doznati, ali zanima me je li u svemu tome umješan i sam Predsjednik RH. Ipak on smatra da je ugledan znanstvenik neki goldstein, a ne neki pečarić.

Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

PRILOZI

ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU

Poštovani g. Goldstein,

Moram Vam se ispričati jer sam u tekstu *BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK PREDSEDNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE* (<http://kamenjar.com/bivsi-posebni-savjetnik-predsjednika-vlade-rh-za-kulturu-slavko-goldstein-uporno-laze/>) napisao:

Pa što je onda klasična Goldsteinova laž u ovom tekstu. To je brojka od 2000 žrtava koje je kako on kaže ustanovila Komisija za istraživanje rata i poraća, tzv. ‘Vukojevićeva’ komisija.

Naime radi se o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999.

Vjerojatno će netko pomisliti da Slavko Goldstein s (ne)svršenom srednjom školom ne razumije značenje naslova Izvješća, ali on itekako dobro razumije i uporno ponavlja. S tom laži je, uz veliku medijsku potporu, uspio zaustaviti u Saboru da se Izvješće prihvati i evo do današnjeg dana „uporno laže“ (to je on sa sinom koristio za mene u tekstu s sličnim svojim lažima o kojima sam pisao u spomenutom tekstu). O toj laži ja doista uporno pišem više od 15 godina (vidjeti npr. i moju knjigu: „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002.).

Naime, očito je neistinita moja tvrdnja o Vama kao (ne)svršenom srednjoškolcu.

Jedan kolega iz Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac upozorio me da ste – doktor:

„I to ne bilo kakav, doktor Jojbolli ili štajaznam doktor za rokenrol. Ne, nego pravi pravcati doktor znanosti (dr. sc.)

Pogledajte prilog iz današnjeg Jutarnjeg lista. Nije kompjutorska igra ili fotomontaža. Svatko tko kupi JL na kiosku može se uvjeriti na str. 38., da su ga (hi, hi, hi...), blesani proglasili doktorom znanosti!

E pa sad mu stvarno nitko ne može ništa, i može lijepo u ponedjeljak biti proglašen i akademikom.

Posebice nakon što je u petak opovrgnuo podvalu da se u Jasenovcu igrala Mala Floramye i autoritativno ustvrdio da je riječ bila o - Grofici Marici!“

I doista na str. 38. doista piše dr. sc. Slavko Goldstein, povjesničar i publicist.

Kako je Jutarnji list ozbiljna novina nemam razloga sumnjati u taj podatak. Ranije se on već pojavljivao

<http://arhiva.dalje.com/hr-hrvatska/puhovski--bozani-u-jasenovac-stize-prekasno/266085>

ali nisam povjerovao pa sam uporno ponavljao ovu strašnu neistinu. Kako ne volim koristiti neistine (laži su po bivšem Predsjedniku Srbije najviše pomogle njegovom narodu u povijesti) na internetu sam uspio pronaći što je istina. Ustanovio sam da Vas je rektor Zagrebačkog sveučilišta također proglasio doktorom znanosti (vidjeti prilog):

<http://arhiva.dalje.com/hr-hrvatska/puhovski--bozani-u-jasenovac-stize-prekasno/266085>

ali i Ustavni sud RH što je objavljeno u Narodnim novinama još 2007. godine(vidjeti prilog):

http://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2007_11_113_3341.html

Jasno mi je da možete s pravom biti ljuti na mene jer ja jesam doktor znanosti, ali usuđujem se osvrtni se na Vaše tekstove koje pišete kao doktor povijesnih znanosti.

Istina, malo mi je čudno kada Vas kao doktora znanosti Jutarnji list proglašava samo publicistom, ali oni ipak nisu znanstvenici kao Vi i ja, zar ne?

Nadam se da će te razumjeti moje ne znanje, ali doista do danas nisam vidio da o vašoj doktorskoj tituli pišu čak i Narodne novine.

Zbog toga primite moju ispriku i obećanje da ću ubuduće uz Vaše ime obavezno pisati i Vašu titulu. Moramo vjerovati rektoru Zagrebačkog sveučilišta, Ustavnom sudu (u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko

Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević), i Narodnim novinama, zar ne)

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić
10.04.2016.

113 5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIN iz Zagreba
2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita
3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje:

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba
5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba
6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSjA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

U povodu dodjele počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu,

rektor prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš poziva Vas na tribinu

JEDNO POSLIJEPODNE S BRANKOM LUSTIGOM

utorak, 16. lipnja 2009. u 17 sati

dvorana akademije dramske umjetnosti

trg maršala tita 5

Gosti:

dr. sc. Slavko Goldstein,

prof. dr. sc. Ivo Goldstein,

prof. Branko Ivanda,

književnik Miljenko Jergović

KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA „HRVATSKI 'LUĐAK' I SRPSKI ZNANSTVENICI“

Knjiga akademika Josipa Pečarića „Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici“ dana je na našem portalu:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

Naime, na Prvoj srpskoj televiziji u emisiji JUTRO NA PRVOJ sudjelovali su ministar Vlade republike Srbije Đorđe Milićevićem, predsjednik Srpske lige Aleksandar Đurđev i Predrag Marković, 'istoričar'. Raspravljalo se i o jednoj knjizi akademika Pečarića. Tom prigodom je 'istoričar' tvrdio da je Pečarić 'luđak'.

Akademik Pečarić je to komentirao i iz naslova se vidi da mu se dopala ta razlika između njega i 'istoričara' koji je zapravo ravnatelj srpskog instituta za modernu povijest i član upravnog vijeća RTS-a. Zašto?

Pa pokazalo se da na svjetskoj znanstvenoj bazi ravnatelj srpskog instituta ima 6 publicacija, 10 citata i h-indeks mu je 2. Za usporedbu luđak o kome govori taj izuzetni srpski znanstvenik imao je još 28/06/2023. na Scopusu: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37.

Ako je ravnatelj imao toliko, koliko tek ima cijeli srpski institut?.

Na Scopusu doznajemo da Institut ima 27 znanstvenika koji imaju radove koji se uzimaju u obzir u toj znanstvenoj bazi. Dakle, njih 27 - ima 74 publikacija. A hrvatski luđak 812. Skoro 11 puta više ima hrvatski luđak od cijelog srpskog instituta. Vjerovali ili ne!

Takvih zanimljivosti ima puno u knjizi, a kako je tema bila „srpski mit o Jasenovcu“ na kraju je dana akademikova knjiga istovjetnog naslova iz 1998.

UZ KNJIGU:

**BANIĆ I KOIĆ: PREKOBROJNE ŽRTVE I
MANIPULACIJE – ŠTO JE SASVIM
‘NORMALNO’?**

Objavio

Koić i Banić,

-

1. rujna 2023.

Foto: GettyImages

Još i prije društvenog stanja koje kontrolirani mediji nazivaju „novonormalno“ bilo je sasvim „normalno“ da je, primjerice, veći broj žrtava od ukupnog broja stanovnika. Ovaj tekst se odnosi na Drugi svjetski rat, ali isti model manipulacije se može primijeniti i u drugim slučajevima. Tehnika opsjene je jednostavna. Žrtve su na neki način svi i to bez obzira jesu li preživjeli ili su umrli, odnosno

ubijeni tijekom Drugog svjetskog rata. Taj kriterij nije sporan, ali problem je kad u konačnici „žrtve“ u raznim interpretacijama postanu „ubijeni“.

U digitalnom arhivu Yad Vashema dvije su osnovne kategorije podataka o žrtvama: zapisi/dokumenti i žrtve/pojedinci (dalje u tekstu kao „žrtve“). U kategoriji žrtve su tri podkategorije podataka „ubijeni“: „nije navedeno“ i „preživjeli“. Kod istraživanja u obzir su uzeti podatci iz digitalnog arhiva Yad Vashema o lokaciji prema kategoriji „živjeli prije rata“ u nekom mjestu tako da budu što više usporedivi s podacima o predratnom broju Židova u Hrvatskoj, pišu Banić i Koić za Hrvatski tjednik.

Više ratnih žrtava nego je prije rata bilo živih

Prema zbrojenim podacima iz knjige M. Švob (Melita Švob, Židovi u Hrvatskoj – židovske zajednice, Knjiga II, 2004.) u 28 (bogoštovnih) židovskih općina s današnjeg područja Hrvatske uključivši Rijeku (podatci do 1938.), Čakovec, Split i Dubrovnik bilo je 1940. godine 18.709 Židova. Usporedbe radi u digitalnom arhivu Yad Vashema bilo je početkom rujna 2022. godine 33.530 zapisa/dokumenata o žrtvama s današnjeg područja Hrvatske prema podacima iz istih 28 sjedišta predratnih židovskih općina. U mjestima koja su bila sjedišta Židovskih bogoštovnih općina ukupno je bilo 32.219 žrtava.

To su podatci bez obzira na mjesto stradanja i to je 13.510 žrtava više nego što je prije rata u u predmetnim židovskim općinama bilo Židova. Površnim pristupom moglo bi se zaključiti da je prema digitalnom arhivu Yad Vashema ubijeno 72 posto više Židova nego što ih je u Hrvatskoj živjelo prije rata. To je nemoguće, ali do takvih rezultata se može doći nepoznavanjem ove teme ili namjernom manipulacijom podacima.

Tri izvora podataka

U digitalnom arhivu Yad Vashema su tri glavna izvora podataka o Židovima s područja nekadašnje Jugoslavije. To su *Spisak žrtava rata* (List of murdered Jews from Yugoslavia), razne „liste progonjenih“ (List of persecuted persons) i svjedočanstva članova obitelji, prijatelja i židovskih organizacija (Page of Testimony).

Spisak žrtava rata je modificirana srbijanska inačica jugokomunističkog popisa žrtava Drugog svjetskog rata iz 1964. godine i prema tom popisu svi navedeni su ubijeni. „Liste progonjenih“ su različiti popisi najčešće nejasnog autorstva. To primjerice mogu biti popisi upućenih u logor koje su nakon rata sastavili jugokomunistički propagandisti.

Pojam „progonjen“ ne bi trebao biti istoznačan pojmu „ubijen“, ali prema broju ubijenih može se zaključiti da je većina s tih popisa navedena kao ubijeni. U predmetnom istraživanju glede „lista progonjenih“ u 67 posto slučajeva navedeno je da su ubijeni. Kod svjedočanstava rodbine, prijatelja i židovskih organizacija uglavnom se navode mrtvi, ali broj zapisa je veći od broja stradalih jer može biti nekoliko svjedočanstava za istu osobu.

Zbrajanjem do mitomanije

Broj „žrtava“ prema tri gore spomenuta glavna izvora podataka kod kojih se navodi da su negdje „ubijeni“ je 24.302. To je za 30 posto više od predratnog broja Židova iz 28 sjedišta nekadašnjih židovskih općina s današnjeg područja Hrvatske. Podatci iz raličitih izvora ne smiju se nekritički zbrajati jer je u različitim izvorima dio podataka isti. Ako se svaki od tri izvora analizira posebno, rezultati su sljedeći: prema srbijanskom *Spisku žrtava rata* s područja sjedišta 28 promatranih židovskih općina u ratu je ubijeno ili umrlo 9.579 Židova.

To je 51 posto od predratnog broja Židova iz predmetnih židovskih općina prema podacima iz knjige M. Švob. Prema svjedočanstvima rodbine prijatelja i židovskih organizacija su 6.334 zapisa o žrtvama. To je ekvivalentno trećini predratnog broja Židova s predmetnog područja.

Ako se izuzmu svjedočanstva s nedostatnim odnosno problematičnim podacima (višestruki upisi, nedostatak osobnih podataka, različiti podatci o mjestu i vremenu smrti itd.), od ukupno 6.334 zapisa preostaje 3.673 potencijalnih žrtava, odnosno nešto manje od petine predratnog broja Židova. Prema raznim „listama progonjenih“ s područja današnje Hrvatske u digitalnom arhivu Yad Vashema navodi se 16.524 židovskih „žrtava“. To je ekvivalent 88 posto predratnog broja Židova s predmetnog područja. Kod 11.050

slučajeva piše da su ubijeni, a to je 59 posto predratnog broja Židova s predmetnog područja.

Treba uzeti u obzir da se radi o raznim listama/popisima čiji se podatci o ubijenima dijelom podudaraju. Međutim, kad se usporede podatci iz „lista progonjenih“ za pojedina mjesta u 7 od 28 slučaja je više „ubijenih“ nego što je prije rata u tim mjestima bilo živih Židova. Takav je slučaj kod Čakovca, Križevaca, Pakraca, Požege, Slavonskog Broda, Varaždina i Vukovara.

Rezultati po mjestima – primjer Iloka

Prema „listama progonjenih“ najmanji udio „ubijenih“ u odnosu na predratni broj Židova je u Sušaku (danas dio Rijeke) iz kojeg nema „ubijenih“, zatim u Valpovu iz kojeg je ubijen jedan od 140 predratnih Židova pa u Iloku iz kojeg je šest ubijenih od 310 predratnih židovskih stanovnika. U razdoblju od 1931. do 1940. godine u Iloku je porastao broj Židova (Švob, s. 284). Ilok je vrlo znakovit primjer nepodudarnosti podataka iz različitih izvora. Štoviše u slučaju Iloka radi se o ogromnim razlikama. Naime, kod Švob (2004.) je od iločkih Židova poimenično navedeno 15 preživjelih, ali broj mrtvih je 348 (Banić i Koić, Jasenovački popis – Lažne žrtve, 2023., s. 338).

Krajem rujna 2022. godine je u digitalnom arhivu Yad Vashema prema tri glavna izvora bilo 696 „žrtava“ koje su prije rata živjele u Iloku. Prema srbijanskom *Spisku žrtava rata* iz Iloka je 208 ubijenih Židova. U promatranom razdoblju bila su 274 svjedočanstva članova obitelji i židovskih organizacija o Židovima koji su prije rata živjeli u Iloku od čega je kad se isključe višestruki upisi za iste osobe 138 „ubijenih“ s imenom, prezimenom i godinom rođenja.

Mjesta smrti izvan Hrvatske

Prema svjedočanstvima iz digitalnog arhiva Yad Vashema kod stotinjak žrtava iz Iloka se kao mjesto smrti navode mjesta u Njemačkoj, Poljskoj, Mađarskoj, novosadska racija itd., a ne logori Jasenovac ili Stara Gradiška. Prema svjedočanstvima rodbine i židovskih organizacija je 37 zapisa u kojima se kao mjesto smrti navodi logor Jasenovac, a za logor Staru Gradišku nema niti jednog zapisa iz ove kategorije. Kad se maknu višestruki zapisi za istu osobu

i oni bez vitalnih identifikacijskih podataka, ostaje 17 potencijalnih jasenovačkih žrtava s potpunim osobnim podatcima. Znači da je prema tom židovskom izvoru u Jasenovcu moglo stradati između 17 i 37 predratnih iločkih Židova.

Nasuprot tome na mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac je 367 židovskih žrtava rođenih u općini Ilok i još devetero rođenih u drugim mjestima (Vinkovci, Vukovar, Slavonski Brod, Osijek, Šid i Senta u Bačkoj) kod kojih se u napomenama spominje Ilok, a nekima i „kolovoz 1942“, odnosno razdoblje deportacije/smrti. Znači prema mrežnom popisu JUSP-a Jasenovac iz Iloka je samo u logorima Jasenovac i Stara Gradiška stradalo znatno više od predratnog broja Židova. Treba napomenuti da se brojne obitelji iz Iloka (Funk, Neuschloss/Mayschloss, Stern, Weber) nalaze na osmrtnicama iz Auschwitz (Banić i Koić, s. 339).

Uglavnom, zavisno o izvorima u nekim mjestima kao što je Ilok može biti od svega nekoliko ubijenih do puno više ubijenih nego je prije rata bilo živih. Određenom krugu odnosno pentagramu povjesničara to očito nije neki problem.

Rezultati po mjestima – primjer Rijeke

Već prije Drugog svjetskog rata Rijeka je bila dio Italije. Broj Židova u Rijeci je od kraj 19. stoljeća bio u padu (Švob, s. 475), a 1938. godine u gradu su bila 1.783 Židova. Nakon prestanka Drugog svjetskog rata u Europi 1945. godine ih se vratilo oko 1.600, a već 1946. godine u Rijeci ih je preostalo samo 175. Sigurno se nisu ni svi preživjeli nakon rata vratili u Rijeku, a od onih koji su se vratili ubrzo su skoro svi pobjegli iz jugoslavenskog „komunističkog raja“.

Prema digitalnom arhivu Yad Vashema bilo je 785 „žrtava“ iz Rijeke, a prema Švob je otprilike upola manje mrtvih odnosno 411. Prema broju povratnika iz 1945. godine iz Rijeke nije moglo biti 785 ili 411 mrtvih Židova. Prema „listama progonjenih“ iz digitalnog arhiva Yad Vashema kod 219 predratnih Židova iz Rijeke navodi se da su „ubijeni“. To također ne odgovara broju povratnika iz 1945. godine.

Činjenice ili „istina“ o prekobrojnima

Bez obzira jesu li „žrtve“ ubijene, umrle ili su preživjele ratno

razdoblje, ne može biti više „žrtava“ nego je bilo živih. To je abnormalno stanje, odnosno prema političko-medijskom novogovoru novonormalno. Kad u nekim mjestima ima više ubijenih nego je bilo živih, tada više ni obmanjujući novogovor ne može opravdati namjernu manipulaciju podacima. Novonormalna “znanost” ne trpi činjenice jer činjenice ne trpe više od jedne istine. Za lažljive „istinoljupce“ činjenice su negacionizam poistovjećujući ga sa znanstvenim revizionizmom.

Argumentima stjerani u kut takvi znanstvenici-aktivisti zazivaju konsenzus. To je ono kad 1+1 nije 2, već kako nekome odgovara. Ili da parafraziramo J. Bidena – Istina je važnija od činjenica. Jasno je zašto on i većina političara ne vole „pametnjakoviće“. Političku agendu koja se skriva iza psudoznanostvenih argumenata lako je prepoznati po izbjegavanju čak i zabrani rasprave. Čemu strah ako imaju čvrste argumente? U ovom slučaju može se reći – manje je više. Manje prekobrojnih žrtava, više istine.

<https://narod.hr/hrvatska/banic-i-koic-prekobrojne-zrtve-i-manipulacije-sto-je-sasvim-normalno>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/36415-prekobrojne-zrtve-i-manipulacije-sto-je-sasvim-normalno>

<https://bezccenzure.hr/vlad/milanovic-hvali-grlic-radmana-3/>

MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 4.

*„Nitko nema moralno pravo biti antifašist ako nije istodobno
i antikomunist.“
(Hannah Arendt)*

Zar vam se ne čini da u napadu na Ministra vanjskih poslova Predsjednik države koristi uvredljivije riječi nego kada napada Predsjednika Vlade? Želi li time pokazati da mu je Plenković ipak bliži. Znamo da se i Milanović i Plenković ne razlikuju u ona tri bitna pokazatelja koja pokazuje tko od političara u RH služi svjetskim moćnicima:

1. Stepinac; 2. Jasenovac; 3. Za dom spremni.

Već sam upozori da oni koji ne vide slaganje obojice u odnosu na Stepinca trebaju znati da Plenković kao predsjednik HDZ to ne može otvoreno pokazati, ali lako je vidjeti uz njegovih postupaka da je to tako.

Zar se to ne vidi i iz nedavnog Europskog dana sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima. O tome u najnovijem broju Hrvatskog tjednika piše don Anđelko Kačunko:

Budući da je hrvatska Vlada, ovoga puta u najjačem sastavu na čelu s premijerom, Europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima obilježila paljenjem svijeće i nad grobom zločinaca, tj. odala je počast i pripadnicima nedemokratskih ideologija i režima koji su izravno odgovorni za stradanja i progone milijuna nedužnih ljudi, potrebno je ozbiljno se zamisliti. A kako se taj isti čin ponavlja dvije godine zaredom, čovjek se spontano pita gdje je tu pamet i logika, ili kao legendarni Mladen Delić: "Ljudi moji, je li to moguće" da hrvatski politički vrh na taj Europski dan dodirne dno stavljajući na istu razinu npr. kardinala Stepinca i Jakova Blaževića?

Dakle, iako Jakov Blažević, prema objavi na Wikipediji, ima vlastitu grobnicu, na objema pločama partizanskoga spomenika na Mirogoju toliki je broj onih koje Vlada - čak i službenom objavom na svojoj internetskoj stranici - osuđuje za "sve zločine i kršenja ljudskih prava počinjena kroz povijest u ime nedemokratskih

ideologija" pa je bitno pitanje po kojem kriteriju partizansko-komunistički moćnici ili tzv. narodni heroji zaslužuju odavanje počasti u ime hrvatskoga naroda! I to odmah nakon što je isto takva počast iskazana njihovim žrtvama! Kakva je to naopaka logika, koji je to izokrenuti moral?

Jer riječ je doslovce o poremećaju kao što bi bilo, kako sam naveo, npr. odavanje počasti Bl. Alojziju Stepincu (kao što su to učinili papa Ivan Pavao II. i papa Benedikt XVI. u zagrebačkoj katedrali na njegovu grobu) pa odmah potom polaganje vijenca na grob njegova tužitelja i likvidatora Jakova Blaževića! Naime, to bi svakom normalnom čovjeku već i na razini osnovnoga bontona bilo potpuno neprimjereno, a za katoličku javnost teška sablažnjiva uvrjeda. Čak i pod pretpostavkom da je mons. Batelja prišapnuo premijeru da je Jakov Blažević tajno postao pokajnik - premda je službeno neraskajani pokojnik (kao što i Josip Manolić tvrdokorno ustraje u opravdavanju zločinačkih nauma i djela!) - to ipak nikome ne daje pravo da mu se klanja kao pravom narodnom heroju i žrtvi nekog totalitarnog i autoritarnog režima kakvom je sam pripadao!

Jer čak i onaj zločinac koji je razapet s Isusove desne strane, premda je obraćenik, i dalje nosi "titulu" razbojnika. Pa i zločinac Tito - unatoč navodnoj činjenici da ga je pred samu smrt posjetio svećenik (zbog čega je poslije stradao u prometnoj nesreći!) i podijelio mu sakramente umirućih - za povijest ostaje masovni ubojica. Jasno, ovdje ne prejudiciram pojedinačnu Božju presudu svima, jer "svatko će od nas za sebe Bogu dati račun", kaže Biblija. Stoga je u ovom kontradiktornom postupku Vlade također grozna činjenica da je klanjanje ubojicama jednako kao i žrtvama zapravo novo ubijanje nedužnih, novi sudski proces, novi progon... što je bezočno i beskrupulozno ruganje žrtvama.

Budući da nije riječ o nekim neupućenim diletantima, teško je vjerovati da predstavnici Vlade nisu (bili) do kraja svjesni svih konotacija svoga čina, ali ako su znali, onda se nameće pitanje nisu li oni sami ili poklonici zločinačke ideologije ili najobičniji sluge zločinačkih tajnih upravljača Hrvatskom. Dakle, takav javni čin u suprotnosti je ne samo s osnovnom idejom Europskoga dana sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima, nego se također kosi s proklamiranom odgovornošću prema obrazovanju

mladih, koje se takvim nespojivim postupcima formira kao koruptivne licemjere i ljude dvostrukoga morala. A za takvu hrvatsku budućnost nisu svoj život dali ni žrtve Bleiburga, ni Bruno Bušić, ni kardinal Štepinac, ni Franjo Tuđman, ni hrvatski branitelji...! Odnosno, nije moguće na njih se pozivati i istodobno po njima pljuvati!

Don Anđelko Kačunko

Hrvatski tjednik, 31.8.2023.

Grlić-Radman je profesionalac. Na mjesto ministra došao je poslije mjesta veleposlanika. Naši u Njemačkoj su mi o njemu kao veleposlaniku govorili sve najbolje. Pitam se poručuje li Milanović svojim napadima Plenkoviću da Grlić-Radman nije isti kao njih dvojica? Da, doista hvali li Milanović Grlić-Radmana?

Bilo kako bilo ipak je zabavno kada vrijeđa Grlić-Radmana a hvali Drobilicu. Ili doista ne zna za snimak na kome njegov kandidat svojim je primitivnim i prostačkim ponašanjem pokazao (psovao, urlao, tjerao, naguravao i vikao van, starijem gospodinu, članu Hrvatskog žrtvoslovnog društva) da je dostojan veleposlaničkog mjesta. Zato u Prilozima šaljem tekst Lili Benčik o tome uz prijedlog da kada Grčkoj pošalje prijedlog za Drobilicu kao veleposlanika pošalje i snimak ta koje pokazuje sjajno diplomatsko ponašanje novog veleposlanika u Grčkoj, zapravo i to kako je on mnogo bolji od grčkih navijača, odnosno da je hrvatska diplomacija mnogo uglađenija od grčkog pravosuđa. Možda sam ipak trebao reći da snimak pokazuje i da je hrvatsko pravosuđe mnogo bolje od grčkog jer uopće nije priveden stariji gospodin član Hrvatskog žrtvoslovnog društva, zar ne?

Vjerojatno će Predsjedniku biti drago pročitati što o antifašizmu misli gđa Lili Benčik i shvati što je svojevremeno poručila Hannah Arendt. Ili zašto sam dao takav naslov knjizi:

J. Pečarić, Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015.

Naravno, teško Predsjednik može prihvatiti da su se branitelji suprostavili fašističkoj agresiji na Hrvatsku, jer je ipak bio i predsjednik SDP-a, a agresiju su podržavali oni svjetski moćnici koji

su bili sudionici ili davali potporu toj fašističkoj agresiji, a danas im hrvatski političari vjerno služe.

U Prilozima dajem i tekst Ivice Marijačića u kome on govori i o drugim Milanovićevim prijedlozima za veleposlanike. Naravno i njemu je posebno zanimljiv Drobilica:

Povjesničar Ivo Goldstein dokazani je krivotvoritelj povijesti, prokazao ga je kao takvoga njegov mentor dr. Brandt, a kasnije i drugi povjesničari i o tomu se naveliko pisalo. Autor je sramotne izmišljotine o jasenovačkoj drobilici kostiju koje se sam kasnije odrekao, ali je nanio strašnu štetu hrvatskome narodu, a da ne kažemo kako je u pariškome veleposlanstvu u svom uredu držao sliku jugoslavenskoga diktatora J. B. Tita, dakle predsjednika okupacijske države i jednoga od najvećih međunarodnih ratnih zločinaca.

Ali, pitam se: Zašto vam uopće ja sve ovo pišem. Pa o svemu tome piše Zvonimir Hodak u svojoj današnjoj Kolumni. Zato vam i taj tekst dajem u Prilozima.

Josip Pečarić

PRILOZI

ODGOVOR PROF. DR. SC. IVO GOLDSTEINU NA NJEGOV TEKST BESPUĆA REVIZIONISTIČKE ZBILJNOSTI

04/09/2023

Ilustracija/isječak

Čovjek koji ovako izgubi kontrolu nad svojim ponašanjem ne bi smijeo biti ni profesor, ni javna osoba.

Prof. dr.sc. Ivo Goldstein svojim je primitivnim i prostačkim ponašanjem pokazao (psovao, urlao, tjerao, naguravao i vikao van, starijem gospodinu, članu Hrvatskog žrtvoslovnog društva) svu bijedu i teror komunističke ideologije: skučenost uma, totalitarno i jednounmno razmišljanje, diktaturu, netoleranciju, primitivizam i nekulturu. A taj i takav čovjek bio je profesor na Filozofskom fakultetu, podučavao je i ocjenjivao mlade ljude!⁴

Kako on može studentima biti etički i moralni autoritet?

Pokazao je očaj i bijes totalnog poraza u suočavanju sa istinom sa kojom ga je suočio general i saborski zastupnik Ante Prkačin.

⁴ <https://youtu.be/c4cxflAJnY?si=E0RTJNtcuW9Y78Im>

To može samo u Hrvatskoj, u kojoj nitko od javnih osoba ne snosi nikakvu odgovornost za svoje ponašanje, i izrečenu javnu riječ!

Čovjek koji izvali notornu glupost o „drobilici kostiju“ ne može biti ni znanstvenik, ni profesor!

Goldstein nije i neće nikada postati akademik HAZU, zbog svoje nesposobnosti i ideološke indoktrinacije koja mu ograničava znanstvenu objektivnost i stručnost. Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi *Život sa suvremenicima*, Zagreb, 1996., str. 190–191. napisao je sljedeće:

“Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: ‘Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!’ To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.”

Kao veleposlanik u Francuskoj sramotio je Hrvatsku

Njegov veleposlanički mandat u Parizu bio je popraćen općim zgražanjem. Prigovoreno mu je diletantsko baratanje francuskim jezikom i odsutnost diplomatskih kompetencija i vještina čime je diplomatski osramotio Hrvatsku te držanje uokvirene fotografije Josipa Broza Tita, predsjednika države koja ne postoji, u sobi za prijem hrvatskog veleposlanstva.⁵

Takav čovjek nađe se pozvan prozivati dr. Franju Tuđmama i optuživati ga za širenje i jačanju povijesnog revizionizma u Hrvatskoj, zatiranje hrvatskog antifašizma i zamislite sa „natruhama antisemitizma“ što je „znanstvenik“ Goldstein vidio iz Tuđmanove knjige „Bespuća povijesne zbiljnosti“

⁵ <https://www.index.hr/vijesti/clanak/Losa-gramatika-i-potpuno-konfuzni-odgovori-Francuski-biseri-naseg-ambasadora-u-Parizu/665870.aspx>

I ne samo to nego i teze o genocidnosti hrvatskog naroda po jasenovačkom srpskom mitu, koji je počeo sa 1 300 000 žrtava, pa pao na 800 000 , pa je dr. Tuđman srušio tezu od 700 000 žrtava, da bi se zacementirala brojka od 83 145 ubijenih usprkos dokazima da su na popisu čak i ljudi koji uopće nisu bili u Jasenovcu i ljudi stradali u drugim logorima.

Tako manipulirati sa ljudima kao da su krumpiri u milijunskim brojkama, pa smanjivati i krivotvoriti popise, lagati da bi se generalizirajući Hrvate proglasilo genocidnima može se samo iz mržnje, velike mržnje prema hrvatskom narodu i Hrvatskoj državi.

„Znanstvenik Goldstein koji citira autore koji ne postoje, iz knjiga koje ne postoje govori o povijesnom revizionizmu?! Upravo on je taj koji svako preispitivanje jugoslavenske lažne povijesti, proglašava povijesnim revizionizmom. Međutim da je istinski znanstvenik znao bi što je povijesni revizionizam, citiram James M. McPherson :

„...Beskrajna potraga povjesničara za razumijevanjem prošlosti, odnosno revizionizma, jest ono što povijest čini vitalnom i svrhovitom. Bez povjesničara revizionista koji se bave istraživanjem novih izvora i postavljaju nova pitanja, ostali bismo zatočeni u zamkama stereotipa“

U knjizi „Jasenovac i poslijeratni jasenovački logori“ autori prof. Stipo Pilić i mr.sc. Blanka Matković razotkrili su svu lažljivu i manipulativnu povijest oko Jasenovca i potkrijepili dokumentima pregledanim u arhivima i muzejima u Hrvatskoj, Sloveniji, BiH i Ujedinjenom Kraljevstvu (London).

Jasenovac je iskorišten kao geostrateška točka srpske osvajačke politike na zapadu. Od Garašaninova Načertanija, preko Valerijanova memoranduma i Homogene Srbije Stevana Moljevića, do Memoranduma SANU i Srpskog sveta.

Stipo Pilić i Blanka Matković odgovorili su znanstveno, dokumentima i dokazima na neistine Slavka Goldsteina koje je napisao u pamfletu „Jasenovac-tragika, mitomanija, istina“ . Dokazali su da Goldstein nema pojma o znanstvenim metodama povijesnih istraživanja, a da jako dobro poznaje metode prešućivanja, izmišljanja i konstruiranja. (str.502-521 knjige Jasenovac i poslijeratni jasenovački logori)

Ne zna „znanstvenik“ Goldstein da je dr. Tuđman strukturu upravljanja logorom Jasenovac preuzeo od dr. Ante Ciliga koji je opisao za vrijeme dok je bio zatočen u Jasenovcu i u logoru napisao Štorice iz Proštine na čakavskom narječju.

Dr. Ante Ciliga u svojoj knjizi Sam kroz Europu u ratu, 1939-1945,⁶ u dijelu Jasenovac–ljudi pred licem smrti, uspomene iz logora, opisuje unutarnji ustroj upravljanja logorom, koji su činili Židovi.

„Znanstvenik“ prof.dr.sc. Ivo Goldstein može samo u Hrvatskoj tako pisati i govoriti. U Hrvatskoj u kojoj nije provedena lustracija i stvarno odbačena jugoslavenska lažna povijest i jugoslavenske lažne vrijednosti. A trebale su biti odbačene i odstranjene!

Ustavna Odluka o raskidu svih državno-pravnih sveza sa SFRJ od 8.listopada 1991.godine

Početi ću sa osnovnim dokumentom po kojemu je Hrvatska raskinula sve državno-pravne sveze sa SFR Jugoslavijom, a kojega se vladajuće garniture ne drže:

8. listopada 1991. godine u podrumu Inine zgrade u Šubićevoj ulici u Zagrebu, donesena je Odluka o raskidu državno-pravnih sveza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama bivše SFRJ. Na toj saborskoj sjednici izglasano je i 15 zakona potrebnih za oživotvorenje samostalne i suverene Republike Hrvatske.⁷

ODLUKA

- 1.Republika Hrvatska od dana 8. listopada 1991. godine raskida državno-pravne sveze na temelju kojih je zajedno sa ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ,

- 2.Republika Hrvatska odriče legitimitet i legalitet svim tijelima dosadašnje federacije – SFRJ,

- 3.Republika Hrvatska ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ,

⁶ <https://www.mojatvrtka.net/udruga-dr-ante-ciliga/>

⁷ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/1991_10_53_1265.html NN 53/1991

Ova odluka stupa na snagu u trenutku njezina donošenja, 8. listopada 1991.godine.

Zar nije revizija povijesti :

1.Kada Hrvatski Sabor izglasa Zakon o državnim praznicima, i proglasi 22.lipanj Danom antifašističke borbe ?

Lažni dan antifašističke borbe, jer se toga dana nije ništa dogodilo u Brezovici, što je priznala i Kristina Ikić Beniček u svom govoru u Brezovici 22.lipnja 2023.godine⁸

Prva pobuna protiv fašizma u Europi bila je Proštinska buna u Istri 1921.godine

Lojzo Buturac , živi svjedok pisao je predsjednici Kolindi Grabar Kitarović da nešto učini kako bi se ukinuo lažni dan antifašizma, 22. lipnja, jer se toga dana 1941. godine nije baš ništa važno dogodilo. Spomenuo je kako se svake godine 22. lipnja u šumi Brezovici kod Siska okupljaju neki tobožnji antifašisti i obilježavaju očitu izmišljotinu kličući Titu, krvniku hrvatskoga naroda. Hitler je na taj dan, 22. lipnja 1941. prekršio sporazum o nenapadanju sa Staljinom i zaratio sa SSSR-om. U Hrvatskoj se toga dana nije dogodilo ništa značajno, pogotovo ne u Brezovici, što je lažno napisao Goldstein u jednoj svojoj knjizi.

U sisačkoj gradskoj knjižnici postoji knjiga autora Matovina-Božić koji 1941. godinu opisuju po riječima tadašnjih komunista i prvoboraca i kome je do istine, lako mu je dostupna. Žalosno je da ipak na to okupljanje dolaze i predstavnici Grada i Županije, iako Sišćani dobro znaju da je sve to najobičnija laž.⁹ [6]

2. Kada registriraju udrugu SABA RH, a oni javno objave da su sljednici SUBNOR-a Jugoslavije citiram :

⁸ https://www.antifasisticki-vjesnik.org/hr/vijesti/3/Kristina_Ikic_Banicek_Nema_sre/498/

⁹ <https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/34789-l-buturac-price-o-antifasistima-u-brezovici-i-o-logoru-za-djecu-u-sisku-najobicnije-lazi.html?fbclid=IwAR3HgVQLkYaQc1ExNwkdUJTmwyX0dEQXhjJHP45TUL8SuiYQixLNFZGcybU>

„Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske (SABA RH) je pravni sljednik Saveza udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata Hrvatske (SUBNOR H) osnovanog 16. svibnja 1948., koji je na Skupštini održanoj 16. travnja 1992. promijenio ime u Savez antifašističkih boraca Republike Hrvatske (SAB RH), na Skupštini održanoj 27. studenog 1997. u Savez antifašističkih boraca Hrvatske (SAB H), a na Skupštini održanoj 7. veljače 2002. u Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske (SABA RH).

SUBNOR je, sljednik Narodno-oslobodilačke vojske Jugoslavije-NOV, a NOV je preimenovan u JNA, koja je bila agresor na Hrvatsku, onda je logičan zaključak SABA RH, da je kao sljednik NOV Jugoslavije agresor na Hrvatsku!

Pitanje je kako je moguće da su postali punopravni član Svjetske federacije bivših boraca (FMAC), kada nisu bili u antifašističkom pokretu (jer nisu ni mogli zbog godina), nisu bili borci NOB-a, niti su uopće sudjelovali u 2.svjetskom ratu?

Piše u programskim ciljevima; okupljanje sudionika Narodnooslobodilačke borbe bez obzira na dob i spol! Zar su Franjo Habulin i njegov zamjenik sudionici Narodnooslobodilačke borbe? Nemoguće s obzirom na godine!

Predsjednik SAAB-a Franjo Habulin rođen je 1957.godine, znači 12 godina nakon završetka 2.svjetskog rata. Njegov zamjenik Josip Milat, koji redovno proziva Crkvu za fašizam, rođen je 1938.godine, znači imao je tri godine kada je počeo rat, a sedam kada je završio. Njihova protukandidatkinja Iva Marčetić, još apsurdnije, rođena je 1982.godine. E to su vjerodostojni borci NOB-a u 2.svjetskom ratu!? Čista sprdačina!

3. Deklaracija o antifašizmu¹⁰

Koju je izglasao Hrvatski sabor, u povodu 60. obljetnice pobjede nad fašizmom, koja se obilježava u Europi i cijelom svijetu, potvrđuje antifašističku demokratsku utemeljenost i opredijeljenost Republike

¹⁰ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2005_04_51_971.html NN 51/2005

Hrvatske i hrvatskog društva te duboku privrženost vrijednostima suvremene demokracije.

Međutim u toj Deklaraciji sporan je članak 8 Deklaracije. Taj članak nije moguće provesti i to su zastupnici trebali znati, a ne dizati ruku za tako nešto nemoguće.

8. Poziva državna tijela i javne institucije na objektivno, cjelovito i nepristrano sagledavanje povijesnog razdoblja Drugog svjetskog rata i antifašizma u Republici Hrvatskoj, ne izjednačavajući antifašistički pokret s ideologijom komunizma.

To je nemoguće razdvojiti, nemoguće je da bivši komunisti objektivno, cjelovito i nepristrano sagledaju, jer oni negiraju zločine koje su počinili tijekom i poslije rata u ime komunističke ideologije. Nemoguće je, jer se nije događalo odvojeno i nisu bili različiti ljudi, nego su isti ljudi sudjelovali u isto vrijeme. Ispočetka su bili antifašisti i onda su zbog osvajanja vlasti postali fašisti, jer su koristili fašističke metode likvidiranja neistomišljenika.

A u članku 9. Poziva državna tijela da zakonskim sredstvima i djelatnošću čuvaju i unaprjeđuju antifašističke stečevine, vrijednosti i opredjeljenja hrvatskog društva i Republike Hrvatske te rade na očuvanju dostojanstva i skrbi nad sudionicima antifašističke borbe, na očuvanju antifašističke spomeničke baštine kao općeg kulturnog dobra i na ukupnoj zaštiti i afirmaciji temeljnih vrijednosti antifašizma kao zalag civilizacijske budućnosti i demokratskog europskog opredjeljenja.

I eto kontroverze u Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))(2019/2819(RSP)),

članak 17. izražava zabrinutost zbog kontinuirane upotrebe simbola totalitarnih režima u javnom prostoru i u komercijalne svrhe te podsjeća na to da je nekoliko europskih zemalja zabranilo upotrebu i nacističkih i komunističkih simbola;

Članak 18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih

činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Hrvatski Sabor po Deklaraciji o antifašizmu nalaže čuvanje partizanskih jugoslavenskih spomenika, a EU Parlament nalaže da ih treba ukloniti!?

Što znači da je Hrvatski Sabor Deklaracijom o antifašizmu abolirao zločine komunizma i zato nema osude komunizma i komunističkih zločinaca iako ih je EU Parlament osudio!

Naime mnogi su „zaboravili“ da je NOB, bila i socijalističko - marksistička revolucija za promjenu društvenog i državnog sistema; Narodnooslobodilačka borba bila je organizirana i vođena pod vodstvom Komunističke partije Jugoslavije i njenog doživotnog predsjednika, Josipa Broza Tita.

Predsjednik Komunističke partije Jugoslavije bio je Josip Broz Tito, a ujedno i Maršal Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije, koja je 1.ožujka 1945.godine preimenovana u Jugoslavenska narodna armija, JNA, odlukom Vrhovnog zapovjednika NOV i POJ, maršala Jugoslavije Josipa Broza Tita.

Predsjednik FNRJ, pa poslije SFRJ bio je doživotno Josip Broz Tito (umro 4.svibnja 1980. godine)

Vladao je jednopartijski režim Komunističke partije Jugoslavije, preimenovane u Savez komunista Jugoslavije, na čelu sa J.B.Titom.

Pa izvolite ODVOJITE komunizam od antifašizma u Jugoslaviji!? Koji su to bili antifašisti, a da nisu bili članovi KPJ ili obrnuto?

Tako su komunisti postali „ čisti“ antifašisti bez odgovornosti za počinjene zločine u tijeku i nakon ratnih operacija. I evo uspjelo im je da im djedovi i očevi nikada ne odgovaraju za počinjena zločine.

Još jedan prijepor u zbivanjima nakon komunističkog osvajanja vlasti, namjerno ne pišem, oslobođenja 1945.godine, jer nisu donijeli slobodu, već progone , ovaj put na ideološkoj osnovi.

Pitanje je , ako su se kao pobjednici osvetnički ponašali prema agresorima Talijanima, Nijemcima, i domaćim ustašama, četnicima i dr. što bi se nekako moglo i razumjeti, ali zašto su u Istri domaće ljude i svećenstvo ubijali i bacali u fojbe?

Goldstein masovne ratne zločine počinjene nad zarobljenim pripadnicima ustaških i domobranskih postrojbi i hrvatskim civilima – opisuje kao “revolucionarnu pravdu” (!) – za njega je opravdana osveta pobjednika “koja je kulminirala u svibnju 1945. godine” (Ivo GOLDSTEIN, “Povijesne okolnosti Bleiburga i Križnoga puta”, Bleiburg i Križni put 1945. : zbornik radova sa znanstvenoga skupa, Zagreb 12. travnja 2006.,

Ali u Istri nije bilo ni ustaša, ni četnika , ni domobrana!¹¹

Istrani su bili protivnici fašizma, nacizma, na strani NOB-a, Istarsko svećenstvo udruženo u „Zbor svećenika svetog Pavla za Istru“ njih 55 potpisalo je „Spomenica hrvatskog svećenstva u Istri“ da Istra pripada Hrvatskoj, odnosno tada FNRJ.

S jedne strane, istarsko hrvatsko svećenstvo je bilo dobrodošlo da se zalaže pred saveznicima za pripojenje Istri Hrvatskoj i Jugoslaviji, a s druge pak, trebalo je zatrti to isto svećenstvo svim sredstvima. Nakon potpisivanja Mirovnog sporazuma u Parizu 10. veljače 1947.godine počeo je progon svećenika; višegodišnje robijanje i strašnog ubojstva svećenika Miroslava Bulešića.

Je li to antifašizam?

Virtualni muzej antifašizma

Nedavno je otvoren virtualni muzej antifašizma, financiran od Ministarstva branitelja. „Projekt financiran sredstvima Ministarstva hrvatskih branitelja vrijedan 20.000 eura, koji je pokrenuo Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH)“¹²

Utrošeno 20 000 eura za što? Za prikrivanje zločina komunističkog režima i veličanje zločinaca i sljednika agresora na Hrvatsku?

20 000 eura manje za hrvatske branitelje?

¹¹ <https://nasiljudi-gentenostra.hr/vijest/partija-iskoristila-a-zatim-se-rijesila-domoljubnog-istarskog-svecenstva-treci-dio/4166>

¹² <https://sabh.hr/pokrenut-virtualni-muzej-hrvatskog-antifasizma/>

Tko je bio agresor na Hrvatsku? Srbija i JNA

JNA je nastavak partizanskih jedinica iz NOB-a. Narodno-oslobodilačka vojska Jugoslavije 1.ožujka 1945.preimenovana je u Jugoslavensku narodnu armiju.¹³

SAAB RH je po njihovu Statutu njihov sljednik Saveza udruženja boraca Narodno-oslobodilačkog rata SUBNOR-a Hrvatske, pa je tako službeno registriran sljednik agresora na Hrvatsku, a to je JNA! Apsurd nad apsurdima, čista sprdačina!

Kada se urednik HT -a obratio Ministru Medvedu sa pitanjem zašto ministarstvo taj Muzej financira, Franjo Habulin je izjavio ;

“Ja obično ove ekstremno desne portale, osobe, novine ne želim komentirati, Ne želim s njima polemizirati. Ne želim s njima polemizirati, oni za mene ne postoje. Imaju se pravo ljutiti, iako – po meni – nemaju pravo biti u javnom prostoru, nemaju pravo lagati! Nitko nema pravo lagati.”

A tko više laže od SABA RH i njegova rukovodstva. Odjednom su veliki borci za ljudska prava, antifašisti, koji čak sebe vide u temeljima Hrvatske kroz partizansku vojsku, a sljednici su JNA, koja je bila agresor na Hrvatsku???Apsurdno!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/odgovor-prof-dr-sc-ivi-goldsteinu-na-njegov-tekst-bespuca-revizionisticke-zbiljnosti/>

<https://kamenjar.com/odgovor-prof-dr-sc-ivi-goldsteinu-na-njegov-tekst-bespuca-revizionisticke-zbiljnosti/>

¹³ <https://hrcak.srce.hr/file/308660>

ČIJA JE DRŽAVA HRVATSKA?

Šerbedžija obnavlja jugoslavensko kazališno bratstvo na Brijunima, Milanović predlaže za diplomate dokazane Jugoslavene, lupeže i prevarante, Plenković odaje počast ubojicama Hrvata, a Tomašević šetalištima daje imena kršitelja zakona

Pod 1) Je li ovo tragedija ili farsa od naše povijesti, to ne znamo, ali da je u Hrvatskoj zlo pretvoreno u dobro, a dobro u zlo, sumorna je istina. Ubojice, prevaranti, krivotvoritelji, kršitelji zakona i agresori, bivši i sadašnji, dolaze na svoje. Neprijatelji Hrvatske, stari i novi, osjetili su da je ovo njihovih pet minuta. Ima li ikoga tko će lupiti šakom o stol i zavikati „Dosta!“

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Jugoslavenski glumac Rade Šerbedžija, koji je nalegao na hrvatski proračun jer nikomu drugome u svijetu ne pada na pamet izdržavati toga kazandžiju (tako ga je podrugljivo nazvao glazbenik Branimir Štulić), ide dalje sa svojim kazalištem Ulysses na Brijunima.

Ove godine program se održava pod simboličnim imenom Ruta (Regionalna unija teatar). Na Brijune dovodi kazalište iz Beograda, Podgorice, Skopja, Sarajeva i Ljubljane. Kao što su svojedobno i športski unitaristi stvorili regionalnu košarkašku ligu, poslije čega su *de facto* uništene hrvatska nacionalna košarkaška reprezentacija i nacionalna košarkaška liga, tako i on sada pokušava graditi unitarnu umjetničku scenu. To glumačko bratstvo i jedinstvo na Brijunima ne samo što nije bez primjesa političke dimenzije, nego upravo politika, ona koju Šerbedžija favorizira, sve određuje. Ne okuplja on hrvatska, nego jugoslavenska kazališta i nije jasno kakav interes može imati hrvatska država da izdržava tog antihrvatskoga glumačkoga maharadžu i financira njegove političko-artističke nostalgije. Osim

što glumačka jugoslavenska gomila besplatno uzurpira hrvatske Brijune, to je zapravo još jedan oblik održavanja ili oživljavanja jugoslavenske iluzije. Svi tamo cmizdre za Jugoslavijom, svi se nadaju da će do njezine obnove kad-tad doći. Šerbedžija nije samo jednom rekao da su bitange razorile njegovu Jugoslaviju, nije samo jednom uhvaćen kako pjeva pjesme u čast okupacijskoj i zločinačkoj jugoslavenskoj vojsci uz njezine simbole, a da ga se nitko ne usudi procesuirati za govor mržnje kao što hrvatska policija uhićuje ljude s hrvatskim povijesnim zastavama. Podsjetimo, početkom Domovinskoga rata Šerbedžija je pobjegao iz Hrvatske u Beograd i iz središta agresorske države pratio bez ijedne riječi prosvjeda kako srbijanska vojska ruši, pali i ubija po Hrvatskoj. Nije se njegove umjetničke duše dotaknuo masakr na Ovčari ili pokolj u Škabrnji. Hodao je po okupiranom Cavtatu, nastupao u ime srbijanskoga PEN-a u ratnim godinama. Ukratko, bio je na strani srpskih zločinca i zločina, a protiv hrvatske žrtve. Rat je, hvala Bogu, završio porazom armije, države i političke vizije s kojom se identificirao. Nakon toga lutao je od nemila do nedraga, a kada je shvatio da ga ne žele uzdržavati ni Srbija, ni Slovenija, ni Velika Britanija, ni Amerika, vratio se u državu čiju mučeničku smrt fanatično priželjkivao. Mazohistička Hrvatska ga od tada hrani na svoju sramotu kao zaslužnoga građanina i heroja. Dala mu je elitne Brijune kao da je to njegova privatna prćija i već desetljećima mu pruža novac i logistiku za njegove mahom reprizirane predstave, plaća ljetovanje njegovoj brojnoj obitelji i balkanskom glumačkome bratstvu i jedinstvu. Priča o jugoslavenskome glumcu Radi Šerbedžiji nije samo priča o njemu, to je priča o hrvatskome jadu, bijedi i apsolutnom gubitku svakoga dostojanstva i samopoštovanja. Ali nije to moralni i politički debakl samo institucija. Kada se pogleda popis sponzora njegova teatra na Brijunima, shvati se koliko smo i kao društvo pali duboko u glib samoprijezira i nepoštivanja samih sebe. Na popisu sponzora i neke su kompanije za koje nikada ne biste pretpostavili da financiraju Šerbedžijin teatar na Brijunima, nekima od njih vlasnici su čak i hrvatski branitelji, hrvatski domoljub. Više desetaka je sponzora, gospodarskih subjekata, državnih institucija, gradova, općina. Ako pomažu ili financiraju taj teatar, ne znači, naravno, da su i sami u političkome smislu Šerbedžijini istomišljenici. U slučaju nekih

vjerojatno je o nekim formalnim i sitnim uslugama, davanju oglasnoga prostora, davanju namirnica za glumce, zatim mnogi direktori to oportunistički odobre samo da se riješe toga jugoslavenskoga parazita, ali neki očito i iz političkoga suglasja s njim. Ali što god da jest, ništa ne može opravdati njihovu potporu toj gadljivoj jugonostalgiji koju godinama i desetljećima već promovira jedan glumački apatrid koji je pobjegao 1991. na agresorsku stranu. Time što podupiru takvoga čovjeka, sponzori kazuju zapravo koliko im je stalo do nacionalnih ideala i imaju li ih uopće.

Sad, pak, pogledajmo koje kandidate za diplomate predlaže predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović pa će nam pasti mrak na oči. Kandidate, kao što je poznato, supotpisuju predsjednik RH i predsjednik Vlade Andrej Plenković. Milanović bi poslao u Atenu za veleposlanika povjesničara Ivo Goldsteina, u Suboticu za konzula Dušana Viru, u Katar za veleposlanika Ranka Ostojića, nekoga Zmajlovića u Crnu Goru... Cijela Hrvatska znade kako su se dokazali i „zaslužili“ te sinekure. Povjesničar Ivo Goldstein dokazani je krivotvoritelj povijesti, pokazao ga je kao takvoga njegov mentor dr. Brandt, a kasnije i drugi povjesničari i o tomu se naveliko pisalo. Autor je sramotne izmišljotine o jasenovačkoj drobilici kostiju koje se sam kasnije odrekao, ali je nanio strašnu štetu hrvatskome narodu, a da ne kažemo kako je u pariškome veleposlanstvu u svom uredu držao sliku jugoslavenskoga diktatora J. B. Tita, dakle predsjednika okupacijske države i jednoga od najvećih međunarodnih ratnih zločinaca. Ranko Ostojić SDP-ovac je poznat što je 2000-ih predvodio tim koji je „lovio“ generala Gotovinu koji se nije želio predati Haaškome sudu. Pri tom je napravio enormne troškove u MUP-u, a nije dao pokriće za njih, što mu je kasnije oprošteno. Također nikada nije bilo volje za istragu tzv. poljudske svastike koja je podmetnuta na poljudski travnjak dok je on bio ministar unutarnjih poslova, a to je bio zapravo udar na nogometnu reprezentaciju i pokušaj njezine diskvalifikacije. Oduvijek veliča jugoslavenstvo, zločinački režim i njegove simbole. Dušan Viro lažirao je vlastitu ratnu prošlost u Sinju, izmislio da je on spašavao Srbe od hrvatskih ustaša i fašista, a Milanović mu je, na poticaj nekoga lokalnoga novinarskog nitkova, za izmišljene zasluge dodijelio odličje uz

podrugljivi smijeh cijele Sinjske krajine. Milanović čini sve da se Hrvatima zgadi vlastita država, ali nije jedini.

Kako ne bi zaostajao u okretanju vrijednosnoga sustava naglavačke, zagrebački gradonačelnik Tomislav Tomašević kani u Zagrebu nazvati jedno šetalište imenom Ankice Lepej. Ta pokojna gospođa, jugoslavenske političke orijentacije, prekršila je zakon i otkrila medijima bankovnu tajnu, odnosno stanje računa prvoga hrvatskog predsjednika. Na računu je bilo oko 200 tisuća njemačkih maraka, što je bila ušteđevina čovjeka koji je od 1961. godine imao 48 domaćih i stranih izdanja svojih, mahom rasprodanih knjiga. Svaki je švercer u to doba imao više. Drugarica Lepej je odajući bankarsku tajnu prekršila zakon i trebala je u zatvor, ali budući da je išla na ruku ljevičarskoj nahuškanoj i krvožednoj medijsko-političkoj bulumentu, pretvorena je u heroinu, a sada joj odaju počast tako što će nazvati šetalište po njoj.

I onda, ako i kada shvatite da je riječ o zabludi pa se pokušavate odmaknuti, odbaciti ju, pođete na drugi kraj političkoga spektra nadajući se nekoj vrsti melema za rane. Tada ugledate kako predsjednik HDZ-a Andrej Plenković na čelu svoje stranačke svite polaže vijenac, pali svijeću, mirno stoji i odaje na Mirogoju duboku počast stvarnim i simboličnim ubojicama kardinala Stepinca na Mirogoju.

Čija je ovo država i je li ovo tragedija ili farsa od naše povijesti, to ne znamo. Ali da je u Hrvatskoj zlo pretvoreno u dobro, a dobro u zlo, sumorna je istina. U takvome vrijednosnome prevratu oni koji bi trebali završiti u zatvoru završavaju na „prijestoljima“, a oni koji bi trebali voditi ovu državu završavaju u zatvorima. Neprijatelji Hrvatske, stari i novi, osjetili su da je ovo njihovih opet minuta i sada smo svjedoci njihovih orgija na svim razinama.

Ima li ikoga tko će lupiti šakom o stol i zavikati „Dosta!“

Hrvatski tjednik, 31. 8. 2023.

PRIMJEDBA: U istom broju *Hrvatskog tjednika* pročitajte u *Pismima čitatelja* tekst dr. sc. Marija Jareba: APSURD DO APSURDA U HRVATSKOJ

LIJEVOM NAŠOM

**BOLNO SE SJEĆAM ŠTO JE POKOJNI
TUĐMAN REKAO: 'KAD BI SAMO ZNALI S
KIM SAM JA SVE MORAO STVARATI
HRVATSKU'**

ZVONIMIR HODAK

*Dobri **papa Franjo** ima fino izbalansiran osjećaj za "tekuće" političke događaje. Bilo je to jasno već prigodom njegovog dolaska u Rim na papinsku dužnost. Trebalo je omekšati hrvatske zahtjeve oko kanonizacije kardinala **Stepinca** pa je dobri Papa odmah ugostio patrijarha **Porfirija** koji ga je oduševio.*

04.09.2023.

Mudri Patrijarh je odmah "informisao" dobrog papu Franju tko je zapravo bio kardinal Stepinac i od kanonizacije je ostala velika nula s upitnikom ili usklikom.

Kako to da sve to naš dobri papa Franjo ne vidi?

No, dobro! Dobri Papa ipak brine o katolicima, napose o onih 1450 u "nesvrstanoj" Mongoliji. Prije toga obratio se sudionicima Sveruskog susreta katoličke mladeži u Sankt Peterburgu i možda postao ljubimac Kremlja. Njegov politički instinkt oštar kao kirurški skalpel izazvao je pravu političku buru. Papa je poručio Rusima: "Ne zaboravite vlastitu baštinu (npr.: **Staljina**), Vi ste nasljednici velike Rusije, velike Rusije svetaca i vladara poput **Petra I, Katarine II**, imperija, velikog i prosvjećenog, velike kulture i velikog humanizma(!?) Vi ste nasljednici velike majke Rusije...". Ta "majka" upravo razara Ukrajinu, dočim je "veliki humanizam" raselio dva milijuna ljudi. Kako to da sve to naš dobri Papa ne vidi i ne zna? Glorificirajući ruske careve koji su pobili milijune ljudi,

često u ratnim pohodima sličnim sadašnjoj agresiji na Ukrajinu, naš Papa je postao ikona ruske grabežljive oligarhije. Možda ga je toj ruskoj "humanističkoj" povijesti poučio patrijarh Porfirije na nekom od njegovih legendarnih seminara kakve je držao i našim kriptojugoslavenima po Hrvatskoj.

*Sjetih se jedne naturalističke misli **Bertolda Brechta**: "Glupa telad sama traži svoje mesare".*

U Lijepoj njihovoj i dalje "status quo (vadis)!" **Višnja Strenja** traži odgovor na naizgled lagano pitanje: "Čija je država Hrvatska?"

S tim mističnim pitanjem sreo se svojedobno i Mujo. Polagao Mujo "Osnove engleskog" za neku kvalifikaciju na željeznici. Mujo se znoji, a Haso čeka da dođe na red. Mujo izlazi crven u licu. Haso, sav nestrpljiv, upita Muju: "Jesi pro'šo, jesi pro'šo?" "Ne, pao sam", odgovori tužno Mujo. "Što te, bolan, pitala?" navaljuje Haso. "Ma, pitala me kako se na engleskom kaže "osjećaj". Čim sam uš'o imao sam "feeling" da će me pitat' neko sranje...."

Premинуo je autor knjige "Kako je UDB-a stvorila Hrvatsku"

Čija je država Hrvatska?

Tako i Višnja brine "čija je država Hrvatska?". **Rade Šerbedžija** obnavlja Jugoslaviju na Brijunima i dovodi u goste glumačke ekipe iz Skopja, Beograda, Sarajeva, Podgorice... Jedino nema gostiju s Kosova!? Čija je onda država Hrvatska?

Milanović predlaže dokazane krivotvoritelje i prevarante jugo orijentacije - **Goldsteina**, **Ostojića** i **Viru** za diplomate. Čudno što nije predložio i **Budu Lončara**. Njega će možda predložiti **Mate Granić**, s Plenkijeve strane. **Tomašević** naziva šetalište po kršiteljici zakona **Ankici Lepej**, **Plenković** se klanja ubojici Stepinca - **Jakovu Blaževiću**! Pa kako onda Višnja ne zna čija je država Hrvatska? Ako ona ne zna, zna **Ivica Marijačić**. On tvrdi: "Kao urednik tjednika 'Hrvatski tjednik' uporno i sistematski odgovaram na pitanje "Čija je država Hrvatska"."

U Hrvatskoj je danas sve moguće. U Zagorju vatrogasci igraju na nekoj fešti utakmicu između sebe. U 28. minuti sudac prekida igru s obrazloženjem da se čitavo vrijeme igra bez lopte. Znači, ako je moguće igrati nogometnu utakmicu bez lopte, onda smo mi zemlja smješka ili još točnije smiješna zemlja.

Ni komunisti više nisu isti....

Sve se promijenilo. Ni naši komunisti nisu isti. Četrdeset pet godina se govorilo: "Kuda oni prođu, tamo ni trava više ne raste". A vidi sad Zagreb! Obrastao u travu i smrdi po smeću dok se štakori sve više kote.

Netko mi šalje na moj zid pitanje puno "feelinga": "Koja je razlika između Crkve i države?" I odmah daje odgovor: "Crkvu vode pastiri, a državu čobani". Ili možda grad Zagreb. Zlobno i neobjektivno. Sjetite se INA-e, PPD-a, propale zelene politike u Zagrebu, odlagališta smeća na Jakuševcu... Ako su oni čobani, što smo onda mi?

Prema analizi otpadnih voda Zagreb je po 2šmrcaju" kokaina prvi grad u Europi.

U novo pronađenoj Bibliji navodno je Ko-kain ubio Abela...!

Ima međutim i onih koji o nama misle sve najbolje. Stara engleska poslovice glasi: "Lord, help me be the person my dog thinks I am" ili prevedeno "Bože, pomози mi da budem takav čovjek kao što moj pas misli da jesam". U međuvremenu je i pas doznao da se tekma u Zagorju igrala dvadeset i osam minuta bez lopte. Ali ima i gorih stvari...

Recimo, sanitarne inspekcije novčano globi mesare koje zatekne krvavih ruku, a braniteljima za čiste ruke Haag je udijelio po dvadeset i četiri godine zatvora....

Često puta u raznim društvima slušam izjavu o tome da Hrvatskom upravljaju mediji koji su, naravno, u službi onih koji na spomen države Hrvatske odmah dobivaju ospice. Ili tako nekako. Pretjerano, ali možda i nije sasvim daleko od istine. Dok je trajao četverogodišnji rat stvarala se "medijska falanga". Tako danas nema ni jednog dnevnog lista, ni jednog tjednika, osim "Hrvatskog tjednika", koji nije izrazito lijevog profila. Lijeva naša Hrvatska!!! Osim u dva slučaja, **Račana** i Milanovića, birači su na izborima birali HDZ koji je barem formalno na desnom centru. Međutim, medijska scena je ostala kriptokomunistička, orjunaška, jugo-nostalgičarska. Što je najzanimljivije, financijski ovisna o onima protiv kojih smo vodili rat i taj rat na kraju krajeva i dobili... Ali medijski smo u cijelosti pobijeđeni...

*Evo primjera. Žohar, kako je to znanstveno dokazano, može preživjeti nuklearnu eksploziju, ali ako ga udarite novinama nema mu spasa - mrtav je. Dokaz više da je moć medija upravo nevjerovatna. Zato je istinito zaključila **Diana Jurin-Dixie**: "Živimo u svijetu gdje je laž postala službena informacija, a istina teorija zavjere!"*

Treba bar površno analizirati odluku zagrebačkih petokolonaša da Ankica Lepej, nova heroina lijevih aktivista, dobiva svoje "šetalište". "Heroina" je izdala bankovnu tajnu tako da je objavila iznos koji je pok. **Franjo Tuđman** imao na svom bankovnom računu. **Nino Mogorović** misli, i u pravu je, da se radi o iznosu "koji svaki drugi naš radnik u Njemačkoj ima pod madracem". Nakon te njene objave počelo je masovno "demaskiranje" pok. predsjednika. Sorosevi su se plaćenici uskokodakali starom i prijesnom laži kako se radi o državi koja je u vlasništvu dvije stotine bogatih obitelji. "Heroina" je dobila otkaz u banci i čekala kad će biti proglašena "narodnim herojem" baš kao i njen uzor **Milka Planinc**.

Na slučaju cinkeraja Ankice Lepej hrvatske gradske vlasti i lijevi mediji srozali su se do samog dna, na nivo moskovske "Pravde" čije ime na hrvatskom znači "istina". Kroz čitavo svoje postojanje ta Pravda nije objavila nešto što bar malo sliči na istinu.

Prije nego li je naša Anka-partizanka odšetala u svoje zagrebačko šetalište, navodno su je "njezini" pokušali zaposliti u Cinkarni Celje, ali ni tamo nisu imali sluha za hrvatsku cinkericu.

Navodno u Hrvatskom narodnom kazalištu neradnik ne može odigrati dvije stotine pedeset predstava, ali može dvije stotine pedeset puta odglumiti radnika. Koliko puta je Anka-partizanka odglumila radnicu banke?

FOTO: HINA

Analiza Vesne Pusić o BBB-ima u Grčkoj

Vesna Pusić, bivša SDP-ova i HNS-ova zvijezda, istakla se k'o velika crna muha u čaši mlijeka. Vesna, čiji je rejting u "zlatna vremena" dosizao čak jedan posto, senzibilno i izbalansirano je prodivanila o navijačima Dinama koji su uhićeni u Grčkoj. Evo njene analize: "BBB su privilegirani. Nitko nije prstom mrdnuo za naše humane ljude koji su išli posvojiti djecu iz Afrike!" Velika je privilegija ležati u "luksuznim" grčkim zatvorima i čekati koga će između stotinjak BBB-ovaca nesvrstano grčko pravosuđe izabrati za "ubojicu" grčkog navijača. Toj Pusićkinjoj tvrdnji fali samo logika i istinoljubivost pa se refleksivno vraćam na ono što sam već u ovom tekstu naveo o našim ljevičarskim medijima. Naime, i potpuno apolitičnim Hrvatekima je jasno da se naša "narodna vlast" angažirala srcem, lovom i diplomacijom kako bi naše "humane ljude" oslobodila zatvora i što prije transferirala u Lepu njihovu. Čitava transakcija izvedena je savršeno. Mediji su službama pomagali u lovu kroz Zambiju i Demokratsku Republiku Kongo u kojima se navodno sakrivao **Ivan Pernar**. Dotični se ipak, unatoč linču u medijima, sretno i nediplomatski domogao Zagreba, navodnog centra hrvatskog nacionalizma.

Od hrvatskog nacionalizma pobjegli u Zagreb?

Javio se negdje u isto vrijeme kad i Vesna Pusić i **Damir Markovina** jugoslavenski glumac u Zagrebu. Kaže naš Damir, a da ni okom nije trepnuo: "Mostar je prije rata bio moj raj, ali ga je uništio hrvatski nacionalizam". I gle, vraga! Damir zbrisao za vrijeme rata u taj nacionalistički Zagreb pa se nikako ne da iz njega u neku drugu državu u kojoj nema hrvatskog nacionalizma. Drugi Markovina je zasjeo na splitski faks kao povjesničar koji predaje ono što glumac misli... I tako Markovina do Markovine u bijegu od hrvatskog nacionalizma u Bosni zapališe u agresorsku i nacionalističku Hrvatsku i sad se ne daju iz nje makar im se gadi. Jedinstveni fenomen. K'o da sad Ukrajinci bježe od ruske agresije u Rusiju ili Bjelorusiju.

Napokon nešto dobro iz Slobodne Dalmacije. Sin pita oca: "Pape, k'o su ti Bjelorusi?"

"Sine, to su Rusi koji navijaju za Hajduk", odgovori otac.

Javio se u "nezavisnom" hrvatskom tisku **Saša Milošević**, nekadašnji službenik Ureda za ljudska prava UN-a. Saša ex cathedra objašnjava što je to "zapovjedna odgovornost". Njemu su interesantni likovi dvojice generala. Jedan je poduzetnik, trgovac naftom. Teško je pogoditi na koga diplomat Saša misli! Drugi je general, saborski zastupnik, moj bivši klijent **Željko Sačić**, koji je u kaznenom postupku pravomoćno oslobođen. Međutim, nešto drugo je tu zanimljivo. Tko je po zapovjednoj odgovornosti odgovoran za smrt više od 600 ubijenih Hrvata koje su četnici ubili u zoni pod nadzorom UN-a? Tamo je i Saša djelovao kao UN službenik. Zar tu nema zapovjedne odgovornosti? Možda, ali sigurno ima kaznene? Šteta što nije bilo vremena da se u UN-ovu zonu ubaci **Ratko Mladić**, **Mile Martić** i slični da i oni "dejavuju" u interesu Republike Hrvatske. Sjećam se kad je pok. predsjednik mojoj supruzi rekao: "Ljerka, kad bi vi znali s kim sam ja sve morao stvarati ovu državu Hrvatsku". Između ostalih, predsjedniče, i sa Sašom. E' moj Saša....

Dio operacija koje nisu hitne, pacijenti će plaćati sami. Operaciju Oluja već plaćamo!

Javio se opet **Davorin Karačić**, odvjetnik. On je i BBB-ovac, i to bez dlake na jeziku. Uglavnom su mu točne i beskompromisne sve analize. Kaže Karačić: "Ubojstvo grčkog navijača sve manje se

dovodi u vezu s Dinamovim navijačima". Dobro, to znamo. Ali zanimljiv je nastavak: "A to je ono što nikako ne odgovara Grčkoj, a bogme ni nekima u Hrvatskoj". To je sukus svega i sve harange koja se pavela protiv uhićenih BBB. Držati u zatvoru sto ljudi pod optužbom da su se udružili u zločinačko druženje kako bi izazivali nered i u njima ubili jednog navijača, e to je bijedni pokušaj zataškavanja istine i skretanje pažnje. Do sada nema ni riječi o tome tko je započeo makljažu s navijačima iz Hrvatske i tko je stvarno bio ubojica.

Blago nama, živimo u zemlji u kojoj mega-lopove može uhvatiti jedino išijas.

<https://direktno.hr/kolumne/bolno-se-sjecam-sto-je-pokojni-tudman-rekao-kad-bi-samo-znali-s-kim-sam-ja-sve-morao-stvarati-hrvatsku-325504/>

<https://bezcenzure.hr/vlad/milanovic-hvali-grlic-radmana-4/>

ZAHVALA

(MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 5.)

Zahvaljujem se svima koji su mi čestitali 75. rođendan. Mislio sam ovu zahvalu napisati prije dva dana jer je istog dana bio i rođendan sinu dragog prijatelja Ivice Brešića iz Livna kome sam ja želio isto tako čestitati rođendan. Valjda nije kasno pa to činim s malim zakašnjenjem. A Ivica mi je čestitao uz pjesmu koju šaljem i svima vama:

<https://youtu.be/fy5140cPnxk?si=xpRORF3YE693726F>

Predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić mi je poslao čestitku s twitter-a za koju se zahvaljujem onome koji mi je čestitao rođendan:

Da, znali su mi se ponekad predstavljati s; „Ni ja ne volim biti srpski sluga.“

Dragom prijatelju dr. Stjepandiću velika zahvala za tekst koji dajem u Prilogu, a koji je objavljen na dva hrvatska portala:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36422-uz-75-rodendan-akademika-josipa-pecarica/>

<https://hrvatskonebo.org/2023/09/03/dr-josip-stjepandic-uz-75-rodendan-akademika-josipa-pecarica/>

Mom imenjaku se potkrala jedna grješka kojom je udvostručio učinak hrvatske znanosti:

Od 4 hrvatska znanstvena časopisa koja se nalaze u međunarodnoj prvoj skupini kvalitete (Q1), dva su njegova.

Naime, po najnovijim listama impact faktora Hrvatska ima samo 2 Q1 časopisa i od toga je jedan moj. Hrvatska ima i samo 2 Q2 časopisa, a od toga je jedan moj. Ja sam znao napisati da od hrvatskih Q1 i Q2 časopisa 50% su moji časopisi pa je to možda razlog ovog uveličanja doprinosa hrvatske znanosti.

Kažem 'možda' je je dr. Stjepandić predstavljao niz mojih knjiga a jedna od njih JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? Zagreb, 2019. posvećena je mojim časopisima:

Knjigu posvećujem časopisima

Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM).

Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglavo i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima.

Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

Kao što vidite, ta dva moja časopisa koji danas čine 50% hrvatskih Q1 i Q2 časopisa su znala oba biti Q1. Međutim, ovo danas mi je mnogo veći uspjeh jer je JMI u top 5% svjetskih matematičkih časopisa ili točnije 15. od 329 matematičkih časopisa koji imaju impact faktor.

Pa kakve veze ima sve to s činjenicom da je ova zahvala peta u nizu tekstova MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA?

Zapravo, samo jedna rečenica Predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini kaže sve:

Unatoč pokušaja sudskog progona, pred njegovom logikom nije ustuknuo samo jedan Drobilica, nego i mnogi kreatori izmišljotina manjeg kalibra.

Predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini kad spominje Milanovićeva kandidata za veleposlanika u Grčkoj koristi samo njegove ime-rugalicu, Svi znaju o kome se radi, pa nije jasno je li danas to ime njegovom kandidatu ruganje samom kandidatu ili samom Milanoviću zbog takvog kandidata. Pri tome treba znati da sve to moraju znati njegovi suradnici jer sam mu poslao 15 pisamao što o Drobilici piše australski pisac i nezavisni novinar Davida Goldmana u uglednim novinama. Sva ta pisma bila bi logičan prilog ovom tekstu ali poslao sam ih i vama pa ih ovom prigodom neću ponovo slati.

Još jednom svima hvala,

Vaš,

Joško

PRILOG**UZ 75. ROĐENDAN AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA**

03 Rujan 2023

Matematičar, akademik, profesor u miru, doktor znanosti Josip Pečarić navršava danas, 3. rujna 2023., 75 godina ispunjenog, dinamičnog života. Okrugao rođendan je izvrstan povod osvrnuti se na ovaj u svakom pogledu raskošan um.

Josip Pečarić rođen je u Kotoru, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Budući da je to bila jedina stipendija koju je mogao

dobiti, studirao je i magistrirao nuklearnu fiziku na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu. Tijekom studija njegov je matematički talent pretegnuo, pa se od tada potpuno posvetio matematičkim nejednakostima. Tu je postigao stupanj doktora matematičkih znanosti. Izložen stalnom zlostavljanju u neprijateljskome okruženju zbog svog hrvatskog podrijetla, koje se izrazilo u nemogućnosti napredovanja na znanstvenoj ljestvici unatoč izvrsnim rezultatima, godine 1987. seli s obitelji u Zagreb, gdje na temelju već objavljenih znanstvenih radova istog trenutka biva promaknut u izvanrednog, a ubrzo i u redovitog profesora matematike. Godine 2000. Josip Pečarić bio je izabran za redovitog člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a godine 2016. dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti. Predsjednik Tuđman odlikovao ga je Redom Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

U proteklih 40 godina Josip Pečarić je ostvario jedinstven znanstveni opus, koji ga svrstava u najproduktivnije znanstvenike današnjice u svijetu. Iako se u medijima može naći podatak od oko 1100 objavljenih radova, međunarodna baza podataka researchgate (https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric) vodi ga s ukupno 1.845 objavljenih rada, a baza Scopus s ukupno 815 radova, što je usporedivo s učinkom manjeg sveučilišta. Iako umirovljenik, samo u osam mjeseci ove godine objavio je više radova nego što je normalnom smrtniku potrebno za stjecanje zvanje redovitog sveučilišnog profesora.

Od 4 hrvatska znanstvena časopisa koja se nalaze u međunarodnoj prvoj skupini kvalitete (Q1), dva su njegova. Sam popis njegovih radova ima obujam znanstvenog rada s preko 70 stranica. Popis koautora, na kojem su 294 imena iz cijelog svijeta, isto tako je impozantan. Ne samo da je živući putokaz mladim znanstvenicima, nego je bio mentor blizu 60 doktoranada, što ga i u toj disciplini postavlja u sam svjetski vrh.

U svojoj karijeri Josip Pečarić boravio je u Australiji te je ostvario je suradnju s mnogim znanstvenicima širom svijeta (SAD, Pakistan, Rusija, Švedska). Njegov kolega Lars-Erik Persson iz Švedske svojom potpuno nematematičkom ocjenom dao je svoj vrlo plastični pogled na opus Josipa Pečarića: „Ne samo ja nego i mnogi drugi

promatramo ga kao KRALJA NEJEDNAKOSTI te smo ponosni da možemo raditi u njegovu kraljevstvu“. Profesor Neven Elezović, njegov hrvatski kolega, jednom je rekao: „...a zli duh koji nikome ne da mira i tjera sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akademik Josip Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opstoji samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.“

Pored privatne, kao muž, otac i djed, te znanstvene misije, akademik Josip Pečarić ima i treću, vrlo značajnu misiju kao domoljub i spisatelj. Svoja promišljanja iznosi u gotovo svakodnevnim objavama, koje prenose hrvatski portali. Poput svojevrsnog perpetuum mobile, svoje misli o domoljubnim temama objavio je u preko 100 knjiga u vlastitoj nakladi. Naslovi knjiga dotiču se aktualnih tema poput Domovinskog rata, suda u Haagu, Jasenovca, Marka Perkovića Thompsona ili diskriminacije kojoj je sam izložen. Znatan broj knjiga može se preuzeti na ovome portalu. Unatoč pokušaja sudskog progona, pred njegovom logikom nije ustuknuo samo jedan Drobilica, nego i mnogi kreatori izmišljotina manjeg kalibra.

Iako je po svojim zaslugama prirodan kandidat za svako priznanje i nagradu, za Josipa Pečarića gotovo sva vrata su od godine 2000. zatvorena. Dug je popis nepravdi koje su u najboljoj jugokomunističkoj maniri proteklih godina bile nanesene ne samo njemu, nego i najbližim suradnicima te članovima obitelji. Kad je prije pet godina iz prosvjeda protiv postupanja prema njegovoj kćeri, također izvršnoj znanstvenici, napustio matično Sveučilište, nitko se iz znanstvenih struktura, pa niti iz HAZU nije pokrenuo niti mu priskočio u pomoć.

Od tog trenutka Josip Pečarić se u međunarodnim popisima i statistikama vodi kao ruski znanstvenik jer je povremeno surađivao sa Sveučilištem RUDN iz Moskve kao vanjski suradnik. To se nije promijenilo niti nakon što je prekinuo suradnju s Rusima zbog rata u Ukrajini. Cijelo to vrijeme Sveučilište Zagreb, pa i cjelokupna hrvatska znanost klizi nadolje u svjetskim usporedbama i statistikama i nitko se ne trudi da makar ispravi tu sitnu administrativnu pogrešku.

Ne znajući što oni smjeraju, lako je pretpostaviti da će ne samo vlast, nego i kontrolirani mediji potpuno ignorirati ovu obljetnicu, te ovaj značajni nadnevak pokušati potisnuti u zaborav, stvarajući od akademika Josipa Pečarića netemu. Usprkos tome, sigurni smo da će danas biti puno više čestitara nego za bilo koga iz vlasti. Našem velikanu izražavamo najdublju zahvalnost za njegovo životno djelo te mu želimo puno sreće i zdravlja u nadolazećem razdoblju.

Dr. Josip Stjepandić

Predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (HAZUDD)

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/36422-uz-75-rodendan-akademika-josipa-pecarica>

<https://hrvatskonebo.org/2023/09/03/dr-josip-stjepandic-uz-75-rodendan-akademika-josipa-pecarica/>

ZAHVALA 2. (MILANOVIĆ HVALI GRLIĆ-RADMANA, 6.)

I dalje se pitam zašto Predsjednik tako hvali Ministra. Tu je Titova slika u uredu veleposlanika, zasluge i Predsjednika i njegovog Veleposlanika (bivšeg i budućeg) u istraživanju (ne)hrvatske povijesti u RH. Prvo je izravno vezano za Francusku, a drugo samo i za francuski interes. Vidim da Internetom kruži i popis suradnika inozemnih medija ka kome piša da je Veleposlanika angažirala TV France. Možda se Ministru samo to ne sviđa, mada sam vjerujem da mu je u kabinetu veleposlanika draža slika onog tko je Utemeljitelj države koju kao ministar predstavlja nego tamo nekog predsjednika neke propale države i uz to jednog od najvećih ubojica u povijesti.

Hr.ministarstvo promidžbe

**Dakle NEMA DOMAĆIH
MEDIJA (gotovo)**

**Prestanite se čuditi više
kako ?!
Pa tako !!!"**

Mate Primorac :Evo tko piše za inozemne medije i stvara sliku o Hrvatskoj u svijetu.

Za DW Deutsche Welle – Jovan Vukosavljević

Za Allgemeine Zeitung – Stevo Krivokuća

Za Le Monde – Nikola Vukobratović

Za Liberation – Sandi Blagonić

Za The Guardian – Aleksandar Holiga

Za Switzerland News – Željko Peratović Dildo

Za Associated Press – Dušan Stojanović

Za El Pais – Svetlana Milosavljević

Za BBC – Srbojub Živojinović

Za CNN – Petar Štefanić

Za Politiku – Vojislav Mazocco

Za New York Times – Dejan Jović

Za TV France – Ivo Goldstein

Za Washington Post – Žarko Puhovski

Za RTS – Hrvoje Zovko (pod pseudonimom)

Za Corriere della sera – Slavenka Drakulić

Zapravo ovaj komentar je nastavak na moju Zahvalu i posljedica je činjenice da sam s portala HKV-a prenio tekst naše sjajne književnice Nevenke Nekić o našem prijatelju bivšem veleposlaniku koji je bio žrtva zločinca kome se dive i Predsjednik i njegov veleposlanik (njegovi veleposlanici?).

Naime, prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru, rođen je 1. veljače 1938. godine u Mrljanama na otoku Pašmanu. Pripada skupini zadarskih intelektualaca, koji su bili osuđeni na robiju na otoku Sv. Grgur, koji je uz Goli otok bio jedan od simbola zločina i represije komunističkog sustava.

Dužnost predsjednika Skupštine općine Zadar obnašao je od 1990. do 19. ožujka 1992. U svibnju 1992. bio je imenovan za prvog veleposlanika Republike Hrvatske u Vatikanu.

Doista me je iznenadila ta vijest. Pogledao sam njegove e-maile i tek sada vidim da za ovogodišnji imendan nisam dobio njegovu čestitku:

Subject:Sretan imendan!

Date:Fri, 19 Mar 2021 17:54:31 +0100

From:Ive Livljanić <ive.ivljanic@zd.t-com.hr>

To:'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani i dragi akademice,

kažu da za dobre želje nikada nije kasno. Sretan Vam imendan želim. A po zagovoru Vašeg nebeskog zaštitnika, sv. Josipa, Gospodin Vam podario dobro zdravlje i dug život! Na radost Vaših najbližih, svih koji Vas poštuju i vole, a na korist naše drage domovine Hrvatske.

Srdačno i iskreno

Ive Livljanić

Subject:Sretan imendan

Date:Sat, 19 Mar 2022 11:56:16 +0100

From:Ive Livljanić <ive.ivljanic@zd.t-com.hr>

To:'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani i dragi akademice,

Sretan Vam imendan!

Čuvao Vas i bdio nad Vama Vaš nebeski zaštitnik sv. Josip!

Srdačno

Ive Livljanić

Subject: RE: ČESTITKA I DAR AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA

Date: Fri, 23 Dec 2022 18:21:42 +0100

From: Ive Livljanić <ive.livljanic@zd.t-com.hr>

To: 'Josip Pečarić' <pecaric@element.hr>

Radostan i blagoslovljen Božić želim, a u Novoj godini dobro zdravlje i zadovoljstvo.

Iskreno

Ive Livljanić

Kakva je veza moje zahvale i ovog prenošenja teksta s Portala HKV-a?

U Zahvali sam dao i jednu čestitku u kojoj se spominje kao legendarni citat ono kako Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske slugu:

(snimak s Twittera dan je u tekstu ZAHVALA)

Spomenuo sam i kako su mi se poneko znao predstavljati s; „Ni ja ne volim biti sluga.“

A danas vidim da je uz tekst gđe Nekić komentar:

Gubečbeg *13 hours ago edited*

Čestitke gđo profesorice Nekić - ovo je podijelio i veliki hrvatski akademik Josip Pečarić (kojeg srpski mediji zovu 'ustaški akademik' a domaći ne mogu smisliti), na nekoliko tisuća e - mail adresa - i njemu treba čestitati - jer ovaj spomen, na Ivu, bi i meni prošao nezapaženo - da nisam jutros vidio(e-m) ak.JP 'šalji dalje'.

https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/42290-n-nekic-od-svetog-grgura-do-svetog-petra.html#disqus_thread

Ovo bi trebalo zabrinuti moje kolega iz HAZU. Pa nisam ja jedini u Akademiji koji nije srpski sluga, zar ne. A da me domaći mediji ne mogu smisliti sasvim je očekivano. Pa sigurno se i mnogi iz medija gade samih sebe kada vide da netko zna su srpske slugu. A onda onoga tko ih podsjeća na to ne mogu smisliti.

Ali vjerovali ili ne danas sam dobio jedan tekst od jednog od onih koji mi se kod upoznavanja predstavio s „I ja Vam ne volim biti sluga.“

Evo tog teksta da vidite – zapravo – zašto on ne voli biti sluga:

ŠARMERI BEZ POKRIĆA

USUSRET IZBORIMA

Hrvatska je sa 17. 260 eura BDP-a po stanovniku samo na 49 % prosjeka Europske unije.

Uz Bugarsku imamo najnižu kupovnu moć u Europi.

Po inflaciji Hrvatska je druga najgora država u EU.

Svjedoci smo pada izvoza od 9,7 %.

Poljoprivreda, šumarstvo i ribarstvo pali su nam 10 %.

Obećanja da ćemo ulaskom u Europsku uniju, doživjeti procvat, pokazala su se lažnima.

Prošle godine svaka naša županija imala je više umrlih nego rođenih.

U zadnjih 10 godina Hrvatsku je napustilo preko 400.000 stanovnika.

Tako se samo 2022. godine iz Hrvatske, prema podacima Državnog zavoda za statistiku (DZS), u inozemstvo odselilo čak 46.287 ljudi, dok smo istodobno, u 2022. imali najveći broj doseljenika iz inozemstva od 2013., njih 57.972. Stručnjaci procjenjuju da se broj doseljenika najvećim dijelom odnosi na uvezenu radnu snagu. Trenutno u Hrvatskoj radnu dozvolu ima oko 200. 000 stranaca, Dodamo li tome da smo lani u Hrvatskoj imali i oko 40, 000 migranata, a da se taj broj intenzivira, evidentno je da se mijenja se etnička slika Hrvatske.

Dolazi i do rasprodaje nacionalnog blaga

Dolazi do dekretoizacije Domovine.

Slijede Izbori za Sabor Republike Hrvatske.

Viđeniji pojedinci osnivaju nove strančice, pomoću kojih si kane priskrbiti mjesto u Saboru Republike, jer unosno je biti Saborski zastupnik.

Neke svojom retorikom, izvorima informacijama, i dosadašnjom hibernacijom u Saboru po krucijalnim pitanjima za narod i državu, zatajenjem osoba koji su im pomagale u političkom usponu, pokazuju da su samo virtualna oporba, s upitnim moralnom kvalitetom.

Virtualnom oporbom držim i samozvane oporbene stranke koje, financiraju miljenici vladajuće strukture, a koje , u nedostatku

prijedloga spram rješavanja životnih problema građana i očuvanja državnog identiteta, posebno naglašavaju samo teme političke ugroženosti.

Čine mi se pričuvnim čuvarima vladajućih, za slučaj da današnjim vlastodršcima uzmanjka saborskih zastupnika.

Na političkom se nebu nashlučuje i nicanje novih radikalnijih strančica, bez programatskih ideja, koje će huškanjem naroda na otpor, samo pogoršati stanje i pokušati stvarati kaos. Meni se čini, ne u interesu naroda.

O, dokazano nesposobnoj oporbi, bez nacionalnog naboja, slugama tuđih interesa i sljedbenika propalih antihrvatskih režima ne vrijedi ni trošiti riječi.

Neki se uzdaju u čast iseljništva, ali mi se čini da se njima, kao posrednici, nameću osobe osobnih interesa.

Od strane, pak vladajućih dolazi vrijeme: preuveličavanja, posebno „međunarodnih uspjeha“, koji se nisu utjecali na osjetno bolji život naših građana i prešućivanja brojnih slabosti.

Sve skupa skup falschspielera i persona bez ideja o rješenju izbave iz krize.

Nada bi, kao u povijesti, mogla biti naša Crkva, ali ona je utonula u sladostrašće vlastitih slabosti, i, iz materijalnih interesa, podilazeći vlasti, izgubila dosadašnji ugled i poslanje.

O viđenju demokracije u našeg, Hrvatskog naroda napisah:

U nas je demokracija, pravo neupućenog, frustriranog, komunizmom duševno razorenog, preplašenog, lažima obgrljenog, časnog naroda, na izbor, globalizmu pogodnog autokrata.

Treba nam, politička, DOMOLUBNA OLUJA, a ne neke tobožnje, „Kurta – Murta“, promjene istih komunističko –globalističkih provenijencija.

Treba nam više Boga, kršćanskog ponašanja, pravične pameti, stalne hrabrosti i zajedništva.

Dolazi vrijeme odluke o opstojnosti naroda i države.

Svatko od nas ima odgovornost za sudbinu, u povijesti, krvlju natapane Domovine, Hrvatske.

Branko Smrekar,

birač s, 0,0000259 postotnim utjecajem na društvenu zbilju.

G. Smrekar nam govori o učincima globalizacije i globalizatora u RH. Bilo bi zgodno pogledati knjigu:

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002.

Moj govor i sudjelovanje u raspravi objavio sam i ja u knjizi: J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.

Na str. 29. je tekst „Važnost nacionalnog ponosa“ u kome kažem: *...bez povratka državotvornog hrvatstva na vlast u Hrvatskoj nema prosperiteta Hrvatske. S državotvornim hrvatskom bi se budio ponos koji treba iskoristiti, elan koji bi nosio ljude u progres i napredak.*

Zanimljivo je vidjeti koji su sve tekstovi dani u toj knjizi:

Ivić Pašalić: Bojišnica Josipa Pečarića

Josip Jović, Trijumf Tuđmanizma

UMJESTO UVODA

Vratimo Hrvatskoj ponos!

ZA TUĐMANOVU HRVATSKU HRVATSKU

Kuda idu Hrvati

Je li HNS rasistička stranka?

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća: Hrvatska i Svijet

Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća: Iz rasprave

Srbi su se sami etnički očistili

Pobjeđuje li tuđmanizam?

Račanov predizborni trik

Pismo Glasu Koncila

Sramotni sud u Haagu

Detuđmanizacija i HDZ

Globalizacija u svijetlu Suda u Haagu

Pismo Glasniku HSS-a Kanade

TRIBINE I INTERNET

Tribina u Maksimiru

Tribina «Godinu dana nakon Rive»

Promotivni skup Društva domovinskog ponosa i časti VIRIBUS

UNITIS

Gostovanje na mreži: Hrvati.de

Gostovanje na mreži: Forum Croaticum

BULAJIĆEVI UČENICI - DETUĐMANIZATORI

Najveća ličnost u hrvatskoj povijesti

Koliko vrijedi 50 yu-dinara?

Je li Ivo Goldstein antisemit?

Prilog: Vladimir Paar, Tko je 'izvjesni Josip Pečarić, priučeni matematičar' i akademik HAZU?

Boljševičko-fašistoidni pamfletić Ive Goldsteina

Pismo Večernjem listu

Smijati se ili plakati?

Alijansa za treću Hrvatsku – četvrta Jugoslavija

Ugroženi anacionalni književnik

Već sami naslovi koji kao da je knjiga napisana kao podrška prijedlog Predsjednika za novog/starog veleposlanika, zar ne? Još tada se on spominjao upravo zbog zasluga u povijesti i u drugim znanostima.

Na tu knjigu je upozorio mladi hrvatski političar Roko Antić i o tome sam napisao članak:

ROKO ANTIĆ I KNJIGA „TRIJUMF TUĐMANIZMA”

Predsjednik kistanjskog ogranka HDZ-a, inače dogradonačelnik općine Kistanje, Roko Antić, podnio je neopozivu ostavku na dužnost predsjednika ogranka i člana Županijskog odbora HDZ-a, a uz njega su stali i svi članovi ogranka i jednoglasno donijeli odluku o raspuštanju kistanjske organizacije HDZ-a. Sve zbog Istanbulske konvencije koja duboko vrijeda Antićeva uvjerenja i kršćanski habitus (pogledajte npr.:

<https://kamenjar.com/biskup-vlado-kosic-molite-da-sluganska-vlast-ne-ratificira-istanbulsku-konvenciju/> .)

Priopćenje Antić završava riječima:

Zbog svega ovoga 'svoju knjigu razočaranja s HDZ-om' završit ću citatima naših poznatih književnika, koji najbolje oslikavaju današnje stanje u koje ste nas doveli: MATOŠ: 'Među Hrvatima ima više izdajica, nego kod svih europskih naroda zajedno'; ŠEGEDIN: 'Nevjerojatno je koliko ima Hrvata koji tako strasno mrze svoj narod'; ŠENO: 'Hrvati znaju biti samo sluge'.

<http://tris.com.hr/2018/03/roko-antic-napustio-hdz-pala-prva-ostavka-radi-istanbulske-i-to-u-kistanjama/>

Međutim, u jučerašnjoj Bujici Antić je objasnio da je ove citate uzeo iz moje knjige (zahvaljujem mu se na ono 'genijalni um') „Trijumf tuđmanizma!“, Zagreb 2003.

https://www.youtube.com/watch?v=UxIdB_m5F-8

Zapravo je lijepo znati da netko citira tvoju knjigu i nakon 15 godina. Ipak nije bilo uzalud sve to što radim, zar ne? Tim više što je u prethodnoj Bujici dr. Pavuna govorio i Prvom Pečarićevom poučku, a ta emisija je samo na youtube-u imala preko 110,000 pregleda. A taj broj ubrzano raste!

https://www.youtube.com/watch?v=7Mwfji_5Smq

O tome mi piše i Miro:

Naslov: Prvi Pečarićev poučak

Datum: Tue, 13 Mar 2018 17:35:00 +0100

Šalje: Miro B.

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Gledam snimku Bujice u kojoj je gostovao Davor Pavuna. Napravio je show. No, najbolji dio mi je kad kaže da smo mi svi u Hrvatskoj ustaše. To je Prvi Pečarićev poučak: tko nije po SANU 2, taj je ustaša. :)

lp

Miro

Mislim da je kolega Pavuna dodatno objasnio: To Ti je, bre, Velika Srbija ☺

Ali vratimo se g. Antiću.

Natjerao me je da ponovno pogledam svoju knjigu i pronađem tekst u kome je pronašao ove citate, a kojega se sjetio poslije toliko godina.

Radi se o tekstu Tribina «Godinu dana nakon Rive». Tribina je održana u Splitu 11. veljače 2002. Gosti Tribine bili su i general Krešimir Ćosić i publicist i kolumnist Josip Jović.

Po sugestiji Uredništva našeg portala dragovoljac.com (o kojoj sam već pisao - da ponavljam i svoje stare tekstove) evo i tog teksta:

Tribina «Godinu dana nakon Rive»

(...)

Cijeli tekst dan je u knjizi:

J. Pečarić: Matematika, pjesme i nogomet, Zagreb, 2018.

U svakom slučaju jedno je sigurno. U mojoj seriji knjiga posvećenoj izuzetnim Hrvatima sigurno bi se trebale naći i knjige o našoj sjajnoj književnici prof. Nevenki Nekić i o prvom veleposlaniku Republike Hrvatske u Vatikanu g. Ivu Livljaniću.

Josip Pečarić

GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSJEDNICIMA)

PISMO PREDSJEDNICIMA 1.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Danas sam dobio niz obavijesti o članku u Jerusalem postu o sramotnim lažima o logoru u Jasenovcu o kojima sam vam više puta pisao.

Na primjer:

Naslov: David Goldman novi tekst o Jasenovcu

Datum: Sun, 15 Aug 2021 10:50:15 +0200

Šalje: Igor Vukić <igor.vukic.zg@gmail.com>

Prima: Josip Stjepandic <josip.stjepandic@gmail.com>, Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

O Goldsteinovim izmišljotinama (drobilici za kosti) i drugim lažima oko Jasenovca te srpskom švercanju pod stradanje Židova

<https://www.jpost.com/opinion/this-disgraceful-mocking-of-the-holocaust-needs-to-stop-now-676707>

Naslov: Jerusalem Post o Jasenovcu

Datum: Sun, 15 Aug 2021 18:04:21 +0200

Šalje: mladen.deletis@deletis.com

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani Josipe,

pretpostavljam da ste već pročitali ovaj članak Davida Goldmana.

Ja ga nađoh na stranicama Igora Vukića.

Dobro je opleo po Ivi "Drobilici" I nadam se pokrenuo konačno raščišćavanje ovog mita.

Original:

This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop now - The Jerusalem Post (jpost.com)

Ovo sramotno ismijavanje Holokausta treba odmah prestati

David Goldman

Jerusalem Post, 14. kolovoza 2021.

Hrvatski povjesničar dr. Ivo Goldstein gostovao je u lipnju 2018. u emisiji Nedjeljom u 2 HTV-a. Premda je tema bila logor u Jasenovcu, ipak se nije očekivalo da će njegove izjave podići toliko mnogo prašine. Otprilike u 28 minuti emisije voditelj Aleksandar Stanković upitao ga je: „Neki upozoravaju da nije pronađeno mnogo posmrtnih ostataka jasenovačkih žrtava, a tvrdi se da je ondje stradao velik broj ljudi. Kako to komentirate?“

Goldstein je ispalio bombu: „To je zato što je u travnju 1945. Hitler ustašama poslao specijalnu drobilicu kojom su kosti žrtava pretvorene u pepeo...“

U vremenu kad je antisemitizam u eksponencijalnom rastu, kad jedan od četiri američka milenijalca (ljudi rođenih između 1978. i 2000. godine) vjeruje da je holokaust izmišljen, kad više od polovice Nijemaca smatra da Židovi pretjeruju s pričom o holokaustu, Ivo Goldstein ide tvrditi da je Adolf Hitler - dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako poslati na nekakav Balkan, spravu za mljevenje kostiju!?

Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo.

Ta Goldsteinova izjava nije samo sumanuta rečenica nekog tikvana koji je igrom slučaja uspio doći na nacionalnu TV, nego jedna od zadnjih stvari koja Židovima sada treba.

Zašto uopće ugrožavati povijest holokausta uvlačenjem u priču jednog mjesta za koje se ne može podastrijeti forenzički dokaz da je u njemu bilo više od nekoliko tisuća žrtava? Istodobno jasenovačka lista navodnih žrtava i dalje raste! I to i ove 2021. godine! Pri tome je riječ o listi navodnih žrtava koja je više puta ozbiljno dovedena u pitanje.

Zašto muzeji Jad Vašem u Jeruzalemu ili US Holocaust Museum desetljećima šute na postupke hrvatskog muzeja JUSP Jasenovca, koji koristi snimke Treblinke ili snimke iz Ukrajine i Poljske, kako bi podupro svoje preuveličane tvrdnje o žrtvama?

Zašto te organizacije pristaju na tvrdnje iz bivše Jugoslavije o astronomskim brojevima jugoslavenskih žrtava u Drugom svjetskom ratu, kad su te brojeve opovrgnuli čak i službeni jugoslavenski popisi stanovništva.

Stotinjak kilometara jugoistočno od Zagreba nalazi se mjesto gdje je u kolovozu 1941. ustanovljen sabirni logor. Prema većini izvora, oko 85 posto zatočenika bili su Srbi, Romi, bosanski Muslimani i Hrvati, dok je oko 15 posto bilo Židova. Forenzička istraživanja 1947/48, koje su proveli jugoslavenski stručnjaci, pokazala su da bi u Jasenovcu moglo biti između 2500 i 4500 žrtava (Sve ove postotke i brojeve treba uzeti s oprezom, op. prev. I.V.).

Osamdesetih godina Jugoslavija je pokušala prikazati Jasenovac kao „Balkanski Auschwitz“. Još ranije htjeli su pomoću žrtava, u jednom ciničnom pokušaju iznuditi novac od Njemačke. Pa su krenuli u povećanjem broja žrtava – 59 000, 72 000, 99 000, 250 000 i tako dalje do 700-800 000. Pravi „genocidni bingo“!

Naravno da Beograd nije mogao dati nikakav forenzički dokaz za te tvrdnje. S brojem manjim od 4500 (i to u velikoj većini nežidova) htjeli su se staviti uz bok Auschwitzu gdje je na užasan način ubijeno 1,5 milijuna ljudi, u velikoj većini Židova!

To samo pridonosi antisemitizmu i predstavlja izraz samomržnje. Osobito za one židovske povjesničare koji su dopustili da se povijest holokausta ukrade i da ona posluži za razračunavanje među narodima na Balkanu. Prema Zapadu, Srbija promovira Jasenovac kao mjesto židovskog stradanja, ali na Balkanu, Židova u njihovim pričama više nema, i na mjesto Židova stavljeni su Srbi.

Dr. Lea David, profesorica Studija holokausta na Sveučilištu Haifa piše: "Srpska politička elita preuzela je i koristi simbole holokausta kako bi izjednačila srpske sa židovskim žrtvama. Time želi promovirati 'srpsko pravedništvo' u vrijeme ratova devedesetih." Slično primjećuje i David McDonald sa Sveučilišta Otago: „Navlačeći masku holokausta, srpski nacionalisti nastoje dobiti širu potporu. Mitovima o zajedničkom stradanju Srba i Židova, nastaje serija novih mitova.“

Američki muzej holokausta priznaje na svojoj internetskoj stranici da je utvrđivanje točnog broja stradalih u Jasenovcu „dosta teško jer je uništeno mnogo važnih dokumenata, a nezavisni istraživači nisu dugo mogli doći do onih dokumenata koji postoje“.

A zašto onda u tekstovima pišemo o ovim ili onim brojevima žrtava u Jasenovcu, ako je te brojeve teško utvrditi?

Muzej Jad Vašem iz Jeruzalema devedesetih je pokušao pribaviti dokumente o Jasenovcu iz Beograda. Nije dobio ništa!

Teško je prihvatiti izjave koje datiraju još iz vremena bivše Jugoslavije da broj žrtava „tek treba utvrditi“. Pa što je radio muzej u Jasenovcu, koji postoji 47 godina, a do danas nije ni probao utvrditi gdje su ti „mistično nestali posmrtni ostaci logorskih žrtava“?

Oni koji smatraju da nije važno koliko je bilo žrtava u pojedinom logoru, ili koji smatraju da to ne treba utvrditi – čine nemjerljivu štetu židovskoj povijesti.

U ovom vremenu snažnog rasta antisemitizma, svaki čovjek, a osobito Židov, trebao bi prestati suradnju s takvim tipovima, koji se u stvari rugaju žrtvama holokausta.

** David Goldman je australski pisac i nezavisni novinar te voditelj thegoldmanreport.org, stranice posvećene istraživanju nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i drugdje u svijetu*

Recimo g. Božo Medić komentira:
Vidiš ti to, prvi si raskrinkao Ivu DROBILICU.

Kao što vidite moj podrugljiv naziv je postao stvarnost i prije je došao do nekoga u Izraelu nego do vas koji vodite politiku ove države i po prirodi stvari trebao bi vam biti najvažniji interes hrvatskog naroda i hrvatske države.

Podsjetit ću vas da smo vam pisali i o znanstvenom radu prof. dr. sc. Nevena Elezovića i dr. sc. Nikole Banića objavljenom u poznatom svjetskom Q1 časopisu, pa niste reagirali.

O napadima na Igora Vukića smo dr. sc. Stjepan Razum i ja napisali knjigu koju su preveli na engleski kanadski Hrvati, a napadi na one koji su nam dali prostorije za predstavljanje su bili doista smiješni bez obzira što su se pojavili u uglednim novinama u svijetu.

I dok Vukić „samelje“ Srbe s Šešeljom na TV u Beogradu, ova vlast mu ne dozvoljava pristup glavnim medijima, a za Logor u Jasenovcu ponovo izabira ravnatelja koji podržava rast broja žrtava u Jasenovcu, a ne g. Vukića.

Spomenut ću samo da sam vam slao i niz mojih pisama s pitanjem zašto dr. sc. Miroslav Tuđman nije izabran za profesora emeritusa iako je postupak pokrenut još 2017. Naravno iz tih pisama se može vidjeti moja pretpostavka da je razlog tomu i to što je njegov govor na predstavljanju moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ ušao u literaturu za doktorske studije na Filozofskom fakultetu još 2002. godine.

Nadam se da ste vi u mogućnosti doznati odgovor na moje pitanje o neizboru prof. Tuđmana i da će u RH konačno postati istina važnija od jugo-komunističkih ili ako hoćete srpskih laži.

Zato vas podsjećam na peticiju s velikim brojem potpisa o „Potfirijevoj televiziji“ koju su inicirali generale Tolj. Kapunar i Hebrang, admiral Domazet Lošo, književnici Prosperov Novak i Gavran i akademici Aralica i ja. I tada je bio povod i nastup Ive

Dro��ilice na HRV-u u sklopu potpore tzv. Srpskom svetu na HTV-u.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27399-o-goldsteinovim-izmisljotinana-dro��ilici-za-kosti-i-drugim-lazima-oko-jasenovca-te-srpskom-svercanju-pod-stradanje-zidova>

Komentar: O tekstu u Jerusalem postu vidjeti:

<https://narod.hr/svijet/jerusalem-post-goldsteinove-tvrđnje-o-jasenovcu-povezuje-s-negiranjem-holokausta-i-srpskom-propagandom>

Posebno komentar:

Prascic • 2 hours ago

Volim Židove! :)

Ovo sigurno ima veze sa Pečarićevim i Vukićevim knjigama koje su izašle na engleskom, kao i sa Banić-Elezović znanstvenim radom - dvojica FERovaca, matematičar i informatičar, rasturili su jasenovački popis ko beba zvečku i objavili u međunarodnom znanstvenom časopisu. To je inženjerski časopis te su oni prikazali metodu koju su razvili. Ali su napisali i na što su je primijenili i koji su rezultati. :)

Također:

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/15/david-goldman-ovo-sramotno-ismijavanje-holokausta-treba-odmah-prestati/>

PISMO PREDSJEDNICIMA 2.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

'Vaš istoričar' prof. dr. sc. Ivo Goldstein je postao pravi hit na hrvatskim portalima. Ako pogledate komentare vama ugledan 'povjesničar', vaš veleposlanik ili vaš član komisije koju ste trebali za zabranu znakovlja iz Domovinskog rata i afirmaciju znakova fašističkog agresora u tom ratu je danas poznat kao IVO DROBILICA. Tekst kojim i vas optužuje da podržavajući takvog 'znanstvenika' ismijavate holokaust objavili su na primjer portali:

<https://narod.hr/svijet/jerusalem-post-goldsteinove-tvrdnje-o-jasenovcu-povezuje-s-negiranjem-holokausta-i-srpskom-propagandom>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/15/david-goldman-ovo-sramotno-ismijavanje-holokausta-treba-odmah-prestat/>

<https://priznajem.hr/novosti/jerusalem-post-zestoko-napao-goldsteina-ugrozava-povijest-holokausta-uvlacenjem-u-pricu-jasenovca-za-kojeg-nema-forenzickih-dokaza-za-vise-od-nekoliko-tisuca-zrtava/162963/>

<https://www.index.hr/mobile/clanak.aspx?category=vijesti&id=2297441>

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/jerusalem-post-obrusio-se-na-goldsteina-zbog-ismijavanja-holokausta-svaki-covjek-a-osobito-zidov-trebao-bi-prestati-suradivati-s-takvim-tipovima-241501/>

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/jeruzalem-post-ivo-goldstein-sramotno-se-ruga-holokaustu-to-mora-hitno-prestati/>

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/37588-jerusalem-post-o-steti-koju-ivo-goldstein-i-srpska-politika-cine-istini-o-holokaustu.html>

<https://m.vecernji.hr/vijesti/jeruzalem-post-zestoko-kritizira-goldsteina-sramotno-ismijavanje-holokausta-mora-prestati-1515859>

<https://radiosarajevo.ba/metromahala/ja-mislim/mediji-tvrđenje-o-jasenovcu-povezuje-s-negiranjem-holokausta-i-srpskom-propagandom/427380>

Dakle usvajanje imena Ivo Drobilica koji se pojavljuje u mnogim komentarima s ovih portala odnosi se i na vas.

Naravno, kada imate i kada vas zadovoljavaju takvi znanstvenici onda je i njegov odgovor na te napade sličan njegovom novom imenu.:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/goldstein-tekst-u-u-jerusalem-postu-je-hrpa-besmislica-i-lazi-a-autor-mi-je-nepoznat-1515905> Moram se smijati vama kada čitam 'vašeg znanstvenika':

Goldman u svom pismu tvrdi da su tijekom iskopavanja u Jasenovcu pronađeni ostaci svega nekoliko tisuća žrtava. To je točno, jer su rekognosciranja i iskopavanja izvršena samo na manjem dijelu Gradine, gdje su masovne grobnice. Između ostalog, iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već 'istrulili i raspali se', ili kako se 'ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje'. Rezultat je to i uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje.

Imamo 'vašeg' povjesničara koji tvrdi da kosturi postoje tisućama godina svugdje samo ne u Jasenovcu gdje su 'istrulili i raspali se'.

Čitajmo dalje 'odgovor vašeg znanstvenika':

Brojni svjedoci tvrde da su se od 6. i 7. travnja 1945. "na vrat na nos prekapala jasenovačka groblja, iskapale lješine i kosturi žrtava, te ih se spaljivalo na lomačama". Zatočenici su iskopali jame "preko kojih su postavljene gvozdene traverze, a na njih debeli pleh", potom i burad s naftom. Leševi bi se stavljali na pleh, a dovođeni su i živi zatočenici, koji su tu "zaklani i bili bačeni na pleh. Sve bi ih polili naftom, a nakon što se od pepela izgorjelih lešina jama napuni, onda se prelazi nad drugu jamu", itd. Čak je bila izgrađena i uskotračna pruga kojom su vagoneti s pepelom i posmrtnim ostacima dovoženi na obalu i bacani u Savu. "Danima se crni dim zgarišta ljudskih ostataka dizao u nebo i svjedočio o uništavanju tragova zločina". I ustaše su poslije rata svjedočile o tom spaljivanju leševa. Uostalom,

postoje i snimke koje je napravilo britansko zrakoplovstvo tih dana na kojima se jasno vide tragovi tih akcija.

Znam da je djeci komunističkih vlasti teško shvatiti ali mnogi su već ismijavali 'znanstvene dokaze' vama odanih povjesničarima kojima su to iskazi s boljševičkih ispitivanja. Vjerojatno ne vjerujete ali strani povjesničari govore da su bili svirepiji od onih u prvoj Jugoslaviji i od onih u NDH i da su priznavali sve što se tražilo od njih.

Samo malo razmislite što su sve i mogli tražiti kada čitate ovakve gluposti od 'vaših' sveučilišnih profesora.

Međutim nije to toliko bitno. Bitnije je da usporedite kako komentira svoje novo ime Ivo Drobilica:

Goldstein objašnjava kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu općepoznate „Akcije 1005“, a ustaše su, to nije nikakva tajna, i u tom pogledu usko surađivali sa nacistima.

Da bi malo kasnije iznio 'obranu':

Kretenarije o tome kako ja „ismijavam“ Holokaust neću ni komentirati, izjavljuje Goldstein, a tvrdnja sam spominjao u TV emisiji samog Hitlera je ordinarna laž. A tih laži ima još.

Naravno netko tko može biti redoviti profesor na takvom sveučilištu, a Miroslav Tuđman ne može biti profesor emeritus jer je ukazivao još 2002. na gluposti takvih ne razumije da nije Hitler osobno slao i da Goldman nije toliko glup da to kaže kada tvrdi:

Goldstein je ispalio bombu: „To je zato što je u travnju 1945. Hitler ustašama poslao specijalnu drobilicu kojom su kosti žrtava pretvorene u pepeo...“

U vremenu kad je antisemitizam u eksponencijalnom rastu, kad jedan od četiri američka milenijalca (ljudi rođenih između 1978. i 2000. godine) vjeruje da je holokaust izmišljen, kad više od polovice Nijemaca smatra da Židovi pretjeruju s pričom o holokaustu, Ivo Goldstein ide tvrditi da je Adolf Hitler - dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kačušama – stigao razmišljati kako poslati na nekakav Balkan, spravu za mljevenje kostiju!?

Ali vratimo se 'novoj teoriji' kojoj Goldstein poklanja veću pažnju. Očito je sretan pronalaskom kako u Jasenovcu trunu kosti ili ih spaljivanjem pretvaraju u pepeo.

To 'znanstveno otkriće' nije njegovo već njegovog kolege – također vama omiljenog 'znanstvenika' prof. dr. sc. Hrvoja Klasića.

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, *povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:*

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Od tada prof. Klasića nazivam 'Plemeniti Klasić od ogromne posude'. Čini mi se da pošto je moj naziv „Ivo Drobilica“ postao toliko prihvaćen u hrvatskoj javnosti, da 'vaš povjesničar' Ivo Drobilica pomaže svom kolegi da i ovo ime bude isto tako poznato.

Na kraju spomenimo i dio Goldsteinova odgovora za koji vi snosite veliku krivicu:

Goldman ponavlja tezu hrvatske radikalne desnice da je popis žrtava koji postoji u Jasenovcu od 83.145 stradalih u Jasenovcu, govori o „navodnim žrtvama“. Tvrdi da Jad Vašem i US Holocaust Memorial desetljećima šute o tome, što je laž, jer ova dva muzeja apsolutno podržavaju ono što i kako rade jasenovački kustosi već dugi niz godina.

Moje prethodno pismo vama objavljeno je na portalu dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27399-o-goldsteinovim-izmisljotinana-drobljici-za-kosti-i-drugim-lazima-ok-jasenovca-te-srpskom-svercanju-pod-stradanje-zidova>

Naime u njemu vas podsjećam:

Podsjetit ću vas da smo vam pisali i o znanstvenom radu prof. dr. sc. Nevena Elezovića i dr. sc. Nikole Banića objavljenom u poznatom svjetskom Q1 časopisu, pa niste reagirali.

Niste odgovorili na njega i učinili da taj znanstveni rad bude opće poznat. Tako ste zapravo vi ismijali 'vašeg povjesničara' koji se čudi što se za brojku o kojoj postoji znanstveni rad objavljen u poznatom svjetskom Q1 časopisu u kome je DOKAZANO da je lažna tvrdi da se govori o 'navodnim žrtvama'.

Da doista kada 'vaš znanstvenik' laže to je sigurno za vas dokaz istinitosti, a ne tamo nekakav matematički dokaz da se radi o lažiranom popisu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-pismo-predsjednicima-2>

PISMO PREDSJEDNICIMA 3.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilogu vam šaljem i komentare političkog analitičara, kolumniste i predavača na Sveučilištu u Dubrovniku Ivice Granića koji izravno i neizravno optužuje i vas jer itekako dobro znate što je mislio o „znanstveniku“ Ivu Goldsteinu njegov mentor prof. dr. sc. Miroslav Brandt i mnogi drugi hrvatski povjesničari. Danas imamo mišljenje da je „znanost“ Iva Goldsteina koju vi podržavate 'postala interkontinentalna zafrkancija'.

Istina, Granić se pita o nama kao narodu, ali ne treba biti previše inteligentan i razumjeti da se kraj tog teksta odnosi na vas:

A pogledajte što mi imamo, Slovenci nam otkrivaju stratišta Križnog Puta, Nijemci sude UDBA-inim zločincima, a sada nam Židovi otkrivaju pravu istinu o Jasenovcu. Pa kakav smo mi to onda narod?", rekao je zaključno Ivice Granić...

Istina, meni je drago što mnogi u RH vide vašu odgovornost zašto je, zapravo, Hrvatska koju vi vodite postala predmetom internacionalne zafrkancije. Već sam mislio i ispričati vam se jer sam veliki krivac za to ja osobno. Ako niste znali autor sam i novog imena vašem velikom povjesničaru:

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: ZAŠTO SAM ZA IVU GOLDSTEINA SMISLIO NADIMAK 'IVO DROBILICA'

Objavljeno 3 godine ago on 14/11/2018

<https://kamenjar.com/akademik-josip-pecaric-zasto-sam-za-ivu-goldsteina-smislio-nadimak-ivo-drobilica/>

Istina, jasno mi je da vama ne mora biti važno što je nekome RH postala predmetom internacionalne zafrkancije.

Sigurno ste znali da Ivo Goldstein poslije moga pisma rugalice nije izabran za redovitog člana HAZU. Nitko u povijest nije dobio tako malo glasova iako mu je tata bio „posebni savjetnik“ jednog od vas. O tome pogledajte moju knjigu u kojoj su dani mnogobrojni članci

hrvatskih povjesničara koji pokazuju da je Ivo Goldstein bio „drobilica“ i prije nego je sam sebi nadjenao to ime (ja sam samo malo posredovao):

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Ne treba biti previše inteligentan i vidjeti da je povijest goldsteina, klasića, jakovina, markovina predmet za zafrkanciju.

Zar to ne vidite već iz naslova moje knjige od prije skora 20 godina: J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

Ili vam treba netko ‘prevesti’ da naslov znači da su napadi na NDH vaših ‘vertikala’ oca i sina Goldstein toliko glupi da oni zapravo brane NDH. Zar vam doista treba Židov, čija je uža obitelj jako stradala tijekom Drugog svjetskog rata, da bi shvatili da se lažima samo ismijava holokaust, a ne brani.

Ljudi u Hrvatskoj znaju odgovor. Pogledajte samo ovaj komentar:

kostresh • a day ago

Akademik Pečarić je Penicilin za ovu vrstu bakterija u Hrvata a gosp. Hodak vakcina za sve te već povijesne viruse sa FF.

[https://narod.hr/svijet/evo-kako-goldstein-komentira-tekst-
jerusalem-posta-iskopavanjem-leseva-se-nista-nece-postici](https://narod.hr/svijet/evo-kako-goldstein-komentira-tekst-jerusalem-posta-iskopavanjem-leseva-se-nista-nece-postici)

Zato se ne trebate čuditi kada vas smatraju izdajicama, pa čak to ponekad čujete i u Saboru. Oni koji vam tako nešto kažu samo pokazuju da ne misle da ste toliko glupi da ne znate sve to, već mislite samo na svoje interese.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ako ste zainteresirani mogu vam darivati spomenutu knjigu iz 2002. koja već u naslovu govori isto što i David Goldman.

A moje drugo pismo vama možete naći na portal dragovoljac.com:

[http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-
pismo-predsjednicima-2](http://dragovoljac.com/index.php/razno/27416-akademik-pecaric-pismo-predsjednicima-2)

Istina bilo je opet zanimljivo:

Naslov: Re: Pismo Predsjednicima 2.

Datum: Wed, 18 Aug 2021 19:50:29 +0200

Šalje: Dragovoljac uredništvo

<www.dragovoljacom@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

sređeno

vi ste im izgleda omiljena meta

sri, 18. kol 2021. u 12:45 Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
napisao je:

Opet me blokiraju:)))

Pozz

Joško

Možda će vas zanimati i moj govor s predstavljanja moje tri knjige o hrvatskim književnicima:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27428-govor-na-predstavljanju-knjiga-tri-hrvatska-knjizevnika>

PRILOG

ANALIZA ZA DIREKTNO

IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK GODINA

Autor

Lorena Šipek

*Hrvatski povjesničar **Ivo Goldstein** žestoko je kritiziran u Jerusalemu. Naime, autor teksta ističe, osvrćući se na Goldsteinove tvrdnje, kako mora prestati sramotno ismijavanje Holokausta dodajući kako bi "svaki čovjek, pogotovo Židov, trebao prestati surađivati s takvim tipovima". O svemu smo popričali s **Ivicom Granićem**, političkim analitičarom, kolumnistom i predavačem na Sveučilištu u Dubrovniku.*

17.08.2021.

Foto:Facebook

Nakon što je australski pisac, nezavisni novinar te voditelj stranice specijalizirane za istraživanje nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i cijelom svijetu David Goldman svome sunarodnjaku i hrvatskom Židovu Ivi Goldsteinu javno poručio neka odmah prestane sramotno ismijavati holokaust u Hrvatskoj, može se zaključiti kako Jasenovac nikada više neće biti onakav Jasenovac kako su ga zamislili i u što su ga htjeli pretvoriti korifeji velikosrpske, ali i Titove jugoslavenske historiografije.

Mogao bi postati, smatra Granić, baš ono što svaki Hrvat i svaki dobronamjeran čovjek želi, dakle mjesto posebnog pijeteta za sve žrtve, bez obzira na vjeru, naciju, političku opredijeljenost, pripadnost bilo kojoj vojsci, na kojem će svaka žrtva prije svega biti žrtva. A ne žezlo u rukama više ili manje poznatih mračnjaka koje upravo tim žezlom izmišljene historiografije i izmišljene povijesne krivnje mašu nad glavom Hrvatima već preko pedesetak godina.

"Ne treba imati iluzija kako će nakon ove povijesne odgojno – obrazovne šamarčine iz Australije domaći kvazi povjesničari, kao i razno razni antifa mračnjaci, prestati i dalje graditi lažni mit o Jasenovcu, no sada će im to biti puno teže. Praktički nemoguće. Jer su knockout, koji ih je definitivno bacio na pod, dobili s mjesta od kuda ga ni u najluđim pretpostavkama nisu očekivali, od Židova čija je uža obitelj jako stradala tijekom drugog svjetskog rata, i to putem jednog od najutjecajnijih židovskog glasila na svijetu - The Jerusalem Posta. Svakome tko imalo shvaća svu složenost međunarodnih odnosa i međunarodne diplomacije i politike zna kako se na naslovnicu The Jerusalem Posta ne dolazi samo tek tako, jasno je kako je u pitanju jedna dobro osmišljena i dobro pripremljena prije svega politička aktivnost", smatra Granić.

'Holokaust se u Hrvatskoj predstavlja na sramotan način'

Na pitanje je li iznenađen Goldmanovim žestokim obraćanjem, odnosno jesmo li doznali nešto novo, Granić je rekao da Goldman u svome obraćanju Goldsteinu nije napisao "ništa što ne zna svaki prosječan Hrvat".

Svoju tvrdnju potom je dodatno pojasnio.

"Prvo što je naglasio jest činjenica kako se Holokaust u Hrvatskoj predstavlja na sramotan način. Ništa novog, reklo bi se. Zatim je

napisao kako je Goldstein, gostujući u emisiji 'Nedjeljom u dva', na novinarsko pitanje kako '... neki upozoravaju da nije pronađeno mnogo posmrtnih ostataka jasenovačkih žrtava, a tvrdi se da je ondje stradao velik broj ljudi' ispalio notornu izmišljotinu :'(...) to je zato što je u travnju 1945. Hitler ustašama poslao specijalnu drobilicu kojom su kosti žrtava pretvorene u pepeo (...)"

"Tako je sada već legendarna drobilica, koju baš nikada nitko nije vidio tijekom drugog rata, a niti poslije, čak nitko nije niti čuo za nešto slično, ušla u anale ismijavanja žrtava holokausta, tako da nije nikakvo čudo da je sve stiglo i do urednika The Jerusalem Posta, odnosno do Goldmana", dodao je Granić.

Goldman se, smatra, onda s pravom pita kako je moguće da uopće postoje manipulatori poput Goldsteina i sličnih. "Ja bih još dodao i **Ognjena Krausa** i to u vrijeme kada je antisemitizam u eksponencijskom rastu, kad jedan od četiri američka milenijalca, kako stoji, vjeruje da je holokaust izmišljen, kad više od polovice Nijemaca smatra da Židovi pretjeruju s pričom o Holokaustu. To je, naravno, posljedica 'istine' koju serviraju opskurni likovi poput Ive Goldsteina i sličnih, koji su nanijeli toliko štete upravo žrtvama Holokausta, oni, na žalost, nisu prisutni samo u Hrvatskoj", pojasnio je Granić.

Naš sugovornik slaže se s Goldman s pravom zaključuje kako ta "Goldsteinova izjava nije samo sumanutu rečenicu nekog klipana, baš tako piše, koji je igrom slučaja uspio doći na nacionalnu TV, nego jedna od zadnjih stvari koja Židovima sada treba".

"Dakle, David Goldman se prije svega pita baš ono što se već desetljećima pita svaki dobronamjeren Hrvat, dakle zašto uopće ugrožavati povijest holokausta uvlačenjem u priču jednog mjesta za koje se ne može podastrijeti forenzički dokaz da je u njemu bilo više od nekoliko tisuća žrtava?

Vjerojatno mnogi ne znaju, ali tzv. koncentracijski logor Jasenovac je jedini predmnijevani koncentracijski logor na svijetu za koji ne postoje skoro nikakvi materijalni dokazi o počinjenim zločinima. Uglavnom je riječ o nekakvim krajnje sumnjivim svjedočenjima, a takvih svjedočenja je iz godine u godinu bivalo sve više. Danas, u vrijeme moderne forenzičke znanosti, kombinacijom forenzike

terena i dostupne dokumentacije, bez ikakve sumnje moguće je doći do vrlo preciznog broja stradalih u logoru Jasenovac", pojasnio je. Našeg sugovornika Granića upitali smo zašto se to ne radi. "Upravo u tome grmu i leži zec, dakle što ako se znanstvenim metodama te forenzičkim prekapanjem terena zbilja dođe do stvarnog broja žrtava? Ili ono od čega se svakom antifa apologetu ledi krv u žilama, dakle što ako se prekapanjem terena dođe do nekih drugih žrtava, drugih uniformi, jer je poznato kako dugmad na vojničkim šinjelima vjerojatno još nije istrunula.

Hoće li se, u tom slučaju, na ovim prostorima pisati neka nova, sada skrivena, povijest? Zbog čega apologeti propale jugoslavenske državne zajednice tako sumanuto bježe bilo kakvog pokušaja približavanja istini, ne dozvoljavajući čak niti da se ta tema uopće nađe na dnevnom redu, nazivajući te i takve pokušaje revizionizmom ili sličnim bedastoćama", pojasnio je.

Javna ustanova Spomen područje Jasenovac

Uprava JUSP Jasenovca politički je imenovana uprava, smatra, te iz svega što su do sada radili proizlazi kako im je utvrđivanje povijesne istine sekundarno, dakle nebitno, a u prvom planu im je nastavak politike nametanja povijesne krivnje izmišljanjem broja jasenovačkih žrtava, koji simultano raste čak i danas, u 2021. godini. "Dovoljno je, naime, i dan danas imati par svjedoka koji će kazati kako je taj i taj likvidiran u Jasenovcu - i to se odmah uzima kao gola istina, tako da je nemali broj puta došlo do grotesknog tzv. preklapanja žrtava. Naime, novinari bi čak i površnim istraživanjem došli i do nekoliko tisuća imena koja su simultano likvidirana i u Staroj Gradiški i u Jasenovcu i u Jadovnom - ili su istovremeno likvidirana u jednom od tih logora a u isto vrijeme su bili ubačeni u jednu od čak nekoliko desetina krških jama", pojašnjava Granić.

'Poznato je i kako jugoslavenski komunistički diktator Broz Tito baš nikada nije bio u Jasenovcu, niti je to smatrao posebno važnim'

Zbog toga se, dodaje, Goldman i pita zašto muzeji Yad Vashem u Jeruzalemu ili US Holocaust Museum desetljećima šute na postupke hrvatskog muzeja JUSP Jasenovca, koji se služe kriminalom

koristeći snimke Treblinke ili snimke iz Ukrajine i Poljske, kako bi podupro svoje preuveličane tvrdnje o žrtvama?

"Zašto te organizacije pristaju na tvrdnje iz bivše Jugoslavije o astronomskim brojevima jugoslavenskih žrtava u drugom svjetskom ratu, kad su te brojeve opovrgnuli čak i službeni jugoslavenski popisi stanovništva", upitao se Granić.

Prava istina

Na pitanje što je po njemu prava istina, rekao je: "Istina je - ne po meni nego objektivno - da je u kolovozu 1941. ustanovljen sabirni logor Jasenovac u kome su više od 85 posto zatočenika bili su Srbi, Romi, bosanski Muslimani i Hrvati, dok je samo niti 15 posto bilo Židova. Forenzička istraživanja 1947./48. koje su vrlo detaljno proveli jugoslavenski stručnjaci pokazala su da bi u Jasenovcu moglo biti između 2500 i 4500 žrtava".

To potvrđuje, tvrdi, Goldman i The Jerusalem Post. "Ali kad to kažem ja, kao što sam to do sada nebrojeno puta govorio i pisao, onda sam naravno ustaša, revizionist ili slično, ali kada to kaže gospodin Goldman, e onda sve maske padaju. Zbog toga ovaj članak u The Jerusalem Postu smatram božjim darom u cilju rasvjetljavanja povijesnih dvojbi, odnosno istine, jer na žalost Hrvati se sami ne bi mogli othrvati zbog prevladavajućeg jugo – boljševičkog mentaliteta i posvemašnje afirmacije svih jugo – komunističkih vrijednosti, Titoizma i sličnih bedastoća, kojih se sav civilizirani svijet odavno odrekao", rekao je.

Nadalje, politički analitičar pojasnio je kakav je bio odnos Tita i bivših jugoslavenskih komunističkih vlasti prema logoru Jasenovac. Jasenovac u bivšoj Jugoslaviji, kaže, uopće nije bio osobita tema sve do početka osamdesetih godina prošlog stoljeća, kada usporedo s ekonomskom propašću te državne zajednice dolazi do ekspanzije srpskog šovinizma, između ostaloga na način da se Jasenovac prikaže "balkanskim Auschwitzom", kako bi se na taj način, za to postoji vjerodostojna dokumentacija, pomoću enormnog broja žrtava u jednom ciničnom pokušaju od Njemačke iznudio novac.

"Brojke žrtava eksponencijalno počinju rasti, najprije povećanjem broja na 59 tisuća, zatim na 72 tisuće, zatim na 99 tisuća i tako dalje, čak do 700 – 800 tisuća, koliko danas tvrde pojedini hrvatski antifašisti i srbijanski četnici. David Goldman je to nazvao, pazite

sad, pravim genocidnim bingom. Užas, morbidno! Poznato je i kako jugoslavenski komunistički diktator Broz Tito baš nikada nije bio u Jasenovcu, niti je to smatrao posebno važnim. Nikada o tome nije govorio, a naravno da je znao do u detalje što se tamo događalo, posebice nakon 1945. godine", kaže naš sugovornik.

'Beograd nije dao nikakvi forenzički dokaz za te tvrdnje'

Na pitanje što je s dokazima o logorskim žrtvama budući da je poznato kako su razne židovske organizacije tražile bilo kakve dokaze o logoru Jasenovac, Granić odgovora: "Da, i to ne jednom, nego bezbroj puta. Naravno da Beograd nije mogao dati nikakav forenzički dokaz za te tvrdnje. S brojem manjim od 4500 i to u velikoj većini nežidova, htjeli su se staviti uz bok Auschwitzu gdje je na užasan način ubijeno 1,5 milijuna ljudi, u velikoj većini Židova!".

Kaže da to nije ništa novo niti neočekivano od strane Beograda. No, kaže kako je samo pitanje razumiju li to odgovorni u Hrvatskoj s obzirom na to kako se ipak radi o našim prvim susjedima.

"Moramo razumjeti kako se ekspanzionistička politika službenog Beograda ne mijenja još od vremena **Garašanina** i **Moljevića**, dakle još od vremena sredine 19. stoljeća kada Garašaninovo 'Načertanije' postaje službena srbijanska hegomistička politika. Pa preko obje Jugoslavije, kao idealnog okvira širenja velikosrpske imperijalističke ideje, sve do **Miloševića**. Sada je, kao nastavak te i takve politike, **Šešeljev** šegrt **Vučić** osmislio nekakav plan nazvan 'Srpski svet', svojevrsni trojni pakt s uporištima u Beogradu, Banjoj Luci te u Podgorici", pojašnjava nam.

Naravno da će i to završiti kao i njihove ranije ekspanzionističke politike, vjerojatno nekom Olujom ili sličnim, samo je pitanje štete, žrtava, smatra.

Kako je moguće da nitko od uglednih Židova do sada nije reagirao na te manipulacije, upitali smo Granića. "Ovakva manipulativna rabota Iva Goldsteina, Ognjena Krausa i družine, koja praktički sto postotno korespondira s rabotom velikosrpskih imperijalističkih ideologa, samo pridonosi antisemitizmu i predstavlja, kako reče Goldman, izraz samomržnje".

Srećom, kaže, antisemitizma kod Hrvata nema, a pitanje je i je li ga ikada - u onom izvornom smislu - i bilo, čak i u vrijeme Drugog svjetskog rata. "Osobito za one židovske povjesničare koji su dopustili da se povijest holokausta ukrade i da ona posluži za razračunavanje među narodima na Balkanu", rekao je.

Dodaje kako i nije baš posve točno kako nitko od uglednih Židova nije reagirao. To navodi i Goldman u svom članku, odnosno na stvaranje jasenovačkog mita reagirala je i profesorica Studija holokausta na Sveučilištu Haifa dr. **Lea David**, koja je napisala kako je "srpska politička elita preuzela je i koristi simbole holokausta kako bi izjednačila srpske sa židovskim žrtvama.

"Time želi promovirati 'srpsko pravedništvo' u vrijeme ratova devedesetih. Slično primjećuje i **David McDonald** sa Sveučilišta Otago: 'Navlačeći masku holokausta, srpski nacionalisti nastoje dobiti širu potporu. Mitovima o zajedničkom stradanju Srba i Židova, nastaje serija novih mitova", govori nam Granić.

Foto: FaH

Je li uopće moguće utvrditi broj žrtava Jasenovca, odnosno snosi li Broz Tito odgovornost za takvo stanje, upitali smo uglednog političkog analitičara. "Naravno da sa stopostotnom točnošću se ne

može utvrditi. Čak i američki muzej holokausta, kako stoji, priznaje na svojoj internetskoj stranici da je utvrđivanje točnog broja stradalih u Jasenovcu dosta teško jer je uništeno mnogo važnih dokumenata, a nezavisni istraživači nisu dugo mogli doći do onih dokumenata koji postoje", pojasnio je.

Pravo je pitanje zbog čega je, nastavlja, nekome u Jugoslaviji bilo stalo da se prava istina ne dozna, zbog čega je neovisnim istražiteljima bio onemogućen pristup toj dokumentaciji, koja se nalazila u Beogradu.

'Toliko smo indoktrinirani i premreženi jugoslavenštinom i afirmacijom tih propalih vrijednosti da to nije normalno'

"Dakle, svatko normalan se onda pita, ako već nije moguće utvrditi broj žrtava čak niti blizu, a niti ima političke volje da se to učini, zašto se onda piše o ovim ili onim brojevima žrtava u Jasenovcu, ako je te brojeve teško utvrditi? Čak je, navodi to i Goldman, muzej Yad Vashem iz Jeruzalema devedesetih pokušao pribaviti dokumente o Jasenovcu iz Beograda.

Što mislite jesu li im Srbi poslali barem nešto? Ne, muzej nije dobio baš ništa! A možete misliti bi li nas Srbi štedjeli da su imali bilo što poslati. A s druge strane, zamislite, JUSP Jasenovac postoji skoro 50 godina, a do danas nisu utvrdili gdje su to nestali mistični posmrtni ostaci logorskih žrtava", kaže nam.

Zanimalo nas je i mišljenje o tome zašto se istraživač nacističkih zločina tek sada javio.

"Neki moji izvori govore da ga je silno uzrujala izjava o famoznoj drobilici kostiju, što je ordinarna laž, nigdje ranije zabilježena. Ispada kako je zapravo jako dobro da je nadobudni Goldstein, u maniri slona u staklarskoj radnji, izvalio tu nebulozu, koja je čini se postala interkontinentalna zafrkancija. Razlog, i to dosta ozbiljniji, bi se mogao kriti i u činjenici kako je Židovima jasno da se ovakvim nastupima čine nemjerljivu štetu zapravo židovskoj povijesti", rekao je.

Športskim rječnikom kazano, to je čisti autogol, smatra. "I kao što gospodin Goldman zaključuje, u ovom vremenu snažnog rasta antisemitizma, svaki čovjek, a osobito Židov, trebao bi prestati suradnju s takvim tipovima, dakle s tipovima poput Goldsteina ili

Krausa, koji se u stvari na stanoviti način rugaju žrtvama holokausta", govori nam.

Jesmo li kao narod ipak mogli bolje, odgovornije postupiti prema novijoj povijesti?

"Nismo, jer smo toliko indoktrinirani i premreženi jugoslavenštinom i afirmacijom tih propalih vrijednosti da to nije normalno. Stare jugoslavenske strukture su toliko jake da tome nema kraja, baš sve drže pod kontrolom i tu sam totalno skeptičan. Odgovor treba tražiti u ranim devedesetima i činjenici kako neke procese nismo do kraja proveli, a neke nismo niti započeli.

Prije svega lustraciju, a tzv. pomirba je jedna od najvećih - ako ne i najveća - podvala Hrvatima, najgenijalnija podvala osmišljena u laboratorijima UDBE i KOS-a. Stare strukture su samo promijenile dresove, za sebe su prigrabile bivše društveno vlasništvo, uzeli su tvornice, banke, tvrtke, medije. Svaka normalna država bi do sada deset puta ogradila Jasenovac te uz nazočnost neovisne komisije Hrvata, Židova, Roma, Srba i ostalih, koristeći dostignuća suvremene forenzike terena i dokumentacije, utvrdila što se doista događalo u Jasenovcu najprije od 1945. pa onda i nakon 1945. godine.

A pogledajte što mi imamo, Slovenci nam otkrivaju stratišta Križnog Puta, Nijemci sude UDBA-inim zločincima, a sada nam Židovi otkrivaju pravu istinu o Jasenovcu.

Pa kakav smo mi to onda narod?", rekao je zaključno Iвица Granić, politički analitičar u razgovoru za portal Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/ivica-granic-jasenovac-vise-nikada-nece-biti-onakav-kakvim-su-ga-zamisljali-goldstein-i-kraus-pad-laznog-mita-stvaranog-pedesetak-godina-241512/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/18/granic-jasenovac-vise-nikada-nece-biti-onakav-kakvim-su-ga-zamisljali-goldstein-i-kraus-hrvatska/>

<http://dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/27418-jasenovac-vise-nikada-nece-biti-onakav-kakvim-su-ga-zamisljali-goldstein-i-kraus-pad-laznog-mita-stvaranog-pedesetak-godina>

PISMO PREDSEDNICIMA 4.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilogu vam šaljem komentar prof. emeritusa dr. sc. Matka Marušića povodom članaka Davida Goldmana.

Posebno je važno što prof. Marušić komentira i reagiranja onih koji slično Ivi Drobilici sudjeluju u izrugivanju holokausta kako je to pokazao i dokazao David Goldman.

Ovdje bih vas samo upozorio na argumente „bratskih“ ustanova u Hrvatskoj i Srbiji čije su zadaće upravo to na što je svjetsku javnost upozorio Goldman.

Dejan Ristić, povjesničar i direktor Muzeja žrtava genocida u Beogradu reagirao je u Jerusalem podstu. On je naveo tri argumenta protiv Goldmana: a) da Goldman nije povjesničar, b) da se trebaju stidjeti svi koji žele revidirati povijest Holokausta i c) da njegovi stručnjaci u Muzeju rade odlično i da su sve u pravu.

Argumenti b) i c) su doista smiješni jer se trebaju stidjeti oni koji govore neistine („Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti.“), a da svaki Cigo svoga konja hvali znaju valjda mala djeca i u Srbiji.

Zato je meni posebno zanimljiv argument a).

Naime Ristić je direktor ustanove koju je osnovao i bio njen dugogodišnji direktor dr. Milan Bulajić koji nije bio povjesničar!

Možda mi vi možete odgovoriti na logično pitanje:

RUGA LI SE DR: RISTIĆ SAM SEBI?

Nisam ni ja povjesničar, ali sam za Hrvatski Institut za povijest knjigom (J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.) odgovorio

na Bulajićeve knjige „Tuđmanov Jasenovački mit“. Tim povodom imali smo i sučeljavanje na Radiju Slobodna Europa i kako je prošao osnivač njegovog instituta možete vidjeti u mojoj nedavnoj knjizi:

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf
(knjiga je posvećena dr. sc. Mirku Valentiću koji je kao ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest inicirao i omogućio tiskanje moje prve knjige o Jasenovcu).

Samo sučeljavanje je objavljivano i u knjigama na engleskom jeziku: J. Pečarić, *Serbian myth about Jasenovac*, Stih, Zagreb, 2001.

J. Pečarić, Stjepan Razum, *Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

U priopćenju JUSP-a Jasenovac vidi se da će oni *nastaviti sa svojom politikom laganja o jasenovačkim žrtvama*.

(Reagiranje ove 'hrvatske' ustanove možete vidjeti u tekstu:

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/tekst-iz-jerusalem-posta-ponovno-pokrenuo-raspravu-o-broju-jasenovackih-zrtava-reakcije-na-tekst-koji-pljuje-i-po-goldsteinu-ne-smiruju-se-241742/>).

Naravno to i jeste vaša politika i zbog toga je sadašnji ravnatelj nedavno reizabran. To doista u JUSP-u Jasenovac dobro rade. Goldman u svom članku posebno upozorava na stalni rast broja žrtava u Jasenovcu, a autori na koje vas upozorava prof. Marušić N. Banić i M. Koić („objavili oko 150 članaka u kojima su konkretno (poimence) dokazali da su podatci JUSP Jasenovac lažni u odnosu na tisuće imena s njihova popisa“) su upravo objavili i novi članak U Hrvatskom tjedniku od 19. kolovoza 2021.:

DRŽAVNI CIRKUS ILI CIRKUS OD DRŽAVE

Pejanovićevim četničkim kustosima u Jasenovcu dovoljno je da nepoznati „svjedok“ izjavi kako je netko stradao na nepoznatome mjestu: odmah ga uvrstavaju na jasenovački popis „žrtava“

I Banić i Koić su doktori znanosti, a Banić je s prof. Elezovićem autor znanstvenog rada objavljenog u međunarodnom Q1 časopisu o kojemu sam vam već pisao, a o njemu piše i prof. Marušić u članku koji vam šaljem.

Što se tiče samog dr. Ristića prof. Marušić upozorava kako je dobro pogledati i članak:

Vršilac dužnosti direktora Muzeja žrtava genocida' u Beogradu Dejan Ristić: u Srebrenici nije bilo genocida

<http://www1.srna.rs/novosti1/922650/ristic-u-srebrenici-nije-bilo-genocida--incko-pocinio-pravno-nasilje.htm>

(<https://www.ipost.com/opinion/shame-on-those-who-seek-to-revise-history-of-the-holocaust-opinion-676992>)

Očito su obje ustanove na sjajnim putevima, zar ne?

Na kraju bih se vratio na moju knjigu o sučeljavanju s ravnateljem i osnivačem instituta u Beogradu. Naima posljednje poglavlje knjige ima naslov AKADEMIJA REDIKULA dano po tome kako su o dr. sc. Ivu Goldsteinu mislili tadašnji doista hrvatski povjesničari.

Posljednji tekst u knjizi je:

IZUZETNO OTKRİĆE KOLEGE GOLDSTEIN

Pod ovim naslovom na portalu *narod.hr* objavljeno je 20. srpnja 2020. sljedeći komentar na tekst dr. Birina o tužbi dr. sc. Iva Goldsteina:

Dr. sc. Ante Birin o tužbi Ive Goldsteina: 'Sudskim putem pokušava zastrašiti mene i druge neistomišljenike'

Klesar – 14.07.2020.

Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u *Fokusu*, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Croatia, A History*, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod. Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša akademik Josip Pečarić, Narod – 16. studenoga 2017.

<https://narod.hr/glas-naroda/izuzetno-otkrice-kolege-goldsteina>

Zapravo radi se o dijelu mog Pisma Predsjedniku i Predsjedništvu HAZU-a iz 2012., a *narod.hr* je očito citirao moj tekst iz 2017. Očito je pismo bilo zanimljivo i pet godina kasnije kao što je i danas.

Ostatak pisma je bio:

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih iznimnih dostignuća prof. dr. sc. Ive Goldsteina opisano u sljedećim radovima:

[1] M. Brandt, *Život sa suvremenima*, Zagreb, 1966., str.190-191.

[2] Neven Budak, *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.

[3] J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, *Nepoćudne knjige*, Zagreb, 2003.

[5] V. Geiger, *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja*, Vijenac, 397, 21. 5. 2009.

Stoga je veličina HAZU-a iznimna jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove.

Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

¹ *Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina): To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.*

¹ *Prof. Budak: Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*

¹ *Knjige [3] i [4] sam osigurao svakom članu Predsjedništva koji se doista želi upoznati s iznimnim dostignućima kolege Goldsteina.*

¹ *Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci. Dr. Sc. Vladimir Geiger kaže: Predaleko bi nas odvelo nabranjanje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadrške, nazvali „kapitalnim djelom“.*

Zapravo radi se o kandidaturi Iva Goldsteina da postane – vjerovali ili ne – hrvatskim akademikom. Na neobičan način uspio je doći i do Izborne skupštine Akademije kada je dobio najmanje glasova u povijesti Akademije. O tome pogledajte moju knjigu: ZABRANJENI AKADEMIK / Prijevarom u HAZU?!, Zagreb, 2012.

U knjizi možete naći i sljedeće:

Jednom sam prigovorio jednom poznatom povjesničaru kako takav „znanstvenik“ uopće može biti na Sveučilištu. Odgovorio mi je nešto u sljedećem stilu:

Poznat mi je „znanstveni“ opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim „istraživanjima“ napisali. Međutim, u našim staleškim krugovima godinama se govori: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, barem jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein.

Napominjem da se ovdje radi o komentaru iz 2012. Vjerojatno bi uvaženi povjesničar danas dodao još ponekog „redikula“ među svojim kolegama.

Zato je čitatelj Portala u pravu kada komentira:

Nemojte tako, nije to jedino otkriće Goldsteina, a drobilica kostiju korištena u Jasenovcu?

Ali u vrijeme kada je pismo pisano to o drobilici još nije Goldstein ništa rekao, a ja sam ga poslije toga i nazvao Ivo Drobilica gostujući na Podcastu Velebit. Tako ga nazivam i u nekim pismima koja su objavljena.

Zanimljivo je da je to bio prvi neuspjeh tadašnjih lijevih vlasti u RH. Slavko Goldstein, Ivov otac, bio je posebni savjetnik tadašnjeg Predsjednika Vlade, a današnjeg Predsjednika Države Zorana Milanovića, a ipak im nije uspjelo da članom HAZU-a postane takav povjesničar, pa su Iva poslali za veleposlanika u Francuskoj.

U cijeloj priči ne zaostaje ni Predsjednik Vlade iz redova HDZ-a Andrej Plenković koji ga je kasnije uvrstio u onu njegovu komisiju koju ja nazivam *Komisija za rehabilitaciju zvijezde petokrake*. A on je lako mogao pitati povjesničara koji je govorio o Goldsteinu kao o redikulu. Vjerojatno je prevagu ipak odnijela činjenica da je Goldstein u Veleposlanstvu držao sliku JB Tita. Zanimljivo je da je upravo Slavko Goldstein savjetovao jugonostalgicarima da naprave otklon od Tita, jednog od deset najvećih masovnih ubojica, i da se drže antifašizma. Vidimo da ga Bernardić nije poslušao, a Plenković jest pa otud i takvi rezultati ovih izbora.

Meni je posebno zanimljiva činjenica što je Ivo Goldstein bio Plenkovićev izbor u spomenutoj komisiji iako su o akademiku Franji Tuđmanu i otac i sin Goldstein tvrdili da je Tuđman revizionist – dapače nedavno je dr. Ivo naglasio da se radi o *rodonačelnik povijesnog „revizionizma“*. Dr. Birin je samo odgovorio na ovakve tvrdnje.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22400-izuzetno-otkrice-kolege-goldsteina>

Komentar. Moj naziv *Komisija za rehabilitaciju zvijezde petokrake* treba usporediti s naslovom teksta:

Višnja Starešina: 'Plenkovićevo povjerenstvo za suočavanje s posljedicama nedemokratskih režima činilo je sve da petokraku spasi od osude'

<https://narod.hr/hrvatska/visnja-staresina-plenkovicevo-povjerenstvo-za-suocavanje-s-posljedicama-nedemokratskih-rezima-cinilo-je-sve-da-petokraku-spasi-od-osude>

*

Kao što vidite spominje se i ime Ivo Drobilica po 'znanstvenom otkriću' Iva Goldsteina koji je postao predmet interkontinentalnih zafkancija. Naravno uz očekivanu oštro i uspješno reagiranje mnogih.

To se moglo i očekivati i rezultat koji spominje prof. Marušić kada su laži o kojima je pisao Goldman produkt zajedničke politike vlasti u Hrvatskoj i Srbiji:

Negdje sredinom kolovoza 2021. Jerusalem Post je povukao članak sa svoje mrežne stranice. Razlog povlačenju se ne zna, a otkriti ga može samo Jerusalem Post.

Zapravo treba se upitati samo radi li se o uspjehu hrvatskih i/ili srpskih vlasti. Da to nije tako danas bi svi u RH i šire znali za izuzetan rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića, koji bi već bili i nagrađeni za njega, a ravnatelj JUSP-a Jasenovac bi bio Igor Vukić.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE ŠTO JE GOLDMAN REKAO

19/08/2021

Australac David Goldman objavio je dva članka na međunarodnoj razini, u *AmericanThinker*¹⁴ i u *Jerusalem Post*¹⁵.

U njima je ustvrdio da srbijanska politika već godinama zlorabi Holokaust, nacistički zločin istrebljenja Židova u II. svjetskom ratu, tako da a) izmišlja/preuveličava zločine režima NDH nad Srbima i na međunarodnoj razini Srbe gura u rang jednake žrtve kao što su

¹⁴ https://www.americanthinker.com/blog/2021/07/erasing_the_history_of_the_holocaust.html

¹⁵ https://m.jpost.com/opinion/this-disgraceful-mocking-of-the-holocaust-needs-to-stop-now-676707/amp?twitter_impression=true

bili Židovi; b) glede toga ističe i preuveličava ustaške zločine u Jasenovcu, iako za to nema praktički nikakvih sudskomedicinskih dokaza. Pritom Srbija taji logorsku dokumentaciju i uporno se poziva na nevjerodostojne „tisuće svjedoka“. Svrha toga postupka je naškoditi Republici Hrvatskoj. Toj srpskoj strategiji pomažu „antifašisti“ i pojedinci različitih profila. Među njima Goldman ističe Ivu Goldsteina i navodi primjer njegova izmišljanja „drobilice za kosti“ koju je, prema njemu, iz Njemačke u proljeće 1945. (!) u Jasenovac dopremio Maks Luburić da sakrije tragove masovnih ustaških zločina.

Međunarodni skandal oko članka u Jerusalem Postu

Članak u Jerusalem Postu izazvao je žestoku reakciju podržavatelja mita o Jasenovcu kao mjesta smaknuća stotina tisuća Srba. Reagirao je Muzej Holokausta u Beogradu, vodstvo Javne ustanove Spomen park (JUSP) Jasenovac i Ivo Goldstein i „Antifašistička liga“ u srpskim Novostima, glasilu Srpskog nacionalnog vijeća u Republici Hrvatskoj.

Negdje sredinom kolovoza 2021. Jerusalem Post je povukao članak sa svoje mrežne stranice. Razlog povlačenju se ne zna, a otkriti ga može samo Jerusalem Post.

Tko je David Goldman?

Čini se da nitko ne zna tko je David Goldman, ali navodi se da nije povjesničar. To zapravo nije ni bitno: i osoba koja nije formalni stručnjak za povijest (ili sudsku medicinu, demografiju ili drugo) ima pravo dati svoje mišljenje o temi, a u pobijanju toga mišljenja treba pobijati njezine argumente a ne samu osobu. Goldman čak može biti i izmišljeni, podmetnuti lik, što bi za Jerusalem Post bila velika sramota, jer je to vrlo ugledan list. Vjerujem da će on sigurno provjeriti Goldmanov identitet, ili je to već učinio. Ali osim za razinu profesionalne pouzdanosti Jerusalem Posta za pitanje istine Goldmanov identitet i stručnost nisu presudni. Bitan je sadržaj članka koji je Goldman napisao i jesu li oni koji su ga napali dokazali da je u krivu. Tema nije Goldmanova nego međunarodna, u ovom slučaju politička i vrlo važna za Hrvatsku. Goldman ju je otvorio i ni jedna strana od nje ne smije pobjeći, a pobjeći ne može i da hoće.

Tema istine o Jasenovcu i njezine zloporabe od strane srpske politike ostat će otvorena čak i ako od nje odvrnemo pogled i pokušamo je zanemariti. Zato ovo pišem: bez obzira na sve prigovore, Goldmanovi članci su povijesna prekretnica u sagi o jasenovačkom logoru i njegovu današnjem političkom značenju.

Srbijanski odgovor Goldmanu

Taj je odgovor objavljen je u Jerusalem Postu (<https://m.jpost.com/opinion/shame-on-those-who-seek-to-revise-history-of-the-holocaust-opinion-676992>). Napisao ga je Dejan Ristić, povjesničar i direktor Muzeja žrtava genocida u Beogradu. On je naveo tri argumenta protiv Goldmana: a) da Goldman nije povjesničar, b) da se trebaju stidjeti svi koji žele revidirati povijest Holokausta i c) da njegovi stručnjaci u Muzeju rade odlično i da su sve u pravu.

Ristićeva tvrdnja „da je sramotno“ revidirati povijest Holokausta ima dva implicitna značenja; prvo je da on stradanje Srba u Jasenovcu doista smatra Holokaustom – čime potvrđuje Goldmanovu zgroženost da Srbi svoje stradanje u Jasenovcu uspoređuju sa židovskim u njemačkim koncentracionim logorima, a drugo je da se onaj koji tom triku prigovara treba stidjeti; to nadalje znači da trik treba prešutjeti, o da prigovaraču treba zabraniti prigovaranje.

Komentar Goldmanova članka „Novostima“

Komentar Goldmanova članka „Novosti“ su objavile su 18. kolovoza 2021.

(<https://www.portalnovosti.com/jerusalem-post-izbrisao-revizionisticki-clanak-o-jasenovcu>).

Naslov komentara je „Jerusalem Post izbrisao revizionistički članak o Jasenovcu; Na obrisani tekst objavljen u rubrici „komentari čitatelja“ lažnog autora Davida Goldmana u Jerusalem Postu reagirala je i Javna ustanova Spomen područje Jasenovac“. Argumenti portala „Novosti“ protiv Goldmanova stava su: a) da je članak revizionistički, b) da je izbrisan i c) da je na njega reagirao i JUSP Jasenovac.

Reagiranje JUSP-a Jasenovac i „Antifašističkog vjesnika“
„Antifašistički vjesnik“ nije imao što reći o Goldmanovu članku nego je prenio priopćenje JUSP-a Jasenovac

(<http://www.antifasisticki->

[vjesnik.org/hr/prenosimo/3/Osramoceni_Jerusalem_post_izbr/441/](http://www.antifasisticki-vjesnik.org/hr/prenosimo/3/Osramoceni_Jerusalem_post_izbr/441/))

JUSP Jasenovac, pak, nije rekao ništa nego da oni dobro rade i da će tako nastaviti.

To je jako loša vijest, za Hrvatsku i za njih same, jer znači da će JUSP Jasenovac nastaviti sa svojom politikom laganja o jasenovačkim žrtvama! Oni to izjavljuju nakon što su N. Banić i M. Koić objavili oko 150 članaka u kojima su konkretno (poimence) dokazali da su podatci JUSP Jasenovac lažni u odnosu na tisuće imena s njihova popisa (v. npr. <https://narod.hr/kultura/nikola-banic-m-koic-udar-tko-danas-ustase>). Nadalje su N. Banić i N. Elezović, analizom godina rođenja žrtava na popisu, i cijeli popis prokazali kao krivotvoren (v. <https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/36156-m-marusic-i-j-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan.html>). O tom dokazu obaviještena je Nataša Mataušić, predsjednika Vijeća JUSP Jasenovac i svi članovi Vijeća, hrvatsko Ministarstvo kulture, Ministarstvo pravosuđa, Ministarstvo vanjskih poslova i Ministarstvo branitelja, vrhovi hrvatske političke administracije, većina glavnih hrvatskih medija i mnogi intelektualci, ali nitko od navedenih nije reagirao. U JUSP-u Jasenovac ponovno je izabran isti ravnatelj iako je prije izbora ta ustanova bila obaviještena da je popis žrtava lažiran (<https://narod.hr/hrvatska/prof-marusic-svi-znaju-da-je-popis-jasenovackih-zrtava-laziran-a-ponovno-su-izabrali-istog-ravnatelja>).

Muke Ive Goldsteina

Koliko ja znam, znanstvenoistraživačke muke Ive Goldsteina počele su svjedočenjem njegova mentora profesora Miroslava Brandta, u knjizi „Život sa suvremenima – Političke uspomene i svjetonazor“ (P.I.P. Pavičić, Zagreb, 1996.) koji je o Ivi Goldsteinu napisao ovo: „Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako je sam govorio) ‘što više publiciranih naslova’. Neke od njih

pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koja nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: ‘Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!’“

Brandt je umro, a Ivo Goldstein je svoju znanstvenu karijeru nastavio točno u skladu Brandtovom ranom ocjenom. Da je takvu ocjenu doživio iole častan znanstvenik, više se nikad ne bi pojavio u javnosti, a jako častan bi se ustrijelio ili nekom drugom metodom zauvijek nestao iz svijeta u kojem žive ljudi. Ne ulazeći uopće u procjenu osobe Ive Goldsteina, o njegovu istraživačkom radu treba spomenuti sljedeće:

a) Ivo Goldstein je izmislio “drobilicu za kosti” (i spaljivanje tijela žrtava) koju je Maks Luburić iz Njemačke doveo u Jasenovac u proljeće 1945. (!). To nije ni glupost niti šala, nego slučaj strašne laži koju je pokušao natovariti na leđa cijelom hrvatskom narodu, jer je time „objašnjavao“ zašto je u tri temeljita istraživanja u Jasenovcu (1964.) iskopano manje od 500 kostura. Tu priču je, među ostalim, ispričao i u HTV emisiji Nedjeljom u 2, 17. lipnja 2018.

b) Tvrdio je na HTV, osobno sam gledao, da na Bleiburgu nisu ubijane žene – usprkos općepoznatim fotografijama djevojačkih pletenica iz Hude Jame – da navedem samo taj tužni primjer.

c) Židovski biografski leksikon kojemu je Ivo Goldstein glavni urednik lažno je naveo neke Židove ljude kao jasenovačke žrtve (<https://zbl.lzmk.hr/>). To izravno derogira taj važni leksikon.

e) Ugledni povjesničar Vladimir Geiger objavio je godine 2019. kritiku Goldsteinove knjige „Jasenovac“ (Zagreb: Fraktura, 2018.). Profesor Geiger je navođenjem dijelova teksta ustvrdio da je Goldsteinova knjiga kompendij svakovrsnoga neznanja, nestručnosti i šlamperaja, nepoznavanja izvora, literature te kronologije i problematike teme o kojoj piše; da Goldstein ne zna za postojanje određenih bitnih dokumenata i relevantne literature, i da u knjizi proturječi samome sebi. Geiger je ustvrdio da knjiga otkriva autorovu površnost, zbrkanost, zatajivanje onoga što mu ne odgovara i izostavljanje bitnih činjenica... (V. Geiger. „Ivo Goldstein, Jasenovac“. 2019. Časopis za suvremenu povijest, br. 1, str. 269-337.

f) Ista ta Goldsteinova knjiga u Srbiji nije otkupljena od države

(<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/onoga-tko-tvrdi-da-u-jasenovcu-nije-ubijeno-700-tisuca-ljudi-ovdje-ne-treba-citati-15016006>), ali ne zato što je znanstveno bezvrijedna, nego zato jer se u Srbiji ustraje na 700.000 jasenovačkih žrtava, a Goldstein je naveo broj s popisa JUSP Jasenovac od oko 84.000 jasenovačkih žrtava – pozivajući se na krivotvoreni internetski popis Javne ustanove Spomen-park (JUSP) Jasenovac (<http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>).

Naposljedku je Goldsteina izružio David Goldman u svojem (spornom, povučenom) članku u Jerusalem Post-u, gore nego nekad Miroslav Brandt. U svojoj površnoj i dosta nervoznoj reakciji u „Večernjem listu“

(<https://www.vecernji.hr/vijesti/jeruzalem-post-zestoko-kritizira-goldsteina-sramotno-ismijavanje-holokausta-mora-prestati-1515859>) Goldstein je svoju teoriju o drobilici nadomjestio teorijom o „otapanju kostiju u vodi“. Jako je protiv mogućih sustavnih iskopavanja u Jasenovcu.

Goldman nije ni prvi niti jedini koji je uočio srpsku zloporabu Holokausta

Oni koji dvoje o kompetencijama Davida Goldmana da piše o srpskoj zloporabi Holokausta, ili o samom postojanju toga čovjeka, moraju znati da David Goldman nije ni prvi niti jedini koji je uočio tu srpsku strategiju. Navest ću neke ljude čije sam ocjene čitao.

1) *Philip J. Cohen je vjerojatno prvi shvatio i opisao srpsku strategiju „blaćenja Hrvatske s pomoću laži o Jasenovcu“*

Philip J. Cohen, američki spisatelj i diplomat objavio je značajna djela o srpskoj propagandi i povijesnim prevarama; on je srpsku zloporabu Holokausta nazvao „desakralizacijom (skrnavljenjem) Holokausta“ (Cohen, Philip J. 1993. *Desecrating the Holocaust: Serbia's Exploitation of the Holocaust as Propaganda*. Philip J. Cohen.). Cohen je prepoznao srpsku strategiju da žrtve izmišljene kao žrtve NDH, a (navlastito Jasenovca), progura u žrtve Holokausta (Cohen, Philip, J. 1996. *Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History*. College Station, Texas A&M University Press, Texas City, TX, USA.). Time bi Srbija Hrvate i Hrvatsku dovela u

poziciju da se tim lažima ne smije suprotstaviti („Negiranje Holokausta“ je, primjerice, u SAD-u zakonom zabranjeno).

2) *Nesporna povjesničarka Lea David pisala je o srpskoj zloporabi Holokausta prije Davida Goldmana*

Lea David, irska povjesničarka pisala je slično Davidu Goldmanu prije njega

(<https://haifaholocauststudies.wordpress.com/2017/06/04/holocaust-discourse-as-a-screen-memory-the-serbian-case/>; <https://haifaholocauststudies.wordpress.com/tag/dr-lea-david/>),

i njezine analize nitko nije doveo u pitanje.

3) Kritike srpskoga filma „Dara iz Jasenovca“

Tri različita i međusobno očito nezavisna američka izvora procijenila su srpski film „Dara iz Jasenovca“ kao jeftinu srbijansku propagandu koja laži o Jasenovcu rabi za obračun s Republikom Hrvatskom:

ROBERT ABELE u LA Times napisao prikaz filma pod naslovom: „Review: Holocaust drama regrettably aims for settling scores“ (u prijevodu: „Prikaz: ‘Dara iz Jasenovca’ nažalost cilja na obračunavanje“). Prkaz je originalno na

<https://www.latimes.com/entertainment-arts/movies/story/2021-02-04/review-dara-jasenovac-holocaust-drama-serbia>; a hrvatski prijevod na <https://www.dnevno.hr/magazin/nisko-da-nize-ne-moze-stvarno-je-cinicno-da-srbija-blacenjem-susjeda-i-jeftinom-sentimentalnoscu-zeli-doci-do-oscar-a-1665525/>).

JAY WEISSBERG, u časopisu Variety, <https://variety.com/author/jay-weissberg/>, napisao je članak pod naslovom „‘Dara of Jasenovac’ Review: A Holocaust Movie With Questionable Intentions; Serbia’s Oscar submission is thinly disguised propaganda, cynically using the Holocaust to push a troubling nativist agenda“; u prijevodu „‘Dara iz Jasenovca’, prikaz: Film o Holokaustu s upitnim namjerama; Srpski kandidat za Oskara je slabo prikrivena propaganda koja cinično koristi Holokaust da progura nacionalističke interese“.

P. J. GRISAR, u časopisu „Jewish Forward“ pod naslovom „Is Serbia using a Holocaust film as nationalist propaganda?“ pita (se)

rabi li Srbija film o Holokaustu (napomena, radi se o filmu „Dara iz Jasenovca“) kao nacionalističku propagandu i odgovara potvrdno (https://forward.com/culture/463544/dara-of-jasenovac-serbian-oscar-controversy-genocide-holocaust-croatia/?gamp&_twitter_impression=true).

DUBRAVKA STOJANOVIĆ, srpska povjesničarka i profesorica na beogradskom Filozofskom fakultetu je, iako zagovornica masovnih srpskih zločina u Jasenovcu, film kritizirala ovako: „Film je propaganda u načinu na koji je financiran, načinu na koji je izabran za srpskog kandidata za nagradu Oskar i emitiran prije premijere na RTS-u. Sve su to skandali. A sada čujemo i vidimo i da je scenarij za film plagijat pisca i scenarista Arsena Diklića!“

Srpska propaganda odbacivala je sve kritike i navijestila nove filmove, o „zločinima u Oluji“, „progonu košarkaša Srba u Zadru 1991.“, a moguće i mnogo nastavaka „Dare“. Točno kako je to uočio David Goldman i drugi autori koji su ovdje navedeni.

Pitanje dokaza iz Jasenovca

Pitanje dokaza o događajima u Jasenovcu u II. svjetskom ratu preveliko je da se ovdje primjereno obradi. Zato ću navesti samo ono što je sigurno:

- 1) U tri iskopavanja Titova režima 1964., na mjestima koja se smatraju najvećim masovnim grobnicama nađeno je manje od 500 kostura (Stipo Pilić i Blanka Matković. 2014. „Poslijeratni zarobljenički logor Jasenovac prema svjedočanstvima i novim arhivskim izvorima.“ Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru 56:323-408.).
- 2) Popis žrtava koji drži JUSP Jasenovac dokazano je krivotvoren (<https://arxiv.org/pdf/2012.11574.pdf>).
- 3) U logoru je postojalo nekoliko tvornica u kojima su radili zatočenici, ali su imale i plaćene radnike, (i) Srbe iz Jasenovca i okolnih mjesta koji su u logor dolazili na posao (Igor Vukić. „Radni logor Jasenovac“. Zagreb: Naklada Pavičić; 2018.). Vukić je objavio fotografije tvornica, račune za isporučenu robu iz tih tvornica i preslike platnih lista za radnike.

4) Usporedbom popisa stanovništva prije i poslije II. svjetskoga rata demograf Stjepan Šterc pokazao je da je poslije rata popisano manje Hrvata a više Srba nego prije rata (Šterc, Stjepan. 2015. "Na Bleiburgu umrlo 500 tisuća Hrvata, eto koliko je bilo stradanja i gdje." Direktno. <https://direktno.hr/direkt/na-bleiburgu-umrlo-500-tisuca-hrvata-eto-koliko-je-bilo-stradanja-i-gdje-14973/>). Radi se o neizrecivo važnoj temi, ali Šterc, nažalost, još uvijek nije svoje procjene objavio u primjerenom znanstvenom članku.

Zaključak

Istina o lažima o Jasenovcu polako ali sigurno izbija na vidjelo. Goldman je otkrio političku funkciju tih laži nakon što su Hrvatska i Srbija postale samostalne države. O tome su pisali i drugi, nesporni istraživači prije njega. To srbijansko blaćenje Hrvatske, međutim, toliko je blesavo da nikoga ne može natjerati da povjeruje u apsurdne laži. No, jako je uvrijedilo Židove. A ta se uvreda može ukloniti samo prestankom laganja. Nakon toga Srbiju još čeka zatajena istina o pomoru Židova u Srbiji za vrijeme II. svjetskoga rata. Između ostaloga, morat će na hebrejski prevesti srpski izraz „dušegupka“ koji su skovali za odgovarajući stroj za ubijanje koji je tada rabljen u Beogradu (<https://sh.wikipedia.org/wiki/Du%C5%A1egupka>).

Matko Marušić, Split

<https://kamenjar.com/slucuj-clanka-davida-goldmana-u-jerusalem-postu-bitno-je-da-je-istina-sve-sto-je-goldman-rekao/>
<https://hrvatskonebo.org/2021/08/19/slucuj-clanka-davida-goldmana-u-jerusalem-postu-bitno-je-to-sto-je-goldman-rekao-istinu-a-manje-je-vazno-tko-je-on/>
<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/prof-marusic-o-clanku-u-jerusalem-postu-istina-sve-sto-je-goldman-rekao>

PISMO PREDSEDNICIMA 5.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U Prilogu vam šaljem komentar prof. emeritusa dr. sc. Matka Marušića u kome on izvrsno komentira stavove g. Dejana Ristića. Već sam vas u prethodnom pismu upozorio na upozorenje prof. Marušića da kada čitate što g. Ristić misli o Jasenovcu uvijek treba znati i što on misli o genocidu u Srebrenici.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27451-pismo-predsjednicima-4>

Ponovit ću te stavove prema ovom novom tekstu prof. Marušića:

1) trebaju se stidjeti oni koji negiraju genocid koji nije postojao – što se odnosi na stav australskog analitičara Davida Goldmana stav da nije bilo genocida Židova u NDH (u Jasenovcu);

2) nije postojao genocid Srba nad Bošnjacima u Srebrenici – što se odnosi na presudu Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije o tom masovnom zločinu.

Moram ipak još jednom komentirati ova dva stava jer u Hrvatskoj osim naših političara svi drugi znaju da je čak i Otac srpske nacije Dobrica Ćosić rekao da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U NJIHOVOJ POVIJESTI.

Dakle, svaki Hrvat osim naših političara čita g. direktora iz Beograda kao priznanje da u Jasenovcu nije bilo genocida a u Srebrenici jeste.

A to vam prof. Marušićev tekst govori već svojim naslovom:

DEJAN RISTIĆ, VODITELJ 'MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA' U BEOGRADU NEGIRA GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU

Dobrica Ćosić vam je i opjevao te srpske laži. Znam da hrvatski političari malo ili nimalo čitaju, kako je jednom i konstatirao moj prijatelj akademik Dubravko Jelčić, ali nije teško na Internetu naći pa pročitajte i pjesmu kojom je Dobrica Ćosić opjevao srpske laži.

Ako vam je i to teško samo vjerujte ono što je Matoš napisao na tu temu:

„Oni lažu. To je njima od Boga.“

Netko može pomisliti da sam pogriješio kada sam ovo neznanje pripisao samo hrvatskim političarima. Naravno tu su i povjesničari koji im moraju služiti. Meni je doista zabavno čitati 'svoje kolege znanstvenike' iz JUSP-a Jasenovac koji govore isto što i čelnik njima „bratske“ ustanove iz Beograda:

JUSP JASENOVAC U OBRANI GOLDSTEINA: TVRDE DA JE U LOGORU POČINJEN 'GENOCID NAD SRBIMA'

<https://narod.hr/hrvatska/jusp-jasenovac-u-obrani-goldsteina-tvrde-da-je-u-logoru-pocinjen-genocid-nad-srbima>

Obrana u vidu političkog pamfleta koji su naučili od političara koji su ih postavili na te pozicije.

A ako vam nije teško pročitati samo zadnji članak dvojice dr. znanosti

Banića i Kojića, samo zadnji ne onih 150 koje spominje prof. Marušić na istu temu, vidjet ćete kako oni detaljno opisuju rad vaših političkih djelatnika u JUSP Jasenovac i ismijavaju njihov rad. Zato vam ponavljam i naslov tog članka:

DRŽAVNI CIRKUS ILI CIRKUS OD DRŽAVE

Pejanovićevim četničkim kustosima u Jasenovcu dovoljno je da nepoznati „svjedok“ izjavi kako je netko stradao na nepoznatome mjestu: odmah ga uvrstavaju na jasenovački popis „žrtava“

Mladim hrvatskim znanstvenicima takav rad je četnički.

Pametnome dosta.

Ali ja sam optimist. Iako vam je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman još 2002. objašnjavao o čemu se radi (lijete suze na njegovom pogrebu, a ne zanima vas zašto nije izabran za profesora emeritusa iako je postupak izbora počeo 2017. godine) ipak ću pokušati nagovoriti vas da ponešto i pročitate.

Imate puno knjiga na temu Jasenovca koji su pisali znalci u tome (Tuđman ih naziva 'revizionistima', za razliku od fah-idiotu tipa Ive Drobilice koje naziva 'legalistima').

A kako vi- kao – volite Hrvatsku i hrvatski narod sigurno će vam biti zanimljive moje knjige na tu temu, jer ipak ja po najnovijim istraživanjima najutjecajnih znanstvenika u svijetu imam uvjerljivo najviše znanstvenih radova u RH. Evo mojih knjiga o Jasenovcu i o 'legalistima' i 'revizionistima':

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski povijesni institut, Zagreb, 1998.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu I. / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Drugo izdanje Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu II /: O Bulajićevoj ideologijigenocida hrvatskih autora, Element, Zagreb, 2000.

J. Pečarić, Serbian myth about Jasenovac, Stih, Zagreb, 2001.

J. Pečarić, Brani li Goldstein NDH? Zagreb, 2002.

J. Pečarić, Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočić, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>

J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.

J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.

J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.

J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>

17. J. Pečarić, Stjepan Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.

Ako se odlučite za istinu, onda vam je najjednostavnije uraditi ono što sam vam sugerirao na kraju prošlog pisma:

Zapravo treba se upitati samo radi li se o uspjehu hrvatskih i/ili srpskih vlasti. Da to nije tako danas bi svi u RH i šire znali za izuzetan rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića, koji bi već bili i nagrađeni za njega, a ravnatelj JUSP-a Jasenovac bi bio Igor Vukić.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

DEJAN RISTIĆ, VODITELJ ‘MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA’ U BEOGRADU NEGIRA GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU

20/08/2021

Srbijanski političari, znanstvenici i mediji često se pozivaju na podatke koje producira „Muzej žrtava genocida“ u Beogradu, jer ga smatraju najpouzdanijim izvorom podataka o stradanjima Srba u II. svjetskom ratu, napose onih u ustaškom logoru u Jasenovcu. Vršilac dužnosti direktora Muzeja je g. Dejan Ristić.

On je ovoga ljeta javno iznio svoja dva mišljenja o genocidu, oba kontradiktorna svako u sebi a onda i jedno s drugim. Budući da se radi o vrlo važnoj temi genocida, koja se tiče Hrvatske i Bosne i Hercegovine, Ristićev stav treba upoznati i držati na umu. Ta dva mišljenja su:

1) trebaju se stidjeti oni koji negiraju genocid koji nije postojao – što se odnosi na stav australskog analitičara Davida Goldmana stav da nije bilo genocida Židova u NDH (u Jasenovcu);

2) nije postojao genocid Srba nad Bošnjacima u Srebrenici – što se odnosi na presudu Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije o tom masovnom zločinu.

Ristić je najoštrije osudio „negiranje genocida u Jasenovcu“

Sredinom kolovoza 2021. australski analitičar David Goldman je u izraelskom listu The Jerusalem Post (JP) objavio opširan članak pod naslovom „Ovo sramotno ruganje s Holokaustom mora odmah prestati“ (“This disgraceful mocking of the Holocaust needs to stop immediately”). Članak je objavljen i na hrvatskom jeziku (<https://kamenjar.com/sramotno-ruganje-s-holokaustom-mora-prestati/>, v. i <https://www.index.hr/vijesti/clanak/jerusalem-post-o-goldsteinu-takve-izjave-zidovima-sada-najmanje->

trebaju/2297441.aspx). Afera koja je potom izbila oko toga članka također je opisana

(<https://hrvatskonebo.org/2021/08/19/slucaj-clanka-davida-goldmana-u-jerusalem-postu-bitno-je-to-sto-je-goldman-rekao-istinu-a-manje-je-vazno-ko-je-on/>), pa ovdje ne treba ponavljati sve pojedinosti. Ukratko, Goldman je napisao da Srbija uvećava žrtve Jasenovca da bi svoj narod priključila židovskim žrtvama Holokausta i time oblatila Hrvate i Hrvatsku. Naveo je da Srbija nema dokaze za ono što tvrdi, odnosno da je srbijanska priča o masovnim stradanjima Srba u Jasenovcu zapravo politička propaganda. Goldman je ocijenio da taj postupak vrijeđa Holokaust i Židove i da odmah mora prestati.

Na Goldmanov je članak odmah reagirao g. Dejan Ristić, vršilac dužnosti Muzeja žrtava genocida u Beogradu. On je 17. kolovoza 2021. u Jerusalem Postu objavio svoje mišljenje o Goldmanovu članku (<https://www.jpost.com/opinion/shame-on-those-who-seek-to-revise-history-of-the-holocaust-opinion-676992>). Svoj dopis je naslovio „Neka se stide oni koji nastoje revidirati povijest Holokausta“, a onda je grubim kvalifikacijama bez argumenata izružio Goldmana i Hrvate, jer – da negiraju genocid nad Srbima u Jasenovcu, itd. Glavni dokaz za tu kritiku bilo mu je pozivanje na kvalitetu rada stručnjaka u muzeju koji on osobno vodi. Goldmanovo „negiranje genocida u Jasenovcu“ ocijenio je riječima: „Jedno i jedino sramotno ruganje je to što autor tog revizionističkog članka pokušava negirati tu povijesnu činjenicu“ („The one and only disgraceful mockery is that the author of this revizionist article tries to deny this tragic historical fact“).

Ristić negira međunarodno utvrđeni genocid u Srebrenici

Jerusalem post zacijelo nije znao, a Ristić mu nije otkrio, da upravo gospodin Dejan Ristić, vršilac dužnosti direktora „Muzeja žrtava genocida“ u Beogradu – negira srpski genocid u Srebrenici!

Srpskim genocidom je ocijenjen zločin u kojemu je u srpnju 1995. Vojska Republike Srpske u Srebrenici pobila više od 8.000 većinom bošnjačkih muškaraca (među njima i dječaka). Protjerano je više od 40.000 osoba. Do danas je nađeno, identificirano i pokopano oko 7.000 žrtava. Da je srpski zločin nad Bošnjacima (u velikoj većini) u

Srebrenici čin genocida utvrdio je Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije. Sud je dokazao da su postrojbe Vojske Republike Srpske u srpnju 1995. u Srebrenici počinile zločine koji se mogu okarakterizirati kao genocid [v. The Application of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide (Bosnia and Herzegovina v. Serbia and Montenegro), case 91, The Hague, 26 February 2007, p. 108, paragraph 297.] Prva presuda u tom predmetu donijeta je godine 2001. protiv bivšeg generala VRS-a Radislava Krstića, a zadnja godine 2021. protiv Ratka Mladića.

Srbijanski ekstremisti i Republika Srpska tu Presudu presudu ne priznaju. Zato je Valentin Inzko, visoki predstavnik za Bosnu i Hercegovinu, 23. srpnja 2021. donio Zakon o zabrani negiranja genocida.

Nekoliko dana poslije donošenja Zakona, 29. srpnja 2021., Dejan Ristić je sa svoje pozicije voditelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu dao izjavu SRNA-i, novinskoj agenciji Republike Srpske u Bosni i Hercegovini, u kojoj negira tu presudu Međunarodnog suda za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije (<http://www1.srna.rs/novosti1/922650/ristic-u-srebrenici-nije-bilo-genocida-incko-pocinio-pravno-nasilje.htm>). Izjavio je također „da je visoki predstavnik u BiH Valentin Incko počinio pravno nasilje nad istinom i da je sada zadatak naučnika, posebno istoričara da sabiranjem i publikacijom brojne dokumentacije o zločinima počinjenim nad Srbima ne samo u BiH, već i u Hrvatskoj i na Kosmetu, predstavi svijetu stvarnu sliku o genocidu koji je počinjen nad srpskim narodom.“

To otkriva da je njegov odnos prema pitanjima genocida politički pristran. Također, prema Inzkovu zakonu, zbog te bi izjave trebao biti kažnjen.

Srpski genocid nad ne-Srbima presuđen je i na drugim sudovima

Osim presuda za genocid koje je donio Međunarodni sud za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije, i njemački su sudovi u dva slučaja srpske zločine nad ne-Srbima u Bosni i Hercegovini okarakterizirali kao genocid. Obje presude odnose se na zločine izvan Srebrenice.

1) *Bavarska sudska komora je zaključila da se u Foči 1992. dogodio genocid*

Novislav Džajić, pripadnik Vojske Republike Srpske uhićen je u Njemačkoj i suđen u Muenchenu za masakre nad Muslimanima/Bošnjacima u Foči. Bavarska sudska komora je zaključila da se u Foči 1992. dogodio genocid, ali Vrhovni sud nije mogao nedvojbeno zaključiti da je Đajić imao namjeru počiniti genocid, pa je on proglašen krivim za 14 ubojstava i jedan pokušaj ubojstva – na pet (!) godina zatvora (Bavarian Appeals Court, Novislav Džajić case, 23. svibnja 1997, 3 St 20/96.).

2) *Vojnik Republike Srpske osuđen zbog genocida u Doboju*

Nikola Jorgić, pripadnik Vojske Republike Srpske, suđen je u Duesseldorfu za sudjelovanje u masakru u Doboju. Vrhovni sud je 1997. u presudi zaključio da su ti zločini su bili čin genocida. Osuđen je na četverostruku doživotnu zatvorsku kaznu (Federal High Court of Germany: Translation of Press Release into English Nr. 39 on 30 April 1999: Federal High Court makes basic ruling on genocide, Prevent Genocide International). Europski sud za ljudska prava iste je godine odbio njegovu žalbu na presudu.

Zaključak

Osim srpske, pripadnici ni jedne druge strane u ratovima koji su pratili raspad Jugoslavije nisu bili osuđeni za zločin genocida. Presudu za zločin genocida u Srebrenici g. Ristić negira, a druge dvije ne spominje. Zabranjuje istraživanje zločina u Jasenovcu za koji tvrdi da je bio genocid, a istodobno traži detaljno istraživanje srebreničkog zločina za koji se dokazalo da jest bio genocid. Osim što je apsurdno, to nije dobro ni za njega ni za ustanovu koju on vodi i koja nosi ime „Muzej žrtava genocida“. Za istinu su njegovi stavovi pogubni, za Židove uvredljivi, a za Hrvate i Bošnjake opasni. Zato sam ovo napisao.

Matko Marušić /Split

<https://kamenjar.com/dejan-ristic-voditelj-muzeja-zrtava-genocida-u-beogradu-negira-genocid-u-srebrenici/>

PISMO PREDSJEDNICIMA 6.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Bivši saborski zastupnik i bivši župan dr. Jure Burić poslao mi je pjesmu o srpskim lažima:

Naslov: *LAŽ DOBRICE ĆOSIĆA*

Datum: Sat, 21 Aug 2021 13:15:45 +0200

Šalje: Jure Burić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

LAŽ DOBRICE ĆOSIĆA

Lažemo prvo sebe Pa onda druge

Na duge pruge

Sebe obmanut

Drugima ugodit

Od te laži

Nešto će se rodit

Sve to ima svoje zašto

I

Nisi prvi

To nam je u krvi

Laži maštovito I

Glasovito Laži inventivno

Fino

Laži znalački

Ma budi pravi lažac

Na diku I

Ponos roda svog

Jer to je znak

Inteligencije Naroda tvog

U Ovoj zemlji

Istinom postaje

*Svaka laž
Nama korisna
A
Draž !
Tako Dobrica Ćosić
zbori
Đaci njegovi Danas još gori !
Dr Jure Burić
Lipanj 2018.*

Naravno moj dragi prijatelj dr. Burić zna da je naglasak mog prethodnog pisma u činjenici kako dvije “bratske” ustanove iz Beograda i Jasenovca sprovode zajedničku politiku tj. politiku vlasti u svojim državama. Po mom mišljenju tu politiku diktira Beograd i njima je to prirodno jer im je laž najviše pomogla u njihovoj povijesti. Jadno je i žalosno kada tako očito takvu politiku slijedi i vlast u RH jer Hrvatima laž nije tako draga kao njima.

Da je to tako vidjelo se vrlo brzo kada su se “bradske” ustanove, a zapravo vlasti u Hrvatskoj i Srbiji usaglasile da brane svoje redikule-povjesničare pričom o genocidu nad srpskim narodom u Jasenovcu. Glupo od hrvatskih vlasti jer znaju da imaju u RH jednog izuzetnog znalca kakav je Igor Vukić koji je vrlo brzo reagirao i pokazao da je to obična srpska laž, koja istina njima jest prirodna, ali je jadno kada vlasti u RH tako svima pokazuju kako su doista srpske slugе.

Evo cijelog teksta Igora Vukića koji pokazuje kakve laži u vaše ime, ili zbog vaše politike zastupa JUSP Jasenovac:

VUKIĆ ZA NAROD.HR: U JASENOVAC NITKO NIJE
DOVEDEN SAMO ZATO ŠTO JE BIO SRBIN ILI
PRAVOSLAVAC

Igor Vukić,
21. kolovoza 2021.

Foto: Branko Hrkač, snimka zaslona; Fotomontaža: Narod.hr

Začuđujuće je da JUSP Jasenovac izjavljuje da su poslije kolovoza 1941. Srbi u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj „deportirani prema logorima“ gdje je nad njima, kako kažu „izvršen genocid“, kad to ni jedna relevantna sudska institucija nije utvrdila u poštenom i ozbiljno vođenom sudskom procesu, u kojem su obje strane imale, kako se to u sudskom žargonu kaže, „jednakost oružja“. Kao što je to primjerice bilo u haaškom procesu, koji je utvrdio da su bosanski Srbi počinili genocid u Srebrenici“, istaknuo je u razgovoru za Narod.hr hrvatski povjesničar, novinar i publicist Igor Vukić.

Povodom izjave JUSP Jasenovac u kojoj tvrde da je počinjen genocid nad Srbima, kontaktirali smo Vukića s obzirom na to da se već dugi niz godina bavi istraživanjima o logoru Jasenovac. Predsjednik je Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, objavio je i nekoliko knjiga, poput „Radni logor Jasenovac“ i „Jasenovac iz dana u dan“. Vukić je u razgovoru za Narod.hr naglasio kako su teze o tzv. ‘genocidu’ nad Srbima, koje promiče srpsko političko vodstvo i Srpska pravoslavna crkva, neodržive.

“Suprotno tvrdnjama JUSP Jasenovac, u kolovozu 1941. godine započeo je proces normalizacije odnosa između ND Hrvatske i njezinih stanovnika pravoslavne vjere (spomenimo da je Hrvatska

tada sve stanovnike smatrala Hrvatima, različitih vjera, slično kao što i danas u SAD-u sve stanovnike smatraju Amerikancima, u Francuskoj Francuzima, Danskoj Dancima, itd).”

> **JUSP Jasenovac u obrani Goldsteina: Tvrde da je u logoru počinjen ‘genocid nad Srbima’**

> **Igor Vukić za Narod.hr: ‘Autor članka u JP primjećuje da Goldsteinovo produciranje laži posredno nanosi štetu židovskoj zajednici’**

> **Jerusalem Post Goldsteinove tvrdnje o Jasenovcu povezuje s negiranjem holokausta i srpskom propagandom**

> **Prof. Marušić o članku u Jerusalem Postu: Istina sve što je Goldman rekao**

> **Dr. sc. Jareb za Narod.hr: ‘Bujna mašta dr. Ive o drobilici pokazatelj je da se njegov rad ne temelji na povijesnim izvorima’**

“Nakon početne pobune protiv osnivanja hrvatske države koju su pokrenuli srpsko-pravoslavni četnički odredi, kojima su se nakon 22. lipnja pridružili i malobrojni komunistički elementi, u Zagrebu je održan sastanak između hrvatskog poglavika Ante Pavelića i sarajevskog odvjetnika Save Besarovića (pravoslavca ili ako hoćete, Srbina). Bio je to susret davnih školskih kolega. Razgovarali su kako normalizirati odnose dviju etničko-vjerskih skupina nakon pobune. I uskoro su se vidjeli efekti. Besarović je postao dužnosnik u Hrvatskom državnom saboru u ime pravoslavnog pučanstva, a zatim i ministar bez portfelja u Vladi ND Hrvatske (rekli bismo, pandan ovovremenom Miloradu Pupovcu), zadužen za prava srpsko-pravoslavnog stanovništva.

Rezultat je bio i osnivanje autokefalne **Hrvatske pravoslavne crkve**, po uobičajenom modelu u kojem pravoslavne crkve slijede državnu podjelu (pa tako i danas imamo Poljsku pravoslavnu crkvu, Makedonsku PC, Finsku PC, Bugarsku PC, Rumunjsu PC, itd.).

Pravoslavni mladić stasali za vojsku **nisu se pozivali u hrvatske oružane postrojbe**, nego su osnovane nenaoružane logističke postrojbe (Domobranske radne pukovnije DORA) za gradnju cesta i krčenje šume, kako ti mladići **ne bi bili izloženi oružanim sukobima sa svojim sunarodnjacima**.

Mogli su također nakon novačenja birati i odlazak **na plaćeni rad u Njemačku** (odnosno, Treći Reich). Već od početka osnivanja Hrvatskog domobranstva pristupali su mu časnici i dočasnici kraljevske Jugoslavenske vojske koji su bili pravoslavne vjere (među poznatijima, pukovnici Fedor Dragojlov, Đuro Gruić, Jovan Oljača, satnik Pantelija Ratković, i drugi).

Sa **četničkim postrojbama** na sjevernim dijelovima Bosne te u Dalmaciji sklopljen je niz sporazuma o suradnji u borbi protiv komunističkih partizana. Pripadnici tih četničkih postrojbi liječili bi se bez diskriminacije u hrvatskim bolnicama ako bi bili ranjeni u sukobima s partizanima. Njihove **udovice dobivale su hrvatske mirovine**.

Sve zajedno dovelo je do smirivanja stanja na područjima na kojima je ND Hrvatska imala nadzor. Na partizanskim područjima (a ona su uglavnom i imala oslonac samo gdje su srpsko-pravoslavni stanovnici bili u većini), ND Hrvatska uglavnom nije mogla nikog uhvatiti i odvesti u logor.

Dakle, na temelju svih tih činjenica ne može se reći da je nad tim dijelom stanovništva tadašnje hrvatske države „izvršen genocid“. Pojedini slučajevi nasilja, kakvima su u Drugom svjetskom ratu u NDH bile izložene sve etničke grupe, ne mogu se podvesti pod općeprihvaćene definicije „genocida“. Vjerojatno bi se, u slučaju da je ND Hrvatska preživjela rat, i ostala u krugu zapadnih demokracija, kao što je željelo njezino vodstvo, i regulacija statusa srpsko-pravoslavnog življa u toj državi razvijala i dalje prema suvremenim oblicima odnosa prema manjinskom stanovništvu.

Prema mojim istraživanjima, uz ostalo i zbog gore navedenih činjenica, **u Jasenovac nitko nije doveden samo zato što je bio Srbin ili pravoslavac**, a ako i je, **nije zbog toga ondje bio ubijen**. Gotovo svi srpsko-pravoslavni zatočenici u logor Jasenovac bili su zatočeni zbog svog postupanja prema hrvatskoj državi. **Nije ih bilo mnogo**. Koliko to treba utvrditi daljnjim istraživanjem, ali se može reći da su činili manjinu zatočeničke populacije cijelo vrijeme postojanja logora. Neki su pušteni iz logora već u ožujku 1942. godine I to je bila jedna od posljedica razgovora Pavelić-Besarović. Najveći broj Srba, svih dobi, prošao je u stvari **pored logora u Jasenovcu** u srpnju 1942. godine (te dijelom kroz logor u Staroj

Gradiški), i to po završetku borbi na Kozari, na kojoj je slomljena partizanska vojno-politička tvorevina. Na logorskom prostoru nisu se dugo zadržavali. Odrasli zarobljenici su većinom upućeni na (plaćeni) rad u Njemačku, a djeca u hrvatska prihvatilišta za djecu i potom su udomljena u raznim obiteljima.

Ponavljanjem tvrdnji da je u Jasenovcu „izvršen genocid“, JUSP Jasenovac se pridružuje kampanji koja se u raznim oblicima u Srbiji zbog Jasenovca vodi protiv Hrvatske.

Valjda zbog nelagode što je tome tako, izjavu nije potpisao ravnatelj, što bi bilo očekivano, nego jedna depersonalizirana – kako stoji na web stranici – „Javna ustanova Spomen područje Jasenovac“.

<https://narod.hr/hrvatska/vukic-za-narod-hr-u-jasenovac-nitko-nije-doveden-samo-zato-sto-je-bio-srbin-ili-pravoslavac>

*

Dva prethodna svoja pisma vama završio sam tvrdnjom da je očito usklađenost vlasti u Hrvatskoj i Srbiji u tim lažima jer bi inače Igor Vukić bio ravnatelj JUSP-a Jasenovac. On je i konkurirao, ali vlasti u RH nisu dopustile da on bude i izabran jer tada ne bi mogli provoditi srpsku politiku u RH. Vjerojatno vam je užasna pomisao da se i vama ne dogodi kao Vojislavu Šešelju u onoj emisiji na njihovoj televiziji kada su samog Šešelja, nemoćnog u sučeljavanju s Vukićem, voditelji optužili da su njegove tvrdnje anti-srpske.

Ja sam ipak optimist i nadam se da se vi ne bojite da će vas optužiti da su vaši postupci pro-hrvatski i da će te vrlo brzo dovesti g. Vukića na čelo JUSP Jasenovac.

I moja knjiga “Igor Vukić” je nastala kada sam naivno vjerovao da će te izabrati Vukića na nedavnom natječaju za ravnatelja JUSP Jasenovac, pa vam u prilogu šaljem tu knjigu.

Vjerojatno bi takvim razvojem događaja bio sretan i sadašnji ravnatelj jer i sam Vukić svoj tekst zaključuje riječima:

Valjda zbog nelagode što je tome tako, izjavu nije potpisao ravnatelj, što bi bilo očekivano, nego jedna depersonalizirana – kako stoji na web stranici – „Javna ustanova Spomen područje Jasenovac“.

A podsjetit ću vas da su dvojica doktora znanosti nazvali “stručnjake” u Jasenovcu *Pejanovićevim četničkim kustosima*. Zapravo to su i dokazali.

S druge strane pogledajte i sljedeći članak:

ŽIDOVSKI ZNANSTVENICI I ANALITIČARI RAZOTKRIVAJU SRPSKO SVOJATANJE HOLOKAUSTA I ANTISEMITIZAM

<https://narod.hr/svijet/zidovski-znanstvenici-i-analiticari-razotkrivaju-srpsko-svojetanje-holokausta-i-antisemitizam>

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PISMO PREDSEDNICIMA 7.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

I veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak počinje svoju današnju kolumnu rugajući se vašem omiljenom znanstveniku-povjesničaru: **Tomislav Tomašević**, gradonačelnik Zagreba, podario je "purgere" daškom sreće i ufanja: "Kupujemo drobilice, odlučili smo glomazni otpad sami rješavati!" "Evo, vidite da je moguće...", kliknuo je naš nesuđeni akademik **Ivo Goldstein**.

Dio o Ivi Drobilici Hodak zaključuje tvrdnjom:

„Nakon demaskiranja našeg Ive i ekipe u Jerusalem Postu od strane Židova Davida Goldmana, više nikada Jasenovac neće biti ideološki pendrek hrvatskih kriptokomunista protiv onih koji su stvorili ovu državu u Domovinskom ratu. Jedan dugogodišnji blef je zdrobljen izmišljenom Hitlerovom drobolicom koja je "zdrobila" njene autore.“
<https://direktno.hr/kolumne/nema-razlike-između-talibana-i-onih-koji-su-punili-jame-1945-i-ubijali-ovcari-242041/>

Ja ipak imam više povjerenja u hrvatske političare i ne dvojim da će oni opet uraditi isto samo ako misle da njihove gazde u svijetu to žele od njih. Zato vam šaljem Članak iz Jersalem posta koji je sačuvala gđa Ina Vukić:

<https://i2.wp.com/inavukic.com/wp-content/uploads/2021/08/Jerusalem-Post-Screenshot.jpg?ssl=1>

Iz istih razloga uvjeren sam da će vama i dalje koristiti i Ivo drobilica, ali i klasići, markovine, jakovine...

To je najavio sam Goldstein jer je umjesto drobilice, u svom „odgovoru“ pokazao da nema granica do kojih njegove gluposti mogu ići pa je glupost o drobilici zamijenio onom od kolege Klasića. O njoj pogledajte što piše prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuveni general i da ne nabrajam što sve nije bio, ali sigurno vama nije takav autoritet kao Ivo Drobilica:

'JEDINA DROBILICA JE ON JER DROBI TAKVE GLUPOSTI DA JE TO NEPROBAVLJIVO'

ISTINA O JASENOVCU

HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloških-manipulira-posmrtnim-241820/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27465-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloških-manipulira-posmrtnim-ostacima>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/23/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

Kako je to izgledalo u povijesti s prikrivanjem Goldsteinovih bedastoća možemo pratiti u tekstovima hrvatskog književnika i kolumniste Javora Novaka. Kako se i Hodak narugao pokušaju lijevih vlasti da od Iva Goldsteina naprave akademika pa s tih pozicija nametnu srpske laži kao istinu u hrvatskoj povijesti dat ću taj dio iz prvog dijela Novakovog teksta. Naime pošto je veliki hrvatski povjesničar odbio biti mentorom Ivi Goldsteinu slijedi nastavak priče:

„No, Goldsteinovi (tatek i sinek) tada odlaze u Beograd (snašli su se) koji je inače svjetski centar, najstručniji i najpoznatiji za srednjovjekovno, hrvatsko, drveno brodograditeljstvo i pomorstvo. Pa da. I tako Ivek tamo, daleko od mora, doktorira na toj jadranskoj temi. In situ.

E, ali prošla su ljeta, sada se Ivo Goldstein kao doktor, kao sveučilišni profesor, poželio i Akademije. Oni bi već (i) u HAZU. Unatoč (opravdanim) polemikama je li HAZU zapravo JAZU, na sjednici te ustanove, a povodom prijedloga da se Ivu Goldsteina primi među akademike, ustao je akademik Josip Pečarić i započeo nabrajati sva ova „postignuća” prof. dr. Ive Goldsteina te negativne recenzije njegovih „povijesnih” djela. Otrežnjenje i buđenje Goldsteina uz pad bilo je strašno. O njegovu „radu” iznosi negativne činjenice ništa manje nego akademik, svjetski autoritet u matematici, čovjek s više od tisuću objavljenih radova, čovjek koji predaje na tri kontinenta, a o znanstvenoj citiranosti da i ne govorim. Ali govori i prvorazredni znanstvenik, koji je medijski u Hrvatskoj savršeno nepoželjan, govori vrhunski znanstvenik, kojemu čak proganjaju i obitelj! Dakle, s pozicije tako omalovažavanog i podcjenjivanog čovjeka, ustaje taj i takav jedan (za Hrvatsku) nevaljali akademik Pečarić i govori u Akademiji. No, to što je izgovorio bilo je toliko činjenično nepobitno i potkrijepljeno da „Ivek glatko ni prošel” kako mi je kazao jedan moj Zagorec.

I sada jasno, mediji su sramežljivo počeli iznositi podatke iz akademikova nastupa, krenula je lavina. Je li Goldstein uopće doktor? I bome gorjelo je pod petama našem „najvećem znalcu o Jasenovcu”. I tu (opet) stupa na scenu naš poznati vatrogasac Josipović i kao i u slučaju Matvejević plameno spašava Goldsteina. Da bi se nezasitno čeljade zadovoljilo i smirilo, moralo ga se lijepo smjestiti na (udaljeno) novo radno mjesto, ali posebno vrijedno. Ništa manje nego za veleposlanika u Parizu. A ondje je onda naš vrli znanstvenik (s doduše nekim tamo je li malim afericama u struci) velevažno istaknuo Titovu fotografiju u svome uredu.

Kada je i tome došao neminovni kraj, Večernji list piše: „Goldstein ne želi iz Pariza, tražio od Oreškovića da ga ostavi”. Pa piše: „Ivo Goldstein već dugo lobira za sebe, kazali su nam diplomatski izvori“.

Pa još: „Goldstein je osobno nazvao premijera Oreškovića te tražio da ostane u Parizu i nakon isteka mandata, potvrđeno nam je iz više izvora”. Znači, svidjelo se drugu. Nadalje VL piše: „Sveučilišni profesor Goldstein na dužnost veleposlanika imenovan je bez diplomatskog iskustva (!) i nije karijerni diplomat, tako da nakon povratka u Zagreb karijeru neće nastaviti u Ministarstvu vanjskih poslova”. Da karijeru. Njega je, znači, samo trebalo skloniti iz Zagreba na neko vrijeme, zbog potpune blamaže? Dok nevrijeme ne prođe? I na kraju, ima toga još: On „već dugo lobira za sebe – kazali su nam diplomatski izvori, **potvrdivši da je Goldsteinu povratak u Zagreb mrska opcija**”.

No, no, to nas uopće ne čudi. Nakon što je Goldsteinov „stručni” opus akademik Pečarić onako jasno raskrinkao do u detalje u HAZU-u, drugu je postao omražen ne takav njegov neznanstveni rad, već taj i takav Zagreb. Logično, kad je slika loša, treba razbiti ogledalo... A na vlasti više nije imao ni svog druga Mesića, ni svog vatrogasnog spasitelja druga Josipovića. No, nastavio je sa svojim konfabuliranjem povijesti i objavljivanjem „novih” knjiga, pa su povodom istih stručni bibliotekari, arhivisti i povjesnici izjavili kako ni njega, a ni oca nijednom nisu vidjeli ni u jednoj povijesnoj pismohrani. „Ivek se požurilo reći”, kazao mi je moj zagorski prijatelj, „kak su oni knjigu pisali temeom svoje kućne arhive.” Tu smo prasnuli vu smeh. Jer, Ivek i Slavek jači su i od NSK-a.”

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37617-j-novak-goldstein-na-novim-mukama-1.html>

Zapravo, Ivo Drobilica je pokušao još jednom, ali više nitko nije bio toliko glup da netko kao on dođe do Izborne skupštine. Kasnije se u jednom intervjuu žalio što ga je jedan akademik spriječio da postane akademik. O tome sam pisao kolegama akademikima, pa evo i vama tog pisma. Znae Ivo Goldstein je neiscrpna tema za ruganje i njemu i onima koji guraju takve ‘znanstvenike’ na sramotu svojih fakulteta, sveučilišta i cjelokupne nacionalne znanosti (pismo dajem prema knjizi s dr. Stjepanom Razumom “Razotkrivena Jasenovačka laž” koja je prevedena i na engleski):

Pismo akademkinjama i academicima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademici

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademikima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjuja koji se odnosi na HAZU:

Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

- To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast.

Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne razumijem, dovraga.

- Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

- Ako nisam uspio, nisam uspio.

To je vaša greška ili njihova?

- Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit ću vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izornoj skupštini:

„Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u Fokusu, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige Croatia, A History, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.“

<http://www.hrsvijet.net/index.php/137-arhiva-stari-hrsvijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>

Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi: J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

Na samoj Izornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao:

Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNANSTVENOM“ RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik; dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano

Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji”,

Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda” učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima.

Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže:

Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj trojezičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt.

Zašto?

Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kada je on konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeđa“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazneno goniti.

Zato ću i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina:

Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić
Zagreb, 16. 11. 2017.

<http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>

NAPOMENA. Nastup dr. Iva Goldsteina je i bit će zanimljiv mnogima. Vidjeli ste i iz gornjeg pisma da njegove tvrdnje obično nisu inteligentne.

Pogledate:

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknazuje-mastom/>

<https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/>

*

Poštovani i cjenjeni naši predsjednici.

Uvjeran sam, po dosadašnjoj potpori koju pružate Ivi Drobilici i ostalim 'istoričarima' uključujući i JUSP Jasenovac, da i vi i dalje mislite da je Ivu Drobilici *prirodno mjesto u Akademiji*, i da ćete spriječiti Igora Vukića da postane direktor JUSP Jasenovac, jer bi on umjesto srpskih zastupao istinu koja je hrvatski interes.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27491-pismo-predsjednicima-7>

PRILOG

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

Ivo Goldstein je protiv ekshumacija u Jasenovcu. “Iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već ‘istrulili i raspali se’, ili kako se ‘ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje’. Rezultat je to i uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje”, tvrdio je Goldstein u nedavnom intervjuu.

Komentirajući tu Goldsteinovu izjavu, Andrija Hebrang, ratni ministar zdravstva, načelnik Ratnoga saniteta, kasnije i ministar obrane Hrvatske te nekadašnji potpredsjednik HDZ-a je rekao: “Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je očito i diletant na području bioloških znanosti”.

Organska materija, pojašnjava, ostaje dokaziva bez obzira na to kakve prirodne okolnosti bile. “Dakle, činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka u puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca”, kazao je Hebrang za portal Direktno.hr, dodajući kako se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati.

“Danas imamo čitav niz znanstvenih metoda koje to dokazuju – samo da podsjetim na DNK analizu po kojoj možete točno doznati kome pripada molekula koja je pronađena – tako da apsolutno ne stoji ono što je Goldstein rekao i on s time samo zavarava javnost”, kaže.

Nastavlja da ostaje samo drugo pitanje – govori li on to iz čistog neznanja, što je manje vjerojatno jer postoje podaci o svemu, ili to radi zato da politički manipulira Hrvatima i hrvatskom državom što je njegov “osnovni životni cilj”.

Iskopavanja bi mogla pokazati dvije bitne stvari, ističe. “Jedna je – otprilike procjena koliko je ukupno žrtava. Tu želim napomenuti da

je ubojstvo i jednog čovjeka, koji je nevin, nije suđen, najveći zločin koji čovjek može počiniti. Još veći zločin je manipulirati tim jednim posmrtnim ostacima, a to čini 'drug Goldstein' i njegovi istomišljenici. Drugo, moglo bi se otkriti koliko je tamo pokopanih i ubijenih nakon 1945. godine, odnosno nakon završetka Drugog svjetskog rata", kaže hebrang.

Potom je pojasnio zašto su ti podaci važni. "Podatak približnog broja ubijenih konačno bi stavio točku na višedesetljetne laži koje šire Goldstein i njihovi istomišljenici, a u službi velikosrpske politike. Oni desetljećima uvećavajući žrtve Jasenovca, drže Hrvate pod pritiskom, nameću im osjećaj krivnje, unose u njih – ne samo nemir – nego bih rekao i jednu veliku dozu pesimizma što ukupno utječe na razvoj društva. Objektivno utvrđivanje brojki, koje su – kao što se zna – išle od 700 tisuća u početku jugokomunističke zavjere pa sve do sada nekakvih 80 tisuća, dakle deset puta manje, bi se objektivizirale", kaže pa nastavlja: "Zato Goldstein, kao glasnogovornik velikosrpske politike, ne želi iskopavanja jer ne želi istinu".

Hebrang je podsjetio kako je bivša predsjednica Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović samo jednom spomenula da bi trebala, radi utvrđivanja objektivne istine, organizirati iskopavanja pod međunarodnim nadzorom u Jasenovcu. Kaže da je nakon toga "počela njezina politička nizbrdica".

Oni se, nastavlja, toliko boje te istine jer istina potpuno uklanja njihov glavni argument pritiska na Hrvatsku da sada idu s takvim lažima da se s iskopavanjima ništa ne bi postiglo. "Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina", rekao je.

Drugi razlog, da se dokaže da su posmrtni ostaci i nakon '45-te pokazao bi, smatra, da je komunistički zločin jednak, ako ne i veći od nacističkog. Taj bi dokaz za njih definitivno bio pokapanje njihovog mehanizma držanja Hrvata i Hrvatske pod pritiskom, dakle kontrolom, tvrdi Hebrang.

Zato to Goldstein ne da. "Samo još da dodam – 1964. godine provedena su iskopavanja, a vodila su ih tri stručne osobe (Vida Brodar, Anton Pogačnik i dr. Srboljub Živanović, op.a) i tada su pronašli posmrtne ostatke i apsolutno su približno utvrdili koliko ih

ima na tome lokalitetu. Oni su rekli da postoje neka mjesta gdje se teže utvrđuju, ali su i tu utvrdili da su posmrtni ostaci. Dakle, može se nešto teže utvrđivati, ali može se utvrditi. Njihov zaključak je kasnije desetljećima čuvan u tajnosti jer su ta iskopavanja naglo prekinuta kada su vidjeli da su brojke daleko ispod onih za koje optužuju Hrvate. Oni su otkopali sedam masovnih grobnica i u njima pronašli 280 posmrtnih ostataka. U procjeni su rekli da ima još oko 200 takvih masovnih grobnica što znači da bi ukupan broj pobijenih bio negdje oko 7000. Naravno, to ne opravdava ubojice, ali ni ne opravdava niti one koji manipuliraju s tim podacima”, pojašnjava.

Famozna drobilica

“Ivo Goldstein tvrdi da je Adolf Hitler – dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako na nekakav Balkan poslati spravu za mljevenje kostiju!? Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo”, komentirao je David Goldman, australski pisac, nezavisni novinar te voditelj stranice specijalizirane za istraživanje nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i cijelom svijetu koji je svome sunarodnjaku i hrvatskom Židovu Goldsteinu javno poručio neka odmah prestane sramotno ismijavati holokaust u Hrvatskoj.

Komentirajući tu izjavu Hebrang je rekao: “Jedina drobilica je sam Goldstein jer drobi takve gluposti da je to više neprobavljivo”.

Da ja netko išao, nastavlja, u trenutku poraza nacizma naručivati drobilicu kostiju – dok se bombardira Berlin, dok Hitlerove trupe bježe glavom bez obzira – sada bi netko išao prevoziti drobilicu kostiju. “To je toliko stupidno da zapravo niti ne treba obrazloženje”, naglašava.

No da su i u ne znam kakvoj drobilici kosti zdrobljene, njihovo porijeklo, navodi, uvijek se može dokazati i uvijek se može približno procijeniti koliki je volumen tih kostiju. “Ne mislim da bi ta istraživanja trebale tražiti uske političke interesne grupacije. Ta iskopavanja morala bi biti pod međunarodnom kontrolom, tu bi morali biti uključeni doista vrhunski stručnjaci – ne samo arheolozi – nego i povjesničari pa i biolozi i kemičari i svi oni koji bi mogli pridonijeti otkapanju istine”, pojašnjava.

Nije tragično, kaže, što Goldstein ne da da se otkopava jer on time štiti interese svojih predaka, ali je tragično da u 30 godina hrvatske države nitko nije donio odluku da se konačno otkopa istina Jasenovca.

Hebranga smo potom upitali tko bi trebao povući pitanje iskopavanja. Kaže da je to zapravo vrlo jasno, da to može Vlada Republike Hrvatske dodajući kako je i sam više puta pokretao to pitanje kada je bio član Vlade, međutim “nikada, ali nikada nije uspio pridobiti onu glavnu političku većinu koja odlučuje”.

“Današnja Hrvatska koja taji takve podatke, koja ne želi otkopati kosti Jasenovca, koja ne želi otkopati Macelj i ostala komunistička stratišta – namjerno nas drži u magli i namjerno ne dozvoljava Hrvatskoj da ide naprijed. Naime, to izaziva tako duboku podjelu u narodu da mi danas 90 posto energije trošimo na međusobna razračunavanja, optuživanja ili obrane, umjesto da se brinemo s glavnim problemom hrvatske države, a to je da smo posljednji na ljestvici Europske unije po kupovnoj moći, a prvi po iseljavanju”, kaže pa dodatno pojašnjava:

“Oni koji namjerno dijele hrvatski narod i hrvatskom društvu nameću prioritetne povijesne teme, to su oni koji rade da Hrvatska ne bi išla naprijed. A kako to da oni danas vladaju Hrvatskom? Pa vladaju oni Hrvatskom već 30 godina jer Hrvatska je jedina zemlja, postkomunistička, koja nije doživjela prve prave demokratske izbore. Naime, u svibnju 1990. godine, kada smo pobijedili, trebala je biti okrenuta nova stranica hrvatske povijesti. Međutim, poraženi – koji su jučer glasali za SKH/SDP – drugo jutro prešli su među pobjednike u HDZ. Tako da – ta lijeva polovica hrvatske UDBA-e, ponovno je došla na položaje. Naravno, iskusnija, povezanija od onih koji su tek startali u politici i premrežila je sve društvene razine”.

Tako, kaže, imamo to i sada. “Kada gledate hrvatski birači, ali i hrvatski ‘spavači’, koji ne izlaze na izbore, su sada na vodeće funkcije birali samo bivše komuniste i njihove potomke, a nikada branitelje”, kaže.

‘U Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati’

Smatra da je to ta razdjelnica koja se može održavati jedino s takvim krupnim lažima protiv Hrvata i svega što je Hrvatska učinila. Oni su, tvrdi, nakon hrvatske pobjede u Domovinskom ratu produžili svoju ruku i na Domovinski rat tako da onu podjelu koju imamo do stvaranja hrvatske države, sada imamo i u odnosu na sam Domovinski rat i zbog toga, kao posljedicu, imamo veliki broj samoubojstava branitelja.

“Za posljedicu toga imate da 13 branitelja dnevno umre. Posljedica je i da gotovo nikada niti jedan branitelj nije izabran na neku odgovornu državnu dužnost... Goldsteinu i istomišljenicima je silno stalo da se istina o Jasenovcu nikada ne otkrije jer to je temelj na kojemu oni počivaju sa svojim vladanjem nad hrvatskim narodom”.

Iskapanja u Njemačkoj i Sloveniji

U Njemačkoj i dalje ima neotkrivenih grobnica iz Drugog svjetskog rata, no dobrovoljci rade na njihovom pronalaženju i iskopavanju posmrtnih ostataka kako bi im, ako ništa drugo, barem omogućili dostojanstven pogreb.

Hebrang kaže da je to u Hrvatskoj glavni politički cilj dosadašnjih vladajućih struktura. “Bio sam član Udruge Macelj ’45. i drugih koje su inzistirale na otkopavanju svih komunističkih žrtava, nikada nismo uspjeli. Niti danas se u tome ne uspijeva. U Sloveniji postoji državna komisija koja sustavno otkopava”, kaže Hebrang za *Direktno.hr*.

Slovenci su, dodaje, otkopali više hrvatskih žrtava komunističkog zločina nego sami Hrvati. “I danas su zaustavljena otkopavanja, na gori Macelj gdje ima 15 tisuća posmrtnih ostataka, a da ne govorim o ostalih 900 masovnih grobnica koje postoje u Hrvatskoj. Do dana današnjeg nije otkopan niti jedan posto. Ne otkopava se, već se samo fiktivno – da se zamagli slika – tu i tamo otkopa neka manja grobnica”, rekao je.

Hebrang smatra da takva Hrvatska ne može ići naprijed. “Ne znam niti jedno društvo koje je išlo naprijed ako nije temeljilo svoj razvoj na istini, a u Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati”, zaključio je Andrija Hebrang u razgovoru za portal *Direktno*.

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://radioljubuski.ba/index.php/2021/08/22/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobljica-je-on-je-drobi-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

PISMO PREDSEDNICIMA 8.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

General Ivan Tolj mi piše:

Pišes pisma, pišemo pisma, a odgovora nema! Ali ima smisla, ima...

On kao glasnogovornik „Oluje“ je sebi osigurao veličanstveno mjesto u hrvatskoj povijesti. A Vi? Važnija vam je neistina od laži jer je to gore za hrvatski narod i hrvatsku državu. U mnogo goroj ste poziciji od srpskih političara jer oni znaju da je njima laž najviše pomogla u povijesti. A nama je najviše odmogla, a vi ste u tome.

I dok vi preko JUSP Jasenovac dajete snažnu podršku srpskim lažima, dotle oni nastavljaju. Za to ste ponajviše krivi vi, jer kada oni izvrše pritisak na Jerusalem post, a vi im date potporu, onda se mora dogoditi da laž opet pobjedi.

O tome pogledajte tekst:

<https://www.hkv.hr/vijesti/inozemni-tisak/37620-uvodnik-jerusalem-posta-nemojte-oteti-holokaust.html>

Vidimo da hrvatska vlast nije izravno intervenirala i tako cijelom svijetu pokazala da je na strani srpskih laži.

Meni je najdraže to što Ivo Drobilica već u naslovu optužuje druge da lažu. Svi pišu o njegovim lažima, a on po onoj: Drž'te lopova.

Zašto mi je to najdraže?

Pa vjerujem da su svojevremeno tata i sin Goldstein optužili za laž već u naslovu njihovog teksta: *Akademik Pečarić uporno laže*“, Slobodna Dalmacija, 20. listopada 2002.

Pokazalo se da su tata i sin slagali tvrdeći da sam ja nešto rekao sedam dana prije objave tog teksta u intervjuu “Slobodnoj Dalmaciji” pa su u velikom djelu teksta polemizirali sa svojom lažju. Valjda po onom njihovom – tako rade drugi pa zašto ne bi i mi.

Kada su to vidjeli u mom odgovoru u Slobodnoj Dalmaciji se nisu usudili objaviti moj odgovor.

Naravno objavio sam ga u Hrvatsko slovu, i mnogo puta pisao o toj laži Goldsteina.

U nizu članaka sam koristio njihov naslov s malom preradom, ali i s velikom razlikom – u mojim tekstovima se može naći istina. Ponovo ću vas uputiti na moju knjigu s dr. Razumom “Razotkrivena Jasenovačka laž” jer je danas imamo prevedenu i na engleskom jeziku.

Tamo imate 5 (PET) tekstova s naslovom:

POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE, I.-V.

I još jedan:

BIVŠI POSEBNI SAVJETNIK PREDsjedNIKA VLADE RH ZA KULTURU SLAVKO GOLDSTEIN UPORNO LAŽE

Evo i zaključnih riječi iz jednog od tih tekstova:

U zaključku samo ponavljam: *Goldstein kaže da je svoje laži, pardon izvješće kao posebni savjetnik predsjednika Vlade RH za kulturu „prodao“, pardon predao Predsjedniku Vlade i Ministru kulture.*

Hoće li smijeniti Posebnog savjetnika? Zašto bi? Pa Goldstein samo djeluje u duhu provođenja velikosrpskog Memoranduma SANU 2. , a valjda i vrapci znaju da Dobrica Ćosić kaže:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

A zar to nije konstanta u djelovanju ove Vlade?

Podsjetimo se onih tekstova koje sam vam već poslao. Svi se slažu da Goldstein provodi srpsku politiku – dakle ono što sam davno dokazivao u nizu tekstova. Poslije članaka dvojice uglednih sveučilišnih profesora Marušića i Hebranga (uopće neću spomenuti povjesničare koji odavno tvrde da je Goldstein redikul) evo i tekstova još dvojice sveučilišnih profesora Vrkljana i Biočića:

<https://narod.hr/hrvatska/vrkljan-pisao-senatu-goldstein-klasic-i-jakovina-su-se-kao-profesori-i-povjesnicari-u-potpunosti-diskreditirali>

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/23/prof-dr-sc-mihovil-biocic-konstanta-djelovanja-ive-goldsteina-je-mrznja-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi/>

Prof. dr. sc. Milan Vrkljan piše Senatu Sveučilišta u Zagrebu o lažima Ive Drobilice, ali i o njegovim kolegama Hrvoju Klasiću i

Tvrtku Jakovini. Zapravo uz to pismo važno je pogledati i članak dr. sc. Damira Pešorde;

<https://hrvatskonebo.org/2021/08/20/damir-pesorda-porfirijevi-zatocnici/>

Što se tiče teksta prof. dr. sc. Mihovila Biočića usporedite naslov njegovog teksta s onim kako je prof. dr. Miroslav Tuđman započeo svoj tekst o kome sam vam već pisao ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI, *Glas Koncila*, 20. listopada 2002.:

Knjiga »Brani li Goldstein NDH?« donosi članke i polemike akademika Josipa Pečarića tiskane u hrvatskim dnevnicima i tjednicima od prosinca 2001. do travnja 2002. godine. J. Pečarić polemizira s autorima knjige »Holokaust u Zagrebu« dr. Ive i Slavka Goldsteina i tvrdi da »iz mnogih njenih dijelova izvire šovinizam prema hrvatskom narodu i to onaj svojstven ljudima jugokomunističkog svjetonazora«

Da u samom naslovu Tuđman daje pravi naziv znanosti o kojoj govorimo: PRLJAVA ZNANOST. Kao se odnosite vi prema onima koji su protiv laži i lažljivaca u znanosti, tako je prošao i on. Godine 2017. je pokrenut postupak za njegov izbor za profesora emeritus. I nije izabran, a vi ste lili krokodilske suze na njegovom pogrebu, a na komemoraciji na Filozofskom fakultetu su o njemu govorili oni koji su ga klevetali i lagali o njemu dok je bio živ.

Ja sam uvjeren da sam vam i ja osobno pišući i razotkrivajući laži nekih 'istoričara' u Hrvatskoj pomogao i vama u vašim odlukama.

Tako vam je itekako bilo važno da u Plenkovićevu komisiju koja je trebala prihvatiti laži o pozdravu ZA DOM SPREMNI budu uključeni i oni kojima nije problem s laganjem. A tu je najpozvaniji sigurno Ivo Drobilica. Nitko normalan ne može vjerovati da Predsjednik Vlade nije znao za tu osobinu Ive Drobilice. Zato ga je i stavio u nju, a nije recimo prof. dr. sc. Josipa Jurčevića.

Iz Memoranduma SANU 2 traži se udar na ZDS, pa se mora formirati komisija koja će to sprovesti u djelo. A u njoj – jasno je – mora biti Ivo Drobilica. Zato je nepravedno zvati tu komisiju imenom predsjednika vlade. Treba je nazivati Plenković-Goldsteinova komisija!

A onda imamo i ponašanje vlasti koje komentira – tko bi drugi ako ne Zvonimir Hodak:

Promakla mi je zakonska zabrana ZDS-a

Ministar MUP-a je kategoričan: "ZDS je zabranjen i policija će uredovati". Ljut sam na sebe kako mi je promakla ta nova zakonska zabrana. Kad je to izglasao Hrvatski sabor? Znam za Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda koja je, s ogromnim brojem glasova sudaca, donijela odluku da je ZDS iz pjesme "Čavoglave" zakonit i legalan.

<https://direktno.hr/kolumne/da-se-pitalo-stozer-sinju-bi-odvojeno-trcali-alkar-i-konj-241432/>

A vlast koja sluša Beograd odmah podsjeća na to da nisu samo pristalice laži o Jasenovcu. Tu su kako vidimo iz Hodakovog komentara i laži o ZDS. To zna čak i Ivo Drobilica član Plenkovićevo-Goldsteinove komisije:

'VLADA NEMA HRABROSTI ZABRANITI ZDS'

<https://direktno.hr/domovina/ponovno-briljira-goldstein-problem-zvati-komunistickim-zlocinima-li-taj-jugoslavenski-rezim-bio-tota-242146/>

A onda ministri dobiju zadatak da objasne kako je samo donošenje stavova Plenkovićevo-Goldsteinove komisije iznad zakona

<https://narod.hr/hrvatska/medved-i-butkovic-o-zds-postoje-preporuke-vijeca> .

Glupost je najbolje pravdati novom gluhošću, zar ne?

Kako je Hodak spomenuo *Opću sjednicu svih sudaca Visokog prekršajnog suda*.

Hodak je odvjetnik pa zna što je pravo i ne prodaje svoju struku zbog zahtjeva politike.

Zato ću vas podsjetiti da je na odluku o kojoj govori Hodak, a koja nije draga vlastima reagirao Predsjednik Ustavnog suda.

Zato ću vam u Prilogu dati moje pismo Predsjedniku USRH kojim sam ismijao tog 'stručnjaka' tipa Ive Drobilice.

To se vidi i iz samog naslova koji su dali na portal narod.hr:

AKADEMIK PEČARIĆ ŠEPAROVIĆU: 'POZDRAV ZDS DATIRA OTPRIJE NDH – TVRDATE LI DA JE POSTOJALA JOŠ 1932. GODINE?'

Nije mi odgovorio!

Da, general Ivan Tolj mi je ono napisao:

Pišeš pisma, pišemo pisma, a odgovora nema! Ali ima smisla, ima...

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,
S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni'. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga*

domobrana. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijekom tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrdite-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-Q-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

PISMO PREDSJEDNICIMA 9.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Na najvišim funkcijama ste u državi koju je stvorio akademik Franjo Tuđman, a omiljeni povjesničar vam je Ivo Drobilica koji u Globusu, 20. rujna 2002.. kaže:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.

Mora da vam je akademik Tuđman jako važan, zar ne?

Stvorena je i Plenković-Goldsteinova komisija koja nam je oživotvorila ono druga Tita o sudcima koji se drže zakona kao pijan plota.

Tako doznajemo od ministra policije da je ZDS zabranjen pozdrav, a kada se javi Hodak koji se kao pravnik drži zakona kao pijan plota dobijemo pojašnjenje od Predsjednika Vlade da će se o donošenju zakona razgovarati ali je ZDS *sada već nedopušten*. To nitko ne dovodi u pitanje. Podsjetio je i da je "poluincident" s uzvikivanjem tog pozdrava u Kninu policija prijavila i sada je na sudu. Takve situacije policija prijavljuje, a na sudovima je da donose odluke, poručio je.

Poluincident je jer su uzvikivali pozdrav koji je legaliziran u državi koju je stvorio Franjo Tuđman, a to nekima u svijetu nije drago, zar ne?

<https://direktno.hr/direkt/plenkovic-osudujem-svaki-govor-mrznje-koji-je-upucen-novinarki-rtl-a-242258/>

A kako znamo - podsjetili su nas ministri - da je to preporuka Plenković-Goldsteinove komisije, jasno je da se pravilo druga Tite o pijancima i plotovima mora poštivati, zar ne?

Uostalom jasna je u tom svijetlu krivnja Miroslava Tuđmana. On još 2002. godine govori o legalistima i revizionistima PRLJAVE znanosti. Strašno. Pa očito je da su u pravu oni koji žele očuvati

prljavštinu, a neprijatelji oni koji je žele ukloniti. Prozreli su Miroslava koji je na lukav način branio akademika Franju Tuđmana koji je – kako su nam to i sami Goldsteini objasnili – najveći revisionist. Zato ste bili u pravu što vam nije bilo važno što je 2017. za njega pokrenut postupak izbora u profesora emeritusa, ali on to nije zaslužio jer je očito protiv PRLJAVE – vama tako drage – znanosti.

I danas kada su u Jerusalem Postu objavili istinu, za koju Ivica Granić, politički analitičar, kolumnist i predavač na Sveučilištu u Dubrovniku kaže da Goldman u svome obraćanju Goldsteinu nije napisao "ništa što ne zna svaki prosječan Hrvat".

Zato su skočili na sve četiri oni koji se bore za legalizaciju PRLJAVE znanosti i viču: Revizionisti, revizionisti. Ti užasni revizionisti hoće sprati prljavštinu s naše znanosti.

Ivo Drobilica priznaje da mu je u svemu tome pomogao i tata koji nije amater:

<https://narod.hr/svijet/jerusalem-post-o-goldmanovom-clanku-i-politizaciji-holokausta-goldstein-opet-o-drobilici>

A javio se i Plemeniti Klasić od ogromne posude:

<https://net.hr/danas/hrvatska/revizionisti-su-izmislili-davida-goldmana-i-sirili-lazi-o-jasenovcu-0a4b39e4-04b8-11ec-a4b0-02cb2d55b70c>

Dopustite mi da citiram dio teksta Iva Drobilice u kome on optužuje matematiku za ustašluk:

Hrvatska proustaška desnica već desetljećima na različite načine pokušava poreći povijesnu istinu o holokaustu u Hrvatskoj, a između ostalog tvrdi da je popis žrtava logora Jasenovac zapravo krivotvorina. Tijekom proteklih desetljeća nekoliko je kustosa Spomen područja Jasenovac marljivo radilo na tome. Prikupljeno je 83.145 imena žrtava, od čega 48.217 Srba, 16.164 Roma, 13.143 Židova i 4.281 Hrvata. Ove brojke treba povećati za približno 10 do 20% kako bi se došlo do približnog konačnog ukupnog broja smrtnih slučajeva.

U maniri hrvatskih radikala, Goldman laže kada tvrdi da je u Jasenovcu bilo "manje od 4.500 dokazanih žrtava". Laže i govoreći kako je "više puta dokazano da je popis žrtava falsificiran."

Doista, Goldman je pokazao da zna za znanstveni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića koji je objavljen u svjetski poznatom Q1 časopisu u kome je DOKAZANO da su *tijekom proteklih desetljeća nekoliko kustosa Spomen područja Jasenovac marljivo radilo na tome* lažiranju popisa JUSP Jasenovac. Lažiranjem je prikupljeno *83.145 imena žrtava, od čega 48.217 Srba, 16.164 Roma, 13.143 Židova i 4.281 Hrvata.*

Da, tko smije vjerovati znanosti iz najuglednijih časopisa kada imamo borce za PRLJAVU ZNANOST. Zato moramo vjerovati u zaključke Plenković-Goldsteinove komisije. Ipak imamo one koji su nepravedno morali s tatekom ići doktorirati u Beograd, jer u Zagrebu (tada!) nisu priznavali izmišljanje autora i njihovih djela. Nisu priznavali PRLJAVU znanost.

Ali da ne ispadne da hvalim samo ustašku matematiku. Tu je i ustaška tehnika problem jer je Banić doktorirao računarstvo, a i professor emeritus dr. sc. Matko Marušić spominje njega i kolegu mu Koića i njihovih 150 članaka koji pokazuju koliko su glupavi *kustosi Spomen područja Jasenovac koji su tako marljivo radili.* Još za njih tvrde da su *Pejanovićevi četnički kustosi.*

Drago mi je gospodo predsjednici da se to danas promijenilo. Dobro je da je u Plenković-Goldsteinovoj komisiji bio Ivo Drobilica (šteta što nije i Plemeniti Klasić od ogromne posude) pa tako danas možemo ostvariti vizionarsku ideju druga Tite o zakonima kojih se neki, kao taj Hodak, drže kao pijani plota.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“ (PISMO PREDSEDNICIMA 10.)

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem vam moju novu knjigu “Branili smo Stepinca” koja je danas objavljena na portalu dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>

Zašto?

Tri pitanja koja očito odaju slugansku politiku hrvatskih vlasti:

1. *Napadi lažima na blž. Stepinca*
2. *Održavanje lažnog mita o Jasenovcu*
3. *Napadi lažima na ZA DOM SPREMNI.*

Naime, Hrvati se ne ponose kao Srbi time da im je laž najviše pomogla u povijesti. Kada hrvatske vlasti tako očito koriste laži kao u ova tri slučaja onda je to očita posljedica njihovog sluganstva.

Veoma značajnu ulogu u tome su doista imali otac i sin Goldstein. (Zato su mi već prigovorili zašto komisiju Predsjednika Vlade ne nazivam Goldstein-Plenkovićeva komisija.)

Zahvaljujući Goldmanovom tekstu u kome *nema ništa što ne zna svaki prosječan Hrvat* danas već svi znaju za te laži. O lažima oko Jasenovca i ZDS sam vam već pisao u prethodnim pismima. O lažima o hrvatskom svetcu Alojziju Stepincu pogledajte u knjizi koju vam šaljem. Kao i kod Jasenovca i u njoj se vidi zajedničko djelovanje Goldsteinovih i osnivača beogradskog Muzeja žrtava genocida.

Na žalost uz veliku potporu hrvatskih vlasti.

Na portalu dragovoljac.com knjiga je najavljena tekstom:

KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“

Prof. dr. sc. Ivo Goldstein poznatiji kao Ivo Drobilica, 'znanstvenik' koji to nije mogao postati u Hrvatskoj jer je u radu izmišljao i djela i autore to je postao tako što je s ocem otišao u Beograd. Kada ga je David Goldman u Jerusalem postu razotkrio u svojoj obrani on konstatira:

„Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ U knjizi akademika Josipa Pečarića „Branili smo Stepinca“ pokazan je samo jedan segment njihove borbe s 'proustaškim krugovima' ona o blž. Alojziju Stepincu. Pokazan je sličan ako ne i istovjetan pristup toj problematici s utemeljiteljem Muzeja žrtava genocida u Beogradu dr. Milana Bulajića, a još 2000. godine oca i sina Goldstein akademik Pečarić je nazvao Bulajićevim učenicima.

Zanimljivo je da Ivo Drobilica ima potporu hrvatskih vlasti, pa tako JUSP Jasenovac i Muzej žrtava genocida u Beogradu koriste lažne popise žrtava za koje je poznato (objavljen dokaz u značajnom Q1 časopisu) da je lažan.

Knjigu možete naći na našem portalu na linku:

LINK

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27518-akademik-pecaric-knjiga-branili-smo-stepinca>

U knjizi imate jako puno imena, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV i zbog toga što im gostuje Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem postu – očito iz 'proustaških krugova'.

Podsjetit ću vas da sam vam poslao i knjigu "Igor Vukić". U današnjem "Hrvatskom tjedniku" imate njegov tekst:

ŠTO TO DROBI IVO GOLDSTEIN

I hoće li uprava zagrebačkoga sveučilišta išta poduzetu protiv ovoga notornoga lažljivca i krivotvoritelja.

Zanimljivo je da je upravo Vukić obavijestio Jerusalem posta da po njegovim istraživanjima David Goldman ne postoji iako je sve to što piše u tekst istina, a znate i sami da se to moglo zaključiti iz teksta prof. emeritus dr. sc. Matka Marušića koji sam vam poslao.

Imali ste šansu izabrati Igora Vukića za ravnatelja JUSP-a Jasenovac. Niste!

Zato danas i imate tekstove Karla Kralja u istom broju “Hrvatskog tjednika”:

Jasenovački mit i laži
Žive zbog Plenkovića, a ne Goldsteina

I

I u odgovoru *The Jerusalem Postu*

Ivo Drobilica opet potonuo u moru laži i besmislica.

Još više problema za mene kad ovo pročita moj prijatelj koji mi je zamjerio što Vladino vijeće za suočavanjem s prošlošću nisam ispravnije nazvao Goldstein-Plenkovićeva komisija, zar ne?

A tako ste jednostavno mogli izborom Igora Vukića za ravnatelja JUSP Jasenovac pokazati da vam je do istine, a ne u službi srpskih laži!

Šteta!

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PISMO PREDSJEDNICIMA 11.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Moram se zahvaliti onima koji su osmislili projekt „Goldman“ i tako uspjeli da se ISTINA može i na kratko čitati u uglednim novinama u SAD-u i Izraelu.

Meni osobno satisfakcija jer su pokazali koliko sam bio u pravu kada sam knjigu koja je bila odgovor na knjigu Goldsteinovih „Holokaust u Zagrebu“ naslovio „Brani li Goldstein NDH?“.

Ili u 'prijevodu': Goldsteini lažu o NDH pa je time brane! Očito ne mogu NDH dovoljno ocrniti istinom!

Podsjetit ću na ona tri pitanja u kojim se prepoznaje sluganska politika vlasti u RH:

1. *Napadi lažima na blž. Stepinca*
2. *Održavanje lažnog mita o Jasenovcu*
3. *Napadi lažima na ZA DOM SPREMNI.*

Nadam se da ste u knjizi „Branili smo Stepinca“ vidjeli kako Stepinca napadaju i Bulajić i Goldsteini.

Vidjeli ste kakve sve laži koristi Ivo Goldstein pa je po najpoznatijoj od njih prozvan Ivo Drobilica. A brani ga JUSP Jasenovac. Valjda zbog Plenkovićeve prošlogodišnje izjave kako ne će dopustiti reviziju Jasenovca.

Moje kolege akademici kojima također šaljem ova pisma mogu vam potvrditi da ja uvijek naglašavam da vam je najvažniji napad na ZDS. To je očito već iz same činjenice da su ga mnogi branitelji koristili u Domovinskom ratu, a u RH je i službeno odobren amblem HOS-a s tim pozdravom.

Međutim stalno naglašavam i činjenicu da su Srbi i mnogi u RH branitelje nazivali ustašama, a hrvatsku državu Tuđmanova USTAŠKA država.

Znamo da su svjetski moćnici izravno i neizravno podržavali naci-fašističku srpsku agresiju na Hrvatsku!

Znamo da ih je Tuđman pobijedio, ali danas njega više nema.

Oni jednostavno na drugačiji način moraju tu srpsku priču o jednakosti neovisnosti Hrvatske izjednačiti s Ustaškom Hrvatskom. To ne mogu raditi izravnom tvrdnjom za današnju Hrvatsku, ali mogu tako da napadaju Najslavniju hrvatsku postrojbu u Domovinskom ratu i pozdrav svih branitelja koji su pobijedili u ratu i njih, a ne samo Srbe preko ZDS.

Zašto ZDS?

Pa preko laži o ZDS je jednostavno dokazati jednakost NEZAVISNE Države Hrvatske i USTAŠKE Države Hrvatske.

Kako to?

Pa sjetimo se priče o ZDS.

Povjesničarima je na žalost važnije gdje je Pavelić objavio ZDS od činjenice koje ste vidjeli u mom pismu Predsjedniku Ustavnog suda o *Ustaško-domobranskom pokretu*.

Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

Bio je na čelu i Ustaša i Domobrana kojih ima mnogo više, pa mu je sigurno bilo drago što su ga oni prigrlili kao domobranski pozdrav, ako on to sam nije tražio od svojih domobrana.

To je lako moguće što se vidi iz sudbine ZDS u NDH kada su ga Ustaše koristile samo godinu dana!

Moramo im zahvaliti na tome jer je tako očito da današnje vlasti tvrdnjom o tome da je to ustaški pozdrav iz NDH, a Ustaše su ga očito najmanje koristili u NDH prokazuju sami sebe i zapravo tvrde ono što o jednakosti svake neovisne Hrvatske s ustaškom Hrvatskom.

Zato je Plenković stavio Goldsteina, a nije Jurčevića u Goldstein-Plenkovićevu komisiju (Vladino povjerenstvo za suočavanje s istinom – koje je ironije laž im je istina).

Zato sada politiku druga Tite o nedržanju zakona kao pijan s plotu, u Plenkovićevoj izvedbi o NEDOZVOLJENOM POZDRAVU za koji će biti donijet zakon kada se dogovore, podržavaju i Pupovac i

Milošević. Pozivaju se na Goldstein-Plenkovićevu komisiju, a prijedlog je dao Ognjen Kraus.

(Poslao sam vam Graničev tekst gdje se također spominje Kraus:

Goldman se, smatra, onda s pravom pita kako je moguće da uopće postoje manipulatori poput Goldsteina i sličnih. "Ja bih još dodao i Ognjena Krausa i to u vrijeme kada je antisemitizam u eksponencijalnom rastu, kad jedan od četiri američka milenijalca, kako stoji, vjeruje da je holokaust izmišljen, kad više od polovice Nijemaca smatra da Židovi pretjeruju s pričom o Holokaustu. To je, naravno, posljedica 'istine' koju serviraju opskurni likovi poput Ive Goldsteina i sličnih, koji su nanijeli toliko štete upravo žrtvama Holokausta, oni, na žalost, nisu prisutni samo u Hrvatskoj".

U spomenutoj knjizi "Brani li Goldstein NDH imate tekst u kome Letica u TV emisiji, kada Puhovski kaže da su on i Ivo Goldstein napadnuti jer su Židovi, konstatira kako nije znao da su Židovi već je bio uvjeren da su Jugoslaveni.)

Priča o genocidnosti hrvatskog naroda ispričana preko ZDS!

Ali prihvatljivija za hrvatsku vlast jer nije tako očita kao napuhavanje brojki žrtava Jasenovca (i ne samo njega) jer su ipak Ustaše u NDH koristile ZDS godinu dana, pa to prikažeš kao ustaški pozdrav. Kako su ga svi koristili svo vrijeme NDH jasno je da su svi Hrvati Ustaše, zar ne!

Da, svi koji su za neovisnu Hrvatsku su Ustaše, a to ne moraš reći. Ili kako to voli reći Plenković: *"To nitko ne dovodi u pitanje."*

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Naš poznati književnik dr. sc. Stijepo Mijović Kočan mi piše: *Pratim Pisma predsjednicima, znaš da sam uz Tebe, neka se makar zna da su napisana!*

PISMO PREDSJEDNICIMA 12.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

U svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“

I doista se Ivo Drobilica s pravom poziva na svoga tatu. Istina u lažima je tata bio suptilniji od sina.

Klasična priča i kod tate je: kaže da je nešto laž, da bi mogao "prodati" svoju laž. Kako je danas JUSP Jasenovac odigrao sramotnu ulogu u slučaju Davida Goldmana ovdje ću vas podsjetiti da je jedna takva laž omogućila tati Goldsteinu da postane predsjednik Savjeta JUSP Jasenovac.

Radi se o kraju prve vladavine HDZ-a. Uz pomoć medija tata Goldstein plasira očitu laž govoreći o ZAKLJUČNOM IZVJEŠTAJU za nešto što je bilo IZVJEŠĆE O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava OD OSNUTKA (11. veljače 1992.) DO RUJNA 1999. GODINE. U više tekstova upozoravao sam da mu je ta laž pomogla da s promjenom vlasti bude postavljen za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac.

Zato sam svojedobno zamolio predsjednika Komisije g. Kazimira Svibena za napomene o tom njihovom osporavanom Izvješću (objavio sam ga u knjizi "Brani li Goldstein NDH?"). Evo tog njegova odgovora:

Zlatar, 11. siječnja 2002.

N A P O M E N E

o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine

Tekst Izvješća odgovara naslovu. Izvješćuje se o radu Komisije.

Obično smo svake godine izvješćivali o Radu kroz proteklu godinu. Ovo Izvješće razlikovalo se od prijašnjih po tom što je dan pregled cjelokupnog rada Komisije od njezina početka pa do rujna 1999. Bila je to zapravo rekapitulacija dotadašnjeg djelovanja. Htjeli smo prikazati dokle smo stigli do rujna 1999.

Što se tiče žrtava, brojevi u tablicama odnose se samo na žrtve koje su poimenično evidentirane u našoj Komisiji. Nikad nismo tvrdili da smo do rujna 1999. popisali sve žrtve II. svjetskog rata i poraća ili utvrdili konačan broj bilo koje vrste žrtava (kako nam podmeću naši osporavatelji). Uvijek smo izvješćivali do kojeg smo broja žrtava poimeničnim popisivanjem došli do određenog datuma i nismo vršili nekakvih prognoza o konačnom broju bilo kojih žrtava.

Do rujna 1999. na našem se popisu našlo 261 415 žrtava. Premda je to velik broj, nitko na sjednici Komisije nije postavio pitanje je li to konačan broj žrtava, jer je svima bilo jasno da smo još daleko od kraja popisivanja.

O velikom broju žrtava podaci su sada nepotpuni. Od 261 415 evidentiranih žrtava za 72 545 osoba ne znamo još jesu li bili građanske ili vojne osobe. Za 84 151 žrtvu imamo upisanu građansku pripadnost. Vojnih osoba upisano je 164 719. Od toga je 45 386 pripadalo partizanima i Jugoslavenskoj armiji, 55 629 Oružanim snagama Nezavisne Države Hrvatske, 102 četničkim i drugim srpskim paravojnim formacijama, 143 vojsci Kraljevine Jugoslavije, 3195 njemačkoj vojsci, 231 talijanskoj vojsci, 9 silama Osovine (bez pobližih određenja) i 24 zapadnim vojskama.

Već na prvi pogled vidi se da popis poginulih nije konačan, jer su neke rubrike vrlo niske. Srpske postrojbe imale su očito mnogo više poginulih, ali njihova imena do sastavljanja Izvješća nismo uspjeli saznati. U tim rubrikama broj žrtava sigurno je znatno veći od onoga što je u Komisiji evidentiran.

Žrtve s područja današnje Republike Hrvatske uspješnije su s naše strane popisane nego žrtve iz drugih krajeva.

S današnjeg hrvatskog državnog teritorija evidentirali smo poimenično 153.700 žrtava. Ali ni tu nisu sva područja podjednako uspješno popisana. I to je dokaz da popis nije konačan. To pokazuje i pregled evidentiranih žrtava po županijama. Od županije do županije brojevi se jako razlikuju: od 922 žrtve u Međimurju do 28

029 žrtava u Splitko-dalmatinskoj županiji. Ipak još nitko iz Međimurja nije predbacio Komisiji da je Međimurce diskriminirala, jer je evidentirala samo 922 žrtve iz Međimurja.

Posebnih problema imala je Komisija s utvrđivanjem nacionalne i vjerske pripadnosti žrtava.

U Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas među žrtvama 79 318 Hrvata i 18 410 Srba uz neznatan broj pripadnika ostalih nacionalnosti. Ali za 53 768 žrtava za sada nam je nacionalnost nepoznata.

Među popisanim žrtvama u Republici Hrvatskoj evidentirano je kod nas najviše katolika. Pripadnika drugih vjera znatno je manje zabilježeno. Ali zato imamo 83 685 žrtava s nepoznatom vjerskom pripadnošću.

Ta je nepoznatost naročito velika kod partizana i JA, gdje imamo npr. evidentirano samo 9632 katolika, ali čak 29.082 poginula s nepoznatom vjerskom pripadnošću. Kod poginulih vojnika Nezavisne Države Hrvatske zabilježeno je pak 31.430 katolika prema 10.388 s nepoznatom vjerskom pripadnošću. To ne znači da nisu bili vjernici. Vjeroispovijed im kod nas nije upisana jer za to nemamo dokumentarne podloge.

Naši terenski popisivači žrtava redovito su upisivali narodnost i vjeru žrtava, gdje god je to bilo moguće ustanoviti. Ali kod žrtava koje smo preuzeli s regionalnih popisa partizanskih žrtava, često je manjkao podatak o njihovoj nacionalnosti, a o njihovoj vjeri gotovo uvijek. Te praznine kanili smo popuniti prilikom izdavanja naših regionalnih popisa žrtava, koji bi sadržavali imena svih žrtava nekog kraja, ne izostavljajući nikoga zbog njegove vojničke, ideološke ili rasne pripadnosti. S takvim edicijama mi smo počeli (Florian Boras: «SPOMENICA LJUBUŠKIM ŽRTVAMA», Ljubuški, 1998. i Gordana Turić, Drugi svjetski rat i poraće – U TEMELJU KAMEN – SPOMENICA ŽRTVAMA IDEALU HRVATSKE DRŽAVE – IMOTSKA KRAJINA /OD 1941. DO 1990. GODINE/, Zagreb, 2000.).

Težište našega terenskog popisivanja žrtava bilo je na onim žrtvama koje nisu bile još nigdje evidentirane i o kojima se za komunističke vladavine moralo šutjeti. Za takve žrtve mogli smo doznati prvenstveno preko živih svjedoka, čiji se broj zbog starosti

stalno smanjivao i još uvijek se smanjuje.

Terenskim popisivanjem nismo mogli uspješno obuhvatiti one žrtve, čija rodbina više ne živi u Republici Hrvatskoj. To je naročito slučaj s hrvatskim Židovima i hrvatskim Nijemcima. Prema popisu stanovništva od 1991. u Hrvatskoj je tada živjelo samo 600 Židova i 2635 Nijemaca. Zato ne začuđuje da se na našem popisu žrtava do rujna 1999. našlo 293 Židova i 752 Nijemca. Svima nam je bilo jasno da je njihovih žrtava bilo mnogo više. Ali mi im nismo mogli izmisliti imena; a bez imena u našoj Komisiji nema brojeva.

Jasenovačke žrtve popisali smo dijelom propitkivanjem na terenu, a dijelom na temelju partizanskih regionalnih popisa žrtava. Na taj način stigli smo do broja 2238. Knjigu «Jasenovac – žrtve rata prema podacima Statističkog zavoda Jugoslavije», Zürich – Sarajevo, 1998., uspjeli smo nabaviti toliko kasno da podaci iz nje nisu više mogli ući u Izvješće.

Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., Izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama vidio konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Osporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga, počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane «mane». Kao «krunski» dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloraba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća).

Poslije trećesiječanskih izbora 2000. Sabor nije imenovao članove Komisije iz redova zastupnika, pa ni predsjednika. Tako obezglavljena Komisija samo je životarila. Izgubljene su dvije dragocijene godine. U međuvremenu, pomrli su brojni svjedoci genocida nad Hrvatima, što ga izvršiše Partija i njezina Armija. Sada se Saboru predlaže da Komisiju ukine.

Znakovito je da su poimenični popisi žrtava i u Titovo doba padali u nemilost i bili skriveni od javnosti, jer popisivači nikako nisu mogli udovoljiti partijskoj «normi».

Žalosno je da se u posljednje vrijeme hrvatskim žrtvama više bave Slovenci nego Hrvati. Masovna grobišta Hrvata širom Slovenije neoboriv su dokaz genocida, jer su nastala ubijanjem golorukih ljudi poslije rata.

Gospodin Slavko Goldstein bio je član Komisije od početka da kraja. U njega smo kao Židova polagali velike nade i očekivali da ćemo preko njega doći do popisa židovskih žrtava. Toga popisa nismo dočekali. Da nam ga je predao, ne bi se mogao onako ponijeti na zadnjoj sjednici Komisije kako se ponio.

Kazimir Sviben

Netko će reći: KAKAV TATA – TAKAV SIN. Ali ovdje je bitnije što je i sam JUSP Jasenovac u svojoj 'obrani' Ive Drobilice pokazao da je na istoj razini.

O tome piše glavni urednik *Hrvatskog tjednika* Ivica Marijačić 26. kolovoza 2021.:

“U spašavanje posrnuloga historičara Iva Goldsteina, koji se nakon demaskiranja u *The Jerusalem Postu*, zapetljao u nove nebuloze oko Jasenovca, uključila se i Javna ustanova SP Jasenovac. I dok je bilo očekivano da reagiraju srbijansko veleposlanstvo u Izraelu, zatim tzv. Muzej žrtava genocida u Beogradu i sam Goldstein, pomalo je skandalozno da jedna hrvatska ustanova ničim izazvana piše *Jerusalem Postu* i brani Goldsteina. Naravno da je povijesno bizarno da je netko koga plaćaju Hrvati u službi neprijatelja, ali u Hrvatskoj nije to jedino ludilo i mazohizam. Ono što je posebno bolesno u reakciji JU SP Jasenovac, i što ne ostavlja više nikakvu sumnju u zločinački i velikosrpski karakter te ustanove, jest činjenica da oni pišu kako je Hrvatska počinila u Jasenovcu ni manje ni više nego genocide nad Srbima. Nikada to nije izrekao ni jedan sud, nije to napisao nikada ni jedan relevantni povjesničar, nikada za to nitko nije pronašao ni jedan dokaz.

Priopćenje nije potpisano, ispod njega piše JU SP Jasenovac, ali to ne amnestira ravnatelja te ustanove Ivu Pejakovića. Možda ga je bilo stid potpisati se te je povjerovao da je samim time njegova blamaža

manja. Ravnatelj Pejaković je, koliko znamo, etnički Hrvat pa poslati u svijet priopćenje s takvom mržnjom i klevetom na račun vlastita naroda, nešto je najniže na što može pojedinac pasti.”

Da, a podržava ih vlast u RH, vjerovali ili ne!

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PISMO PREDSJEDNICIMA 13.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Kao što sam vam napisao u prošlom pismu u svojoj 'obrani' u *The Jerusalem Postu* Ivo Goldstein se poziva i na svog oca: „Moj pokojni otac Slavko i ja najmanje 20 godina vodili smo žestoke rasprave s ovim proustaškim krugovima u Hrvatskoj i inozemstvu.“ Blagonaklono Ivo Drobilica spominje samo nekoliko imena iz tih proustaških krugova.

Zato ću vas ja podsjetiti kako su 2015. godine jednu takvu knjigu napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i Blanka Matković. Njihovu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“ izdalo je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Osuda knjige došla je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu: „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015, na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina (tada posebni savjetnik Predsjednika Vlade RH g. Zorana Milanovića), Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine, te stidljivo i Nataše Jovičić, ravnateljice Spomen-područja Jasenovac.

Na to su masovno odgovorili veliki broj onih iz proustaških krugova o kojima piše Ivo Drobilica. To su:

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u
Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski
akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić

mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić

dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pečnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakic-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čivljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj Pokreta
krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija Sveučilišta
u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić

prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr. sc. Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kaćunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof. dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
Potporu su im pružili i drugi iz proustaških krugova.

U Prilogu vam šaljem i njihovo pismo.

Podsjećam vas da sam vam poslao moju knjigu “Branili smo Stepinca”. U knjizi imate još jako puno imena iz proustaških krugova, dovoljno je pogledati samo djelomični popis onih koji su tražili ostavke na Porfilijevoj TV (poglavlje ‘Srpski svet’ i Hrvatska) i zbog toga što im gostuje i Ivo Drobilica, a to je bilo mnogo prije pojave Goldmanova teksta u Jerusalem Postu. Zajedno s onim na Internetu preko 3000 takvih potpisnika. Izdvojit ću samo neka imena pobjednike iz Domovinskog rata:

general dr Kornelije Brkić
general Ljubo Ćesić Rojs

general Mile Ćuk
admiral Davor Domazet Lošo
prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
brigadir Werner Ilic, Zagreb
general Ante Jelavić
general Ivan Kapular, Zagreb
general Marinko Krešić
brigadir Stjepan Kulić, Vinkovci
general Mladen Markač, Zagreb
brigadir Ivan Markešić
general dr. sc. Miroslav Međimorec
general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
general Ivica Primorac
general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
brigadir Ivan Rašić, Zagreb
general Renato Romić, Virovitica
general Željko Šiljeg, Zagreb
st. brigadir Marinko Štrbac, Novoselac
general Žarko Tole, Split
general Ivan Tolj, književnik
brigadir Ilija Vincetic, Zadar
brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
brigadir Drago Zrinušić, Zadar

Vidite kako je teško bilo Ivi Drobilici i njegovom tati u toj borbi s proustaškim krugovima.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Iz zahvalnosti prema tim velikim znanstvenim doprinosima Ive Drobilica naši ljudi su i pronašli tu drobilicu po kojoj je dobio ime:

PRILOG

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću, obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile

zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to* (ta knjiga) *pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se

suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podacima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom

pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

PISMO PREDSJEDNICIMA 14.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Poslije komentara mojih pisama od strane hrvatskog generala (glasnogovornika "Oluje") i pjesnika (ovogodišnje laureate "Dobrojutro more), kao i književnika dr. sc. Stijepa Mijovića Kočana vidim danas da ih komentira i jedan od najvećih hrvatskih kolumnista Zvonimir Hodak koji i danas piše o Ivu Drobilici i njegovim kolegama:

Međutim, završimo s našim povjesničarima. Ostavimo ih akademiku Josipu Pečariću koji se ovih dana njima bavi briljantno.

<https://direktno.hr/kolumne/hrvatskoj-su-sve-glasniji-oni-koji-sanjaju-novu-1945-morat-ce-jos-malo-pricekati-242778/>

Zapravo nešto slično je davno konstatirao hrvatski povjesničar dr. sc. Zlatko Matijević na predstavljanju jedne moje knjige. Na početku svog govora postavio je pitanje:

Što radi Pečarić u povijesnim znanostima?

I sam je odgovorio:

Uvodi red u povijesne znanostima!

Očito je kako trebam nastaviti s ovim pismima.

Na neki način na to su me zadužili moji prijatelji sveučilišni profesori dr. sc. Zdravko Tomac i dr. sc. Miroslav Tuđman na predstavljanju mojih knjiga koje su zadnji put oni predstavljali.

Prof. Tomac je govorio o tome kako u RH svi koji pišu i komentiraju hrvatsku politiku – uključujući i njega – kalkuliraju, da ja ne kalkuliram u svojim tekstovima. A prof. Tuđman je upozorio na jednu od posljedica takvog mog djelovanja -sramotni progon mojih matematičkih časopisa koji su izuzetno cijeljeni u svijetu i po Scopusu među najboljima u RH.

U mnogo navrata napisao sam da je izuzetan uspjeh srpske politike to što Memorandum SANU 2. u RH provodi i hrvatska vlast. Ali provođenje srpske politike je bila konstanta u bivšoj državi. To je sjajno konstatairala Tanja Torbarina tvrdnjom da je najveća Velika Srbija koja je ikad postojala bila Jugoslavija. Kako je Srbima u povijesti najviše pomogla LAŽ, to je i u Drugoj Jugoslaviji sve bilo u znaku laži.

Kao i sada i tada se lagalo i o Stepincu i o Jasenovcu i općenito o Drugom svjetskom ratu. Vama je danas izuzetno teško jer se danas mnogo više zna o svemu tome, o čemu sam vam već pisao u prethodnim pismima.

Zato mi vas je jako žao jer morate braniti, ili govorom ili šutnjom, takve nebuloze kakve su one Iva Drobilice (naravno i o tome imate danas kod Hodaka).

Vjerujem ipak da vam je ipak draga istina. Već sam vas upozorio na inzistiranju na istini g. Igora Vukića pa vam u prilogu šaljem taj tekst. Zapravo ako ste se već opredijelili suprotno od mene u onoj srpskoj podjeli na ustaše i srpske sluge (poznato je da ja ne volim biti sluga),

onda se ovo slanje Vukićeva teksta o ISTINI, može shvatiti kao moja zlonamjernost jer je poznato kako su na TV u Beogradu suočili njega i Šešelja, pa su voditelji optužili Šešelja da su njegove tvrdnje suprotne srpskim interesima. Mogu zamisliti kako je takvima među nama da netko pomisli da im srpski interesi nisu iznad svega i da netko može pomisliti za njih da su im važniji hrvatski interesi, tj. da su ustaše ili kako kaže Ivo Drobilica da pripadaju proustaškim krugovima kao svi oni čija sam imena naveo u prethodnom pismu (nadbiskupi, biskupi, akademici, generali, profesori, književnici,...).

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

Dno dna jednoga znanstvenika

ŠTO TO DROBI IVO GOLDSTEIN i hoće li uprava zagrebačkoga sveučilišta išta poduzeti protiv ovoga notornoga lažljivca i krivotvoritelja

Goldsteinove bombe o drobilici i lomači u Jasenovcu podjednako su sulude. Da se ikad ozbiljno i upućeno bavio Jasenovcem, ne bi se usudio javno sramotiti takvim tvrdnjama

Piše: Igor Vukić

Bio je to neugodno vruć dan, taj 14. kolovoza, kad je Jerusalem Post ispalio bombu. Objavio je tekst stanovitog Davida Goldmana pod naslovom „Ovo sramotno ruganje holokaustu mora prestati“. U tekstu je napisano kako hrvatski povjesničar Ivo Goldstein izmišlja da su u Jasenovac iz Njemačke u travnju 1945. dovezene nekakve drobilice za kosti pa zato nije nađeno mnogo posmrtnih ostataka žrtava. Dalje stoji da je forenzički dokazano od 2500 – 4500 stradalih, a popisi govore o desecima tisuća. A i ti popisi su sumnjivi, istraživanja pokazuju kako su u velikoj većini izmišljeni.

Autor Goldman kako ga je predstavio Jerusalem Post, pitao je i zašto se koriste slike iz njemačkih logora kako bi se pojačavali tekstovi o Jasenovcu te zašto se uopće iznose brojke i procjene, kad svi priznaju da je brojeve žrtava u ovom slučaju teško utvrditi. Goldman je zaključio da takva izmišljanja mogu pridonijeti rastućem antižidovskom raspoloženju u svijetu.

Goldsteinova mitomanija sad je poznata i na globalnoj razini

Zahvaljujući tome što je objavljen u jednom takvom dnevnom listu kakav je Jerusalem Post, članak je brzo dospio na brojne medijske portale u Hrvatskoj i okolici. Prijevod su objavili Index, Kamenjar, Večernji list, Narod.hr, Oslobođenje.ba, Maxportal, Klix.ba, Poskok

Online i drugi. Objava je izazvala burne komentare čitatelja. O promjeni odnosa prema Jasenovcu i potrebi temeljitog istraživanja Jasenovca koju vidi i Jerusalem Post, pohvalno su se izrazili i povjesničar Mario Jareb iz Hrvatskog instituta za povijest, kao i kolumnist Večernjeg lista Milan Ivkošić. I Hrvatski tjednik je sa zadovoljstvom registrirao da je dobar dio navoda iz članka u izraelskom listu potvrda dugogodišnjeg pisanja njegovih autora, a da je mitomanija Ive Godsteina napokon uočena i na globalnoj razini.

U Srbiji je na članak prosvjedom odmah reagiralo tamošnje Ministarstvo vanjskih poslova, a televizijske su postaje brže-bolje organizirale razgovore uživo u kojima su se sudionici, poput episkopa Jovana Ćulibrka iz Pakraca, natjecali u osudi sadržaja članka. Jedini izuzetak bila je TV Happy, čiji mi je urednik i voditelj Milomir Marić dao priliku da putem Skypea izravno u programu prokomentiram ovaj događaj.

Nakon prvotnog oduševljenja što je Jerusalem Post objavio taj članak, u mojoj skupini istraživača jasenovačkog fenomena pojavila se sumnja u identitet navodnog autora. Navodnog pisca Davida Goldmana iz Australije, predstavljenog kao direktora thegoldmanreporta.org, stranice koja se bori protiv neonacizma i antisemitizma. Bilo je to sve predobro da bi bilo istinito. Toliko smo puta pokušavali stupiti u kontakt i zainteresirati ugledne profesore povijesti po cijelom svijetu, voditelje uvaženih katedri na sveučilištima zvučnih imena. Slali smo im autentične arhivske dokumente o Jasenovcu, fotografije, izjave svjedoka... Bez uspjeha. Ne zanima ih. Sorry dečki, ništa izvan onoga što je još utvrđeno u vrijeme Titove Jugoslavije.

I sad se pojavi neki, kakav-takav, zainteresirani tip. Ali...

Učinili smo ono što je, čini se, JPost propustio: malo smo bolje provjerili autora, analizirali radove koji su objavljeni pod njegovim imenom (ima ih samo tri) i raspitali se kod više izvora u Australiji. Uskoro je postalo jasno da „David Goldman“ kao stvarna osoba koja je napisala članak – ne postoji.

Identitet i članak stvorili su jedna ili više osoba dobro upućene u jasenovački problem. Posjeduju i primjernu razinu medijske pismenosti potrebnu za pripremu legende (web stranica, plasiranje

članaka u nekoliko raznih medija), koja je omogućila da članak procuri kroz prste Jerusalem Posta.

Budući da se zalažemo za ozbiljno istraživanje i raspravu o logoru u Jasenovcu, koju treba voditi s poznavanjem činjenica, ali i s jasnim identitetom sudionika u raspravi, morali smo obavijestiti javnost o sumnji u identitet rečenoga Goldmana. Učinio sam to putem moje Facebook stranice, upozorivši javnost - prije nego je toga postao svjestan i sam Jerusalem Post.

Te su novine potom povukle članak iz svojeg elektroničkog izdanja, istodobno praveći novu pogrešku! Nisu pri tome obavijestili svoje čitatelje o razlozima povlačenja. Stoga sam kao redoviti čitatelj Jerusalem Posta (od 1995. godine), upitao glavnog urednika Jakova Kaca o aferi Goldman. U prvom pismu (poslanom izravno njemu, ali i cijelom uredništvu) pitao sam može li potvrditi identitet autora, odnosno, hoće li provesti istragu kako bi se ispitalo je li njegov list lijepo nasamaren. Je li bio žrtva „hoaxa“ kako se u žargonu angloameričkog novinarstva zove takva vrsta prijevare?

Nitko, nigdje i nikada, ni među bivšim zatočenicima, ni među najgorim komunističko-velikosrpskim piscima o Jasenovcu, nije spomenuo da je ondje bilo takvih strojeva

Nakon šest dana od objave članka poslao sam mu drugo pismo u kojem sam ustvrdio da je vrlo vjerojatno kako „DG“ uopće ne postoji i da bi bio red da to njegove novine i priznaju i ispričaju se javnosti. Ili, ako i dalje misle da „DG“ postoji, zašto su onda uklonili njegov članak? Zar njihov autor ne zaslužuje pravo na izražavanje svojega mišljenja, kao i drugi suradnici? Ako „David Goldman“ ipak ne postoji, može li se onda sumnjati u identitet ostalih autora u listu? Sudeći prema odnosu prema drukčijem mišljenju, možda vi uopće niste *Jerusalem Post*? Nego se iza tih kulisa skriva „Kabul Press“ ili moskovska Pravda?

Ni na jedno od ovih pisama do 22. kolovoza, kad nastaje ovaj članak, nije stigao odgovor.

Ali su zato na stranicama „Jerusalem Posta“ osvanuo tekst Dejana Ristića, ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Potom je, 21.

kolovoza, objavljen i odgovor Ive Goldsteina upućen fantomskom Davidu Goldmanu.

Jerusalem Post, Ristić i Goldstein odnos prema „Davidu Goldmanu“ postavljaju na sljedeći temelj: prave se kao da on postoji, ali da je riječ o nekom slabo poznatom i nedovoljno upućenom autoru. Naravno, time idu na ruku „hoaxerima“.

O sadržaju Ristićeva odgovora pročitajte više u okviru uz ovaj članak. Goldsteinov odgovor kombinacija je političke kuknjave i slabašnog pokušaja kontrole štete koju mu je nanio sadržaj „Goldmanova“ članka

Goldstein: „Postoje indicije“.

Reći ćemo nešto o dijelovima odgovora koji se odnose na logor u Jasenovcu. Slične je tvrdnje u prvoj reakciji Goldstein iznio 16. kolovoza i za Večernji list. Ustvrdio je da se ekshumacijama na terenu Jasenovca neće moći pronaći koliko je bilo žrtava, jer „brojni svjedoci tvrde da su se od 6. i 7. travnja 1945. na vrat - na nos prekapala jasenovačka groblja, iskapale lješine i kosturi žrtava te ih se spaljivalo na lomačama. Zatočenici su iskopali jame preko kojih su postavljene gvozdene traverze, a na njih debeli pleh, potom i burad s naftom. Leševi bi se stavljali na pleh, a dovođeni su i živi zatočenici, koji su tu zaklani i bili bačeni na pleh. Sve bi ih polili naftom, a nakon što se od pepela izgorjelih lešina jama napuni, onda se prelazilo nad drugu jamu, iznio je Ivo Goldstein. Tijela su tako pretvorena u pepeo koji se bacao u Savu.

U *Večernjem listu* Goldstein je objašnjavao kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu „Akcije 1005“, a ustaše su, i u tom pogledu usko surađivali su nacistima. U *Jerusalem Postu* je malo ublažio izjavu pa je spominjući „Akciju 1005“ i „tezu“ da je tako rađeno i u Jasenovcu, napisao da su „ustaše i nacisti blisko surađivali na razne načine, a POSTOJE INDICIJE, da bi tako moglo biti i u ovom slučaju“.

Ih, ta nemojte kas'ti – rekli bi u dječjoj seriji „Neven“, koja rad i pisanje Ive Goldsteina stotruko nadmašuje po znanosti i pameti. „Postoje indicije“, kaže. Da se ikad ozbiljno i upućeno bavio Jasenovcem, vjerojatno se ne bi ni usudio javno sramotiti tvrdnjom

o drobilicama. Nitko, nigdje i nikada, ni među bivšim zatočenicima, ni među najgorim komunističko-velikosrpskim piscima o Jasenovcu, nije spomenuo da je ondje bilo takvih strojeva. Takve izjave i napisane rečenice mogu biti plod jedino pokvarene mašte. Izjave kakve nisu dostojne profesora na bilo kojem sveučilištu u Hrvatskoj. O tome bi morala povesti računa i uprava Filozofskog fakulteta.

Što se tiče navoda o spaljivanju leševa, o nemogućnosti da se tako uklone tragovi velikog broja ljudskih kostura odnosno posmrtnih ostataka već više puta pisano pa i ovdje u Hrvatskom tjedniku. Ukratko, u zagrebačkom Krematoriju jedan se leš spaljuje oko sat i pol pa i više, u zatvorenom prostoru, na temperaturi od 900 do 1000 Celzija. I opet nakon toga ostanu nesagorjele kosti i zubi te zatim doista idu u – drobilicu! Uređaj s kamenim kuglama melje i lomi ostatke na strukturu sličnu šljunku koja se na kraju stavlja u urnu. Moguće je da je negdje davno Ivo Goldstein pročitao članak o ZG-krematoriju (jedan je objavio Globus 2015., jedan Jutarnji list uoči Svih svetih 2020.) pa se dosjetio „ispaliti bombu“.

Ništa bolje ne stoji ni s pričom o spaljivanju leševa. Da su to stvarno i radili u Jasenovcu, a nisu, onda bi partizani zatekli hrpe nagorjelih kostiju i fino bi ih fotografirali. Pa se ne bismo 76 godina kasnije morali baktati sa „sumanutim rečenicama nekog tikvana koji je igrom slučaja uspio doći na nacionalnu TV“, kako je to napisao tvorac fantomskog „Davida Goldmana“. Prema Goldsteinu spaljivanje je počelo 6. i 7. travnja 1945. A već 22. travnja logor praktično prestaje postojati. Partizani su 24. osvojili Staru i Bosansku Gradišku, a 28. travnja zauzeli su Bosansku Dubicu. U napušteni Jasenovac ulaze 2. svibnja. Što to govori Ivo Goldstein? Da su ustaše natjerali skupinu logoraša da u dvadesetak dana u pepeo pretvore 60 ili 80 tisuća tijela, tako što će ih prvo iskopati pa staviti na debeli lim ispod kojeg je hrpa cjepanica? Još će ih politi benzinom. I – puć!, kako bi rekli u Vojvodini.

E time se stvarno kvalificirao za hrvatsku nacionalnu televiziju, i to za emisiju „Na rubu znanosti“, koja nažalost postoji na HTV-u.

Zadnjih dana postojanja logora njegovoj upravi glavni je zadatak bio organizirati povlačenje prema zapadu – prema Sisku, Zagrebu i dalje. Željeznički most između Jasenovca i Uštice, bio je miniran 23. travnja kako bi se usporilo nadiranje partizana iz pravca Dubice. Taj

most su inače britanski i drugih zrakoplovi njihovih saveznika nekoliko puta gađali i u niskom letu ali ga nisu uspjeli onеспособiti. Zapovjedništvo i ustaška posada odlazili su s namjerom da se uskoro vrate pa za sobom nisu mnogo toga uništavali, osim tih nekih taktičkih objekata, poput jasenovačkog mosta.

Goldstein kaže da su ustaše natjerali skupinu logoraša da u dvadesetak dana u pepeo pretvore 60 ili 80 tisuća tijela, tako što će ih prvo iskopati pa staviti na debeli lim ispod kojega je hrpa cjepanica? Time se stvarno kvalificirao za emisiju „Na rubu znanosti“

Hebrang: Goldstein se zapravo boji istine o Jasenovcu

Goldsteinove tlapnje do danas su mnogi ismijavali – od njegovih profesora, preko kolega povjesničara, pa sve do običnih ljudi sa zericom zdrava razuma. Nakon njegove izjave u Večernjem listu poklopio ga je i bivši ministar zdravstva i obrane te načelnik Ratnog saniteta dr. Andrija Hebrang, po nekoliko osnova dobro upućen u forenzičke mogućnosti pronalaženja leševa poginulih u ratovima. „Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je diletant i u području bioloških znanosti“, izjavio je Hebrang za portal Direktno.hr. Odgovarajući na Goldsteinove tvrdnje da su u močvarnom terenu oko Jasenovca tijela dosad već istrulila, Hebrang je objasnio da „organska materija ostaje dokaziva bez obzira na to kakve bile prirodne okolnosti. „Činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka na puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca“, rekao je Hebrang, dodajući da se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati. Primjerice, danas postoji niz znanstvenih metoda, poput DNK analize, po kojoj se može točno dokazati kome pripada molekula koja je pronađena.

Goldstein se boji istine pa zato, ocjenjuje Hebrang, laže da se s iskopavanjima ništa ne bi postiglo: „Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina?“

Istraživački novinar Gordan Malić također je uočio da Hrvatska ima visoko razvijenu forenzičku antropologiju, zahvaljujući poslijeratnim ekshumacijama.

„Naši forenzički stručnjaci među cjenjenijima su u svijetu. Njihov rad u pronalasku, ekshumaciji i obradi nalaza skupnih i masovnih grobnica žrtava rata postao je poznat u stručnim krugovima kao Hrvatski model traženja nestalih osoba (Croatian Model for the Search of Imprisoned and Missing Persons)“, napisao je Malić.

Zahvaljujući tome, dodao je, u svibnju prošle godine otkriveni su i precizno pobrojani ostaci 130 osoba likvidiranih 1945. na lokaciji Prudnice u općini Brdovec, koja je poznata i kao područje čestih poplava Save i Sutle. Iste godine na poplavnome području Brežice u Sloveniji otkriveni su posmrtni ostaci 139 osoba likvidiranih 1945. godine. Na tim su lokacijama partizani ubijali domobrane, ustaše i njemačke vojnike. Malić ne vidi razloga da se s takvim istraživanjima ne nastavi i na području Jasenovca, gdje bi se tražile ustaške žrtve.

Svi istražuju – izraelci, Slovenci, Nijemci, Rusi... – samo Hrvati ne

Malić kao i Hebrang ukazuju na činjenicu da Njemačka potiče i financira potragu za tijelima njemačkih vojnika iz Drugog svjetskog rata. „Vlade Savezne Republike Njemačke kontinuirano potiču na otkrivanje i ekshumacije žrtava Drugog svjetskog rata. Upravo zbog takvog stava prema svim ljudskim žrtvama, kao i prema nacističkom režimu, nitko ne dovodi u pitanje etičnost ekshumacija ubijenih pripadnika Wehrmachta od kojih se milijun još vodi kao nestali, a koje se i dalje sustavno provode“, ističe Malić. Hebrang kaže kako su u i u Sloveniji na ovom planu napredovali više nego u Hrvatskoj. Istoga dana kada je u *Jerusalem Postu* objavljen odgovor Ive Goldsteina, taj je list objavio i članak kako je u Poljskoj, u mjestu Wojslavice, pronađena nepoznata i neotkopana grobnica u kojoj leži 60 Židova ubijenih prije 79 godina. Pronašli su je članovi izraelske organizacije Shem Olam koja, uz potporu izraelskih vlasti, istražuje arhive i potom terenskim, forenzičkim radovima analizira ranije nepoznata grobišta. Lokaciju u Poljskoj su našli u razgovoru sa seljanima, koji su znali djeliće informacija. Potom su naprednim skenerima za podzemno istraživanje utvrdili točno mjesto grobnice. Komemoracija i dostojan ukop žrtava održani su 18. kolovoza. Valja napomenuti da i nadležne hrvatske službe u Ministarstvu hrvatskih

branitelja raspolažu skenerima za istraživanje podzemlja (GPR – ground penetrating radar).

Svi dakle istražuju – Izraelci, Slovenci, Nijemci, Rusi... Ali svagdje postoji veća ili manja potpora vlasti. Jedino u Hrvatskoj ne postoji institucionalna potpora za istraživanje Jasenovca (ups, postoji, daje se za JUSP Jasenovac, ali preko toga se tek tu i tamo ostvari nešto korisno za približavanje realnoj slici zbivanja). Vlast u održavanju mitovima iskrivljene novije povijesti podupiru i neki Hrvati kao što je Ivo Goldstein. Dovoljno je spomenuti da je nedavno bio članom vladina Vijeća za suočavanje s prošlošću.

Poteškoću u eventualnom terenskom istraživanju mogla bi predstavljati činjenica da se važan dio šireg jasenovačko logorskog područja nalazi na desnoj strani Save (područje sela Donja Gradina), što je Republika Bosna i Hercegovina, odnosno, njezin dio koji se zove Republika Srpska. Budući da su dužnosnici HDZ-a i u Hrvatskoj i u BiH u dobrim odnosima s Miloradom Dodikom i drugim čelnicima RS, možda bi se i tu našao neki put.

Dotle bi se moglo raditi na hrvatskoj strani. Primjerice, u Uštici na području gdje se nalazi „romsko groblje“, odnosno, groblje na kojem se tvrdi da su pokopani ubijeni Romi. To groblje je uređivano poslije 2000. godine, vidi se da je tamo nešto građeno, da je zbog te gradnje moralo biti i kopanja u zemlju, ali nigdje se ne može saznati je li to groblje prije uređenja primjereno istraženo, i je li što pronađeno.

Prije nego se ode na teren, realnom broju zatočenika koji su odvedeni u Jasenovac (i Lepoglavu, Staru Gradišku, itd.) u Drugom svjetskom ratu možemo se prilično približiti istraživanjem relativno lako dostupnih arhiva u Hrvatskoj, a i drugdje. Na temelju dokumenata što se nalaze na dohvat ruke, može se rekonstruirati realni broj onih koji su otišli dalje iz Jasenovca, koji su pušteni na slobodu pa i oni koji su u njemu izgubili život. Kao što su to u svojim knjigama pokazali članovi Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, moguće je rekonstruirati i logorsku svakodnevicu od kolovoza 1941. do travnja 1945. Iz dokumenata se vide obrisi stvarnih razmjera Jasenovca, a ozbiljno zainteresiranim ljudima ukazuje i na potrebu za daljnjim istraživanjem. Mi smo skupili malu mrežu istraživača koja je pronašla tisuće dokumenata što bacaju jasno svjetlo na Jasenovac. Za te dokumente se tvrdilo da ne postoje,

da su nekud odvezeni (u Beograd, Banju Luku, itd.) ili da su uništeni. Da su se valjda sami od sebe pretvorili u prah i pepeo, kao što Goldstein tvrdi za posmrtnu ostatku.

Nepostojeći „David Goldman“ podigao je prašinu svojom podvalom, ali iz toga ipak mogu proisteći i vrijedne stvari. Slično se katkad događa i s drugim „hoaxima“. *Jerusalem Post* bi trebao priznati svoj propust. Događa se to i najboljima. Duga je lista hoaxa kojima su nasjeli New York Times, Spiegel, Washington Post, USA Today, američka televizija ABC, odbor za dodjelu Pulitzerovih nagrada, itd. Razlika u veličini je u tome što oni priznaju svoje greške, gotovo svaki dan u novinama objavljuju ispravke i isprike. Time čuvaju povjerenje svojih čitatelja.

Pa kad je već tako, da i ja priznam svoja dva hoaksića. Jedan je nastao još osamdesetih u studentko doba, kad se emitirala superpopularna TV serija „Bolji život“. Bio sam u posjetu Puli kod studentskog kolege, a dogovorio sam s Radio Moslavinom iz Kutine, gdje sam prije toga pohađao srednju školu, da se telefonom javim u eter te prepričam događaje s Pulskog filmskog festivala koji se upravo tada održavao. Studentski mangupi dogovorili su se da će za jedno takvo javljanje odglumiti intervju s Draganom Bjelogrićem tada velikom tinejdžerskom zvijezdom „Boljeg života“. Uspjelo je! Svi su bili sretni. Kolega kojeg sam „intervjuirao“ izvrsno utjelovio megapopularnog Bobišku Popadića. Voditelj u studiju u Kutini bio je presretan zbog ekskluzivnog razgovora, a kutinske domaćice i djevojke što su su čule glas svojeg idola kako im šalje pozdrave.

Možda mi je i to pomoglo da 33 godine kasnije, prije *Jerusalem Posta*, nanjušim da u „Goldmanovoj“ priči nešto zaudara.

Drugi hoaxić je zapravo tek anegdota i malo dopunjavanje stvarnosti. Bio sam 2002. u Moskvi kao novinar Jutarnjeg lista, prateći susret predsjednika Vladimira Putina i Stipe Mesića. Uoči susreta vozili smo se u mercedesu hrvatskog veleposlanika Hide Biščevića na neki pripremni sastanak. Odjednom je službeno vozilo stalo i - ni makac. Veleposlanik nas je zamolio da poguramo pa smo jedan kolega novinar i ja uprli iz sve snage. Nakon nekoliko pokušaja državni hrvatski mercedes je upalio. Program se nastavio prema planu. Objavio sam u Jutarnjem listu malu vijest o tome pod naslovom „Novinar Jutarnjeg lista spasio susret Mesić-Putin“.

Zanimljivost je u tome što slika objavljena uz vijest – kako svom snagom guram mercedes, nije bila „prava“, nego je snimljena sat vremena kasnije od stvarnog događaja, uz pomoć ljubaznog portira te jednog od brojnih parkiranih mercedesa kakve je lako naći ispred svakog moskovskog hotela.

DVA OKVIRA

Dejan Ristić naveo još manje forenzike od 'Davida Goldmana'

Ubrzo nakon povlačenja teksta navodnog Goldmana sa stranica Jerusalem Posta, na njima se našao tekst Dejana Ristića, nedavno imenovanog ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Ristićev tekst nije dovodio u pitanje postojanje Goldmana, već se htio obračunati s njegovim sadržajem. Iznenadujuće, u Ristićevom tekstu se potvrđuje smjer razmišljanja fantomskog Goldmana. To se lako provjeriti usporedbom tekstova. „Goldman“ je ukazao na ozbiljni nedostatak forenzičkih dokaza (posmrtnih ostataka) u odnosu na proizvoljne brojke navodnih žrtava kojima se razbacuju razni pisci. Napisao je da je bilo 2500 do 4500 utvrđenih ostataka žrtava.

Dejan Ristić se zgraža nad takvim umanjivanjem broja žrtava i poučava „Goldmana“ da su ekshumacije bile rađene 1946., a ne 1947. ili 1948. godine. Rađene su u Uskočkoj šumi (što je lokalitet bliži Staroj Gradiški nego Jasenovcu), a pronađeno je 976 žrtava. U grobnici kod rijeke Strug bilo je još 1000, ali, veli Ristić, nisu ekshumirane jer su bile tako čvrsto nabacani da se to nije moglo učiniti (!?). Dodaje potom da je 1964. u Gradini na desnoj strani Save kod Jasenovca pronađeno još 284 posmrtnih ostataka.

Zbrojimo li podatke iz Ristićeva teksta dobivamo - 976 plus 1000 plus 284 jednako 2260! Već bi i neka voditeljica manekenskog izgleda sa srpske Prve TV ili notorni „anchorman“ s TV Pinka morao u ovom trenutku uzviknuti: „I, ju! Pa ko je bre ovde lud!“. Vjerojatno će pozvati Ristića da im to obrazloži.

Kad se pogledaju komunistički izvori koji opisuju ta forenzička istraživanja, vidi se da je broj jasenovačkih žrtava utvrđen forenzikom još manji od nabacivanja Ristića i „Goldmana“.

Prema zapisniku o ekshumacijama oko logora Stara Gradiška, koji se može pronaći u knjizi Antuna Miletića „KL Jasenovac“ iz 2007. godine, stvarno je iskopano te forenzički i antropološki obrađeno stotinjak posmrtnih ostataka (točno 107, o čemu postoje i fotografije). Ostalo su procjene poput one o 1000 leševa ispremiješanih u nekoj jami pa se nisu mogli ekshumirati. Ili priče o 600 žrtava u jami površine 3 metra i 10 centimetara puta 1 metar i 20 centimetara (ukupno 3,72 četvorna metra)! Cinik bi rekao da su sigurno bili neki Liliputanci. Nemoguće da je tako mnogo stalo na tako malo prostora.

To je tako zbunilo jednog povjesničara da je lakonski 3 m i 10 cm pretvorio u 310 metara puta 120 metara! Sad je jama postala površinom velika kao tri stadiona u Maksimiru! Tome su se čak smijali i u Muzeju žrtava genocida u Beogradu, koji se ne umara u produkciji fantomskih žrtava.

U Gradini je pronađeno 284 postmrtna ostatka. Zapisnici o tom istraživanju, koje je objavio i Muzej žrtava genocida u Beogradu, otvaraju niz novih pitanja. U grobnicama je pronađeno mnogo kišobrana (?). U jednoj je jami pronađeno 48 muških leševa. U zapisniku, koji je nedavno objavio bivši ravnatelj beogradskog muzeja Veljko Đurić Mišina, stoji da „antropološki izgled skeleta govori da se radi o krupnim ljudima, koščatim, najviše smeđe kose, a kosa je bila vrlo kratka“. Većina ih je bila stara između 20 i 50 godina. Krupni, koščati ljudi, kratke kose? Djeluju li kao tipični predstavnici jasenovačkih logoraša?

Okvir 2

U nedostatku dokaza Goldstein se predstavlja političkom žrtvom

Odgovor Ive Goldsteina Jerusalem Postu je zaista neugodno iznenađenje svakome tko je očekvao neko suvislo podastiranje argumenata. Počinje s pozivanjem na radove njegova oca!, a zatim nabraja svoje knjige, uz citiranje ocjene „poznatog hrvatsko-bosanskog pisca Miljenka Jergovića“, koji piše da se Ivo Goldstein suočava s mržnjom, ali i prešućivanjem u velikom dijelu hrvatske javnosti. Ta javnost su, prema Jergoviću, „desničarski mediji,

Hrvatska televizija, akademski i crkveni krugovi“, pri čemu se Ivo Goldstein se našao na neformalnim crnim listama“! Nevjerojatno. Jergović može pisati što hoće, ali da to Ivo Goldstein misli prodati izraelskoj javnosti, to je druga stvar. On, zbog čijeg je pojavljivanja u emisiji Nedjeljom u 2 Hrvatske televizije i počela cijela ova šarada! U središnjem Dnevniku HRT-a gostuje zajedno s ministricom Ninom Obuljen Koržinek zamalo se držeći za njezine skute! On, koji je pozvan na sudjelovanje u Vijeću za suočavanje s prošlošću koji je osnovala Vlada RH! Profesor koji predaje na fakultetu u Zagrebu i to, zamislite, povijest, gdje je nedavno dobio vođenje novog šašavog kolegija o navodnoj hrvatskoj „desnici“!

Kakav disident! Negdje na tragu Lecha Walese, Martina Luthera Kinga i Spužve Boba Skockanog!

Kakva hrabrost u suprotstavljanju silama mraka u 21. stoljeću u Hrvatskoj!

Tog protudržavnog disidenta Vlada Republike Hrvatske, nemajući kud, šalje neka predstavlja sve poštene i radišne Hrvate u International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA), međunarodnoj instituciji koju plaćaju vlade raznih zemalja da se bavi istraživanjem holokausta.

Dobro. A kako Ivo Goldstein, profesor ispod čijeg su šinjela ipak izašli i neki sjajni hrvatski povjesničari, osobno doprinosi tom cilju? Možda je ipak u pravu montažni „David Goldman“ da Ivo Goldstein, premda poštenu Hrvat, doprinosi istodobno i rastu antisemitizma koji je u Hrvatskog, bez problema se može reći, zanemarive razine u odnosu na neke razvijene zemlje poput Francuske, Velike Britanije, Njemačke, Rusije, Belgije, itd.

Ali neka Ive, on će to dovesti na europski standard.

Kako bi bio u trendu, obavijestio je i Jerusalem Post u svom odgovoru da opasna desnica u Hrvatskoj ipak malo posustaje: čelnik jedne takve stranke dao je ostavku zbog para i mlade cure! Bravo Ivo! Ne bude li više posla na Filozofskom, neki portal koji će probati imitirati Gloriju, mogao bi biti pravo novo radno mjesto.

Hrvatski tjednik, 26. kolovoza 2021.

Vidjela se sklad djelovanja u obrani Goldsteina hrvatskih vlasti (preko JUSP Jasenovac) i srpskih vlasti (Ministarstvo vanjskih poslova i Muzej žrtava genocida u Beogradu).

Na strani su Goldsteina i brane ga kada su mu laži toliko priglupе tako da je već poznatiji po laži o kojoj je Goldman pisao: Ivo Drobilica.

A Plenković je predsjednik HDZ-a!? Brani Goldsteina valjda zato što je za akademika Franju Tuđmana Goldstein tvrdio da je lažov.

Kako je to tek priglupо – pa valjda svi u Hrvatskoj što je rekao o lažima Ivu Goldsteinu njegov mentor prof. Brandt.

Ili Plenković toliko „voli“ Tuđmana da mu ne smeta što je ovaj stradao zbog istine o Jasenovcu. Za neupućene evo kako je to dano na Wikipediji:

1972. je osuđen na dvije godine zatvora zbog "nacionalizma", s obzirom da je njegov povjesničarski rad došao u koliziju sa službenom propagandom komunističke Jugoslavije; s odsluženja kazne bio je pušten nakon 9 mjeseci. Nakon intervjua švedskoj televiziji 1981. ponovo mu je suđeno zbog "kontrarevolucionarne djelatnosti"; u čemu je osobito bio "kriv" zbog revizije jugoslavenske propagande o Sabirnom logoru Jasenovac, koja je inzistirala na "Jasenovačkom mitu" o preko 700.000 žrtava tog logora; taj izrazito visoki broj žrtava je korišten za de facto demoniziranje Hrvata, čiji je nacionalizam predstavljao najočitiju prijetnju opstanku komunističke Jugoslavije. Tuđman se usudio prezentirati podatke 1964. godine službeno provedenog popisa žrtava rata u SFRJ, prema kojima je u Jasenovcu smrtno stradalo nekoliko desetaka tisuća ljudi, makar su podatci tog popisa - koji su opovrgavali neke ključne elemente propagande kojima je režim komunističke Jugoslavije opravdavao svoju vladavinu lišenu demokratskog legitimiteta - bili stavljeni do embargo sve do kraja SFR Jugoslavije. Tuđman je osuđen na 3 godine zatvora, ali je s odsluženja kazne pušten 1983. iz zdravstvenih razloga. Tijekom 1984., vraćen je u zatvor radi izdržavanja ostatka kazne, da bi nakon četiri mjeseca zbog pogoršanja zdravstvenog stanja bio uvjetno pušten iz zatvora.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Franjo_Tu%C4%91man

U spomenutoj knjizi Goldsteinovih Tuđmana su proglasili najvećim revizionistom u Hrvatskoj, a Plenković je izjavio prošle godine kako

ne će dopustiti reviziju Jasenovca i kako kaže Karlo Kralj u novom broju Hrvatskog tjednika *ta izjava predstavlja temeljnu poziciju ove vlasti u odnosu na povijesnu znanost u 21. stoljeću.*

Pritisak hrvatske proustaške desnice bio je ogroman. Na primjer, Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupskog arhiva u Zagrebačkoj nadbiskupiji i nositelj mnogih drugih važnih funkcija, ustvrdio je 2014. godine da je Jasenovac „mit“ koji je „podmetnut među Hrvate“, a tvrdio je da je riječ o „radnom i tranzitnom logoru“. Također je izjavio da ga je u svojim javnim nastupima Slavko Goldstein pokušao “opisati kao jednu od najcrnijih značajki NDH”, nazvavši to “goldsteinizacijom NDH”.

<https://narod.hr/svijet/jerusalem-post-o-goldmanovom-clanku-i-politizaciji-holokausta-goldstein-opet-o-drobljici>

proziva i vrijeđa dr. sc. Josipa Razuma,

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/37635-j-novak-nemocno-i-neuvjerljivo.html>

PISMO PREDSJEDNICIMA 15.

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade,
Poštovani Predsjedniče HAZU,

Zapravo je zanimljivo vidjeti kako danas krijete i znanstvene dokaze koji razotkrivaju laži o Jasenovcu (rad Banić-Elezović) pa se čovjek mora pitati bojite li se zbog činjenice da je zbog Jasenovca stradao i akademik Franjo Tuđman:

1972. je osuđen na dvije godine zatvora zbog "nacionalizma", s obzirom da je njegov povjesničarski rad došao u koliziju sa službenom propagandom komunističke Jugoslavije; s odsluženja kazne bio je pušten nakon 9 mjeseci. Nakon intervjua švedskoj televiziji 1981. ponovo mu je suđeno zbog "kontrarevolucionarne djelatnosti"; u čemu je osobito bio "kriv" zbog revizije jugoslavenske propagande o Sabirnom logoru Jasenovac, koja je inzistirala na "Jasenovačkom mitu" o preko 700.000 žrtava tog logora; taj izrazito visoki broj žrtava je korišten za de facto demoniziranje Hrvata, čiji je nacionalizam predstavljao najočitiju prijetnju opstanku komunističke Jugoslavije. Tuđman se usudio prezentirati podatke 1964. godine službeno provedenog popisa žrtava rata u SFRJ, prema kojima je u Jasenovcu smrtno stradalo nekoliko desetaka tisuća ljudi, makar su podatci tog popisa - koji su opovrgavali neke ključne elemente propagande kojima je režim komunističke Jugoslavije opravdavao svoju vladavinu lišenu demokratskog legitimiteta - bili stavljeni do embargo sve do kraja SFR Jugoslavije. Tuđman je osuđen na 3 godine zatvora, ali je s odsluženja kazne pušten 1983. iz zdravstvenih razloga. Tijekom 1984., vraćen je u zatvor radi izdržavanja ostatka kazne, da bi nakon četiri mjeseca zbog pogoršanja zdravstvenog stanja bio uvjetno pušten iz zatvora.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Franjo_Tu%C4%91man

Bilo kako bilo nema potrebe da vam ja komentiram jer će tekstova o toj laži biti sve više i više.

Kako ova pisma šaljem i drugim akademikima poslat ću vam samo reagiranje HAZUDD-a, jer moje kolege akademici iz reagiranja na taj tekst mogu vidjeti što mnogi Hrvati misle o nama.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

HAZUDD UREDNIŠTVU JERUSALEM
POSTA!

6. rujna 2021.

Štovani dame i gospodo,

Vaš uvodnik od 22. kolovoza te reagiranja Dejana Ristića i Ive Goldsteina te Efraim Zuroffa na članak Davida Goldmana, kojeg ste u međuvremenu povukli s Vaše mrežne stranice, a ove gore navedene ostavili, ponukao nas je na sljedeću reakciju, nadajući se barem malo ravnoteže, što u stvari i predstavlja stvarnost na svjetskoj pozornici mišljenja i povijesnih činjenica do danas otkrivenih, na ovu temu u vašoj novini.

Ne treba se bojati da će Holocaust, kao jedinstven oblik kolektivnog progona nad židovskim narodom, pasti u zaborav, sve dok se o tome djeca podučavaju u školskoj nastavi povijesti. Svatko sa skromnim znanjem stranih jezika i povijesti danas se može informirati o rezultatima popisa pučanstva u zemljama srednje i istočne Europe te

uvjeriti da su tijekom nacističke vladavine Židovi u najvećem broju nestali kao i njihovi vjerski i kulturni objekti (sinagoge, škole etc). Svatko imalo razuman pitat će se kamo su mogli nestati milijuni ljudi i njihove bogomolje, ako nisu bili pobijeni odnosno porušeni?

To vrijedi kako za Nezavisnu Državu Hrvatsku, koja je postojala 1941-45 i uključivala teritorij današnje Hrvatske (najvećim dijelom) te Bosne i Hercegovine, tako i Srbije. Da je puno više Židova preživjelo Holocaust u Hrvatskoj, i po broju i po postotku židovske populacije, nego u Srbiji, posljedica je kontinuiranih, širokih akcija spašavanja od strane domicilnog hrvatskog stanovništva i Katoličke crkve predvođene zagrebačkim nadbiskupom Stepincem. Dok je za nadbiskupa Stepinca spasavanje Židova bila svakodnevna skrb, vrh Srpske pravoslavne crkve veličao je Hitlera te se otvoreno stavio na stranu nacista protiv Židova (izvor: Phillip J. Cohen, Holocaust History Misappropriated, MIDSTREAM: A MONTHLY. JEWISH REVIEW, Nov. 1992, at 18-20). Osim u radovima Esther Gitman, Fulbright stipendistica, koji se u tisku gotovo i ne spominju, velike akcije spašavanja Židova u NDH skoro su potpuno prešućene (izvor: Esther Gitman, „When Courage Prevailed: The Rescue and Survival of Jews in the Independent State of Croatia 1941-45“, Paragon House, St. Paul, 2011; Esther Gitman, „Stepinac – The Pillar of Human Rights“, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2019). Unatoč zauzimanju mnogih Židova, nadbiskup Stepinac nije bio proglašen za Pravednika među narodima, što je velika mrlja na ugledu države Izrael među Hrvatima. Nije bilo puno pojedinaca u porobljenoj Europi koji su se poput nadbiskupa Stepinca ratne 1942. godine usudili javno izjaviti da postoji samo jedna rasa: Božja rasa (izvor: istraživanje Esther Gitman).⁶

Unatoč činjenicama, srpska strana pojam Holocaust s jedne strane neutemeljeno širi i time razvodnjava na stradanja Srba (od Hrvata), a s druge strane sužava na logor Jasenovac, kome se daju mistična svojstva. Neupućeni čitatelj srpskog tiska mogao bi zaključiti da se 2. svjetski rat odvijao uglavnom u logoru Jasenovac, gdje su Hrvati pobili 800.000 do milijun Srba, a da je Holocaust bio neka manja popratna pojava.

Već dosta godina se po svijetu povlači brojka od oko 5 milijuna žrtava Holokausta koje nisu bile Židovi, a izraelski Gideon Greif, u svom radu pod nazivom „Jasenovac, Aušvic Balkana“, čistom špekulacijom drugih špekulanata o povijesti i bez egzaktnih dokaza tvrdi da je skoro milijun, ako ne i više, Srba izgubilo svoje živote kao žrtve Holokausta u Hrvatskoj! (izvor: „Jasenovac – Auschwitz of the Balkans“, Gideon Greif, 2018, Knjiga komerc Srbija, ASIN B07N1JPKZJ). Dakle, po takvim mračnim alejama po kojima se, prema svim izgledima kreće i Greif, petina svih nežidovskih žrtava Holokausta po Europi su bili Srbi! To je broj žrtava bez znantvenih osnova, a i sam glasoviti lovac na naciste i njihovih suradnika, pokojni Simon Wiesenthal, je, koliko je nama poznato, jednom rekao da su te brojke nežidovskih žrtava Holokausta „broj čija je namjera bila povećati sućut sa židovskom patnjom ali da se sada koristi češće da ju prekriju!“ Sigurno, nežidovskih žrtava Holokausta bilo je mnogo ali izmišljanjem veličine tog broja kako to već desetljećima se radi za srpske žrtve, nastoji se umanjiti ili razvodniti težinu tragedije koju je u Holokaustu doživio židovski narod.

Veća tragedija u ovoj prevladavajućoj modernoj svjetskoj igri pingpong-a o tome koja je žrtva holokausta bila veća žrtva, Žid ili ne-Žid, leži u činjenici da su Srbi, uz pomoć ljudi poput Efraima Zuroffa i Gideona Greifa, čini se uspjeli oprati srpske ruke kao krivce za istrebljenje 94% srpskih Židova u Drugom svjetskom ratu i do kolovoza 1942. godine postizanja statusa jedne od prvih zemalja Europe koje su bile „Judenfrei“. Svima osim Srbima i njihovim političkim prijateljima sasvim je jasna činjenica da su Srbi i njihova vlada Milana Nedića, a ne njemački nacisti, pričvršćivali “Davidovu zvijezdu” na židovska prsa i farbali ju na fasade židovskih domova poradi vođenja istih na istrebljenje.

VEZANO

Upravo da se ukloni to sustavno, dugogodišnje zamućivanje činjenica, koje spominje David Goldman, neophodno je temeljito,

multidisciplinarno istraživanje zbivanja u logoru Jasenovac, jer na to upućuju vrlo šarolike spoznaje:

1. Logor Jasenovac nije – kako tvrde Ivo Goldstein i drugi – prestao s radom 22. travnja 1945. nego je služio kao logor za protivnike Titova jugokomunističkog režima najmanje do svibnja 1951. O tome svjedoče presuda Divizijskog vojnog suda u Bjelovaru od 28.11.1947 (*izvor: Hrvatski državni arhiv*) zbog bijega iz logora 28.8.1946. kao i izvješće CIA iz 1951. godine. Do sada nije poznato da bi se netko sustavno bavio žrtvama logora Jasenovac nakon 22.4.1945. Možda je i među njima bilo Židova?

[illegible][illegible][illegible]

Na osnovu izjave koja je iz data uverenja sud je donio
presudu ko u stepanovu uverenju da izjavio kazna u potpunosti
ne mora stegnu krivice i dalje krivica ko u stepanu kaznu
ne nastati dala i izjavio dala.

PRISUDA JE PRAVO¹ PRAVNA I LEVI² NA.

SECRET - SL-50 MAR 70

Zapiski bar.p^o radnik:
/S. G. G. G. G./

Protokoll v. d. Sa. Nr. 1
/1. Juni 18/

2. Analiza službenog popisa žrtava logora Jasenovac, kojim upravlja državna ustanova JUSP Jasenovac, metodama Data Science pokazala je da je on u najvećem dijelu (89% upisa) nevjerodostojan.

Aktualni popis npr. navodi žrtve rođene 1969. (izvor: *Upis žrtve po imenu Herman Switzer, rođene 1969. Godine; preuzeto: 30.8.2021*) odnosno 1975. godine (Izvor: *Upis žrtve po imenu Panto Đuričić, rođene 1975. godine preuzeto: 30.8.2021*)

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KL JASENOVAC 1941.-1945.

Parametri pretrage:

Prezime: Ime:

Općina rođenja: Mjesto rođenja:

Godina rođenja: 1969 Logor:

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođenja:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
SWITZER	HERMAN		1969			ŽIDOV
Način smrti: UBIJEN			Stradao/a: OD USTASHA		God. smrti: 1942	
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: JASENOVAC		Stratište:	

PREGLED I PRETRAGA POIMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KL JASENOVAC 1941.-1945.

Parametri pretrage:

Prezime: Ime:

Općina rođenja: Mjesto rođenja:

Godina rođenja: 1975 Logor:

Prezime:	Ime:	Ime oca:	Rođenja:	Općina rođenja:	Mjesto rođenja:	Narodnost:
ĐURIČIĆ	PANTO	ĐORĐE	1975	BRČKO	BRČKO	SRBIN
Način smrti: UBIJEN			Stradao/a: OD USTASHA		God. smrti: 1942	
Mjesto stradanja: U LOGORU			Logor: JASENOVAC		Stratište:	

3. Nasuprot svjedočenjima o navodnim masovnim pogubljenjima u logoru Jasenovac u razdoblju 1941-45, postoje i svjedočenja tadašnjih dječaka¹⁶, koji su u logoru izučavali zanat, da takvih događanja nije bilo.

4. Kad su bosanski Srbi tijekom 1996. godine morali napustiti osvojene teritorije oko Sarajeva kao posljedicu sporazuma iz

¹⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=mpHU5HAPgSM>

Daytona, onda su pred TV kamerama iskopavali posmrtno ostatke svojih najbližih te su ih povezli sa sobom na novo prebivalište¹⁷. Time su izrazili neslaganje da takvi posmrtni ostatci ostanu na za njih neprijateljskom teritoriju. Zanimljivo je, da niti s jedne strane takav zahtjev za ekshumacijom posmrtnih ostataka nije zatražen za logor Jasenovac, koji se nalazi na teritoriju Hrvatske.

5. Ponukani navedenim činjenicama, već su se javili stručnjaci forenzičke medicine te zatražili potragu te ekshumaciju posmrtnih ostataka u Jasenovcu, smatrajući da se čvrsti zaključci o takvom logoru moraju temeljiti na istraživanjima metodama sudske medicine (izvor: *Pismo prof. dr. sc. Šimun Križanac u Hrvatskom tjedniku od 12.7.2018.*).

6. Sveopći napredak znanosti doveo je do toga da se rekonstrukcija i identifikacija može provesti za posmrtno ostatke stare više stoljeća.
7. Arhivi iz 2. svjetskog rata se postupno otvaraju te otvaraju prostor za nove spoznaje i interpretacije.

¹⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=qL39kNegwBU>

Iz svega iznesenog razvidno je da je stvarno počinjeni Holocaust na teritoriju tadašnje Nezavisne Države Hrvatske, za koje su suodgovorne i vlasti NDH, zamućen pokušajem Srbije da tijekom 2. svjetskog rata u Hrvatskoj prikaže prvenstveno kao genocid nad srpskim narodom. U tome im zdušno pomažu potomci jugokomunističkih vlastodržaca (tzv. crveno plemstvo), koji i danas upravljaju Hrvatskom, koji na taj način žele prikriti zločine svojih predaka neposredno nakon 2. svjetskog rata te 45-ljetnju strahovladu nad Hrvatima do 1990. godine. Ako se prikaže da su Hrvati činili kolektivni genocid za vrijeme 2. svjetskog rata, onda bi po toj logici bilo ispravno da su jugokomunisti počinili sveobuhvatnu i dugotrajnu osvetu i preodgoj, zar ne?

Da završimo s Hrvatskom. U strogome centru Zagreba, u Praškoj ulici, nalazi se parkiralište na mjestu, gdje je nekad bila sinagoga srušena 1941-42. To je zapravo najjednostavniji dokaz da se i u Hrvatskoj dogodio Holocaust. Titova jugokomunistička vlast, neprijateljska prema Židovima i Izraelu, ne samo da je nije obnovila, nego je porušila preostale sinagoge i mnoga židovska groblja, a na mjestu zagrebačke sinagoge sagradila je robnu kuću, koja je do temelja izgorjela u tajanstvenom požaru 1980. godine.

Hrvatske vlasti od predsjednika Tuđmana naovamo predlagale su dvjema židovskim zajednicama obnovu sinagoge, do koje do sada nije došlo, jer se židovske zajednice nisu mogle dogovoriti o temeljnim parametrima. U toj zajednici ne tako zanemarivu ulogu igra i Ivo Goldstein, koji se za vrijeme Jugoslavije nikad nije javno deklarirao niti kao Židov niti vjernik. Tada se niti njegov pokojni otac Slavko, niti on nisu osudili rušenje sinagoga npr. u Rijeci 1948. godine niti antisemitsko držanje Titova režima, a takvo nečasno postupanje ne spominje niti danas. Povrh toga, takozvani znanstvenik protivi se kako propitivanju tako i daljnjim istraživanjima na temu logora Jasenovac te time krši temelje znanstvene metodologije, kojoj bi kao sveučilišni profesor zapravo morao biti duboko odan.

U Hrvatskoj, a napose u Zagrebu, nalaze se mnoge vrijedne nekretnine, koje su tijekom 2. svjetskog rata bile otete Židovima te im nikad više nisu bile vraćene. U njima sada žive pripadnici „crvenog plemstva“, koji poput Ive Goldsteina i Ognjena Krausa,

izmišljaju fašizam u Hrvatskoj, a nikad se nisu zauzeli za ispravku nepravde prema Židovima povratom otete židovske imovine.

Iz svega naprijed iznesenog proizlazi zaključak da bi se država Izrael, židovski narod te njihova ugledna glasila poput Jerusalem Posta trebala posvetiti detaljnom istraživanju svih potencijalnih stratišta Židova tijekom Holokausta. Ali, ako je istraživanje stratišta Židova tijekom Holokausta područje s kojim se glasila poput Jerusalem Posta ne mogu baviti, jer takva im djelatnost ne spada u popis djelatnosti za što posjeduju zakonsku dozvolu, onda bi ta ista glasila trebala doprinijeti istraživanju istine tako da objavljuju članke pisane i u vezi svih istraživanja o spašavanju Židova tijekom Holokausta u Hrvatskoj (npr. Esther Gotman) te o Jasenovcu nakon Drugog svjetskog rata (npr. Blanka Matković, Stipo Pilić, Igor Vukić itd.). Nedostojno je najstarijeg naroda u povijesti da ga u bilo kojem dijelu svijeta predstavljaju pojedinci poput Ive Goldsteina, u svakome trenutku spremni na protuznanstveni izum poput glasovite drobilice za kosti. Time se postiže potpuno suprotni učinak, što Goldman ispravno uočava. Naime, potpuno nepotrebno se podgrijava sumnja da Izrael i Srbija imaju zajednički propagandni podhvat preuveličavanja žrtava 2. svjetskog rata¹⁸. Dok Srbija udeseterostručivanjem (i više) zlorabi žrtve kao opravdanje za hegemonističko djelovanje u svome susjedstvu, nejasno je zašto se država Izrael jasno ne ogradi od takvog nečasnog postupka.

Pa čak da je Ivo Goldstein sa svojom tvrdnjom o drobilici kostiju, koju bi Ustaše koristili pred sam konac rata da bi uklonile posmrtnu ostatke svojih žrtava, potpuno u pravu (a ne može biti, jer je u svojim brojnim knjigama ne spominje niti on niti bilo koji drugi autor!), onda bi to tek bio ogromni izazov za znanstvenike iz područja forenzike i sudske medicine da ozemlje Jasenovca iskoriste kao pokusno područje (testbed) za metode identifikacije posmrtnih ostataka u posebno teškim uvjetima. Sudeći po njegovim objavama i javnim istupima, Ivo Goldstein nikada nije sreo stručnjaka sudske medicine ili ne zna, da takva struka uopće postoji.

Znanstvenik koji u današnje vrijeme bujanja pouzdanih analitičkih i dijagnostičkih metoda tvrdi da je sve istraženo te se ne smije više

¹⁸ <https://haifaholocauststudies.wordpress.com/tag/dr-lea-david/>

istraživati priziva u sjećanje blamažu Thomasa Watsona, bivšeg šefa tvrtke IBM, te se time sam diskvalificira u znanstvenim i stručnim krugovima.

Dijametralno različit stav prema tinjajućem izraelsko-arapskom sukobu, koji eskalira svako malo, u državama sljednicama bivše Jugoslavije zorno pokazuje koji su narodi, države i politička strujanja Židovima okrenuti s bratskim poštovanjem i razumijevanjem, a koji s netrpeljivošću sklonom totalitarnim pokretima i strankama. Bilo bi lijepo kad bi Jerusalem Post takvim razlikama i razmišljanjima posvetio više prostora, umjesto inovatoru povijesti Ivi Goldsteinu ili Dejanu Ristiću i njegovu suradniku Efraimu Zuroffu, koji se predstavljaju kao istraživači Holocausta negirajući istodobno više puta sudski presuđen genocid u Srebrenici, kojeg je srpska vojska prije 26 godina izvršila doslovce pred TV kamerama.

Sa štovanjem

Dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini/HAZUDD

Mr. sc. Ina Vukić, Potpredsjednica, HAZUDD

<https://hrvatskonebo.org/2021/09/06/hazudd-urednistvu-jerusalem-posta/>

<https://narod.hr/hrvatska/hazudd-jerusalem-postu-srbi-presucuju-istrebljenje-94-srbijanskih-zidova>

<https://kamenjar.com/hazudd-urednistvu-jerusalem-posta/>

<https://inavukic.com/2021/09/05/croatian-academy-hazudd-to-jerusalem->

[post/?utm_campaign=shareaholic&utm_medium=email_this&utm_source=email](https://inavukic.com/2021/09/05/croatian-academy-hazudd-to-jerusalem-post/?utm_campaign=shareaholic&utm_medium=email_this&utm_source=email)

PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSEDNICIMA

**Dno dna jednoga znanstvenika
ŠTO TO DROBI IVO GOLDSTEIN i hoće li
uprava zagrebačkoga sveučilišta... išta poduzeti
protiv ovoga notornoga lažljivca i krivotvoritelja
– pita se autor članka Igor Vukić?
*Goldsteinove bombe o drobilici i lomači u
Jasenovcu podjednako su sulude. Da se ikad
ozbiljno i upućeno bavio Jasenovcem, ne bi se
usudio javno sramotiti takvim tvrdnjama***

Igor Vukić

Bio je to neugodno vruć dan, taj 14. kolovoza, kad je Jerusalem Post ispalio bombu. Objavio je tekst stanovitog Davida Goldmana pod naslovom „Ovo sramotno ruganje holokaustu mora prestati“. U tekstu je napisano kako hrvatski povjesničar Ivo Goldstein izmišlja da su u Jasenovac iz Njemačke u travnju 1945. dovezene nekakve drobilice za kosti pa zato nije nađeno mnogo posmrtnih ostataka žrtava. Dalje stoji da je forenzički dokazano od 2500 – 4500 stradalih, a popisi govore o desecima tisuća. A i ti popisi su sumnjivi, istraživanja pokazuju kako su u velikoj većini izmišljeni.

Autor Goldman kako ga je predstavio Jerusalem Post, pitao je i zašto se koriste slike iz njemačkih logora kako bi se pojačavali tekstovi o Jasenovcu te zašto se uopće iznose brojke i procjene, kad svi priznaju da je brojeve žrtava u ovom slučaju teško utvrditi. Goldman je zaključio da takva izmišljanja mogu pridonijeti rastućem antižidovskom raspoloženju u svijetu.

Zahvaljujući tome što je objavljen u jednom takvom dnevnom listu kakav je Jerusalem Post, članak je brzo dospio na brojne medijske portale u Hrvatskoj i okolici. Prijevod su objavili Index, Kamenjar,

Večernji list, Narod.hr, Oslobođenje.ba, Maxportal, Klix.ba, Poskok Online i drugi. Objava je izazvala burne komentare čitatelja. O promjeni odnosa prema Jasenovcu i potrebi temeljitog istraživanja Jasenovca koju vidi i Jerusalem Post, pohvalno su se izrazili i povjesničar Mario Jareb iz Hrvatskog instituta za povijest, kao i kolumnist Večernjeg lista Milan Ivkošić. I Hrvatski tjednik je sa zadovoljstvom registrirao da je dobar dio navoda iz članka u izraelskom listu potvrda dugogodišnjeg pisanja njegovih autora, a da je mitomanija Ive Godsteina napokon uočena i na globalnoj razini.

U Srbiji je na članak prosvjedom odmah reagiralo tamošnje Ministarstvo vanjskih poslova, a televizijske su postaje brže-bolje organizirale razgovore uživo u kojima su se sudionici, poput episkopa Jovana Ćulibrka iz Pakraca, natjecali u osudi sadržaja članka. Jedini izuzetak bila je TV Happy, čiji mi je urednik i voditelj Milomir Marić dao priliku da putem Skypea izravno u programu prokomentiram ovaj događaj.

Nakon prvotnog oduševljenja što je Jerusalem Post objavio taj članak, u mojoj skupini istraživača jasenovačkog fenomena pojavila se sumnja u identitet navodnog autora. Navodnog pisca Davida Goldmana iz Australije, predstavljenog kao direktora thegoldmanreporta.org, stranice koja se bori protiv neonacizma i antisemitizma. Bilo je to sve predobro da bi bilo istinito. Toliko smo puta pokušavali stupiti u kontakt i zainteresirati ugledne profesore povijesti po cijelom svijetu, voditelje uvaženih katedri na sveučilištima zvučnih imena. Slali smo im autentične arhivske dokumente o Jasenovcu, fotografije, izjave svjedoka... Bez uspjeha. Ne zanima ih. Sorry dečki, ništa izvan onoga što je još utvrđeno u vrijeme Titove Jugoslavije.

I sad se pojavi neki, kakav-takav, zainteresirani tip. Ali...

Učinili smo ono što je, čini se, JPost propustio: malo smo bolje provjerili autora, analizirali radove koji su objavljeni pod njegovim imenom (ima ih samo tri) i raspitali se kod više izvora u Australiji. Uskoro je postalo jasno da „David Goldman“ kao stvarna osoba koja je napisala članak – ne postoji.

Identitet i članak stvorili su jedna ili više osoba dobro upućene u jasenovački problem. Posjeduju i primjernu razinu medijske pismenosti potrebnu za pripremu legende (web stranica, plasiranje

članaka u nekoliko raznih medija), koja je omogućila da članak procuri kroz prste Jerusalem Posta.

Budući da se zalažemo za ozbiljno istraživanje i raspravu o logoru u Jasenovcu, koju treba voditi s poznavanjem činjenica, ali i s jasnim identitetom sudionika u raspravi, morali smo obavijestiti javnost o sumnji u identitet rečenoga Goldmana. Učinio sam to putem moje Facebook stranice, upozorivši javnost - prije nego je toga postao svjestan i sam Jerusalem Post.

Te su novine potom povukle članak iz svojeg elektroničkog izdanja, istodobno praveći novu pogrešku! Nisu pri tome obavijestili svoje čitatelje o razlozima povlačenja. Stoga sam kao redoviti čitatelj Jerusalem Posta (od 1995. godine), upitao glavnog urednika Jakova Kaca o aferi Goldman. U prvom pismu (poslanom izravno njemu, ali i cijelom uredništvu) pitao sam može li potvrditi identitet autora, odnosno, hoće li provesti istragu kako bi se ispitalo je li njegov list lijepo nasamaren. Je li bio žrtva „hoaxa“ kako se u žargonu angloameričkog novinarstva zove takva vrsta prijevare?

Nakon šest dana od objave članka poslao sam mu drugo pismo u kojem sam ustvrdio da je vrlo vjerojatno kako „DG“ uopće ne postoji i da bi bio red da to njegove novine i priznaju i ispričaju se javnosti. Ili, ako i dalje misle da „DG“ postoji, zašto su onda uklonili njegov članak? Zar njihov autor ne zaslužuje pravo na izražavanje svojega mišljenja, kao i drugi suradnici? Ako „David Goldman“ ipak ne postoji, može li se onda sumnjati u identitet ostalih autora u listu? Sudeći prema odnosu prema drukčijem mišljenju, možda vi uopće niste „Jerusalem Post“? Nego se iza tih kulisa skriva „Kabul Press“ ili moskovska Pravda?

Ni na jedno od ovih pisama do 22. kolovoza, kad nastaje ovaj članak, nije stigao odgovor.

Ali su zato na stranicama „Jerusalem Posta“ osvanuo tekst Dejana Ristića, ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Potom je, 21. kolovoza, objavljen i odgovor Ive Goldsteina upućen fantomskom Davidu Goldmanu.

„Jerusalem Post“, Ristić i Goldstein odnos prema „Davidu Goldmanu“ postavljaju na sljedeći temelj: prave se kao da on postoji, ali da je riječ o nekom slabo poznatom i nedovoljno upućenom autoru. Naravno, time idu na ruku „hoaxerima“.

O sadržaju Ristićeva odgovora pročitajte više u okviru uz ovaj članak. Goldsteinov odgovor kombinacija je političke kuknjave i slabašnog pokušaja kontrole štete koju mu je nanio sadržaj „Goldmanova“ članka.

Reći ćemo nešto o dijelovima odgovora koji se odnose na logor u Jasenovcu. Slične je tvrdnje u prvoj reakciji Goldsein iznio 16. kolovoza i za Večernji list. Ustvrdio je da se ekshumacijama na terenu Jasenovca neće moći pronaći koliko je bilo žrtava, jer „brojni svjedoci tvrde da su se od 6. i 7. travnja 1945. na vrat - na nos prekapala jasenovačka groblja, iskapale lješine i kosturi žrtava te ih se spaljivalo na lomačama. Zatočenici su iskopali jame preko kojih su postavljene gvozdene traverze, a na njih debeli pleh, potom i burad s naftom. Leševi bi se stavljali na pleh, a dovođeni su i živi zatočenici, koji su tu zaklani i bili bačeni na pleh. Sve bi ih polili naftom, a nakon što se od pepela izgorjelih lešina jama napuni, onda se prelazilo nad drugu jamu, iznio je Ivo Goldstein. Tijela su tako pretvorena u pepeo koji se bacao u Savu.

U Večernjem listu Goldstein je objašnjavao kako je u TV-emisiji Nedjeljom u 2 iznio tezu da su leševi uništavani i spravom za mljevenje kostiju što su nacisti radili u logorima u sklopu „Akcije 1005“, a ustaše su, i u tom pogledu usko surađivali su nacistima. U Jerusalem Postu je malo ublažio izjavu pa je spominjući „Akciju 1005“ i „tezu“ da je tako rađeno i u Jasenovcu, napisao da su „ustaše i nacisti blisko surađivali na razne načine, a POSTOJE INDICIJE, da bi tako moglo biti i u ovom slučaju“.

Ih, ta nemojte kas'ti – rekli bi u dječjoj seriji „Neven“, koja rad i pisanje Ive Goldsteina stotruko nadmašuje po znanosti i pameti. „Postoje indicije“, kaže. Da se ikad ozbiljno i upućeno bavio Jasenovcem, vjerojatno se ne bi ni usudio javno sramotiti tvrdnjom o drobilicama. Nitko, nigdje i nikada, ni među bivšim zatočenicima, ni među najgorim komunističko-velikosrpskim piscima o Jasenovcu, nije spomenuo da je ondje bilo takvih strojeva. Takve izjave i napisane rečenice mogu biti plod jedino pokvarene mašte. Izjave kakve nisu dostojne profesora na bilo kojem sveučilištu u Hrvatskoj. O tome bi morala povesti računa i uprava Filozofskog fakulteta.

Što se tiče navoda o spaljivanju leševa, o nemogućnosti da se tako uklone tragovi velikog broja ljudskih kostura odnosno posmrtnih

ostataka već više puta pisano pa i ovdje u Hrvatskom tjedniku. Ukratko, u zagrebačkom Krematoriju jedan se leš spaljuje oko sat i pol pa i više, u zatvorenom prostoru, na temperaturi od 900 do 1000 Celzija. I opet nakon toga ostanu nesagorjele kosti i zubi te zatim doista idu u – drobilicu! Uređaj s kamenim kuglama melje i lomi ostatke na strukturu sličnu šljunku koja se na kraju stavlja u urnu. Moguće je da je negdje davno Ivo Goldstein pročitao članak o ZG-krematoriju (jedan je objavio Globus 2015., jedan Jutarnji list uoči Svih svetih 2020.) pa se dosjetio „ispaliti bombu“.

Ništa bolje ne stoji ni s pričom o spaljivanju leševa. Da su to stvarno i radili u Jasenovcu, a nisu, onda bi partizani zatekli hrpe nagorjelih kostiju i fino bi ih fotografirali. Pa se ne bismo 76 godina kasnije morali baktati sa „sumanutim rečenicama nekog tikvana koji je igrom slučaja uspio doći na nacionalnu TV“, kako je to napisao tvorac fantomskog „Davida Goldmana“. Prema Godsteinu spaljivanje je počelo 6. i 7. travnja 1945. A već 22. travnja logor praktično prestaje postojati. Partizani su 24. osvojili Staru i Bosansku Gradišku, a 28. travnja zauzeli su Bosansku Dubicu. U napušteni Jasenovac ulaze 2. svibnja. Što to govori Ivo Goldstein? Da su ustaše natjerali skupinu logoraša da u dvadesetak dana u pepeo pretvore 60 ili 80 tisuća tijela, tako što će ih prvo iskopati pa staviti na debeli lim ispod kojeg je hrpa cjepanica? Još će ih polititi benzinom. I – puć!, kako bi rekli u Vojvodini.

E time se stvarno kvalificirao za hrvatsku nacionalnu televiziju, i to za emisiju „Na rubu znanosti“, koja nažalost postoji na HTV-u.

Zadnjih dana postojanja logora njegovoj upravi glavni je zadatak bio organizirati povlačenje prema zapadu – prema Sisku, Zagrebu i dalje. Željeznički most između Jasenovca i Uštice, bio je miniran 23. travnja kako bi se usporilo nadiranje partizana iz pravca Dubice. Taj most su inače britanski i drugih zrakoplovi njihovih saveznika nekoliko puta gađali i u niskom letu ali ga nisu uspjeli onesposobiti. Zapovjedništvo i ustaška posada odlazili su s namjerom da se uskoro vrate pa za sobom nisu mnogo toga uništavali, osim tih nekih taktičkih objekata, poput jasenovačkog mosta.

Godsteinove tlapnje do danas su mnogi ismijavali – od njegovih profesora, preko kolega povjesničara, pa sve do običnih ljudi sa zericom zdrava razuma. Nakon njegove izjave u Večernjem listu

poklopio ga je i bivši ministar zdravstva i obrane te načelnik Ratnog saniteta dr. Andrija Hebrang, po nekoliko osnova dobro upućen u forenzičke mogućnosti pronalaženja leševa poginulih u ratovima. „Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je diletant i u području bioloških znanosti“, izjavio je Hebrang za portal Direktno.hr. Odgovarajući na Goldsteinove tvrdnje da su u močvarnom terenu oko Jasenovca tijela dosad već istrulila, Hebrang je objasnio da „organska materija ostaje dokaziva bez obzira na to kakve bile prirodne okolnosti. „Činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka na puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca“, rekao je Hebrang, dodajući da se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati. Primjerice, danas postoji niz znanstvenih metoda, poput DNK analize, po kojoj se može točno dokazati kome pripada molekula koja je pronađena.

Goldstein se boji istine pa zato, ocjenjuje Hebrang, laže da se s iskopavanjima ništa ne bi postiglo: „Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina?“

Istraživački novinar Gordan Malić također je uočio da Hrvatska ima visoko razvijenu forenzičku antropologiju, zahvaljujući poslijeratnim ekshumacijama.

„Naši forenzički stručnjaci među cjenjenijima su u svijetu. Njihov rad u pronalasku, ekshumaciji i obradi nalaza skupnih i masovnih grobnica žrtava rata postao je poznat u stručnim krugovima kao Hrvatski model traženja nestalih osoba (Croatian Model for the Search of Imprisoned and Missing Persons)“, napisao je Malić.

Zahvaljujući tome, dodao je, u svibnju prošle godine otkriveni su i precizno pobrojani ostaci 130 osoba likvidiranih 1945. na lokaciji Prudnice u općini Brdovec, koja je poznata i kao područje čestih poplava Save i Sutle. Iste godine na poplavnome području Brežice u Sloveniji otkriveni su posmrtni ostaci 139 osoba likvidiranih 1945. godine.

Na tim su lokacijama partizani ubijali domobrane, ustaše i njemačke vojnike. Malić ne vidi razloga da se s takvim istraživanjima ne nastavi i na području Jasenovca, gdje bi se tražile ustaške žrtve.

Malić kao i Hebrang ukazuju na činjenicu da Njemačka potiče i financira potragu za tijelima njemačkih vojnika iz Drugog svjetskog

rata. „Vlade Savezne Republike Njemačke kontinuirano potiču na otkrivanje i ekshumacije žrtava Drugog svjetskog rata. Upravo zbog takvog stava prema svim ljudskim žrtvama, kao i prema nacističkom režimu, nitko ne dovodi u pitanje etičnost ekshumacija ubijenih pripadnika Wehrmachta od kojih se milijun još vodi kao nestali, a koje se i dalje sustavno provode“, ističe Malić. Hebrang kaže kako su u i u Sloveniji na ovom planu napredovali više nego u Hrvatskoj. Istoga dana kada je u Jerusalem Postu objavljen odgovor Ive Goldsteina, taj je list objavio i članak kako je u Poljskoj, u mjestu Wojslavicze, pronađena nepoznata i neotkopana grobnica u kojoj leži 60 Židova ubijenih prije 79 godina. Pronašli su je članovi izraelske organizacije Shem Olam koja, uz potporu izraelskih vlasti, istražuje arhive i potom terenskim, forenzičkim radovima analizira ranije nepoznata grobišta. Lokaciju u Poljskoj su našli u razgovoru sa seljanima, koji su znali djeliće informacija. Potom su naprednim skenerima za podzemno istraživanje utvrdili točno mjesto grobnice. Komemoracija i dostojan ukop žrtava održani su 18. kolovoza. Valja napomenuti da i nadležne hrvatske službe u Ministarstvu hrvatskih branitelja raspolažu skenerima za istraživanje podzemlja (GPR – ground penetrating radar).

Svi dakle istražuju – Izraelci, Slovenci, Nijemci, Rusi... Ali svagdje postoji veća ili manja potpora vlasti. Jedino u Hrvatskoj ne postoji institucionalna potpora za istraživanje Jasenovca (ups, postoji, daje se za JUSP Jasenovac, ali preko toga se tek tu i tamo ostvari nešto korisno za približavanje realnoj slici zbivanja). Vlast u održavanju mitovima iskrivljene novije povijesti podupiru i neki Hrvati kao što je Ivo Goldstein. Dovoljno je spomenuti da je nedavno bio članom vladina Vijeća za suočavanje s prošlošću.

Poteškoću u eventualnom terenskom istraživanju mogla bi predstavljati činjenica da se važan dio šireg jasenovačko logorskog područja nalazi na desnoj strani Save (područje sela Donja Gradina), što je Republika Bosna i Hercegovina, odnosno, njezin dio koji se zove Republika Srpska. Budući da su dužnosnici HDZ-a i u Hrvatskoj i u BiH u dobrim odnosima s Miloradom Dodikom i drugim čelnicima RS, možda bi se i tu našao neki put.

Dotle bi se moglo raditi na hrvatskoj strani. Primjerice, u Uštici na području gdje se nalazi „romsko groblje“, odnosno, groblje na kojem

se tvrdi da su pokopani ubijeni Romi. To groblje je uređivano poslije 2000. godine, vidi se da je tamo nešto građeno, da je zbog te gradnje moralo biti i kopanja u zemlju, ali nigdje se ne može saznati je li to groblje prije uređenja primjereno istraženo, i je li što pronađeno.

Prije nego se ode na teren, realnom broju zatočenika koji su odvedeni u Jasenovac (i Lepoglavu, Staru Gradišku, itd.) u Drugom svjetskom ratu možemo se prilično približiti istraživanjem relativno lako dostupnih arhiva u Hrvatskoj, a i drugdje. Na temelju dokumenata što se nalaze na dohvat ruke, može se rekonstruirati realni broj onih koji su otišli dalje iz Jasenovca, koji su pušteni na slobodu pa i oni koji su u njemu izgubili život. Kao što su to u svojim knjigama pokazali članovi Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, moguće je rekonstruirati i logorsku svakodnevnicu od kolovoza 1941. do travnja 1945. Iz dokumenata se vide obrisi stvarnih razmjera Jasenovca, a ozbiljno zainteresiranim ljudima ukazuje i na potrebu za daljnjim istraživanjem. Mi smo skupili malu mrežu istraživača koja je pronašla tisuće dokumenata što bacaju jasno svjetlo na Jasenovac. Za te dokumente se tvrdilo da ne postoje, da su nekud odvezeni (u Beograd, Banju Luku, itd.) ili da su uništeni. Da su se valjda sami od sebe pretvorili u prah i pepeo, kao što Goldstein tvrdi za posmrtno ostatke.

Nepostojeći „David Goldman“ podigao je prašinu svojom podvalom, ali iz toga ipak mogu proisteći i vrijedne stvari. Slično se katkad događa i s drugim „hoaxima“. Jerusalem Post bi trebao priznati svoj propust. Događa se to i najboljima. Duga je lista hoaxa kojima su nasjeli New York Times, Spiegel, Washington Post, USA Today, američka televizija ABC, odbor za dodjelu Pulitzerovih nagrada, itd. Razlika u veličini je u tome što oni priznaju svoje greške, gotovo svaki dan u novinama objavljuju ispravke i isprike. Time čuvaju povjerenje svojih čitatelja.

Pa kad je već tako, da i ja priznam svoja dva hoaksića. Jedan je nastao još osamdesetih u studentko doba, kad se emitirala superpopularna TV serija „Bolji život“. Bio sam u posjetu Puli kod studentskog kolege, a dogovorio sam s Radio Moslavinom iz Kutine, gdje sam prije toga pohađao srednju školu, da se telefonom javim u eter te prepričam događaje s Pulskog filmskog festivala koji se upravo tada održavao. Studentski mangupi dogovorili su se da će za jedno takvo

javljanje odglumiti intervju s Draganom Bjelogrićem tada velikom tinejdžerskom zvijezdom „Boljeg života“. Uspjelo je! Svi su bili sretni. Kolega kojeg sam „intervjuirao“ izvrsno utjelovio megapopularnog Bobišku Popadića. Voditelj u studiju u Kutini bio je presretan zbog ekskluzivnog razgovora, a kutinske domaćice i djevojke što su su čule glas svojeg idola kako im šalje pozdrave.

Možda mi je i to pomoglo da 33 godine kasnije, prije Jerusalem Posta, nanjušim da u „Goldmanovoj“ priči nešto zaudara.

Drugi hoaxić je zapravo tek anegdota i malo dopunjavanje stvarnosti. Bio sam 2002. u Moskvi kao novinar Jutarnjeg lista, prateći susret predsjednika Vladimira Putina i Stipe Mesića. Uoči susreta vozili smo se u mercedesu hrvatskog veleposlanika Hide Biščevića na neki pripremni sastanak. Odjednom je službeno vozilo stalo i - ni makac. Veleposlanik nas je zamolio da poguramo pa smo jedan kolega novinar i ja uprli iz sve snage. Nakon nekoliko pokušaja državni hrvatski mercedes je upalio. Program se nastavio prema planu. Objavio sam u Jutarnjem listu malu vijest o tome pod naslovom „Novinar Jutarnjeg lista spasio susret Mesić-Putin“.

Zanimljivost je u tome što slika objavljena uz vijest – kako svom snagom guram mercedes, nije bila „prava“, nego je snimljena sat vremena kasnije od stvarnog događaja, uz pomoć ljubaznog portira te jednog od brojnih parkiranih mercedesa kakve je lako naći ispred svakog moskovskog hotela.

DVA OKVIRA

Dejan Ristić naveo još manje forenzike od 'Davida Goldmana'

Ubrzo nakon povlačenja teksta navodnog Goldmana sa stranica Jerusalem Posta, na njima se našao tekst Dejana Ristića, nedavno imenovanog ravnatelja Muzeja žrtava genocida u Beogradu. Ristićev tekst nije dovodio u pitanje postojanje Goldmana, već se htio obračunati s njegovim sadržajem. Iznenađujuće, u Ristićevom tekstu se potvrđuje smjer razmišljanja fantomskog Goldmana. To se lako provjeriti usporedbom tekstova. „Goldman“ je ukazao na ozbiljni nedostatak forenzičkih dokaza (posmrtnih ostataka) u odnosu na proizvoljne brojke navodnih žrtava kojima se razbacuju razni pisci. Napisao je da je bilo 2500 do 4500 utvrđenih ostataka žrtava.

Dejan Ristić se zgraža nad takvim umanjivanjem broja žrtava i poučava „Goldmana“ da su ekshumacije bile rađene 1946., a ne 1947. ili 1948. godine. Rađene su u Uskočkoj šumi (što je lokalitet bliži Staroj Gradiški nego Jasenovcu), a pronađeno je 976 žrtava. U grobnici kod rijeke Strug bilo je još 1000, ali, veli Ristić, nisu ekshumirane jer su bile tako čvrsto nabacani da se to nije moglo učiniti (!?). Dodaje potom da je 1964. u Gradini na desnoj strani Save kod Jasenovca pronađeno još 284 posmrtnih ostataka.

Zbrojimo li podatke iz Ristićeva teksta dobivamo - 976 plus 1000 plus 284 jednako 2260! Već bi i neka voditeljica manekenskog izgleda sa srpske Prve TV ili notorni „anchorman“ s TV Pinka morao u ovom trenutku uzviknuti: „I, ju! Pa ko je bre ovde lud!“. Vjerojatno će pozvati Ristića da im to obrazloži.

Kad se pogledaju komunistički izvori koji opisuju ta forenzička istraživanja, vidi se da je broj jasenovačkih žrtava utvrđen forenzikom još manji od nabacivanja Ristića i „Goldmana“.

Prema zapisniku o ekshumacijama oko logora Stara Gradiška, koji se može pronaći u knjizi Antuna Miletića „KL Jasenovac“ iz 2007. godine, stvarno je iskopano te forenzički i antropološki obrađeno stotinjak posmrtnih ostataka (tačno 107, o čemu postoje i fotografije). Ostalo su procjene poput one o 1000 leševa ispremiješanih u nekoj jami pa se nisu mogli ekshumirati. Ili priče o 600 žrtava u jami površine 3 metra i 10 centimetara puta 1 metar i 20 centimetara (ukupno 3,72 četvorna metra)! Cinik bi rekao da su sigurno bili neki Liliputanci. Nemoguće da je tako mnogo stalo na tako malo prostora.

To je tako zbunilo jednog povjesničara da je lakonski 3 m i 10 cm pretvorio u 310 metara puta 120 metara! Sad je jama postala površinom velika kao tri stadiona u Maksimiru! Tome su se čak smijali i u Muzeju žrtava genocida u Beogradu, koji se ne umara u produkciji fantomskih žrtava.

U Gradini je pronađeno 284 postmrtne ostatka. Zapisnici o tom istraživanju, koje je objavio i Muzej žrtava genocida u Beogradu, otvaraju niz novih pitanja. U grobnicama je pronađeno mnogo kišobrana (?). U jednoj je jami pronađeno 48 muških leševa. U zapisniku, koji je nedavno objavio bivši ravnatelj beogradskog muzeja Veljko Đurić Mišina, stoji da „antropološki izgled skeleta

govori da se radi o krupnim ljudima, koščatim, najviše smeđe kose, a kosa je bila vrlo kratka“. Većina ih je bila stara između 20 i 50 godina. Krupni, koščati ljudi, kratke kose? Djeluju li kao tipični predstavnici jasenovačkih logoraša?

Okvir 2

U nedostatku dokaza Goldstein se predstavlja političkom žrtvom. Odgovor Ive Goldsteina Jerusalem Postu je zaista neugodno iznenađenje svakome tko je očekvao neko suvislo podastiranje argumenata. Počinje s pozivanjem na radove njegova oca!, a zatim nabraja svoje knjige, uz citiranje ocjene „poznatog hrvatsko-bosanskog pisca Miljenka Jergovića“, koji piše da se Ivo Goldstein suočava s mržnjom, ali i prešućivanjem u velikom dijelu hrvatske javnosti. Ta javnost su, prema Jergoviću, „desničarski mediji, Hrvatska televizija, akademski i crkveni krugovi“, pri čemu se Ivo Goldstein se našao na neformalnim crnim listama“! Nevjerojatno. Jergović može pisati što hoće, ali da to Ivo Goldstein misli prodati izraelskoj javnosti, to je druga stvar. On, zbog čijeg je pojavljivanja u emisiji Nedjeljom u 2 Hrvatske televizije i počela cijela ova šarada! U središnjem Dnevniku HRT-a gostuje zajedno s ministricom Ninom Obuljen Koržinek zamalo se držeći za njezine skute! On, koji je pozvan na sudjelovanje u Vijeću za suočavanje s prošlošću koji je osnovala Vlada RH! Profesor koji predaje na fakultetu u Zagrebu i to, zamislite, povijest, gdje je nedavno dobio vođenje novog šašavog kolegija o navodnoj hrvatskoj „desnici“!

Kakav disident! Negdje na tragu Lecha Walese, Martina Luthera Kinga i Spužve Boba Skockanog!

Kakva hrabrost u suprotstavljanju silama mraka u 21. stoljeću u Hrvatskoj!

Tog protudržavnog disidenta Vlada Republike Hrvatske, nemajući kud, šalje neka predstavlja sve poštene i radišne Hrvate u International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA), međunarodnoj instituciji koju plaćaju vlade raznih zemalja da se bavi istraživanjem holokausta.

Dobro. A kako Ivo Goldstein, profesor ispod čijeg su šinjela ipak izašli i neki sjajni hrvatski povjesničari, osobno doprinosi tom cilju? Možda je ipak u pravu montažni „David Goldman“ da Ivo Goldstein, premda poštenu Hrvat, doprinosi istodobno i rastu antisemitizma koji

je u Hrvatskog, bez problema se može reći, zanemarive razine u odnosu na neke razvijene zemlje poput Francuske, Velike Britanije, Njemačke, Rusije, Belgije, itd.

Ali neka Ive, on će to dovesti na europski standard.

Kako bi bio u trendu, obavijestio je i Jerusalem Post u svom odgovoru da opasna desnica u Hrvatskoj ipak malo postustaje: čelnik jedne takve stranke dao je ostavku zbog para i mlade cure! Bravo Ivo! Ne bude li više posla na Filozofskom, neki portal koji će probati imitirati Gloriju, mogao bi biti pravo novo radno mjesto.

<https://croativ.net/ht-igor-vukic-dno-znanstvenika-sto-drobi-ivo-goldstein-23665/>

DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU: ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI

-
12. listopada 2021.

Foto: Fah

Australski novinar David Goldman objavio je odgovor na reakcije na njegov raniji članak u Jeruzalemskom Postu u kojem dovodi u pitanje brojčanost srpskih žrtava Jasenovca i njihovo povezivanje sa židovskim holokastom. Konkretno, Goldman se osvrnuo na priopćenje koje je objavio Yad Vashem, službeni izraelski memorijalni centar posvećen žrtvama Holokausta.

>Jerusalem Post o Goldmanovom članku i politizaciji holokausta, Goldstein opet o drobilici (

>Koić i Banić: Zašto su fotografije iz logora Treblinka kod JUSP Jasenovac lažno prikazane kao jasenovačke?

> **Jerusalem Post Goldsteinove tvrdnje o Jasenovcu povezuje s negiranjem holokausta i srpskom propagandom**

> **Evo kako Goldstein komentira tekst Jerusalem Posta: ‘Iskopavanjem leševa se ništa neće postići’**

> **Jerusalem Post dotaknuo se Goldsteinove ‘drobilice kostiju’: Evo što je dr. sc. Geiger pisao o tome**

U nastavku donosimo skraćeni prijevod njegovog odgovora (<https://thegoldmanreport.org/blog/the-goldman-reports-direct-response-to-yad-vashems-press-release-dated-25821>):

Polarni glečeri se tope brže nego ikad

“Na Balkanu manipulacija holokaustom pokrenula je ‘transrasizam’
“*Znamo da lažu, znaju da lažu, znaju da znamo da lažu, znamo da znaju da znamo da lažu, ali još uvijek lažu.*” – A. I. Solzhenitsyn

Moglo bi se reći da je moj (sada izbrisani) članak u Jerusalem Postu: Ovo sramotno ismijavanje holokausta treba sada prestati, bio je veliki ‘hit’ diljem bivše Jugoslavije

Do danas je generirala tisuće komentara, preko 50 online i / ili tiskanih priča, masu TV ili YouTube komentara, 3 naknadna odgovora na Jerusalem Post i (navodno) barem jednu diplomatsku pritužbu.

I da ne spominjem desetke i brojanje prijetnji smrću koje sam primio, po malom članku o mjestu za koje je malo tko do sada čuo.

Kao što Yad Vashem kaže na svojoj internetskoj stranici: “Mnogo tisuća ljudi ubijeno je u koncentracijskom logoru Jasenovac i logoru za istrebljenje. Većina su bili Srbi, ali i drugi su ubijeni u logoru, uključujući Židove, Rome i Hrvate koji se smatraju protivnicima ustaškog režima...”.

To je točno, kao što je bila moja prvotna pretpostavka da bi se neko nasumično mjesto s brojem mrtvih od 4, 10 ili čak i da je bilo 40.000 uglavnom ne-Židova trebalo i nikada ne bi moglo usporediti s Auschwitzom za potrebe političkog bodovanja. Nikada. Ikad. Točka. Problemi s Jasenovcu proizlaze iz osamdesetih godina kada ga je bivša Jugoslavija preimenovala u Auschwitz Balkana i ‘cijepila’ u povijest holokausta unatoč činjenici kako je istaknuo Yad Vashem, većina žrtava nisu bili Židovi. Tome su pridodani i poslijeratni fizički dokazi iz vlastite Komisije za ratne zločine te zemlje koji nisu bili ni blizu astronomskim brojkama koje se danas koriste, a koje se mogu

kretati od 1700 pa sve do 1,7 milijuna, ovisno o tome s kim razgovarate.

To je dovelo do fetišizacije (desnice) i zataškavanja (ljevice) koje bi također moglo imati ozbiljne i dugotrajne posljedice na cjelokupnu povijest holokausta. Također je otkrila neobičnu pojavu Srba koji se identificiraju kao Židovi, ali više o tome kasnije.

Kao što sam napomenuo u svom izvornom članku, oni koji stoje iza ove promocije Jasenovca mogu pružiti vrlo malo fizički ‘provjerljivih podataka’, čak i priznati da su bilo kakva forenzička iskapanja bila u najboljem slučaju, površna i da njihov broj žrtava nije ništa drugo nego ‘ekstrapolacije’, ponekad i do 70 puta veće od forenzičkih podataka. Drugim riječima, njihova je tvrdnja da se većina podataka koji ‘dokazuju’ broj poginulih u Jasenovcu nalazi u dokumentaciji (tj. bazi podataka). Ali čak ni ovi dokumentacijski podaci nisu u redu.

Ranije ove godine, najveća svjetska tehnička profesionalna organizacija, Institut inženjera elektrotehnike i elektronike (IEEE) objavio je znanstveni rad u kojem se demografsko širenje niza ratnih koncentracijskih logora uspoređuje s onim stanovništva njihove zemlje domaćina. Utvrđeno je kako se svi rezultati kampova podudaraju s demografijom zemlje domaćina. Svi osim jednog koji je – Jasenovac.

Istraživanje je pokazalo da je korištenjem takozvane metode ‘Total Variation Outlier Recognizer’ većina – ili oko 89 posto Jasenovačkih brojki bila potpuno nepouzdana. Dakle, isti ljudi koji priznaju da nema puno fizičkih dokaza i da je sve u dokumentacijskim podacima, sada su izgubili čak i korištenje tog mita.

To je naglasio i američki Muzej holokausta koji je rekao da je cjelovitost većine dokumentacije koja se odnosi na Jasenovac ‘vrlo problematična’ – ili drugim riječima, ne može se koristiti u svrhu provjere.

Iako nikada nisam rekao da znam što je pravi Jasenovac broj mrtvih i samo ono što je Jugoslavija mogla fizički dokazati, bilo kakve usporedbe s Auschwitzom čije brojke nisu ekstrapolirane 70 puta, ali su bile stvarne, moraju se smatrati ništavnim i pokazati da Jasenovac nema prema nigidje na planeti.

– barem ne da sam svjestan. Usporedite to s postupcima židovskih povjesničara koji su 1989. smanjili broj mrtvih u Auschwitz-Birkenauu s 4 milijuna na manje od 2 milijuna kako bi osigurali povijesnu točnost.

Dakle, na kraju, govorimo o mjestu za koje se SVI slažu da ima vrlo malo fizičkih dokaza za pokazati, pokazalo se da je većina njegove dokumentacije neprovjerljiva i može citirati samo brojeve žrtava izvedene iz kvaziznanstvenih ‘ekstrapolacija’ koje pruža šarolika posada bivših komunističkih apparatchiksa, oportunisti i prevaranta. Ta je činjenica više nego dokazana nekim odgovorima na moj op-ed od tih istih ‘stručnjaka’, odgovorima koji su sasvim iskreno prešli na smiješnost i pokazali koliko su zapravo krhke njihove laži.

A ako sumnjate u njihove gluposti, onda će se ti isti ‘stručnjaci’ obratiti svojim prijateljima u medijima i pokrenuti napade i optužbe za ‘revizionizam’ židovskog holokausta. Ukratko, njihova nečuvena tvrdnja je, ako dovodite u pitanje istinitost mjesta gdje su uglavnom Srbi bili žrtve, onda morate biti ‘poricatelj holokausta’!

To je zato što kada je riječ o povijesti holokausta na Balkanu, Srbi se već neko vrijeme identificiraju kao Židovi u politiziranoj i rasističkoj verziji transrodnosti, ili ako želite, ‘transrasijalizmu’.

Kao što je srpski pisac Vuk Drašković izjavio 1985. godine: “Srbi su trinaesto, izgubljeno i najnesuđenije pleme Izraela”.

Sada, ako to uopće nema smisla, to je upravo bila jedna od glavnih točaka mog izvornog članka.

Kako je to rekla profesorica Sveučilišta u Haifi Lea David: “Od 2005. godine diskurs o holokaustu u Srbiji vodio je Odbor za Jasenovac, kako bi obrazovanje o holokaustu bilo u granicama srpskog sjećanja. (...) Odbor za Jasenovac odmah je sklopio veze s Yad Vashemom, koji nije shvaćao kakva će biti komemoracija holokausta za služenje u Srbiji. Srpska politička elita potom je otela slike i simbole holokausta kako bi izjednačila srpske žrtve sa židovskim žrtvama i promicala srpsku pravednu žrtvu kao trajnu tijekom ratova devedesetih godina. Na taj način holokaust služi kao sjećanje na ekran, koje se koristi za potiskivanje još jednog aspekta povijesti koji srpska politička elita ne želi vidjeti”.

Toliko nalik primjeru povijesti Jasenovca, ta srpska želja za ‘transrasijaliziranjem’ identificiranjem kao Židovi u političke svrhe

također nema premca nigdje drugdje na ovom planetu čega sam svjestan. Da sam prisiljen podsjetiti sve – uključujući urednika Jerusalem Posta – da je odvratno doslovno ‘reciklirati’ neke od brojnih milijuna židovskih (i drugih) žrtava holokausta za uporabu u balkanskim međuetničkim svađama šokira me i jako rastužuje.

Visceralna pretjerana reakcija na moj članak može se protumačiti samo kao potvrda moje početne pretpostavke i čini se namjerno kalibrirana kako bi se prikrile laži onih koji su se “transrasijalizirali” – ne samo da otimaju sjećanje na holokaust, ali i širi židovski rasni identitet, a sve zbog vlastitih političkih ciljeva.

Dakle, iako su zlostavljanje i prijetnje smrću usmjerene na mene proteklih tjedana splasnule, zahvaljujući moralnom kukavičluku Jerusalem Posta i mnogih drugih, čini se da će se polemika oko Jasenovca nastaviti”, stoji u odgovoru Davida Goldmana.

<https://narod.hr/svijet/david-goldman-odgovorio-yad-vashemu-cini-se-da-ce-se-polemika-oko-jasenovca-nastaviti>

MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR. FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE?

15 kolovoza, 2022

U skladu s najjavom, možemo očekivati da će Ivo Goldstein u svojoj budućoj knjizi Tuđmanovu Hrvatsku nazvati ‘neo-NDH’.

Odgovor na pitanje iz naslova dao je profesor s Odsjeka za povijest, Ivo Goldstein, u intervjuu koji je Nacional objavio 2. srpnja 2022.

<https://www.nacional.hr/ivo-goldstein-dio-problema-koje-danas-imamo-proizlazi-iz-toga-sto-gradimo-drustvo-na-temeljima-ideja-stepinca-i-tudmana-a-oni-ne-mogu-biti-idejni-vode/>

Povod za intervju bila je, očito, negativna recenzija profesorice Mirjane Kasapović na njegovu knjigu ‘Antisemitizam u Hrvatskoj od srednjega vijeka do danas’, objavljenoj u lipnju. Budući da Nacional spada u mainstream medije koji dijeli ista ideološko-politička opredjeljenja s intervjuiranim nije iznenađenje da su obavili intervju s njim. Prateći intervju s profesorom Goldsteinom u ovim, sklonim mu medijima, lako se uočavaju postavljena pitanja i epitet ‘‘uglednog povjesničara’’. Nije, može se slobodno reći, problem u pitanjima koja mu novinari postavljaju, a na koja on s lakoćom odgovara, nego u pitanjima koja mu ne postavljaju. Kako je ovaj intervju vodio novinar feralovske provenijencije drugo se nije ni moglo očekivati. A epitet ‘‘ugledni povjesničar’’, dodijelili su mu ovi isti mediji stavljajući nam do znanja da postoje i oni koji ne zaslužuju intervju nego samo kritike lijepeći im etikete ‘‘revizionista’’.

No, prije nego dođemo do odgovora na pitanje iz naslova ne će biti naodmet ukratko se osvrnuti na *curriculum vitae* (CV) profesora Goldsteina, tj. što je sve prethodilo stjecanju epiteta ‘‘ugledni povjesničar’’.

Goldsteinov životni put

Rodio se 1958. u Zagrebu gdje je završio osnovnu školu i Klasičnu gimnaziju, a potom upisao studij povijesti na zagrebačkom Filozofskom fakultetu na kojem se, po završetku studija, 1979., zapošljava kao asistent na Katedri za opću povijest srednjega vijeka. Opređivši se za srednji vijek magistrira, 1984., na temu 'Historiografski kriteriji Prokopija iz Cezareje', a potom stječe doktorat, 1988., na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na temu 'Bizant na Jadranu od Justinijana I. do Bazilija II. (Nejasno je zašto je doktorirao u Beogradu. Je li zbog toga da u to vrijeme na matičnom fakultetu nije bilo kvalificiranih stručnjaka za to razdoblje ili je Beograd bio jedini gdje se moglo doktorirati). Nakon toga slijede promaknuća u docenta, izvanrednog, redovnog i, konačno, u trajno zvanje redovnog profesora. Pokazujući interes za srednji vijek logično je bilo da će se nastaviti baviti tim razdobljem. Shvativši da to nije baš od nekog interesa i, k tomu, nije profitabilno prelazi na hrvatsku povijest 20-og stoljeća fokusirajući se na NDH, Jasenovac i stradanje Židova, o čemu govore objavljene knjige: Holokaust u Zagrebu, Židovi u Zagrebu, Jasenovac i Bleiburg nisu isto, Povijest Hrvatske 1945-2011, Dvadeset Godina samostalne Hrvatske, Jasenovac i druge.

Na osnovi objavljenih knjiga i drugih radova moglo bi se zaključiti da se radi o besprijekornom sveučilišnom profesoru, znanstveniku koji zaslužuje epitet "uglednog povjesničara" čime ga obasipaju u sklonim mu medijima.

Pripravan na falsificiranje i znanstveno nepoštenje

Ono, međutim, što ne ćemo naći u tim medijima, a nalazimo na Internetu kao reakciju na njegove istupe je sljedeći komentar:

Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina) u knjizi Život sa suvremenima, Zagreb, 1996., str. 190–191. napisao je sljedeće: "Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao

(kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikada postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka."

Drugim riječima, kako profesor Brandt tvrdi, Ivo Goldstein je sklon *falsificiranju i znanstvenom nepoštenju* odnosno izmišljanju. Ovaj citat iz Brandtove knjige dugo kruži Internetom da ga je gotovo teško ne zapaziti. Začuđujuće je da se glede citata nisu, koliko je poznato, oglasili prozvani Ivo Goldstein, a ni njegovi simpatizeri koji bi, u skladu s novinarskom profesijom, trebali to istražiti i objaviti.

Pretpostavimo da profesor Brandt uopće nije objavio spomenutu knjigu i/ili da je navedeni citat lažan, kako onda protumačiti Goldsteinovu izmišljotinu kada je u emisiji NU2, u lipnju 2018., kod Aleksandra Stankovića, govoreći o svojoj knjizi Jasenovac, tvrdio da su ustaše 1945. koristile drobilicu kostiju u Jasenovcu da unište dokaze navodnih masovnih pogubljenja. Naravno, njegov istomišljenik Stanković nije postavljao dodatna pitanja u vezi s drobilicom.

Na ovu izmišljotinu reagirali su istraživači jasenovačkog radnog logora tražeći da Goldstein podastre dokaze na što je, kao standardnu metodu, primijenio ignoriranje.

Od onih koji su reagirali na izmišljotinu treba istaknuti akademika Josipa Pečarića kad je javno Goldsteina nazvao "Ivo Drobilica", nakon čega je taj nadimak postao toliko popularan da ga čitatelji na portalima od tada tako i nazivaju.

A odgovor na pitanje u naslovu je – ne, jer kako je "Ivo Drobilica" istaknuo u ovom intervjuu: *'Dio problema koje danas imamo proizlazi iz toga što gradimo društvo na temeljima ideja Stepinca i*

Tuđmana, a zapravo nam oni ni po čemu ne mogu biti idejni vođe. Upravo suprotno.

Oh là là – reagirali bi Francuzi

Oh là là, kako bi reagirali Francuzi. Eto, nakon što nam je "otkrio" tko i što su bili bl. A. Stepinac i dr. F. Tuđman, sad nam je jasnije zašto nam ne mogu biti idejni vođe. Prvi, zbog svoje uloge kao biskup Katoličke crkve za vrijeme NDH, a drugi, da *nije shvaćao što su to liberalnodemokratske vrijednosti – a suprotstavljanje antisemitizmu jest jedna od njih*. Ovo, dakako, potiče na neka pitanja i razmišljanja. Jedno od toga je jesu li "otkrića" o Stepincu i Tuđmanu u rangu "drobilice kostiju". Drugo, što se nameće, je li "ugledni povjesničar" neki vrhovni arbitar koji odlučuje tko nam može, a tko ne može biti idejni vođa. Ili je član neke globalne javne/tajne organizacije koja nrodima određuje/ nameće tko im može, a tko ne može biti idejni vođa. Bilo bi onda poželjno da nam, kao "ugledni povjesničar" iliti "vrhovni arbitar" predloži kandidata. Nema dvojbe da bi on predložio satrapa, ratnog zločinca, zvanog Tito, čiju je sliku držao u hrvatskom veleposlanstvu u Parizu kad je bio veleposlanik, a potporu bi sigurno dobio od onih 20 posto koji ne prihvaćaju neovisnu Hrvatsku.

Tko mu je manje mrzak: Pavelić ili Tuđman?

Osim izrazito negativne ocjene koju je Goldstein izrekao o Tuđmanu u ovom intervjuu, a koja nije spomenuta, je i ona u kojoj ga javno optužuje za revizionizam što je dodatni razlog da se posebno okomio na njega. Od svih hrvatskih povijesnih ličnosti koje je opisao u knjizi "Antisemitizam u hrvatskoj od srednjega vijeka do danas", izgleda da mu je najomraženiji dr. Franjo Tuđman. Pretpostavimo da se "ugledni povjesničar" nađe u situaciji da se mora odlučiti između Pavelića i Tuđmana sigurno bi bio za Pavelića iz jednostavnog razloga jer je njegova NDH trajala četiri, a Tuđmanova traje već trideset godina. Ne mireći se s postojanjem Tuđmanove Hrvatske, na kraju intervjua, istaknuo je da *intenzivno radi na knjizi o povijesnom revizionizmu i neoustaštvu*, koju planira objaviti početkom sljedeće

godine. U skladu s najavom možemo očekivati da će Tuđmanovu Hrvatsku nazvati neo-NDH.

Preuzeto s portala hrvatskonebo.org

A. Periša

<https://bezcenzure.hr/vlad/mogu-li-nam-bl-alojzije-stepinac-i-dr-franjo-tudman-biti-idejni-vode/>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2194. mjestu, a prvi iz RH je 13456.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

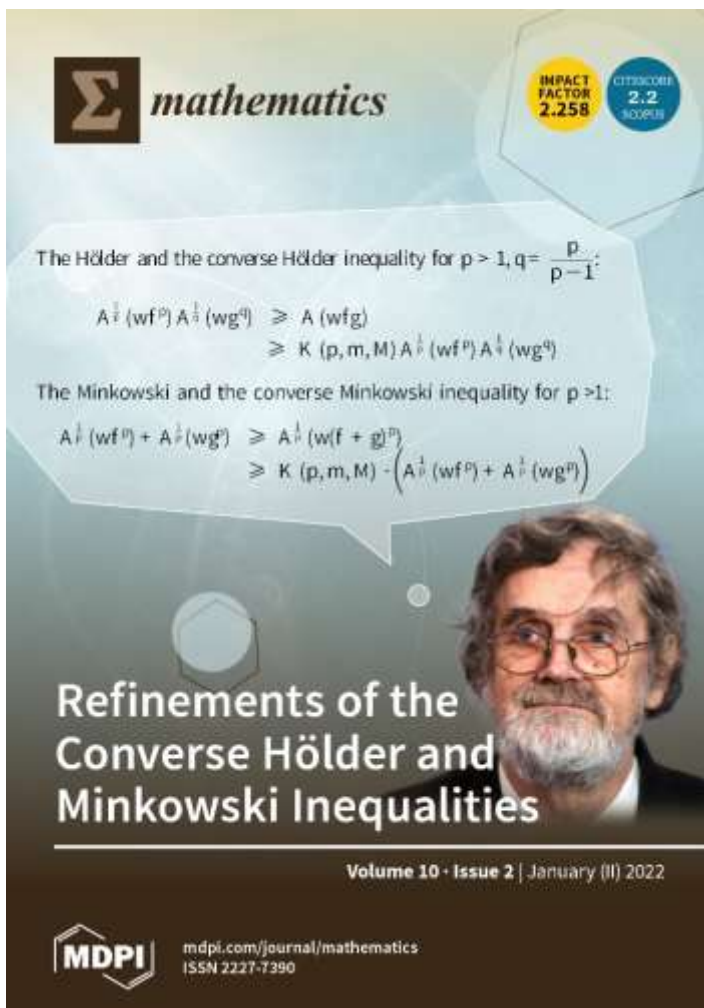
Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element,

Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošaneć

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 160 publicističkih knjiga.

28/06/2023.